

Budapest,
2008. december 9.,
kedd

174. szám

Ára: 3045,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

2008: LXXX. tv.	Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2003. évi CXXX. törvény és a hozzá kapcsolódó más törvények módosításáról	20858
2008: LXXXI. tv.	Egyes adó- és járuléktörvények módosításáról	20878
2008: LXXXII. tv.	A Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról	20944
288/2008. (XII. 9.) Korm. r.	Az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet módosításáról	20968
289/2008. (XII. 9.) Korm. r.	A végrehajtói kézbesítés részletes eljárási szabályairól szóló 250/2004. (VIII. 27.) Korm. rendelet módosításáról	20969
290/2008. (XII. 9.) Korm. r.	Egyfelől a Magyar Köztársaság, másfelől az Apostoli Szentsek között a Magyar Honvédségnél és a Határőrségnél végzendő lelkipásztori szolgálat tárgyában 1994. január 10-én aláírt megállapodás, valamint az egyfelől a Magyar Köztársaság, másfelől az Apostoli Szentsek között a Magyar Honvédségnél és a Határőrségnél végzendő lelkipásztori szolgálat tárgyában 1994. január 10-én aláírt megállapodás értelmezését célzó memorandum egységes szerkezetbe foglalt kihirdetéséről	20971
7/2008. (XII. 9.) MeHVM r.	A televíziókészülékek digitális műsorok vételére való alkalmasságának megjelöléséről szóló 6/2008. (XI. 27.) MeHVM-KHEM együttes rendelet módosításáról	20973
1077/2008. (XII. 9.) Korm. h.	A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata (1/2008. KPJE szám)	20973
1078/2008. (XII. 9.) Korm. h.	A Gazdasági Egyeztető Fórum létrehozásáról szóló 1052/2008. (VIII. 4.) Korm. határozat módosításáról	20975
49/2008. (XII. 9.) KüM h.	Az MFB Gabona Forgóeszköz Hitelprogram, valamint az Új Magyarország TÉSZ Forgóeszköz Hitelprogram egyes feltételeinek módosításáról	20976
	A Magyar Köztársaság és az Európai Közösség közötti Egyetértési Megállapodás kihirdetéséről szóló 282/2008. (XI. 28.) Korm. rendelet 2-3. §-ai hatálybalépéséről	20976

II. Törvények

2008. évi LXXX. törvény

az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2003. évi CXXX. törvény és a hozzá kapcsolódó más törvények módosításáról*

1. § Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2003. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: 2003. évi CXXX. törvény) 4. §-ának c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[4. § Az európai elfogatóparancs végrehajtását meg kell tagadni:]

„c) ha a magyar törvény szerint a büntethetőség vagy a büntetés elévült, feltéve, hogy az európai elfogatóparancs alapjául szolgáló bűncselekmény magyar joghatóság alá tartozik (Btk. 3. és 4. §);”

2. § A 2003. évi CXXX. törvény 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. § (1) A Magyar Köztársaság területén elfogott személyt őrizetbe kell venni és a Fővárosi Bíróság elé kell állítani, ha vele szemben európai elfogatóparancsot bocsátottak ki, illetve ha ellene más tagállam nemzetközi körözést bocsátott ki. Ez az őrizet hetvenkét óráig tarthat.

(2) Az (1) bekezdést kell alkalmazni akkor is, ha a Magyar Köztársaság területén elfogott személyre vonatkozóan a Schengeni Végrehajtási Egyezmény keretében történő együttműködésről és információcseréről szóló 2007. évi CV. törvény 5. § (1) bekezdés a) pontja szerinti figyelmeztető jelzést helyeztek el, és ez a figyelmeztető jelzés a 12. § (2) bekezdése szerint az európai elfogatóparancssal egyenértékű.”

3. § A 2003. évi CXXX. törvény 12. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, valamint a (2) és (3) bekezdések számozása (3) és (4) bekezdésre módosul:

„(2) A Schengeni Információs Rendszerben elhelyezett figyelmeztető jelzés az európai elfogatóparancssal egyenértékű, ha a figyelmeztető jelzés és az ahhoz kapcsolódó kiegészítő információ tartalmazza a Schengeni Végrehajtási Egyezmény keretében történő együttműködésről és információcseréről szóló 2007. évi CV. törvény 6. §-a (1) bekezdésének a)–e) pontjaiban, valamint 14. §-ában meghatározott adatokat.”

4. § A 2003. évi CXXX. törvény 25. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az európai elfogatóparancsot e törvény 2. számú mellékletében szereplő formanyomtatványnak megfelelően, az 1. számú melléklet figyelembevételével kell kibocsátani.”

5. § (1) A 2003. évi CXXX. törvény 50. §-ának (2) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(2) A magyar nyomozó hatóság vagy az ügyész a büntetőeljárással kapcsolatban a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy kilétének, tartózkodási helyének megállapítása, elrejtőzésének, a bűncselekmény befejezésének avagy újabb bűncselekmény elkövetésének megakadályozása végett, vagy késedelmet nem tűrő más okból a tagállami igazságügyi hatóságtól vagy a tagállami bűnüldöző szervtől közvetlenül tájékoztatást kérhet, illetve annak tájékoztatást adhat. A tájékoztatás tényéről, valamint a tájékoztatás tartalmáról a magyar nyomozó hatóság az ügyészt haladéktalanul értesíti.”

(2) A 2003. évi CXXX. törvény a következő 50/A–50/C. §-okkal egészül ki:

„50/A. § (1) Ha az 50. § (2) bekezdése szerinti tájékoztatás kérés eredménytelen vagy előreláthatóan nem vezetne eredményre, a magyar nyomozó hatóság vagy az ügyész e törvény 7. számú melléklete szerinti formanyomtatványon előterjesztett tájékoztatás iránti kérelemmel fordulhat a tagállami illetékes bűnüldöző hatósághoz vagy ügyészhez. Ha a kérelmet a nyomozó hatóság terjeszti elő, erről a tényről, valamint annak tartalmáról az ügyészt haladéktalanul értesíteni kell.

(2) A magyar nyomozó hatóság vagy az ügyész a tájékoztatás iránti kérelem teljesítése végett a tagállami bűnüldöző szerv számára tizennégy napos határidőt állapít meg.

(3) Ha a tájékoztatás iránti kérelem az e törvény 1. számú mellékletében meghatározott bűncselekmények valamelyikére vonatkozik, a magyar nyomozó hatóság vagy az ügyész a tájékoztatás iránti kérelem teljesítése végett

a) hét napos határidőt,

b) sürgősségi megkeresés esetén nyolc órás határidőt állapíthat meg.

50/B. § (1) Ha a tagállami igazságügyi hatóságtól vagy a tagállami bűnüldöző szervtől az 50. § (2) bekezdésében meghatározott adatra vonatkozó, e törvény 7. számú melléklete szerinti formanyomtatványon érkezik megkeresés, a magyar nyomozó hatóság vagy az ügyész a rendelkezésére álló információt átadja.

(2) Az (1) bekezdés szerinti tájékoztatást e törvény 8. számú mellékletében meghatározott formanyomtatványon kell megadni. Ha az információról a nyomozó hatóság ad tájékoztatást, erről, valamint a tájékoztatás tartalmáról az ügyészt haladéktalanul értesíteni kell.

(3) A tájékoztatás iránti megkeresést a nyomozó hatósághoz vagy az ügyészhez érkezésétől számított tizennégy napon belül kell teljesíteni.

(4) Ha a tájékoztatás iránti megkeresés e törvény 1. számú mellékletében meghatározott bűncselekményfajták valamelyikére vonatkozik, és a kért információ a megkeresett nyomozó hatóság vagy ügyész számára közvetlenül hozzáférhető, a megkeresést annak érkezésétől számított hét napon belül teljesíteni kell.

* A törvényt az Országgyűlés a 2008. december 1-jei ülésnapján fogadta el.

(5) A (4) bekezdés szerinti feltételek fennállása esetén, ha a megkeresés sürgős, azt a megkeresett nyomozó hatóság vagy az ügyész, a megkeresés érkezésétől számított nyolc órán belül teljesíti.

(6) Ha az (5) bekezdés szerinti tájékoztatás teljesítése aránytalan terhet jelent, azt a megkeresett nyomozó hatóság vagy az ügyész legfeljebb három nappal elhalasztja. Erről a megkereső hatóságot haladéktalanul értesíti, és a késedelem okát e törvény 8. számú melléklete megfelelő részének kitöltésével indokolja.

(7) Ha a (3)–(5) bekezdésben meghatározott határidőn belül a tájékoztatás-adás nem teljesíthető, a megkeresett nyomozó hatóság vagy az ügyész erről a tagállami megkereső hatóságot haladéktalanul értesíti, és a késedelem indokát e törvény 8. számú melléklete megfelelő részének kitöltésével indokolja.

(8) A megkeresés teljesítését meg kell tagadni, ha

a) a teljesítés

aa) Magyarország alapvető nemzetbiztonsági érdekét sérti, vagy

ab) folyamatban lévő nyomozás vagy bűnüldözési, bűnmegelőzési feladatok ellátását, illetve valamely személy biztonságát veszélyezteti, vagy

b) a kért információ

ba) jelentősége nem áll arányban a megkeresésben foglalt céllal, illetve a cél szempontjából lényegtelen, vagy

bb) csak külön engedély alapján hozzáférhető, és ezen engedély hiányzik, vagy

bc) átadása csak más tagállam vagy harmadik ország hozzájárulásával adható át, és ezen hozzájárulás hiányzik.

(9) A megkeresés teljesítése megtagadható, ha a kérelem olyan bűncselekményre vonatkozik, amely egy évnél rövidebb időtartamú szabadságvesztéssel büntetendő.

50/C. § (1) A külön jogszabályban meghatározott nyomozó hatóság a bűncselekményből származó jövedelmek és bűncselekményekhez kapcsolódó más vagyon felkutatásának és azonosításának elősegítése érdekében az erre a feladatra kijelölt tagállami közigazgatási, bűnüldözési vagy igazságügyi hatóságtól közvetlenül tájékoztatást kérhet, illetve annak tájékoztatást adhat.

(2) A külön jogszabályban meghatározott nyomozó hatóság által előterjesztett tájékoztatás-kérésre az 50/A. §, az általa történő tájékoztatás-adásra az 50/B. § rendelkezéseit azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a 7. számú mellékletben meghatározott formanyomtatványon előterjesztett kérelemben meg kell jelölni a megkereséssel érintett vagyonnal, illetve a vélhetően érintett természetes vagy jogi személyekkel összefüggő ismert adatokat is. A kérelemről és annak tartalmáról az ügyészt haladéktalanul értesíteni kell.

(3) Ha a külön jogszabályban meghatározott nyomozó hatóság olyan tény, vagy adat birtokába jut, amely alapján megalapozottan feltehető, hogy a bűncselekményből származó jövedelmek és bűncselekményekhez kapcsolódó egyéb vagyon felkutatásának és azonosíthatóságának elősegítése céljából a kijelölt tagállami hatóságnak feladata ellátásához erre szüksége van, a birtokába jutott adatról

vagy tényről, az (1) bekezdésben meghatározott kérelem nélkül is tájékoztatást adhat.”

6. § A 2003. évi CXXX. törvény 51. §-ának (6) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(6) A (2)–(4) bekezdés rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell arra a tárgyra, okmányra vagy hatósági jelzésre is, amelyre nem követtek el bűncselekményt, de külön törvény, illetve az Európai Unió jogi aktusa alapján a Schengeni Információs Rendszerben elhelyezett figyelmeztető jelzés eredményeként találták meg. Az így megtalált tárgyat, okmányt vagy hatósági jelzést – a tagállami igazságügyi hatóság erre vonatkozó külön megkeresése nélkül – a NEBEK-en keresztül, a Schengeni Információs Rendszert alkalmazó állam figyelmeztető jelzés kibocsátását elrendelő hatóságának kell átadni.”

7. § A 2003. évi CXXX. törvény VI. Fejezetének címe és 68–75. §-ai helyébe a következő cím és rendelkezések lépnek:

„VI. Fejezet

AZ EURÓPAI UNIÓ TAGÁLLAMAIBAN
ELRENDELT VAGYONELKOBZÁS
VÉGREHAJTÁSA, VALAMINT
A VAGYONELKOBZÁS VÉGREHAJTÁSA
AZ EURÓPAI UNIÓ TAGÁLLAMAIBAN

1. Cím

AZ EURÓPAI UNIÓ TAGÁLLAMAIBAN ELRENDELT
VAGYONELKOBZÁS VÉGREHAJTÁSA

68. § (1) Az Európai Unió tagállamaiban lefolytatott büntetőeljáráshoz,

a) bűncselekményből származó vagy azzal egyenértékű vagyon,

b) bünszervezetben való részvétel ideje alatt szerzett vagyon, illetőleg

c) bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használt, vagy arra szánt dolog

végleges tulajdonvesztését elrendelő szankciót tartalmazó bírósági határozat (a továbbiakban e Fejezet alkalmazásában: vagyoneklobzást elrendelő tagállami határozat) végrehajtása iránti megkeresés esetén a bíróság a végrehajtást átveszi, ha a határozat jogerőre emelkedett, és azt e törvény 6. számú melléklete szerinti tanúsítvánnyal együtt, magyar nyelven a bíróságnak megküldték, valamint a határozatból megállapítható, hogy a terhelt Magyarországon lakóhellyel, tartózkodási hellyel, illetőleg megalapozott feltételezés szerint vagyonnal vagy jövedelemmel rendelkezik.

(2) A vagyoneklobzást elrendelő tagállami határozat alapján a végrehajtásról

a) a vagyoneklobzást elrendelő tagállami határozat alá eső vagyon vagy dolog helye,

b) ha a vagyon vagy a dolog helye nem ismert

ba) a terhelt lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye,

bb) ha a vagyoneklobzást elrendelő tagállami határozatot jogi személlyel szemben hozták, a jogi személy székhelye szerinti megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság, Budapesten a Budai Központi Kerületi Bíróság intézkedik. Ha az eljárásra illetékes bíróság nem állapítható meg, vagy a végleges tulajdonvesztést jelentő szankció alá eső vagyont több helyen található, a megkeresést a Budai Központi Kerületi Bíróság fogadja, és intézkedik a végrehajtás iránt.

(3) Ha a vagyoneklobzást elrendelő tagállami határozat meghozatalát megelőzően a kibocsátó tagállam annak a dolognak vagy vagyonnak a biztosítása érdekében, amelyre a vagyoneklobzást elrendelő tagállami határozat vonatkozik, a bizonyítási eszközök felderítése, összegyűjtése, biztosítása vagy felhasználása végett, illetőleg az elkobzás, vagyoneklobzás biztosítása érdekében határozatot bocsátott ki, és azt a Magyar Köztársaság igazságügyi hatósága a IV. Fejezet 1. címe alapján végrehajtotta, akkor a vagyoneklobzást elrendelő tagállami határozat végrehajtásáról a IV. Fejezet 1. címe szerint eljáró igazságügyi hatóság székhelye szerinti illetékes bíróság intézkedik.

(4) Ha a bírósághoz vagy más igazságügyi hatósághoz az Európai Unió valamely tagállamából olyan megkeresés érkezik, amelynek elintézésére nem illetékes, vagy nem rendelkezik hatáskörrel, a megkeresést haladéktalanul továbbítja az illetékes helyi bíróságra, és erről egyidejűleg a tagállami bíróságot tájékoztatja.

(5) Az e törvény 1. számú mellékletében meghatározott bűncselekmények esetében a végrehajtásról a cselekmény kettős büntethetőségének mérlegelése nélkül intézkedni kell.

(6) Az e törvény 1. számú mellékletben fel nem sorolt bűncselekmények esetében a vagyoneklobzást elrendelő tagállami határozatot akkor lehet végrehajtani, ha a cselekmény, amely miatt a végrehajtást kéri, a magyar törvény szerint is bűncselekmény.

(7) A bíróság a vagyoneklobzást elrendelő tagállami határozat végrehajtásának biztosítása érdekében lefoglalást (Be. 151. §) vagy zár alá vételt (Be. 159. §) rendel el akkor is, ha erre vonatkozóan korábban a IV. fejezet 1. címe szerinti megkeresés nem érkezett.

69. § A tagállami határozat végrehajtása céljából hozott bírósági határozat végrehajtása vagyoneklobzás esetén a megyei bírósági végrehajtó feladata.

70. § (1) A vagyoneklobzást elrendelő tagállami határozat végrehajtását meg kell tagadni

a) a 68. § (6) bekezdésében meghatározott esetben, ha a határozat alapjául szolgáló cselekmény a magyar törvény szerint nem bűncselekmény;

b) ha a Magyar Köztársaságban, vagy egy másik tagállamban a határozat alapjául szolgáló cselekmény miatt korábban már olyan határozatot hoztak, amely a büntetőeljárás megindításának akadályát képezi, vagy amely alapján a végleges tulajdonvesztést jelentő szankciót végrehajtották, annak végrehajtása folyamatban van, illetőleg a jogerős határozatot hozó tagállam joga szerint az nem hajtható végre;

c) ha a terheltet egy harmadik államban ugyanazon cselekmény miatt jogerősen elítélték, feltéve, hogy a végleges tulajdonvesztést jelentő szankciót már végrehajtották, annak végrehajtása folyamatban van, vagy a jogerős ítéletet

hozó állam joga szerint az nem hajtható végre, illetőleg a terheltet egy harmadik államban ugyanazon cselekmény miatt jogerősen felmentették;

d) ha a tagállami igazságügyi hatóság által megküldött tanúsítvány nyilvánvalóan nem a mellékelt határozatra vonatkozik;

e) ha a terhelt közjogi tisztség betöltésén alapuló mentességet (Be. 551. §), illetve nemzetközi jogon alapuló mentességet (Be. 553. §) élvez, és a mentelmi jogot nem függesztették fel, illetve a nemzetközi jogon alapuló mentességet nem függesztették fel;

f) ha a vagyoneklobzást a határozathoz csatolt tanúsítvány i. pontjának 1.2. iii vagy iv alpontja szerinti vagyonra kell elrendelni, de a Btk. 77/B. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja a vagyoneklobzásra nem ad lehetőséget;

g) ha a határozatot a terhelt távollétében hozták, úgy, hogy jogi képvisellel sem rendelkezett, kivéve, ha a tanúsítványból megállapítható, hogy a terheltet közvetlenül, vagy annak a határozatot kibocsátó tagállam jogának megfelelően meghatalmazott képviselője útján a büntetőeljárásról tájékoztatták, vagy ha a terhelt jelezte, hogy nem vitatja a távollétében hozott határozatot;

h) ha a határozat alapjául szolgáló bűncselekmény magyar joghatóság alá tartozik (Btk. 3. és 4. §), és a bűncselekményre a magyar törvény szerint közkegyelem terjed ki.

(2) A vagyoneklobzást elrendelő tagállami határozat végrehajtását meg kell tagadni, ha a tagállami bíróság által megküldött tanúsítvány hiányos, vagy a tanúsítvány hiányzik, és a hiánypótlásra, kijavításra tűzött határidő eredménytelenül telt el, illetőleg a kiegészített tanúsítvány végrehajtása továbbra sem lehetséges. A hiánypótlásra a 67/D. § (2)–(4) bekezdésének rendelkezéseit értelemszerűen kell alkalmazni.

(3) A vagyoneklobzást elrendelő tagállami határozat végrehajtása megtagadható, ha a megkeresés olyan bűncselekményre vonatkozik, amelyet egészben vagy részben a Magyar Köztársaság területén követtek el.

(4) A vagyoneklobzást elrendelő tagállami határozat végrehajtásának megtagadásáról a bíróság határozatot hoz, amelyet a kibocsátó tagállami bíróság részére megküld. A határozat indokolásában számot kell adni a megtagadás okáról.

(5) A (4) bekezdés szerinti határozat ellen jogorvoslatnak helye nincs.

(6) E Cím alkalmazásában a kibocsátó tagállami bíróság alatt a kibocsátó tagállamban kijelölt hatóságot is érteni kell.

71. § (1) A vagyoneklobzást elrendelő tagállami határozat végrehajtását a bíróság határozatában – ha a 70. § szerinti megtagadási okok nem állnak fenn – a 68. § (1) bekezdésének *a)* és *b)* pontjában meghatározott vagyonra vonatkozó határozat esetén vagyoneklobzásként, a 68. § (1) bekezdésének *c)* pontjában meghatározott dologra vonatkozó határozat esetén elkobzásként rendeli végrehajtani.

(2) Ha a vagyoneklobzást elrendelő tagállami határozat meghatározott vagyontárgyra vonatkozik, és a tanúsítványból megállapítható, hogy a határozatot kibocsátó tag-

állam ehhez hozzájárult, a bíróság a vagyonekobbzást a vagyontárgy értékének megfelelő pénzösszegben kifejezve is elrendelheti.

(3) Ha a vagyonekobbzást elrendelő tagállami határozat meghatározott pénzösszegre vonatkozik, a bíróság a vagyonekobbzást a pénzösszeg értékének megfelelő vagyonekobbzására is elrendelheti.

(4) A pénzösszeget a vagyonekobbzást elrendelő tagállami határozat kibocsátásának napján érvényes, a Magyar Nemzeti Bank által közzétett átváltási árfolyamon forintra átszámított összegben kell meghatározni.

(5) A bíróság a határozatában rendelkezik arról, hogy ha az elkobbzás, illetve vagyonekobbzás végrehajtásából befolyt összeg a (4) bekezdés szerinti átszámítási szabályok figyelembevételével

a) a tízezer eurónak megfelelő forintösszeget nem haladja meg, akkor az a magyar államot illeti;

b) a tízezer eurónak megfelelő forintösszeget meghaladja, akkor a végrehajtásból befolyt összeg 50%-a magyar államot, 50%-a pedig a vagyonekobbzást elrendelő tagállamot illeti.

(6) Ha több vagyonekobbzást elrendelő tagállami határozat

a) azonos dologra vagy vagyontárgyra vonatkozóan, vagy

b) azonos természetes vagy jogi személyre nézve pénzösszegben meghatározva

tartalmaz rendelkezést, és a b) pont esetében a természetes vagy a jogi személy a Magyar Köztársaság területén nem rendelkezik elegendő vagyonnal valamennyi vagyonekobbzást elrendelő tagállami határozat végrehajtásához, akkor a bíróság az eset összes körülményének mérlegelésével dönt arról, hogy melyik vagyonekobbzást elrendelő tagállami határozatot hajtja végre. A döntés meghozatalakor figyelemmel kell lenni különösen a bűncselekmény súlyára, a bűncselekmény elkövetésének helyére, valamint a bűncselekmény elkövetésének, az érintett határozatok meghozatalának, valamint továbbításának idejére.

(7) A bíróság határozata ellen, ha e törvény nem zárja ki, fellebbezésnek van helye, amelyet a megyei bíróság tanácsülésen bírál el. A fellebbezésnek a határozat végrehajtására halasztó hatálya van. A fellebbezésben a vagyonekobbzást elrendelő tagállami határozat nem támadható. A fellebbezés tényéről az első fokon eljáró bíróság értesíti a kibocsátó tagállami bíróságot.

72. § (1) A bíróság az eljárást felfüggeszti,

a) ha a vagyonekobbzást elrendelő tagállami határozat meghatározott pénzösszegre vonatkozik, és a tanúsítványból megállapítható, hogy a határozatot egyidejűleg több tagállamnak küldték meg, és a bíróság szerint megalapozottan feltehető, hogy fennáll annak a veszélye, hogy a Magyar Köztársaság és az érintett többi tagállam területén történő végrehajtásból származó teljes összeg meghaladja a vagyonekobbzást elrendelő tagállami határozatban meghatározott pénzösszeget;

b) a büntetőeljárás jogerős befejezéséig, ha a Magyar Köztársaság területén olyan büntetőeljárás van folyamat-

ban, amelynek sikerét a vagyonekobbzást elrendelő tagállami határozat végrehajtása veszélyeztetné;

c) a hiánypótlásra, kijavításra tűzött határidő leteltéig, ha a vagyonekobbzást elrendelő tagállami határozatot kibocsátó tagállami bíróság által megküldött tanúsítvány hiányos, vagy a tanúsítvány hiányzik;

d) ha a vagyonekobbzást elrendelő tagállami határozattal érintett személy igazolja, hogy a határozat szerinti szankciót bármely államban részben vagy egészben már végrehajtották;

e) ha megalapozottan feltehető, hogy az elkobbzás alá eső dolog, vagy a vagyonekobbzás alá eső vagyontárgy a kulturális örökség védett eleme.

(2) Az eljárás felfüggesztéséről a bíróság határozatot hoz, amelyet a kibocsátó tagállami bíróság részére értesítésként megküld. A határozat indokolásában számot kell adni a felfüggesztés okáról.

(3) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti felfüggesztést követően a bíróság

a) az eljárást megszünteti, ha a kibocsátó tagállami bíróság arról értesíti, hogy a határozatában meghatározott pénzösszeg a többi tagállam területén történt végrehajtás eredményeként teljes összegben végrehajtásra került, vagy a kibocsátó tagállami bíróság a (2) bekezdés szerinti értesítésre harminc napon belül nem válaszol;

b) az eljárást folytatja és a vagyonekobbzást a kibocsátó tagállami bíróság értesítésében megjelölt pénzösszeg erejéig rendeli végrehajtani, ha a kibocsátó tagállami bíróság arról értesíti, hogy határozatának teljes összegre történő végrehajtásához az értesítésében megjelölt összeg még hiányzik.

(4) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti felfüggesztés esetén a büntetőeljárás jogerős befejezését követően a bíróság a vagyonekobbzást elrendelő tagállami határozat végrehajtását

a) elrendeli, ha a büntetőeljárásban a vagyonekobbzást elrendelő tagállami határozat alapján az elkobbzás alá eső dolog, vagy a vagyonekobbzás alá eső vagyonekobbzását vagy vagyonekobbzását nem rendelték el;

b) megtagadja, ha a vagyonekobbzást elrendelő tagállami határozat alapján az elkobbzás alá eső dolog, vagy a vagyonekobbzás alá eső vagyonekobbzását vagy vagyonekobbzását a büntetőeljárásban elrendelték.

(5) Az (1) bekezdés c) pontja szerinti felfüggesztést követően a bíróság

a) az eljárást folytatja, ha a hiánypótlást, kijavítást a kibocsátó tagállami bíróság a megadott határidőig teljesítette;

b) a vagyonekobbzást elrendelő tagállami határozat végrehajtását megtagadja, ha a hiánypótlásra, kijavításra tűzött határidő eredménytelenül telt el, illetve a kiegészített tanúsítvány alapján a végrehajtás továbbra sem lehetséges.

(6) Az (1) bekezdés d) pontja szerinti felfüggesztést követően a bíróság megkeresi a kibocsátó tagállami bíróságot, hogy a határozata végrehajtásának tényét harminc napon belül igazolja. Ha a megadott határidőn belül a kibocsátó tagállami bíróság igazolja határozata végrehajtásának tényét, vagy a megadott határidőn belül nem válaszol, a bíróság határozatában a vagyonekobbzást elrendelő tagállami határozat végre-

hajtását megtagadja. Ha a kibocsátó tagállami bíróság azt igazolja, hogy határozatának végrehajtása nem történt meg, a bíróság az eljárást folytatja.

(7) Az (1) bekezdés *e)* pontja szerinti felfüggesztést követően a bíróság megkeresi a Kulturális Örökségvédelmi Hivatalt annak megállapítása céljából, hogy az elkobzás alá eső dolog vagy vagyonekobjzás alá eső vagyontárgy a kulturális örökség védett eleme-e. Ha a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal megállapítja, hogy az adott dolog vagy vagyontárgy a kulturális örökség védett eleme, a bíróság az elkobzás vagy a vagyonekobjzás végrehajtását úgy rendeli el, hogy a tárgy a Magyar Állam tulajdonába és a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt., tulajdonosi joggyakorlása alá kerüljön, és ezzel egyidejűleg értesíti a kibocsátó tagállami bíróságot, hogy az a dolog vagy vagyontárgy, amelyre a kibocsátó tagállami bíróság határozata vonatkozik, nemzeti kulturális örökséghez tartozó tárgy, így annak átadását megtagadja. Ha a dolog vagy a vagyontárgy nem a kulturális örökség védett eleme, akkor a bíróság az eljárást folytatja.

73. § A kibocsátó tagállami bíróságnak a határozat hatályon kívül helyezéséről, visszavonásáról, vagy végrehajthatóságának megszűnéséről szóló értesítése alapján a végrehajtást haladéktalanul meg kell szüntetni.

2. Cím

A VAGYONEKOBJZÁS VÉGREHAJTÁSA AZ EURÓPAI UNIÓ TAGÁLLAMAIBAN

74. § (1) A bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használt vagy arra szánt dolog elkobzásának, vagy a Btk. 77/B. §-a (1) bekezdésének *a)–c)* pontja alapján elrendelt vagyonekobjzásnak az Európai Unió valamely tagállamában való végrehajtása iránt az a bíróság, amelynek eljárásában az elkobzás vagy a vagyonekobjzás végrehajthatóvá válik, a hatáskörrel rendelkező és illetékes tagállami bírósághoz címzett közvetlen megkeresés útján intézkedhet.

(2) A bíróság kiállítja az e törvény 6. számú mellékletében szereplő tanúsítványt, amelyet – a megkeresés alapjául szolgáló határozattal együtt – a végrehajtó tagállam hivatalos nyelvére vagy a tagállam által megjelölt nyelvre lefordítva posta, telefax vagy számítástechnikai rendszer útján továbbít. A számítástechnikai rendszer útján továbbított tanúsítványt és határozatot minősített elektronikus aláírással kell ellátni.

(3) A határozatot és a tanúsítványt egyidejűleg – a (7) bekezdésben foglalt kivétellel – csak egy tagállamba lehet továbbítani.

(4) Ha a bíróság a vagyonekobjzást pénzüsszegben rendelte el, a határozatot és a tanúsítványt annak a tagállamnak az illetékes bíróságához továbbítja, amelynek területén a vagyonekobjzással érintett természetes vagy jogi személy megalapozottan feltehetően vagyonnal vagy jövedelemmel rendelkezik.

(5) Ha a bíróság a vagyonekobjzást nem pénzüsszegben rendelte el, illetve határozata elkobzásra vonatkozik, a határozatot és a tanúsítványt annak a tagállamnak az illetékes

bíróságához továbbítja, amelynek területén megalapozottan feltehető, hogy

a) a vagyonekobjzással érintett természetes vagy jogi személy vagyonnal rendelkezik,

b) meghatározott vagyontárgyra vonatkozó vagyonekobjzás, illetve elkobzás esetén, a vagyonekobjzás alá eső vagyontárgy, illetve az elkobzás alá eső dolog található.

(6) Ha a (4) és (5) bekezdés alapján nem állapítható meg, hogy melyik tagállam bírósága illetékes a bíróság határozatának végrehajtására, akkor a határozatot és a tanúsítványt annak a tagállamnak az illetékes bíróságához kell továbbítani, amelynek területén az elkobzással, illetve vagyonekobjzással érintett természetes személy utolsó ismert tartózkodási helye, illetve jogi személy nyilvántartott székhelye található.

(7) A tanúsítvány egyidejűleg több tagállam illetékes bíróságához is továbbítható, ha a bíróság megalapozottan feltételezi, hogy

a) a határozata alapján elkobzás alá eső több dolog, vagy vagyonekobjzás alá eső több vagyontárgy különböző tagállamokban található;

b) a határozata alapján elkobzás alá eső dolog, illetve vagyonekobjzás alá eső vagyontárgy elkobzása több tagállam területére kiterjedő fellépést tesz szükségessé;

c) a határozata alapján elkobzás alá eső dolog, illetve vagyonekobjzás alá eső vagyontárgy több meghatározott tagállam egyikében található;

d) a határozata alapján pénzüsszegben kifejezett vagyonekobjzás teljes összegének fedezésére a Magyar Köztársaság és bármelyik további tagállam területén található vagyon értéke nem elegendő.

(8) Ha a bíróság a tanúsítványt több tagállamnak küldi meg, akkor a tanúsítványban ennek okát megjelöli.

(9) Ha a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg, hogy a végrehajtó tagállamban a határozat végrehajtására melyik tagállami bíróság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel, a kapcsolatfelvételhez szükséges adatokat az Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartó pontjain keresztül kell beszerezni.

(10) Ha az Európai Unió valamely tagállamában a vagyonekobjzást elrendelő tagállami határozatok fogadására nem bíróságot jelöltek ki, e Cím alkalmazásában a közvetlen megkeresést a tagállam által kijelölt illetékes hatósághoz kell továbbítani.

75. § A bíróság az elkobzás vagy a vagyonekobjzás végrehajtására vonatkozó eljárás megszüntetésére vagy felfüggesztésére, illetőleg a vagyonekobjzás alá eső pénzüsszeg vagy vagyon csökkentésére okot adó körülményről haladéktalanul tájékoztatja a végrehajtó tagállamban eljáró bíróságot. A vagyonekobjzás alá eső pénzüsszeg vagy vagyon csökkentésére okot adó körülményről szóló tájékoztatással egyidejűleg a bíróság meghatározza azt az összeget, amelyre nézve határozatának végrehajtása még nem történt meg.”

8. § A 2003. évi CXXX. törvény 102. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„102. § E törvény az Európai Unió következő jogi aktusainak való megfelelést biztosítja:

a) az Európai Unió 2000. május 29-én elfogadott egyezménye az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről;

b) az Európai Uniónak az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezménye 2001. október 16-án elfogadott Kiegészítő jegyzőkönyve;

c) az Európai Uniónak az Európai Rendőrségi Hivatal létrehozásáról szóló Egyezményének 2002. november 28-án elfogadott Kiegészítő Jegyzőkönyve;

d) a Tanács 2002/465/IB kerethatározata (2002. június 13.) a közös nyomozócsoportokról;

e) a Tanács 2002/584/IB kerethatározata (2002. június 13.) az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról;

f) a Tanács 2002/946/IB kerethatározata (2002. november 28.) a jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás elleni küzdelem büntetőjogi keretének megerősítéséről;

g) a Tanács 2003/577/IB kerethatározata (2003. július 22.) a vagyonnal vagy bizonyítékkal kapcsolatos biztosítási intézkedést elrendelő határozatoknak az Európai Unióban történő végrehajtásáról;

h) a Tanács 2005/214/IB kerethatározata (2005. február 24.) a kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról;

i) a Tanács 2006/783/IB kerethatározata (2006. október 6.) a kölcsönös elismerés elvének a vagyonekbezárást elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról;

j) A Tanács 2006/960/IB kerethatározata (2006. december 18.) az Európai Unió tagállamainak bűnüldöző hatóságai közötti, információ és bűnüldözési operatív információ cseréjének leegyszerűsítéséről;

k) a Tanács 2002/90/EK irányelve (2002. november 28.) a jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás meghatározásáról;

l) a Tanács 2002/187/IB határozata (2002. február 28.) a bűnözés súlyos formái elleni fokozott küzdelem céljából az Eurojust létrehozásáról;

m) Tanács 2007/845/IB határozata (2007. december 6.) a tagállamok vagyon-visszaszerzési hivatalai közötti, a bűncselekményből származó jövedelmek és a bűncselekményekhez kapcsolódó egyéb tulajdon felkutatása és azonosítása terén való együttműködésről.”

9. § A 2003. évi CXXX. törvény 1. számú mellékletének bevezető rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép:

(1. számú melléklet a 2003. évi CXXX. törvényhez:)

„E törvény 3. §-ának (2) bekezdése, 50/A. §-ának (4) bekezdése, 50/B. §-ának (4) bekezdése és 67/B. §-ának (3) bekezdése értelmében a bűncselekményfajtákhoz a Btk. következő bűncselekményei tartoznak:”

10. § (1) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 10. §-ának d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[10. § A bírósági végrehajtást (a továbbiakban: végrehajtás) végrehajtható okirat kiállításával kell elrendelni. A végrehajtható okiratok a következők:]

„d) a bíróság pénzbüntetésről, pénzmellékbüntetésről, pénzbírságról, rendbírságról, vagyonekbezárásról, az Európai Unió tagállamában büntetőeljárásban bűncselekmény elkövetése miatt kiszabott pénzüsszegekről, valamint az Európai Unió tagállamában büntetőeljárásban alkalmazott vagyonekbezárásról szóló értesítése,”

(2) A Vht. a 210/B. §-t követően a következő új XIII. Fejzetrel és 210/C–G. §-sal egészül ki, és a jelenlegi XIII–XXI. fejezet számozása XIV–XXII. Fejezetre módosul:

„XIII. Fejezet

VAGYONELKOBZÁS VÉGREHAJTÁSA

Közös szabályok

210/C. § A vagyonekbezárást végrehajtása során végrehajtást kérőnek az állam minősül, amelynek nevében – e törvényben foglalt kivételekkel – a vagyonekbezárásról szóló értesítést kiállító bíróság gazdasági hivatala jár el.

Pénzüsszegeben elrendelt vagyonekbezárást végrehajtása

210/D. § (1) Ha a bíróság a vagyonekbezárást pénzüsszegeben rendelte el, annak végrehajtását – az e fejezetben foglalt eltérésekkel – a pénzkövetelés behajtásának szabályai szerint kell foganatosítani.

(2) A pénzkövetelés behajtásának szabályai szerint kell foganatosítani a vagyonekbezárást a másik európai uniós tagállamban (e fejezetben a továbbiakban: másik tagállam) elrendelt vagyonekbezárást végrehajtása során is, ha azt a vagyontárgy értékének megfelelő összegű pénzüsszegeben kifejezett vagyonekbezárásként rendeli el a bíróság.

(3) Ha e § alkalmazása során ingatlanra vezetnek végrehajtást, a végrehajtási jog bejegyzése iránti megkeresésben behajtandó követelésként a pénzüsszeg behajtására irányuló vagyonekbezárást (a pénzüsszeggel együtt), végrehajtást kérőként pedig az államot kell megjelölni, amelynek nevében a vagyonekbezárásról szóló értesítést kiállító bíróság gazdasági hivatala jár el.

Meghatározott vagyontárgyra vagy az elkövető teljes vagyonára elrendelt vagyonekbezárást végrehajtása

210/E. § (1) Ha

a) a bíróság a vagyonekbezárást az adós ingóságára, adóst megillető, pénzügyi intézménynél kezelt pénzüsszege stb. rendelte el, vagy

b) az adós egész vagyonára elrendelt vagyonekbezárást végrehajtása során megállapították, hogy a vagyonhoz ingóság, adóst megillető pénzüsszeg is tartozik, az adós vagyontárgyait a pénzkövetelés végrehajtásának szabályai szerint – a 7. § (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazása nélkül – kell végrehajtás alá vonni, és az államot a végrehajtás során befolyt összeg illeti meg.

(2) Az (1) bekezdés *a*) pontja alapján történő foglalás során a 87. § alkalmazásának nincs helye; a végrehajtó az ingóságot – a mentesség szabályaitól függetlenül – lefoglalja, a pénzüsszeget teljes összegben végrehajtás alá vonja. A végrehajtó azonnal intézkedik a lefoglalt ingóság elszállítása iránt.

(3) Az (1) bekezdés *b*) pontjában foglalt esetben a végrehajtó az adós valamennyi ingóságát – ide nem értve a végrehajtás alól mentes vagyontárgyakat – lefoglalja, és azonnal intézkedik a lefoglalt ingóságok elszállítása iránt. Ha az elszállítás akadályba ütközik, a zár alá vétel szabályait kell alkalmazni. Zár alá kell venni azt a dolgot is, amelyre nézve már korábban igénypert indítottak.

210/F. § (1) Ingatlanra kimondott vagyonekobbzás esetén, továbbá ha az adós egész vagyonára elrendelt vagyonekobbzás végrehajtása során megállapították, hogy a vagyonhoz ingatlan is tartozik, a végrehajtó – ha e törvény másként nem rendelkezik – haladéktalanul megkeresi az ingatlanügyi hatóságot, hogy az ingatlanra az állam tulajdonjogát jegyezze be. A megkeresésben az állam tulajdonosi jogait gyakorló szervezetként a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-t (a továbbiakban: MNV Zrt.) kell megjelölni, és erről az MNV Zrt.-t értesíteni kell.

(2) Az (1) bekezdés szerint kell eljárni akkor is, ha a másik tagállamban elrendelt vagyonekobbzásra vonatkozó határozat végrehajtása nemzeti kulturális örökséghez tartozó ingatlanra történik, vagy a másik tagállammal kötött nemzetközi szerződés zárja ki a vagyonekobbzásból származó állami bevétel megosztását.

(3) Ha a másik tagállamban a vagyonekobbzást nem pénzüsszegekben rendelték el, és azt a bíróság sem pénzüsszegekben kifejezett vagyonekobbzásként rendelte el Magyarországon, úgy a vagyonekobbzást az ingatlanra a (4)–(7) bekezdés szerint kell végrehajtani.

(4) A végrehajtó a pénzkövetelés behajtására irányadó szabályok szerint intézkedik az ingatlan lefoglalása iránt, egyúttal adó- és értékbizonyítványt beszerelve megállapítja az ingatlan becsértékét. A végrehajtási jog bejegyzése iránti megkeresésben behajtandó követelésként a vagyonekobbzást, végrehajtást kérőként pedig az államot kell megjelölni, amelynek nevében az MNV Zrt. jár el.

(5) A végrehajtó a becsértéket közli az MNV Zrt.-vel, és nyilatkozattételre hívja fel arról, hogy a vagyonekobbzás végrehajtásának keretében az ingatlan tulajdonjogára vagy az értékesítéséből befolyt vételárra tart igényt az állam.

(6) Ha az állam az ingatlan tulajdonjogára tart igényt, a végrehajtó a becsérték jogerős megállapítását követően az (1) bekezdés szabályainak alkalmazásával intézkedik a tulajdonjog bejegyzése iránt. Ha az ingatlan becsértéke tízezer eurót meghaladja, a végrehajtó egyben felhívja az MNV Zrt.-t a végrehajtási költségek és a becsérték 50%-ának a megiei bírósági letéti számlára történő befizetésére.

(7) Ha az állam az ingatlan értékesítéséből befolyt vételárra tart igényt, úgy a pénzkövetelés behajtásának szabályai szerint kell az eljárást folytatni; ebben az esetben a végrehajtási költségek, valamint a 165. § *a*)–*c*) pontjaiban és a 170. §-ban foglalt követelések kielégítése után fennmaradó pénzüsszeg illeti meg az államot.

Vagyonekobbzás végrehajtásából befolyt összeg megosztása másik tagállammal

210/G. § Ha a másik tagállamban elrendelt vagyonekobbzás végrehajtásából befolyt, a végrehajtási költségek fejében behajtott összegek levonása után fennmaradó, az államot megillető összeg meghaladja a tízezer eurót, a bírósági gazdasági hivatal az összeg 50%-át átutalja a másik tagállam részére.”

11. § Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 1. §-ának (3) bekezdése a következő *e*) ponttal egészül ki:

[(3) Külön törvény rendelkezik:]

„*e*) a büntetőeljárás vagy a szabálysértési eljárás során elkobzott dolgokról vagy vagyonról.”

12. § (1) E törvény a kihirdetését követő harmincadik napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg a 2003. évi CXXX. törvény az e törvény I–III. melléklete szerinti 6–8. számú melléklettel egészül ki.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a 2003. évi CXXX. törvény 26. §-a hatályát veszti.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a 2003. évi CXXX. törvény 67/M. §-a (1) bekezdésének *b*) pontjában a „67/L. § (4) bekezdésében” szövegrész helyébe a „67/L. § (5) bekezdésében” szöveg lép.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Vht.

a) 117. §-ának (2) és (3) bekezdése,

b) 135. §-ának (4) bekezdése,

c) 163. §-a és az azt megelőző alcím hatályát veszti.

(5) A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 54. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés *o*) pontjában meghatározott tanúsítvány kiállítása során a Ket. rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy az eljárást elektronikus úton történő kapcsolattartással nem lehet lefolytatni.”

(6) A Kjt. 135. §-a a következő új (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Végrendeletek Országos Nyilvántartása tartalmazza a végintézkedő nevét, születési nevét, születési helyét és idejét, anyja születési nevét, valamint a végintézkedés egyedi azonosításához szükséges adatokat.”

(7) A Kjt. 183. §-a *g*) pontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap a miniszter, hogy – a 12. § (3) bekezdésében foglaltakon túl – rendelettel állapítsa meg:]

„*g*) a Végrendeletek Országos Nyilvántartása vezetésére vonatkozó szabályokat és a nyilvántartásban szereplő adatok körét,”

(8) E törvény a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

I. számú melléklet a 2008. évi LXXX. törvényhez„6. számú melléklet a 2003. évi CXXX. törvényhez

E törvény 75. §-ának (2) bekezdése értelmében a tanúsítvány az alábbi adatokat tartalmazza:

a) Kibocsátó és végrehajtó államok

Kibocsátó állam:

Végrehajtó állam:

b) A vagyonekobbzást elrendelő határozatot kibocsátó bíróság:

Hivatalos név:

Cím:

Ügyszám:

Telefonszám: (ország-előhívószám) (terület-/város-előhívószám).....

Fax szám: (ország-előhívószám) (terület-/város-előhívószám)

E-mail cím (amennyiben rendelkezésre áll):

A bírósággal való kapcsolattartás során használható nyelvek:

.....

Azon kapcsolattartó személy(ek) elérhetőségei, aki(k) további felvilágosítást tudnak adni a vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtásával vagy adott esetben a két vagy több végrehajtó államnak továbbított vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtásának összehangolásával vagy a végrehajtásból származó pénzeszközök vagy vagyontárgyak a kibocsátó államnak történő megküldésével kapcsolatban (név, beosztás/besorolás, telefonszám, fax szám és, amennyiben rendelkezésre áll, e-mail cím)

.....

.....

c) A kibocsátó államban a vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtásáért felelős hatóság [amennyiben eltér a b) pontban szereplő bíróságtól]:

Hivatalos név:

Cím:

.....

Telefonszám: (ország-előhívószám) (terület-/város-előhívószám).....

Fax szám: (ország-előhívószám) (terület-/város-előhívószám)

E-mail cím (amennyiben rendelkezésre áll):

.....

A végrehajtásért felelős hatósággal való kapcsolattartás során használható nyelvek:

.....

Azon kapcsolattartó személy(ek) elérhetőségei, aki(k) további felvilágosítást tudnak adni a vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtásával vagy adott esetben a két vagy több végrehajtó államnak továbbított vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtásának összehangolásával vagy a végrehajtásból származó pénzeszközök vagy vagyontárgyak a kibocsátó államnak történő megküldésével kapcsolatban (név, beosztás/besorolás, telefonszám, fax szám és, amennyiben rendelkezésre áll, e-mail cím)

.....

.....

d) Amennyiben a vagyonekhozást elrendelő határozatok továbbítása és fogadása a kibocsátó államban valamely központi hatóság hatáskörébe tartozik:

A központi hatóság megnevezése:

Kapcsolattartó személy, amennyiben alkalmazandó (beosztás/besorolási fokozat és név):

Cím:

Ügyszám:

Telefonszám: (ország-előhívószám) (terület-/város-előhívószám)

Fax szám: (ország-előhívószám) (terület-/város-előhívószám)

E-mail cím (amennyiben rendelkezésre áll):

e) A hatóság vagy hatóságok, amely(ek)hez megkereséssel lehet fordulni [amennyiben a c) és/vagy d) pontokat kitöltötték]:

☐ A b) pontban feltüntetett hatóságot

a következőkkel kapcsolatban lehet megkeresni:

☐ A c) pontban feltüntetett hatóságot

a következőkkel kapcsolatban lehet megkeresni:

☐ A d) pontban feltüntetett hatóságot

a következőkkel kapcsolatban lehet megkeresni:

f) Amennyiben a vagyonekhozást elrendelő határozat egy biztosítási intézkedést elrendelő határozatnak a vagyonnal vagy bizonyítékkal kapcsolatos biztosítási intézkedést elrendelő határozatoknak az Európai Unióban történő végrehajtásáról szóló 2003. július 22-i 2003/577/IB tanácsi kerethatározat¹ értelmében a végrehajtó államnak továbbított folytatását képezi, a biztonsági intézkedést elrendelő határozat azonosításához szükséges információt meg kell adni (a biztonsági intézkedést elrendelő határozat kibocsátásának és továbbításának dátuma, azon hatóság, amely részére a határozatot továbbították, hivatkozási szám, ha rendelkezésre áll):

.....
.....

g) Amennyiben a vagyonekhozást elrendelő határozatot több, mint egy végrehajtó államnak továbbították, a következő információkat kell megadni:

1. A vagyonekhozást elrendelő határozatot a következő egyéb végrehajtó államoknak továbbították (ország és hatóság):

.....
.....

¹ HL L 196., 2003.8.2., 45. o.

2. A vagyonekobbzást elrendelő határozatot több, mint egy végrehajtó államnak továbbították az alábbi ok miatt (jelölje meg a megfelelő négyzetet):

2.1. Amennyiben a vagyonekobbzást elrendelő határozat egy vagy több meghatározott vagyontárgyat érint:

- ☐ A vagyonekobbzást elrendelő határozatban foglalt különböző vagyontárgyak vélhetően különböző végrehajtó államokban találhatók.
- ☐ A meghatározott vagyontárgy elkobzása több mint egy állam területére kiterjedő fellépést tesz szükségessé.
- ☐ A vagyonekobbzást elrendelő határozatban foglalt meghatározott vagyontárgy vélhetően két vagy több meghatározott végrehajtó állam egyikében található.

2.2. Amennyiben a vagyonekobbzást elrendelő határozat pénzüsszegre vonatkozik:

- ☐ Az érintett vagyonnal kapcsolatban nem került sor biztosítási intézkedés elrendelésére a 2003. július 22-i 2003/577/IB kerethatározat szerint.
- ☐ A kibocsátó államban és bármelyik végrehajtó államban elkobozható vagyon értéke valószínűsíthetően nem elegendő a vagyonekobbzást elrendelő határozatban megnevezett teljes összeg fedezésére.
- ☐ Egyéb ok(ok) (éspedig):

.....

.....

h) A vagyonekobbzást elrendelő határozat által kötelezett természetes vagy jogi személyre vonatkozó információ:

1. Természetes személy esetén:

Név:

Keresztnév, keresztnévek:

Leánykori név (amennyiben alkalmazandó):

Felvett nevek (amennyiben alkalmazandó):

Nem:

Állampolgárság:

Személyi azonosító szám vagy szociális biztonsági azonosító szám (amennyiben lehetséges):

Születési idő:

Születési hely:

Utolsó ismert lakcím:

.....

A természetes személy által értett nyelv(ek) (amennyiben ez az adat rendelkezésre áll):

.....

1.1. Amennyiben a vagyonekobbzást elrendelő határozat pénzüsszegre vonatkozik:

A vagyonekobbzást elrendelő határozatot az alábbi okból továbbítják a végrehajtó államnak (jelölje meg a megfelelő négyzetet):

- ☐ *a) a kibocsátó állam alapos okkal feltételezi, hogy az a természetes személy, aki ellen a vagyonekobbzást elrendelő határozatot kibocsátották vagyonnal vagy jövedelemmel rendelkezik a végrehajtó államban. Kérjük adja meg a következő kiegészítő információkat:*

Azon indokok, amelyek alapján feltételezhető, hogy a természetes személynek vagyona/jövedelme van:

A természetes személy vagyonának/jövedelem-forrásának leírása:

.....

A természetes személy vagyonának/jövedelem-forrásának fellelhetősége (amennyiben ez nem ismeretes, legutóbbi ismert fellelhetősége):

.....

- ☐ b) nincsen olyan, az 1.1.a. pontban említett ésszerű indok, amely alapján a kibocsátó állam megállapíthatná, hogy a vagyoneklobzást elrendelő határozat mely tagállamnak küldhető meg, azonban a természetes személynek, aki ellen a vagyoneklobzást elrendelő határozatot kibocsátották, a szokásos tartózkodási helye a végrehajtó államban található. Kérjük adja meg a következő kiegészítő információkat:

A végrehajtó államban található szokásos tartózkodási hely:

.....

.....

1.2. Amennyiben a vagyoneklobzást elrendelő határozat meghatározott vagyontárgy(ak)ra vonatkozik:

A vagyoneklobzást elrendelő határozatot az alábbi okból továbbítják a végrehajtó államnak (jelölje meg a megfelelő négyzetet):

- ☐ a) a meghatározott vagyontárgy(ak) a végrehajtó államban található(k) [lásd az i) pontot]:
- ☐ b) a kibocsátó állam joggal feltételezi, hogy a vagyoneklobzást elrendelő határozat alá eső meghatározott vagyontárgy(ak) egésze vagy annak egy része a végrehajtó államban található(k). Kérjük adja meg a következő kiegészítő információkat:

Azon okok, amelyek alapján feltételezhető, hogy a meghatározott vagyontárgy(ak) a végrehajtó államban található(k):

- ☐ c) nincsen olyan, a b) pontban említett ésszerű indok, amely alapján a kibocsátó állam megállapíthatná, hogy a vagyoneklobzást elrendelő határozat mely tagállamnak küldhető meg, azonban a természetes személynek, aki ellen a vagyoneklobzást elrendelő határozatot kibocsátották, a szokásos tartózkodási helye a végrehajtó államban található. Kérjük adja meg a következő kiegészítő információkat:

A végrehajtó államban található szokásos tartózkodási hely:

.....

.....

2. Jogi személy esetén:

Név:

Jogi személy formája¹:

Nyilvántartási szám (amennyiben rendelkezésre áll)¹:

A jogi személy nyilvántartott székhelye (amennyiben rendelkezésre áll):

A jogi személy címe:

2.1. Amennyiben a vagyoneklobzást elrendelő határozat pénzüsszegre vonatkozik:

A vagyoneklobzást elrendelő határozatot az alábbi okból küldik meg a végrehajtó államnak (jelölje meg a megfelelő négyzetet):

- ☐ a) a kibocsátó állam joggal feltételezi, hogy az a jogi személy, amely ellen a vagyoneklobzást elrendelő határozatot kibocsátották vagyonnal vagy jövedelemmel rendelkezik a végrehajtó államban. Kérjük adja meg a következő kiegészítő információkat:

Az okok, amelyek alapján feltételezhető, hogy a jogi személynek vagyona/jövedelme van:

A jogi személy vagyonának/jövedelem-forrásának leírása:

.....

A jogi személy vagyonának/jövedelem-forrásának fellelhetősége (amennyiben ez nem ismeretes, legutóbbi ismert fellelhetősége):

.....

¹ Amennyiben a vagyoneklobzást elrendelő határozatot azért küldik meg a végrehajtó államnak, mert annak a jogi személynek a nyilvántartott székhelye, amely ellen a vagyoneklobzást elrendelő határozatot kibocsátották ebben az államban található, úgy a nyilvántartási számot és a nyilvántartott székhelyet fel kell tüntetni.

- ☐ b) nincsen olyan, az a) pontban említett ésszerű indok, amely alapján a kibocsátó állam megállapíthatná, hogy a vagyonekobbzást elrendelő határozat mely tagállamnak küldhető meg, azonban a jogi személynek, amely ellen a vagyonekobbzást elrendelő határozatot kibocsátották, a nyilvántartott székhelye a végrehajtó államban található. Kérjük adja meg a következő kiegészítő információkat:

A végrehajtó államban nyilvántartott székhely:

.....

.....

2.2. Amennyiben a vagyonekobbzást elrendelő határozat meghatározott vagyontárgy(ak)ra vonatkozik:

A vagyonekobbzást elrendelő határozat a lefoglalási határozatot az alábbi okból továbbítják a végrehajtó államnak (jelölje meg a megfelelő négyzetet):

- ☐ a) a meghatározott vagyontárgy(ak) a végrehajtó államban található(k) [lásd az i) pontot]:
- ☐ b) a kibocsátó állam joggal feltételezi, hogy a vagyonekobbzást elrendelő határozat alá eső meghatározott vagyontárgy(ak) a végrehajtó államban található(k). Kérjük adja meg a következő kiegészítő információkat: Az okok, amelyek alapján feltételezhető, hogy a vagyon a végrehajtó államban található:

- ☐ c) nincsen olyan, a 2.1.b. pontban említett ésszerű indok, amely alapján a kibocsátó állam megállapíthatná, hogy a vagyonekobbzást elrendelő határozat mely tagállamnak továbbítható, azonban a jogi személynek, amely ellen a vagyonekobbzást elrendelő határozatot kibocsátották, a nyilvántartott székhelye a végrehajtó államban található. Kérjük adja meg a következő kiegészítő információkat:

A végrehajtó államban nyilvántartott székhely:

.....

.....

i) A vagyonekobbzást elrendelő határozat

A vagyonekobbzást elrendelő határozat -án/-én kelt (dátum)

A vagyonekobbzást elrendelő határozat -án/-én emelkedett jogerőre (dátum)

A vagyonekobbzást elrendelő határozat hivatkozási száma (amennyiben rendelkezésre áll)

1. A vagyonekobbzást elrendelő határozatra vonatkozó információk

- 1.1. Kérjük [a megfelelő négyzet(ek) megjelölésével] jelezze, hogy a vagyonekobbzást elrendelő határozat az alábbiak közül melyekre vonatkozik:

- ☐ pénzüsszegre

A végrehajtó államban a végrehajtás tárgyát képező összeg a pénznem megjelölésével (számmal és betűvel): ..

A végrehajtás tárgyát képező teljes összeg a pénznem megjelölésével (számmal és betűvel):

- ☐ meghatározott vagyontárgy(ak)ra

A meghatározott vagyontárgy(ak) leírása:

A meghatározott vagyontárgy(ak) fellelhetősége (amennyiben ez nem ismeretes, legutóbbi ismert fellelhetősége):

Amennyiben a meghatározott vagyontárgy(ak) elkobbzása egynél több végrehajtó állam területére kiterjedő fellépést tesz szükségessé, a fellépés leírása:

1.2. A bíróság az alábbi kérdésekről határozott a vagyonnal kapcsolatban (kérjük, a megfelelő négyzet(ek) megjelölésével jelezze):

- ☐ i. a jövedelem bűncselekményből származik, vagy értéke az ilyen jövedelemmel részben vagy egészben megegyező,
- ☐ ii. ilyen bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használtak,
- ☐ iii. az alábbi *a)*, *b)* és *c)* pontban meghatározott kiterjesztett vagyoneklobzásnak a kibocsátó államban történő alkalmazása eredményeképpen elkobzás alá esik. A határozat alapjául szolgál, hogy a Bíróságnak meghatározott tények alapján teljes mértékben az a meggyőződése, hogy a szóban forgó vagyon a következőkből származik:
- ☐ *a)* az elítélt személy által a szóban forgó bűncselekményért történő elítélését megelőző időszakban elkövetett bűncselekményekből, amelyeket a Bíróság ésszerűnek tekint az egyedi eset körülményei között, vagy
- ☐ *b)* az elítélt személy által a szóban forgó bűncselekményért történő elítélését megelőző időszakban elkövetett hasonló bűncselekményekből, amelyeket a Bíróság ésszerűnek tekint az egyedi eset körülményei között, vagy
- ☐ *c)* az elítélt személy által elkövetett bűncselekményből, és bebizonyosodott
- ☐ iv. elkobzás alá esik a kibocsátó állam jogának bármely egyéb, a kiterjesztett vagyoneklobzással kapcsolatos rendelkezése értelmében.

Amennyiben kettő vagy több elkobzási kategória érintett, kérjük, részletezze, mely vagyonnak mely kategória szerinti elkobzására kerül sor:

.....

.....

2. A vagyoneklobzást elrendelő határozathoz vezető bűncselekmény(ek)e) érintő információk:

2.1. A vagyoneklobzást elrendelő határozathoz vezető bűncselekmény(ek) elkövetésével kapcsolatos tények összefoglalása és körülmények leírása, az elkövetés idejét és helyét is beleértve

.....

.....

.....

.....

.....

2.2. A vagyoneklobzást elrendelő határozathoz vezető bűncselekmény(ek) természete és jogi minősítése és a határozat alapjául szolgáló jogszabályi rendelkezések

.....

.....

.....

2.3. Amennyiben alkalmazandó, az alábbiak közül kérjük jelöljön meg egy vagy több bűncselekményt, amely a fenti 2.2. pontban meghatározott bűncselekménnyel vagy bűncselekményekkel kapcsolatos, ha a bűncselekmény(ek) a kibocsátó államban maximálisan legalább 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető(k) [kérjük, a megfelelő négyzet(ek) megjelölésével jelezze]:

- ☐ bűnszervezetben való részvétel;
- ☐ terrorizmus;
- ☐ emberkereskedelem;
- ☐ gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia;
- ☐ kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme;
- ☐ fegyverek, lőszerek és robbanóanyagok tiltott kereskedelme;

- ☐ korrupció;
- ☐ csalással kapcsolatos bűncselekmények, ideértve az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezmény értelmében az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő csalásokat is;
- ☐ a bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása;
- ☐ pénzhamisítás, beleértve az euró hamisítását is;
- ☐ számítógépes bűncselekmények;
- ☐ környezettel kapcsolatos bűncselekmények, beleértve a veszélyeztetett állatfajok, valamint a veszélyeztetett növényfajok és -fajták tiltott kereskedelmét is;
- ☐ segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz;
- ☐ szándékos emberölés, súlyos testi sértés;
- ☐ emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme;
- ☐ emberrablás, jogellenes fogvatartás és túszejtés;
- ☐ rasszizmus és idegengyűlölet;
- ☐ szervezett vagy fegyveres rablás;
- ☐ kulturális javak, beleértve a régiségeket és a műtárgyakat, tiltott kereskedelme;
- ☐ csalás;
- ☐ befolyással üzérkedés és zsarolás;
- ☐ termékhamisítás és szabadalomtörés;
- ☐ hivatalos okiratok hamisítása és az azokkal való kereskedelem;
- ☐ fizetőeszközök hamisítása;
- ☐ hormontartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme;
- ☐ nukleáris vagy radioaktív anyagok tiltott kereskedelme;
- ☐ lopott gépjárművek kereskedelme;
- ☐ erőszakos közöszlész;
- ☐ gyűjtögetés;
- ☐ a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények;
- ☐ légi vagy vízi jármű jogellenes hatalomba kerítése;
- ☐ szabotázs.

2.4. Amennyiben a 2.2. pontban felsorolt, vagyonekobzást elrendelő határozathoz vezető bűncselekmény(ek) nem a 2.3. pontban leírt bűncselekményeket valósítja/valósítják meg, kérjük írja le pontosan az érintett bűncselekmény(ek)e)t [a leírás magában foglalja a tényleges érintett bűncselekményt (például a jogi minősítéssel szemben)]:

.....

.....

.....

.....

.....

j) A vagyonekobzást elrendelő határozat meghozatalához vezető eljárás

A vagyonekobzást elrendelő határozat meghozatalához vezető eljárással kapcsolatban jelezze az alábbiakat [a megfelelő négyzet(ek) megjelölésével]:

- ☐ a) Az érintett személy személyesen járt el.
- ☐ b) Az érintett személy nem személyesen járt el, de jogi képvisellel rendelkezett.
- ☐ c) Az érintett személy nem személyesen járt el, és nem rendelkezett jogi képvisellel. Megerősítést nyert, hogy:
 - ☐ az illetőt személyesen vagy a nemzeti jogának megfelelően meghatalmazott képviselője útján vagy a kibocsátó állam jogával összhangban tájékoztatták az eljárásról, vagy
 - ☐ az illető jelezte, hogy nem vitatja a vagyonekobzást elrendelő határozatot.

k) Átváltás és vagyon továbbítása

1. Amennyiben a vagyonelkobzást elrendelő határozat iránti kérelem meghatározott vagyontárgyat érint, kérjük jelezze, hogy a kibocsátó állam engedélyezi-e, hogy az elkobzást a végrehajtó állam a vagyon értékével megegyező pénzösszeg-fizetési kötelezettség formájában teljesítse.

☐ Igen

☐ Nem

2. Amennyiben a vagyonelkobzást elrendelő határozat pénzüsszeget érint, kérjük jelezze, hogy a vagyonelkobzást elrendelő határozat végrehajtásából származó pénzen kívül más vagyon is továbbítható-e a kibocsátó államnak.

☐ Igen

☐ Nem

l) Alternatív intézkedések, beleértve a szabadságelvonással járó szankciókat

1. Kérjük jelezze, hogy a kibocsátó állam engedélyezi-e, hogy a végrehajtó állam alternatív intézkedéseket alkalmazzon abban az esetben, ha a határozat teljes mértékű vagy részleges végrehajtására nincsen lehetőség:

☐ Igen

☐ Nem

2. Amennyiben igen, kérjük jelölje meg, hogy melyik szankció alkalmazható (a szankció jellege, a maximálisan kiszabható büntetés)

☐ Fogvatartás. Maximális időtartama:

☐ Közérdekű munka (vagy annak megfelelő büntetés). Maximális időtartama:

.....

☐ Egyéb szankciók. Megnevezés:

.....

m) Az ügy egyéb lényeges körülményei (fakultatív információ):

.....

.....

n) A vagyonelkobzást elrendelő határozat a tanúsítvány mellékletét képezi.

A tanúsítványt kibocsátó hatóságnak és/vagy képviselőjének a tanúsítvány tartalmának pontosságát igazoló aláírása:

.....

.....

Név:

A betöltött tisztség (beosztás/besorolási fokozat):

.....

Dátum:

Hivatalos pecsét (amennyiben rendelkezésre áll)

II. számú melléklet a 2008. évi LXXX. törvényhez

[7. számú melléklet a 2003. évi CXXX. törvényhez]

E törvény 50/A. §-ának (2) bekezdése szerinti formanyomtatvány az alábbi adatokat tartalmazza:

**INFORMÁCIÓCSERE A(Z) 2006/960/IB TANÁCSI KERETHATÁROZAT SZERINT A KÉRELMEZŐ TAGÁLLAM ÁLTAL
KITÖLTENDŐ FORMANYOMTATVÁNY INFORMÁCIÓRA ÉS BÜNÜLDÖZÉSI OPERATÍV INFORMÁCIÓRA
VONATKOZÓ KÉRELEM**

Ez a formanyomtatvány információknak és bűnüldözési operatív információknak a(z) 2006/960/IB kerethatározat* szerinti kérelmezésére szolgál.

— Adminisztratív információ

Kérelmező hatóság (név, cím, telefon, fax, e-mail, tagállam):	
Ugyintéző adatai (opcionális):	
A kérelem címzettje a következő tagállam:	
Ezen kérelem dátuma és időpontja:	
E kérelem hivatkozási száma:	

☐ Erre az ügyre vonatkozóan ez az első kérelem ☐ A kérelem az ugyanarra az ügyre vonatkozó előző kérelmeket követ				
Előző kérelem / kérelmek			Válasz(ok)	
	Dátum	Hivatkozási szám (a kérelmező tagállamban)	Dátum	Hivatkozás szám (a megkeresett tagállamban)
1.				
2.				
3.				
4.				

Amennyiben a kérelmet a kérelmező tagállamban egynél több hatóságnak küldik meg, kérjük valamennyi felhasznált csatolmány megnevezését:	
☐ ENU/Europol összekötő tisztviselő	☐ Információért ☐ Végrehajtásért
☐ Interpol nemzeti központi iroda (NCB)	☐ Információért ☐ Végrehajtásért
☐ Sirene	☐ Információért ☐ Végrehajtásért
☐ Összekötő tisztviselő	☐ Információért ☐ Végrehajtásért
☐ Egyéb (kérjük, nevezze meg):	☐ Információért ☐ Végrehajtásért
Amennyiben ugyanazt a kérelmet egy másik tagállamnak is megküldik, kérjük a másik tagállam és a felhasznált csatolmány megnevezését (opcionális)	

A bűncselekmény(ek) természete	
A – A(z) 2006/960/IB kerethatározat 4. cikke (1) vagy (3) bekezdésének alkalmazása	
☐ A.1. A bűncselekmény a kérelmező tagállamban legalább három éves maximális időtartamú szabadságvesztéssel büntethető ÉS A.2. A bűncselekmény(ek) az alábbiakban felsoroltak közé tartozik / tartoznak:	
☐ Bűnszervezetben való részvétel ☐ Terrorizmus ☐ Emberkereskedelm ☐ Gyermek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia ☐ Kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme ☐ Fegyverek, lőszeres és robbanóanyagok tiltott kereskedelme ☐ Korupció ☐ Csalással kapcsolatos bűncselekmények, ideértve az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezmény értelmében az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő csalásokat is ☐ Szervezett vagy fegyveres rablás ☐ Kulturális javak — ideértve a régiségeket és műtárgyakat is — tiltott kereskedelme ☐ Csalás ☐ Zsarolás és védelmi pénz szedése ☐ Termékhamisítás és szerzői jogbitorlás ☐ Hivatalos okmányok hamisítása és az azokkal való kereskedés ☐ Fizetőeszközök hamisítása ☐ Hormontartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme	☐ Bűncselekményekből származó jövedelmek tisztára mosása ☐ Pénzhamisítás, ideértve az euro hamisítását is ☐ Számítógépes bűncselekmények ☐ Környezettel kapcsolatos bűncselekmények, ideértve a veszélyeztetett állatfajok, valamint a veszélyeztetett növényfajok és növényfajták tiltott kereskedelmét is ☐ Segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz ☐ Szándékos emberölés, súlyos testi sértés ☐ Emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme ☐ Emberrablás, személyi szabadság megsértése és túszjejtés ☐ Rasszizmus és idegengyűlölet ☐ Nukleáris és radioaktív anyagok tiltott kereskedelme ☐ Lopott gépjárművek kereskedelme ☐ Erőszakos közöszlés ☐ Gyújtogatás ☐ A Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények ☐ Légi vagy vízi jármű jogellenes hatalomba kerítése ☐ Szabotázs
→ A bűncselekmény ezért az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat 2. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozik → így a(z) 2006/960/IB kerethatározat 4. cikkének (1) bekezdése (sürgős esetek) és (3) bekezdése (nem sürgős esetek) alkalmazandó az ezen kérelem megválaszolására kiszabott határidők tekintetében	
☐ B – A bűncselekmény(ek) nem tartozik / tartoznak az A. pont hatálya alá. Ez esetben, a bűncselekmény(ek) leírása:	

Az információra vagy bűnüldözési operatív információra vonatkozó kérelem célja
Kapcsolat a kért információ vagy bűnüldözési operatív információ célja és azon személy között, akire az információ vagy bűnüldözési operatív információ vonatkozik
Azon személy(ek) személyazonossága (amennyiben ismert), aki(k)re az a bűnüldözési operatív információ vagy bűnüldözési operatív információ irányul, amely az információra vagy bűnüldözési operatív információra irányuló kérelem alapjául szolgál
Azon okok, amelyek alapján vélhető, hogy az információ vagy bűnüldözési operatív információ a megkeresett tagállamban található
Az a kérelemben található információ felhasználásának korlátozása a kérelem benyújtásának okától eltérő okokból, illetve a közbiztonságot közvetlenül fenyegető komoly veszély megelőzése érdekében
☐ a felhasználás engedélyezett ☐ a felhasználás engedélyezett, de az információ szolgáltatójának említése nélkül ☐ az információ szolgáltatójának felhatalmazása nélkül nem használható fel ☐ a felhasználás nem engedélyezett

III. számú melléklet a 2008. évi LXXX. törvényhez

[8. számú melléklet a 2003. évi CXXX. törvényhez]

E törvény 50/B. §-ának (2) bekezdése szerinti formanyomtatvány az alábbi adatokat tartalmazza:

INFORMÁCIÓCSERE A(Z) 2006/960/IB TANÁCSI KERETHATÁROZAT SZERINT A MEGKERESETT TAGÁLLAM ÁLTAL KITÖLTENDŐ FORMANYOMTATVÁNY AZ INFORMÁCIÓ ÁTADÁSA/KÉSEDELME/ELUTASÍTÁSA ESETÉN

E formanyomtatvány rendeltetése a kért információ és/vagy bűnüldözési operatív információ átadása, illetve a kérelmező hatóság tájékoztatása, amennyiben a rendes határidő betartása lehetetlen, amennyiben a kérelmet engedélyezés céljából be kell nyújtani valamely igazságügyi hatósághoz, vagy amennyiben az információ átadását elutasítják.

Ez a formanyomtatvány az eljárás folyamán többször használható (például ha a kérelmet először be kell nyújtani egy igazságügyi hatósághoz, majd a későbbiekben a kérelem végrehajtását el kell utasítani).

Megkeresett hatóság (név, cím, telefon, fax, e-mail, tagállam)	
Ugyintéző adatai (opcionális):	
E válasz hivatkozási száma:	
Az előző válasz dátuma és hivatkozási száma:	
A válasz a következő kérelmező hatóságnak szól:	
A kérelem dátuma és időpontja:	
A kérelem hivatkozási száma:	

A(Z) 2006/960/IB kerethatározat 4. cikke szerinti rendes határidő a következők lehetnek volna:	
A bűncselekmény a 2002/584/IB kerethatározat 2. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozik és a kért információ vagy bűnüldözési operatív információ a megkeresett tagállam bűnüldöző hatósága számára közvetlenül hozzáférhető adatbázisban található	Sürgősségi kérelem → ☐ 8 óra Nem sürgősségi kérelem → ☐ 1 hét
Egyéb esetben	→ ☐ 14 nap

A 2006/960/IB kerethatározat szerinti átadott információ, a megadott információ és a bűnüldözési operatív információ	
1. Az átadott információ vagy bűnüldözési operatív információ felhasználása ☐ kizárólag az információ megadásának alapjául szolgáló célra, vagy a közbiztonságot azonnal és súlyosan fenyegető esemény megakadályozására használható fel; ☐ egyéb célokra való felhasználása is engedélyezett, a következő feltételekre is figyelemmel (választható):	
2. A forrás megbízhatósága ☐ megbízható ☐ többé-kevésbé megbízható ☐ nem megbízható ☐ nem megállapítható	
3. Az információ vagy bűnüldözési operatív információ pontossága ☐ bizonyos ☐ a forrástól származik ☐ másodkézből való — megerősített ☐ másodkézből való — nem megerősített	

4. A bűnügyi nyomozás vagy bűnüldözési operatív művelet eredményét, amelynek keretében az információcsere létrejött, jelenteni kell az információt átadó hatóságnak ☐ nem ☐ igen
5. Spontán információcsere esetében: okok, amelyek alapján feltételezhető, hogy az információ vagy bűnüldözési operatív információ segíthet a 2002/584/IB kerethatározat 2. cikke (2) bekezdésében említett bűncselekmények felderítésében, megelőzésében vagy kivizsgálásában:

KÉSEDELEM — A(z) 2006/960/IB kerethatározat 4. cikke szerint alkalmazandó határidőn belül válaszadás nem lehetséges Az információ vagy bűnüldözési operatív információ megadása a megadott határidőn belül nem lehetséges az alábbiakban szereplő okok miatt: Az információ vagy bűnüldözési operatív információ megadásának valószínű ideje: ☐ 1 nap ☐ 2 nap ☐ 3 nap ☐ hét ☐ 1 hónap ☐ Az igazságügyi hatóság engedélyének kérelmezése megtörtént. Az engedély megadásához / elutasításához vezető eljárás várhatóan (...) hetet vesz igénybe.

ELUTASÍTÁS — Az információ vagy bűnüldözési operatív információ megadása: ☐ nem lehetséges és nem kérelmezhető nemzeti szinten; vagy ☐ nem lehetséges az alábbiakban szereplő ok(ok) miatt:						
A – A bírósági felülvizsgálathoz kapcsolódó ok, amely nem teszi lehetővé az információ átadását, vagy kölcsönös jogsegély igénybevételét teszi szükségessé						
<table border="1"> <tr> <td>☐</td> <td>az illetékes igazságügyi hatóság nem engedélyezte az információhoz vagy a bűnüldözési operatív információhoz való hozzáférést és annak cseréjét</td> </tr> <tr> <td>☐</td> <td>a kért információt vagy bűnüldözési operatív információt korábban kényszerítő intézkedések révén szerezték meg, és annak rendelkezésre bocsátása a nemzeti jog szerint nem engedélyezett</td> </tr> <tr> <td>☐</td> <td> az információ vagy bűnüldözési operatív információ ▪ nincs a bűnüldöző hatóságok birtokában; vagy ▪ nincs hatóságok vagy magánszervek birtokában olyan formában, amely a bűnüldöző hatóságok számára kényszerítő intézkedések megtétele nélkül elérhetővé teszi azokat </td> </tr> </table>	☐	az illetékes igazságügyi hatóság nem engedélyezte az információhoz vagy a bűnüldözési operatív információhoz való hozzáférést és annak cseréjét	☐	a kért információt vagy bűnüldözési operatív információt korábban kényszerítő intézkedések révén szerezték meg, és annak rendelkezésre bocsátása a nemzeti jog szerint nem engedélyezett	☐	az információ vagy bűnüldözési operatív információ ▪ nincs a bűnüldöző hatóságok birtokában; vagy ▪ nincs hatóságok vagy magánszervek birtokában olyan formában, amely a bűnüldöző hatóságok számára kényszerítő intézkedések megtétele nélkül elérhetővé teszi azokat
☐	az illetékes igazságügyi hatóság nem engedélyezte az információhoz vagy a bűnüldözési operatív információhoz való hozzáférést és annak cseréjét					
☐	a kért információt vagy bűnüldözési operatív információt korábban kényszerítő intézkedések révén szerezték meg, és annak rendelkezésre bocsátása a nemzeti jog szerint nem engedélyezett					
☐	az információ vagy bűnüldözési operatív információ ▪ nincs a bűnüldöző hatóságok birtokában; vagy ▪ nincs hatóságok vagy magánszervek birtokában olyan formában, amely a bűnüldöző hatóságok számára kényszerítő intézkedések megtétele nélkül elérhetővé teszi azokat					
☐ B – Az információ vagy bűnüldözési operatív információ rendelkezésre bocsátása alapvető nemzetbiztonsági érdekeket sértene vagy folyamatban lévő nyomozás vagy bűnüldözési operatív művelet sikerét, vagy egyének biztonságát veszélyeztetné, vagy nyilvánvalóan nem állna arányban a kérelemben foglalt céllal, illetve a cél szempontjából lényegtelen lenne.						
Az „A” vagy „B” pont választása esetén, amennyiben szükségesnek itéli, adjon további információt vagy indokot (...) az elutasításra vonatkozóan (kitöltése nem kötelező):						
☐ D – A megkeresett hatóság a kérelem végrehajtásának elutasítása mellett dönt, mivel a kérelem a következő, a megkeresett állam jogszabályai szerint egy év vagy annál rövidebb időtartamú szabadságvesztéssel büntethető bűncselekményre vonatkozik (a bűncselekmény jellegének és jogi besorolásának megadása):						
☐ E – Az információ vagy bűnüldözési operatív információ nem áll rendelkezésre						
☐ F – A kérelmezett információt vagy bűnüldözési operatív információt más tagállam vagy harmadik állam bocsátotta rendelkezésre, arra a specialitás elve vonatkozik, és az érintett állam nem járult hozzá annak átadásához.						

2008. évi LXXXI.

törvény

egyes adó- és járuléktörvények módosításáról*

ELSŐ RÉSZ

A SZEMÉLYI JÖVEDELEMDADÓT, A TÁRSASÁGI
ADÓT ÉS AZ OSZTALÉKADÓT, VALAMINT
AZ ÁLLAMHÁZTARTÁS EGYENSÚLYÁT JAVÍTÓ
KÜLÖNADÓT ÉS JÁRADÉKOT ÉRINTŐ
MÓDOSÍTÁSOK

I. Fejezet

*A személyi jövedelemadóról szóló
1995. évi CXVII. törvény módosítása*

1. § (1) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 3. §-ának 41. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„41. *Agrár csekély összegű (agrár de minimis) támogatás:* az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a halászati ágazatban nyújtott csekély összegű (de minimis) támogatásokra való alkalmazásáról és az 1860/2004/EK bizottsági rendelet módosításáról szóló 875/2007/EK bizottsági rendelet (2007. július 24.) vagy az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termelőágazatban nyújtott csekély összegű (de minimis) támogatásokra való alkalmazásáról szóló 1535/2007/EK bizottsági rendelet (2007. december 20.) által csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősített támogatás.”

(2) Az Szja tv. 3. §-ának 55–59. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„55. *Falusi vendéglátás:* a magánszemély által nem egyéni vállalkozóként folytatott

- a) falusi szállásadó-vendéglátási tevékenység,
- b) alkalmi falusi és agroturisztikai szolgáltató tevékenység.

56. *Falusi szállásadó-vendéglátási tevékenység:* saját tulajdonban lévő falusi lakóháznak magánszemély egyéni vagy családi üdültetésére részben vagy egészben történő, de legfeljebb tíz ágyra kiterjedő üzletszerű hasznosításával a magán-szálláshelyek idegenforgalmi célú hasznosításáról szóló kormányrendelet alapján folytatott falusi szállásadó tevékenység, valamint ennek keretében folytatott étkeztetési és szabadidőprogram-szolgáltató tevékenység (beleértve a háztartás, a gazdaság működésének bemutatását is).

57. *Alkalmi falusi és agroturisztikai szolgáltató tevékenység:* a magánszálláshelyek idegenforgalmi célú hasznosításáról szóló kormányrendeletben meghatározott falusi szállásadás nyújtására alkalmas településen, alkalomszerűen, szállást nem igénylő látogatók részére

a) a helyi népművészeti, néprajzi, kézműves, építészeti és kulturális értékek, örökségek bemutatása,

b) a falusi élethez, környezethez és munkakultúrához kapcsolódó hagyományok, tevékenységek bemutatása,

c) falusi vendégasztal szolgáltatása,

d) a helyi gazdálkodási módok, termelési szokások bemutatása,

e) saját előállítású népművészeti és kézműves termékek értékesítése,

f) az a)–e) pontokhoz kapcsolódó falusi rendezvények szervezése

a falusi és agroturisztikai szolgáltató tevékenységről szóló kormányrendelet alapján.

58. *Falusi vendéglátás bevétele:*

a) a falusi szállásadó-vendéglátási tevékenységből származó, a vendégkönyv adataival is alátámasztott bevétel,

b) az alkalmi falusi és agroturisztikai szolgáltató tevékenységből származó bevétel.

59. *Falusi vendéglátásból származó jövedelem:* a falusi vendéglátás bevételeiből az önálló tevékenységre vonatkozó szabályok szerint megállapított jövedelem.”

(3) Az Szja tv. 3. §-ának 75. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„75. *A magánszemély összes jövedelme az adóévben:* a magánszemély adóbevallásában bevallott, illetve a munkáltatói adómegállapítás során elszámolt (az összevont adóalapba tartozó és külön adózó) összes jövedelem, azaz, hogy

a) a vállalkozói személyi jövedelemadózást alkalmazó egyéni vállalkozónál az e tevékenységből származó jövedelemként a vállalkozói kivétet és a vállalkozói osztalék-alapot kell együttesen figyelembe venni;

b) nem kell beszámítani az ingatlan átruházásából származó, az összevont adóalapba nem tartozó jövedelmet;

c) be kell számítani az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás alapjául jogszerűen figyelembe vett bevételt is.”

(4) Az Szja tv. 3. §-a a következő 83–84. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„83. *Kiküldetési rendelvény:* a kifizető által két példányban kiállított bizonylat, amely tartalmazza a magánszemély nevét, adóazonosító jelét, a gépjármű gyártmányának, típusának megnevezését, forgalmi rendszámát, a hivatali, üzleti utazás(ok) célját, időtartamát, útvonalát, a futásteljesítményt, az utazás költségterítését, az ételmezési költségterítést, valamint ezen költségterítés(ek) kiszámításához szükséges adatokat (üzemanyag-fogyasztási norma, üzemanyagár stb.). A ki-

* A törvényt az Országgyűlés a 2008. december 1-jei ülésnapján fogadta el.

küldetési rendelvénnyel eredeti példányát a kifizető, másolatát a magánszemély a bizonylatmegőrzésre vonatkozó rendelkezések betartásával megőrzi.

84. Kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatás: a Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetők nyilvánításáról (általános csoportmentességi rendelet) szóló a Bizottság 800/2008/EK rendelete (2008. augusztus 6.) 1–13. cikke alapján megillető támogatás.”

2. § Az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének *p)–r)* pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:)

„p) a képzés kifizető által átvállalt költségét, ha a képzés

pa) – akkor sem, ha a költséget nem a munkáltató viseli – munkáltatói elrendelés alapján a munkakör betöltéséhez szükséges ismeret megszerzését,

pb) a kifizetővel munkaviszonyban álló magánszemély, a társas vállalkozás tevékenységében személyesen közreműködő tagja számára szükséges, a kifizető, a társas vállalkozás tevékenységével összefüggő szakmai ismeretek megszerzését, bővítését,

pc) a kifizető tevékenységében közreműködő magánszemély (például üzleti partner, szakértő) e feladatának ellátásához szükséges felkészítését (ide nem értve az iskolai rendszerű képzést)

szolgálja azzal, hogy a *pa)–pb)* pontban említett esetben az iskolai rendszerű képzés adóévben átvállalt költségének a minimálbér két és félszeresét meghaladó részére e rendelkezés nem alkalmazható; bármely esetben feltéve, hogy az említett átvállalt költségek elszámolása olyan bizonylat, számla alapján történt, amelyre annak kiállítója adókedvezmény érvényesítésére jogosító igazolás kiadásának tényét nem tüntette fel; továbbá egyebekben a hivatali, üzleti utazásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni;

q) a hivatali, üzleti utazáshoz kapcsolódó utazási jegy ellenértékét, ideértve a szokásosan a jegy árában felszámított étkezés ellenértékét is, továbbá a hivatali, üzleti utazáshoz kapcsolódó szállás ellenértékét, ideértve a szokásosan a szálláshely árában felszámított reggeli étkezés ellenértékét is;

r) a kiküldetési rendelvénnyel alapján hivatali, üzleti utazás költségterítése címén a teljesített kilométer-távolság (futásteljesítmény) figyelembevételével az utazásra, valamint ételmezési költségterítésként kapott összeget, feltéve, hogy a térített összeg nem haladja meg a jogszabályban meghatározott, igazolás nélkül elszámolható mértéket;”

3. § Az Szja tv. 9–15. §-ai, címei és alcímei helyébe a következő rendelkezések, címek és alcímek lépnek:

„Az adókötelezettség keletkezése és a jövedelem megszerzésének időpontja

9. § (1) Az adókötelezettség a bevételszerző tevékenység megkezdésének vagy a bevételt eredményező jogvi-

szony keletkezésének napján kezdődik és fennáll attól függetlenül, hogy

a) a magánszemély a bevételszerző tevékenységét hatósági engedéllyel vagy anélkül végzi, illetve, hogy a bevételt milyen formában szerzi meg;

b) a külföldön szerzett jövedelmet belföldre átutalják vagy behozzák;

c) a tevékenység vagy a jogviszony megszüntetése (megszűnése) esetén a jövedelem a tevékenység vagy a jogviszony korábbi folytatásából keletkezett.

(2) A bevétel megszerzésének időpontja

a) pénz esetében az a nap, amelyen azt a magánszemély vagy javára más személy birtokba vette (átvette) vagy amelyen azt a magánszemély javára bankszámlán (pénzforgalmi számlán) jóváírták, ha azonban a kifizető a magánszemélyt megillető, az adóelőleggel csökkentett összeget átutalással vagy postai úton küldi el, a bevételt az átutalás, illetve a postára adás napjával kell megszerzettnek tekinteni, feltéve, hogy a magánszemély javára azt az adóbevallása benyújtásáig, a munkáltatói adómegállapítása érdekében szükséges nyilatkozata megtételéig bankszámlán (pénzforgalmi számlán) jóváírták, illetve azt a magánszemély vagy javára más személy az említett időpontig birtokba vette (átvette);

b) dolog, értékpapír, váltó, csekk és más okirat esetében a tulajdonjog megszerzésének napja vagy – ha ez a korábbi időpont – az a nap, amelyen azt a magánszemély vagy javára más személy birtokba vette, míg dematerializált értékpapír esetében az értékpapírszámlán való jóváírás napja, ha azonban az említett vagyoni értékkel összefüggésben a magánszemélyt sem a használat, a hasznok szedésének joga, sem a rendelkezési jog nem illeti meg, akkor a bevétel ezen jogok közül legalább egynek a megnyílásáig nem tekinthető megszerzettnek;

c) igénybe vett szolgáltatás esetében az a nap, amelyen a szolgáltatás nyújtójának az általános forgalmi adóról szóló törvény rendelkezései szerinti teljesítési időponttal adófizetési kötelezettsége keletkezik vagy keletkezne (függetlenül attól, hogy a szolgáltatás nyújtója az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett vagy sem), ha azonban a szolgáltatás juttatója nem azonos a szolgáltatás nyújtójával, a szolgáltatás igénybevételére való jogosultság megszerzésének napja;

d) forgalomképes vagy egyébként értékkel bíró jog esetében az a nap, amelytől kezdődően a magánszemély a jog gyakorlására, átruházására, megszüntetésére vagy a jog(gyakorlás) átengedésére jogosult;

e) elengedett kötelezettség és átvállalt tartozás esetében az a nap, amelyen az adóalany kötelezettsége, illetve tartozása megszűnt;

f) a magánszemély javára vagy érdekében teljesített kiadás esetében a kiadás teljesítésének napja;

g) az *a)–f)* pontban nem említett esetben az a nap, amelytől kezdődően a magánszemély a bevétel tárgyát képező vagyoni értékkel rendelkezni jogosult.

(3) Ha a magánszemély az őt megillető bevétel tárgyát képező vagyoni értékre vonatkozó rendelkezési jogát az

(1)–(2) bekezdésben meghatározott időpontot megelőzően gyakorolta, akkor a bevétel megszerzésének időpontja – az (1)–(2) bekezdésben foglaltaktól függetlenül – a rendelkezési jog gyakorlásának napja, ha azonban a bevétel tárgyát képező vagyoni érték miatti kiadást a magánszemély a juttatónak megelőlegezi, és/vagy a kiadást igazoló bizonylattal elszámolni köteles, az előzőektől eltérően az elszámolás napja.

(4) A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó vállalkozói kivételének megszerzési időpontja az e címen elszámolt költség elszámolásának napja, ha azonban a vállalkozói kivét megállapítása adóhatósági ellenőrzés során történik, akkor az elszámolás adóévének utolsó napja (de legkésőbb az egyéni vállalkozói jogállás megszűnésének a napja).

(5) Ha az adóhatóság be nem vallott adóköteles jövedelmet tár fel, ennek összegét a jövedelem megszerzése évének jövedelméhez kell hozzászámítani.

Nyilvántartási szabályok

10. § (1) A magánszemély az 5. számú melléklet és a törvény előírásainak megfelelően alap- és kiegészítő nyilvántartásokban, időrendben, folyamatosan nyilvántart és rögzít minden olyan adatot, amely az adókötelezettség betartásához utólagosan is ellenőrizhető módon szükséges.

(2) Ha a magánszemély jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján támogatást kap, ezzel összefüggő nyilvántartási kötelezettségeit a jogszabály, illetve a nemzetközi szerződés rendelkezéseinek figyelembevételével teljesíti. A magánszemély köteles olyan elkülönített nyilvántartást vezetni, amelynek alapján a támogatás felhasználása és a felhasználás jogszerűsége ellenőrizhető.

(3) A nyilvántartásban adatot rögzíteni, módosítani és törölni csak bizonylat alapján lehet. A nyilvántartásban rögzített adatot módosítani vagy törölni csak úgy lehet, hogy az eredeti adat a módosítást, illetve a törlést követően is megállapítható legyen.

(4) Bizonylat az alakilag és tartalmilag hiteles olyan dokumentum, irat, amely megfelel az e törvényben meghatározott valamennyi feltételnek, és amelyen minden, az adókötelezettség teljesítése szempontjából szükséges adat magyar nyelven is fel van tüntetve. A magánszemély a jogszabályban előírt kötelezettsége teljesítéséhez, a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges határidőig bizonylatot állít ki minden olyan gazdasági eseményről, amelynek alapján jogszabály rendelkezése szerint nyilvántartásában adat rögzítésére, módosítására vagy törlésére köteles, kivéve, ha a bizonylat kiállítására más személy kötelezett.

(5) A bizonylat alaki és tartalmi hitelességét, megbízhatóságát – ha jogszabály másként nem rendelkezik – a magánszemély, a képviselőtőre jogosult személy vagy az általa a bizonylat aláírására feljogosított személy (ideértve a Polgári Törvénykönyv szerint vélelmezett képviselőt is) a magánszemély azonosító adatainak feltüntetésével és aláírásával igazolja.

(6) A bizonylaton az adat csak a kiállító által és kizárólag akkor módosítható, ha a módosítás a bizonylat valamennyi példányán hitelt érdemlő módon keresztülvezetésre kerül.

(7) Az a bizonylat, amelyre vonatkozóan az általános forgalmi adóról szóló törvény rendelkezést nem tartalmaz, legalább a következő adatokat tartalmazza:

- a) megnevezés;
 - b) sorszám vagy más azonosító;
 - c) a magánszemély neve, állandó lakóhelye (székhelye, telephelye), valamint adóazonosító száma;
 - d) a kiállító neve (elnevezése), állandó lakóhelye (székhelye, telephelye), valamint – ha rendelkezik ilyen-nel – adóazonosító jele, adószáma, ha a kiállító nem azonos a magánszeméllyel;
 - e) a kiállítás időpontja;
 - f) a gazdasági esemény leírása, megjelölése (így különösen a bevétel vagy a kiadás összege, megszerzésének, illetve teljesítésének jogcíme);
 - g) a nyilvántartásban való rögzítés időpontja;
 - h) több gazdasági eseményt összesítő bizonylat esetén az összesítés alapjául szolgáló bizonylatok körének, valamint annak az időszaknak a megjelölése, amelyre az összesítés vonatkozik;
 - i) minden olyan adat, amely az adókötelezettség teljesítéséhez, a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges.
- (8) A bizonylatot és a nyilvántartást az adó megállapításához való jog elévüléséig kell megőrizni. E kötelezettség a bizonylat rontott példányára is vonatkozik.
- (9) Az e törvény szerinti nyilvántartások vezetése a magánszemélyt nem mentesíti a más jogszabályban meghatározott kötelezettség teljesítéséhez és a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges nyilvántartás vezetése alól.

V. Fejezet

AZ ADÓ MEGÁLLAPÍTÁSÁRA, BEVALLÁSÁRA ÉS MEGFIZETÉSÉRE VONATKOZÓ SZABÁLYOK

Az adó megállapítása

11. § (1) A magánszemély adóévenként

a) adóbevallást köteles benyújtani az adóhatósághoz (önadózás), amelyben bevallja az adóévben megszerzett összes jövedelmét, megállapítja annak adóját, valamint a kifizető(k) és az általa megállapított, levont, megfizetett adó, adóelőleg beszámításával annak befizetendő vagy visszajáró különbözetét vagy

b) – az adózás rendjéről szóló törvény szerint előírt határidőben tett nyilatkozattal – a 14. § rendelkezései szerint kéri, hogy az adóját a munkáltató állapítsa meg (munkáltatói adómegállapítás).

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakat nem kell alkalmazni, ha a magánszemély az adóévben egyáltalán nem szerzett bevételt vagy kizárólag

- a) olyan bevételt szerzett, amelyet a (3) bekezdés alapján nem köteles bevallani;
- b) adóterhet nem viselő járandóságot szerzett;

c) magánnyugdíjpénztári kedvezményezettként nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő bevételt szerzett, és a kifizetőnek nyilatkozott, hogy a jövedelem után e törvény rendelkezései szerint nincs adófizetési kötelezettsége; e nyilatkozatról a kifizető az adóévet követő január 31-éig adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak.

(3) A magánszemély nem köteles bevallani:

a) azt a bevételt, amelyet a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni;

b) az ingó vagyontárgy, az ingatlan, a vagyoni értékű jog átruházásából származó bevételt, ha abból jövedelem nem keletkezik;

c) az ingó vagyontárgy átruházásából származó jövedelmet, ha az adóévben ilyen jogcímen megszerzett összes jövedelem nem haladja meg a 200 ezer forintot;

d) az értékpapír-kölcsönzésből származó jövedelmet, az osztalékból származó jövedelmet, az árfolyamnyereségből származó jövedelmet, a vállalkozásból kivont jövedelmet, valamint – az osztaléokra vonatkozó szabályok szerinti adókötelezettség esetén – az életjáradékból származó jövedelmet, ha az adóévben ilyen jogcím(ek)en megszerzett összes jövedelem nem haladja meg az 100 ezer forintot és az adót a kifizető levonta;

e) a b)–d) pontban nem említett külön adózó jövedelmet (ide nem értve az ingatlan bérbeadásából származó jövedelmet), ha az adót a kifizető levonta;

f) azt a jövedelmet, amely nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján a Magyar Köztársaságban nem adózatható (ide nem értve a nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján az adó alól a Magyar Köztársaságban mentesített, de az adó kiszámításánál figyelembe vehető jövedelmet);

g) azt a jövedelmet, amelyet külön törvény rendelkezése szerint nem kell bevallani.

(4) A magánszemély bevallási kötelezettségének ön-adózásként

a) az állami adóhatóság közreműködésével készített egyszerűsített bevallás,

vagy

b) – az állami adóhatóság által meghatározott formában és módon – az adóhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallás

benyújtásával tesz eleget, ha nem adott nyilatkozatot munkáltatói adómegállapításra vagy adójának megállapítását a munkáltatója nem vállalja.

Egyszerűsített bevallás adóhatósági közreműködéssel

12. § Egyszerűsített bevallást – az adózás rendjéről szóló törvény szerint előírt határidőben tett nyilatkozattal – az a magánszemély nyújthat be, aki az adóévben

a) kizárólag olyan bevallásköteles jövedelmet szerzett, amelyből kifizető (munkáltató) adót/adóelőleget vont le, és/vagy

b) ingó vagyontárgy, ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelem miatt van adókötelezettsége, továbbá

c) nem volt egyéni vállalkozó, és

d) mezőgazdasági őstermelői tevékenységéből adóköteles bevétele nem származott, és

e) a b) pontban említett eset kivételével, nem a 13. § rendelkezései szerinti (adóhatósági közreműködés nélküli) bevallást köteles benyújtani

azzal, hogy nem zárja ki az egyszerűsített bevallást, ha a magánszemély adókedvezményt érvényesít, az adójáról rendelkezik, továbbá a d) pont rendelkezésétől eltérően, ha a mezőgazdasági őstermelő az e tevékenységéből származó bevételéből a jövedelmére nemleges nyilatkozatot ad vagy egyébként e bevételéből nem kell jövedelmet megállapítani.

Bevallás adóhatósági közreműködés nélkül

13. § (1) A magánszemély az adóhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallást nyújt be, ha az adóévben

a) egyéni vállalkozó volt;

b) mezőgazdasági őstermelő volt, és e tevékenységéből adóköteles bevétele származott, kivéve, ha jövedelméről egyszerűsített bevallásban, munkáltatói elszámolásban nemleges nyilatkozatot adott vagy egyébként a bevételből nem kellett jövedelmet megállapítani;

c) fizető-vendéglátó tevékenységére tételes átalányadózást választott;

d) a megszerzett bármely bevételét terhelő adóelőleg megállapításakor a kifizetőnek (a munkáltatónak) tett nyilatkozatában költség levonását kérte, ide nem értve az e törvény szerint igazolás nélkül elszámolható költség levonására vonatkozó nyilatkozatot;

e) tőzsdei ügyletből, csereügyletből származó jövedelmet szerzett;

f) az adóelőleg-fizetésre vonatkozó szabályok szerint adóelőleg-különbözet alapján meghatározott (12 százalék) adó fizetésére köteles;

g) nem kifizetőtől származó vagy egyébként olyan bevételt szerzett, amellyel összefüggésben az adó vagy az adóelőleg megállapítására maga köteles (ide nem értve az ingó vagyontárgy, ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó bevételt, ha a magánszemély egyszerűsített bevallásra ad nyilatkozatot);

h) a kifizető által megállapított adó módosítására az adóbevallásában jogosult;

i) olyan adóköteles bevétele volt, amely alapján a jövedelem külföldön (is) adózatható vagy amely a jövedelem szerzés helye szerint nem belföldről származott;

j) nem belföldi illetőségű magánszemély;

k) végkielégítés megosztott része után van adókötelezettsége;

l) a jóváhagyott osztalék adójával szemben az adóévet megelőzően felvett osztalékelőlegből levont adót számol el;

m) az a)–l) pontban nem említett esetben – figyelemmel a 12. §, valamint a 14. § rendelkezéseire is –, ha nem tehet vagy nem tesz egyszerűsített bevallásra vagy munkáltatói elszámolásra vonatkozó nyilatkozatot, vagy valamely bevétele

vonatkozóan az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvény szabályait alkalmazza.

(2) A magánszemély a külön adózó jövedelmei közül annak a jövedelemnek az adóját, amely nem kifizetőtől származik vagy egyébként, amely jövedelem adójának megállapítására maga köteles – ha az nem tartozik az adóelőleg megállapítására irányadó rendelkezések hatálya alá – az adóhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallásában az adófizetési kötelezettség gyakoriságának megfelelő (havi, negyedéves) bontásban, negyedéves gyakoriságú adófizetési kötelezettség esetében a negyedév utolsó hónapjának kötelezettségeként vallja be.

Munkáltatói adómegállapítás

14. § (1) A munkáltatói adómegállapításra nyilatkozatot adó magánszemély adóját – az e §-ban foglalt feltételek fennállása esetén – az adózás rendjéről szóló törvény szerint a munkáltató (az adó elszámolását vállaló munkáltató) állapítja meg és számolja el. E § alkalmazásában az adó elszámolását vállaló munkáltató a társas vállalkozás, a polgári jogi társaság is, amellyel a munkáltatói adómegállapítást kérő nyilatkozattétel napján a magánszemély tagi jogviszonyban áll, feltéve, hogy e napon nem áll más kifizetővel munkaviszonyban, és tagi jogviszonya alapján a társas vállalkozásnál, illetve a polgári jogi társaságnál díj ellenében személyes közreműködésre vagy mellékszolgáltatás teljesítésére köteles.

(2) Az adó elszámolását vállaló munkáltató – az adóévben megszerzett összes olyan bevétel figyelembevételével, amelyet a magánszemély az (1) bekezdésben említett nyilatkozat hiányában köteles lenne önadózóként bevallani – a magánszemély jövedelmét és az azt terhelő adót megállapítja és bevallja, az adót megfizeti, túlfizetés esetén az adókülönbözetet a magánszemélynek visszatéríti, valamint az előzőek elszámolásáról bizonylatot állít ki a magánszemély számára.

(3) A magánszemély az (1) bekezdésben említett nyilatkozat megtételére akkor jogosult, ha az adóévben

a) kizárólag az adó elszámolását vállaló munkáltatótól szerzett olyan bevételt, amelyet a nyilatkozat hiányában önadózóként köteles lenne bevallani, ideértve az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által jóváírt támogatói adományt is, ha azt kizárólag a magánszemélynek az adó elszámolását vállaló munkáltatója fizette be;

b) – az a) pont rendelkezésétől eltérően – az ott említett bevételt

ba) az adóévben kizárólag egymást követően fennálló munkaviszonya alapján szerezte, feltéve, hogy a korábbi munkáltató(k) által a munkaviszony megszűnésére tekintettel kiadott igazolást átadja az adó elszámolását vállaló munkáltatónak;

bb) a költségvetési szervek központosított illetmény-számfejtési körébe tartozó kifizető munkavállalójaként az adóévben kizárólag ugyanazon illetmény-számfejtő helyhez tartozó kifizető(k)től szerezte;

c) az adóévben – az a)–b) pontban említett bevétel(ek) mellett – kizárólag adóköteles társadalombiztosítási, csa-

ládtámogatási ellátás, önkéntes tartalékos katonai szolgálatot teljesítők illetménye, a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény alapján folyósított ellátás, belföldről származó nyugdíj címén szerzett bevételt, feltéve, hogy a bevétel folyósítója az adó elszámolását vállaló munkáltató vagy a magánszemély a bevételről kiállított igazolást az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseinek megfelelően átadja az adó elszámolását vállaló munkáltatónak.

(4) Nem zárja ki a munkáltatói adómegállapítást, ha

a) a magánszemély adókedvezményt érvényesít, az adójáról önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatban rendelkezik, feltéve, hogy az adókedvezményre jogosító igazolást, valamint a rendelkező nyilatkozatát az adózás rendjéről szóló törvényben előírt határidőig az adó elszámolását vállaló munkáltatónak átadja, továbbá ha az adójáról külön törvényben előírtak szerint rendelkezik;

b) a tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági őstermelő az e törvény rendelkezései szerinti nemleges bevallási nyilatkozatát az adó elszámolását vállaló munkáltatónak adja át.

(5) A magánszemély – az (1)–(4) bekezdésben foglaltaktól függetlenül – nem tehet munkáltatói adómegállapítást kérő nyilatkozatot, ha

a) – a (3)–(4) bekezdés eltérő rendelkezésének hiányában – adóhatósági közreműködés nélkül kötelezett bevallás benyújtására;

b) háztartással kapcsolatos szolgáltatások igénybevétele címén (is) összevont adókedvezményt érvényesít;

c) nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat alapján adójának átutalásáról rendelkezik;

d) az adóévre tartós adományozás külön kedvezményével összefüggő bevallási és befizetési kötelezettsége keletkezett;

e) az adóévre a biztosítások kedvezménye miatt levont adó növelt összegű bevallására és megfizetésére köteles;

f) az adóévre az önkéntes kölcsönös egészségpénztári egyéni számláján lekötött összeg miatt levont, kiutalt adó növelt összegű bevallására és megfizetésére köteles;

g) nyugdíj-előtakarékossági számláról nem-nyugdíj szolgáltatásként felvett összeg miatt a kiutalt adó növelt összegű bevallására és megfizetésére köteles.

Adófizetés

15. § (1) A magánszemély adóévi bevétele alapján meghatározott jövedelmet terhelő adót – az adóévi bevétele után általa megfizetett, valamint a kifizető, a munkáltató által megfizetett (fizetendő) adóelőleg és adó beszámításával – az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint megfizeti.

(2) Ha a magánszemély adóévi bevétele után általa megfizetett, valamint a kifizető, a munkáltató által megfizetett (fizetendő) adóelőleg és adó összege meghaladja a magánszemély adóévi bevétele alapján meghatározott jövedelmet terhelő adót, a különbözetet az adóhatóság az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint visszatéríti.

(3) Ha a kifizető az adót, adóelőleget levonta, az adóhatóság a továbbiakban azt csak a kifizetőtől követelheti.

(4) Ha a magánszemély egyes külön adózó jövedelmeiből az adót a kifizető állapítja meg és az adó levonására nincs lehetősége, a kifizetőnek és a magánszemélynek az adóelőlegre irányadó szabályok szerint kell eljárnia.

(5) Ha a befektetési szolgáltató olyan megbízást teljesít, amelynek alapján az egyik fél tulajdonában lévő értékpapír (értékpapír-letéti) számláról másik fél tulajdonában lévő értékpapír (értékpapír-letéti) számlára értékpapír áthelyezésére kapott megbízást, és az ügyletben a részt vevő személyekre (felekre) vonatkozó adatokból megállapítható, hogy azok egyike vagy mindegyike magánszemély, olyan igazolást ad ki, amely tartalmazza az ügylet szereplőinek azonosító adatait, adóazonosító jelét/adószámát, az áthelyezett értékpapír fajtáját, névértékét, valamint – ha a megbízást adó fél igazolja, vagy arról nyilatkozik – az értékpapír átruházása ellenében megszerzett bevételt, továbbá amelyben felhívja a figyelmet arra, hogy az értékpapír átruházásából származó és/vagy értékpapír formájában megszerzett jövedelem után az adókötelezettséget a jövedelem szerzési jogcíme szerinti rendelkezéseknek megfelelően kell teljesíteni. A befektetési szolgáltató ezen kötelezettsége nem érinti az ügyletben félként részt vevő kifizető adókötelezettségét.”

4. § Az Szja tv. 35. §-át megelőző alcím, valamint 35–38. §-ai helyébe a következő alcím és rendelkezések lépnek:

„Összevont adókedvezmény

35. § (1) Az összevont adóalap adóját csökkenti a (2)–(3) bekezdés figyelembevételével megállapított összevont kedvezményalap 30 százaléka, de legfeljebb a (2) bekezdésben meghatározott összeg.

(2) Ha a magánszemély összes jövedelme az adóévben a 3 millió 400 ezer forintot nem haladja meg, a csökkentés mértéke az östermelői adókedvezménnyel együtt legfeljebb 100 ezer forint lehet. Az említett értékhatár túllépése esetén az összevont adókedvezmény mértéke a 100 ezer forintból a 3 millió 400 ezer forintot meghaladó jövedelemrész 20 százalékát meghaladó rész, de az östermelői adókedvezménnyel együtt is legfeljebb 100 ezer forint lehet.

(3) Az (1) bekezdésben említett összevont kedvezményalapba – a 36–38. § rendelkezéseit is figyelembe véve – az adóévben felmerült következő igazolt kiadások alapján megállapított kedvezményalapok számíthatók be:

a) háztartással kapcsolatos szolgáltatások igénybevételeinek számlázott ellenértéke;

b) a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény rendelkezései alapján társadalombiztosítási ellátásra kötött megállapodás szerint a nyugellátásra jogosító szolgálati idő, illetőleg a nyugellátásra jogosító szolgálati idő és nyugdíjalapot képező jövedelem szerzése céljából a magánszemély saját maga javára, illetőleg a nem

egyéni vállalkozó magánszemély valamely más magánszemély javára befizetett összeg;

c) a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései alapján tagdíj fizetésére kötött megállapodás szerint a magánszemély saját maga javára, illetőleg a nem egyéni vállalkozó magánszemély támogatási megállapodás szerint valamely más magánszemély javára befizetett összeg;

d) a magánnyugdíjpénztárba a magánszemély saját tagdíját kiegészítő befizetés, ide nem értve a munkáltató által egyoldalú kötelezettségvállalás alapján ilyen címen fizetett összeget;

e) a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézménybe a magánszemély által foglalkoztatói hozzájárulása kiegészítéseként befizetett összeg, ideértve a foglalkoztatói hozzájárulás adóköteles részét is;

f) a felsőoktatási törvény szerinti hallgatói jogviszony alapján – figyelemmel a 37. § (2)–(3) bekezdéseire is –

fa) az adóévben megfizetett képzési költség (tandíj, költségterítés, egyéb térítés);

fb) a magánszemély hallgatói jogviszonyának, felnőttképzésben való részvételének az adóévben vagy az adóévet megelőző öt évben első ízben történő megszűnését megelőzően a hallgatói jogviszonyára (felnőttképzésben való részvételére) tekintettel bármely évben megfizetett, kedvezményalapként megelőző évben (években) figyelembe nem vett képzési költségből halasztott kedvezményalap;

g) – figyelemmel a 37. § (4)–(6) bekezdéseire is – a magánszemély által közcélú adomány céljára történt befizetés, tartós adományozás esetén 20 százalékkal növelt összegben;

h) a 7. számú mellékletben meghatározott módon és feltételekkel belföldi székhelyű biztosítóval kötött élet- és nyugdíjbiztosítás megfizetett díjának összege.

36. § (1) A 35. § (3) bekezdésében említett összegeket

a) az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti, a kedvezményt érvényesítő magánszemély nevére kiállított számla,

illetve

b) az adózás rendjéről szóló törvény előírásai szerint

– a társadalombiztosítási igazgatási szerv,

– a magánnyugdíjpénztár,

– a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény,

– a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézménybe a munkáltató által a magánszemély javára befizetett foglalkoztatói hozzájárulás adóköteles része tekintetében a munkáltató,

– a felsőoktatási intézmény,

– a közcélú adomány kedvezményezettje,

– a biztosító

által kiadott igazolás

alapján lehet figyelembe venni.

(2) A magánszemély az adóbevallásában tájékoztató adatként feltüntetni

a) a nevére kiállított, (1) bekezdés a) pontja alapján figyelembe vett kedvezményalapot igazoló számla (számlák) sorszámát, kibocsátójának adószámát, valamint a számlázott összeget (összegeket);

b) jogcím szerint az (1) bekezdés b) pontja alapján figyelembe vett összege(ke)t.

37. § (1) A 35. § (3) bekezdésének a) pontja alapján figyelembe vehető háztartással kapcsolatos szolgáltatások a következők:

– lakásfelújítással, -korszerűsítéssel kapcsolatos szolgáltatás,

– gyermekfelügyelet, gyermekgondozás,

– háztartásvezetés,

– házi ápolás,

– háztartási nagygépek karbantartása, javítása,

– a lakás, a lakóház tüzelőberendezésének, fűtésrendszerének, égéstermék elvezető rendszerének, hideg- és meleg-, valamint szennyvízrendszerének karbantartása, javítása.

(2) A felsőoktatási intézmény a 36. §-ban említett igazolást a hallgató képzési költsége(i) címén történt adóévi összes befizetés együttes összegéről adja ki a hallgatónak, feltéve, hogy a befizetésről kiállított, költségelszámolásra alkalmas bizonylat(ok)on, számla(k)on az igazolás kiadásának tényét feltüntette. A képzési költséget a hallgató vagy ha a hallgató kérése alapján az igazoláson adókedvezményt érvényesítő megnevezéssel, adóazonosító adataival a felsőoktatási intézmény által rájegyzett más magánszemély szerepel, ez utóbbi veheti figyelembe. Kedvezményt érvényesítő megnevezéssel az igazoláson csak egy magánszemély nevezhető meg. Halasztott kedvezményalap figyelembevételére a volt hallgató a saját képzési költsége befizetéséről kiadott olyan igazolás alapján jogosult, amelyen kérelmére a felsőoktatási intézmény az adókedvezmény-halasztás tényét feltüntette. A halasztás csak az igazolt összeg egészére vonatkozhat.

(3) Halasztott kedvezményalap legfeljebb a halasztás tényét tartalmazó igazolás(ok)on feltüntetett képzési költség összegéig a jogosultságnak a 35. § (3) bekezdésének fb) pontjában meghatározott időszakára eső években – nyilvántartás vezetése mellett – tetszőleges megosztásban vehető figyelembe.

(4) A 35. § (3) bekezdésének g) pontja alkalmazásában a) *közcélú adomány*:

aa) a közhasznú szervezetekről szóló törvényben meghatározott tevékenységet (tevékenységeket) folytató közhasznú szervezet, kiemelkedően közhasznú szervezet közhasznú tevékenységének céljára,

ab) a külön törvényben meghatározott feltételeknek megfelelő egyház számára, az ott meghatározott tevékenység támogatására,

ac) az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár támogatására,

ad) a közérdekű kötelezettségvállalás (ideértve a költségvetési szervnek alapkutatásra, alkalmazott kutatásra vagy kísérleti fejlesztésre adott támogatást is) céljára befizetett (átadott) pénzüsszeg;

b) *tartós adományozás*: a közhasznú szervezetekről szóló törvényben meghatározott módon és feltételekkel történő adományozás.

(5) Nem minősül közcélú adománynak és nem jogosít a kedvezmény igénybevételére az olyan igazolt összeg, amellyel összefüggő jogügyletre vonatkozó dokumentum, körülmény alapján megállapítható, hogy annak befizetése nem történt meg vagy a befizetés nem a közcélú adomány fogalmába sorolt célokat szolgálja vagy az adókedvezménnyel elérhető vagyoni előny megszerzése mellett az adományozó magánszemély vagy annak közeli hozzátartozója további vagyoni előnyben részesül. Ilyen esetekben az igazolás kiállítása valótlanszolgáltatásnak minősül.

(6) Nem számít vagyoni előnynek az adományozó nevére, tevékenységére történő utalás, továbbá a közoktatási törvény hatálya alá tartozó oktatási intézményben folyó képzésben való részvétel.

38. § (1) Ha a tartós adományozásról szóló szerződésből eredő bármely kötelezettségét a magánszemély neki felróható bármely ok miatt nem teljesítette a szerződésben vállaltaknak megfelelően, az e szerződés alapján a megelőző három évben tartós adományozás címén az összevont kedvezményalap részeként figyelembe vett kedvezményalap 12 százalékát az adott évről szóló bevallásában be kell vallania, valamint az adóbevallás benyújtására előírt határidőig meg kell fizetnie. Ezt a rendelkezést nem kell alkalmazni a magánszemély halála esetén.

(2) A 35. § (3) bekezdésének h) pontja szerint figyelembe vett összeg 36 százalékát a magánszemélynek arra az adóévre vonatkozó adóbevallásában be kell vallania, valamint az adóbevallás benyújtására előírt határidőig meg kell fizetnie, amely adóévben a 7. számú mellékletben foglaltak szerinti rendelkezési jogát a szerződéskötést követő 10 éven belül gyakorolja.

(3) A (2) bekezdés szerinti kötelezettség nem terheli a magánszemélyt azon összeg tekintetében, amelynek a figyelembevételét megalapozó befizetés évének utolsó napjától számított három év a rendelkezési jog gyakorlásáig már eltelt.”

5. § Az Szja tv. 41. §-át megelőző alcím, valamint 41–44. §-ai helyébe a következő alcímek és rendelkezések lépnek:

„Az alkalmi foglalkoztatás kedvezménye

41. § Az összevont adóalap adóját csökkenti a munkavállaló – külön törvény rendelkezései szerinti – alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatása esetén a foglalkoztató magánszemély nevére szóló számviteli elszámolásra alkalmas bizonylattal igazolt – az alkalmi munkavállalói könyvben érvényesített, az előírt nyilvántartásban feltüntetett – közteherjegy értékének 75 százaléka, feltéve, hogy az alkalmi foglalkoztatás nem a foglalkoztató magánszemély önálló tevékenységéből származó bevételeinek megszerzése érdekében történt.

Az adókedvezmények korlátozása

42. § (1) Ha a magánszemély összes jövedelme az adóévben a 6 millió forintot nem haladja meg, az érvényesíthető östermelői adókedvezmény a 39. §-ban meghatározottak szerint kiszámított összeg, míg az említett értékhatár túllépése esetén a 39. §-ban meghatározottak szerint kiszámított összegből az értékhatárt meghaladó jövedelemrész 20 százalékat meghaladó rész lehet, de a 35. § (2) bekezdését is figyelembe véve az összevont adókedvezménnyel együtt sem haladhatja meg a 100 ezer forintot. Ha a magánszemély összes jövedelme az adóévben a 6 millió 500 ezer forintot eléri vagy meghaladja, a 39. § alapján adókedvezményt nem érvényesíthet.

(2) Ha a magánszemély összes jövedelme az adóévben az e rendelkezés a)–e) pontjai szerinti értékhatárt meghaladja, a családi kedvezmény összegéből az értékhatárt meghaladó jövedelemrész 20 százalékat meghaladó részt érvényesítheti. E rendelkezés alkalmazásában értékhatár:

a) 6 millió forint, ha az eltartottak száma az adóév bármely napján elérte, de egyetlen napján sem haladta meg a három főt,

b) 6 millió 500 ezer forint, ha az eltartottak száma az adóév bármely napján meghaladta a három főt, de egyetlen napján sem haladta meg a négy főt,

c) 7 millió forint, ha az eltartottak száma az adóév bármely napján meghaladta a négy főt, de egyetlen napján sem haladta meg az öt főt,

d) 7 millió 500 ezer forint, ha az eltartottak száma az adóév bármely napján meghaladta az öt főt, de egyetlen napján sem haladta meg a hat főt,

e) 8 millió forint, ha az eltartottak száma az adóév bármely napján meghaladta a hat főt.

43. § A 35–42. § rendelkezései szerint figyelembe vett csökkentő tételek együttes összege legfeljebb az összevont adóalap adójának összegéig terjedhet.

Az adókedvezmények sorrendje

44. § (1) Ha a magánszemély több adókedvezményre is jogosult, azokat az adóhatósági közreműködés nélkül benyújtott bevallásban vagy a munkáltatói adómegállapításban az általa megjelölt sorrendben, ennek hiányában, valamint adóhatósági közreműködéssel benyújtott egyszerűsített bevallásban a következő sorrendben, de legfeljebb a levonható adóra vonatkozó korlátozó rendelkezések által meghatározott mértékig kell érvényesítettnek tekinteni:

1. lakáscélú hiteltörlesztés áthúzódó kedvezménye,
2. személyi kedvezmény,
3. alkalmi foglalkoztatás kedvezménye,
4. összevont adókedvezmény,
5. östermelői kedvezmény,
6. családi kedvezmény,
7. egyéb.

(2) Az összevont kedvezményalap megállapításánál a figyelembe vett összegeket az adóhatósági közreműködés nélkül benyújtott bevallásban a magánszemély által meg-

jelölt sorrendben – ennek hiányában, valamint az adóhatósági közreműködéssel benyújtott egyszerűsített bevallásban a következő sorrendben, de legfeljebb a levonható adóra vonatkozó rendelkezések által meghatározott mértékig kell kedvezményalapnak tekinteni:

1. háztartással kapcsolatos szolgáltatások igénybevételeinek számlázott ellenértéke,

2. a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény rendelkezései alapján társadalombiztosítási ellátásra kötött megállapodás szerint a nyugellátásra jogosító szolgálati idő, illetőleg a nyugellátásra jogosító szolgálati idő és nyugdíjalapot képező jövedelem szerzése céljából a magánszemély által saját maga javára, illetőleg a nem egyéni vállalkozó magánszemély által valamely más magánszemély javára történő befizetés,

3. a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései alapján tagdíj fizetésére kötött megállapodás szerint a magánszemély által saját maga javára, illetőleg a nem egyéni vállalkozó magánszemély által támogatási megállapodás szerint valamely más magánszemély javára történő befizetés,

4. a magánnyugdíjpénztárba a magánszemély saját tagdíját kiegészítő befizetés,

5. a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézménybe a foglalkoztatói hozzájárulás kiegészítéseként történő befizetés,

6. a felsőoktatási törvény szerinti hallgatói jogviszony alapján az adóévben megfizetett képzési költség (tandíj, költségtérítés, egyéb térítés),

7. a magánszemély hallgatói jogviszonyának (felnőttképzésben való részvételének) az adóévben vagy az adóévet megelőző öt évben első ízben történő megszűnését megelőzően a hallgatói jogviszonyára (felnőttképzésben való részvételére) tekintettel bármely évben megfizetett képzési költségéből halasztott kedvezményalap,

8. a közcélú adomány, tartós adományozás céljára történt befizetés,

9. biztosításra történő befizetés.

(3) A munkáltatói adómegállapításban az összevont kedvezményalap megállapításánál a figyelembe vett összegeket a (2) bekezdés 2–9. pont szerinti sorrendben, de legfeljebb a levonható adóra vonatkozó rendelkezések által meghatározott mértékig kell kedvezményalapnak tekinteni.”

6. § (1) Az Szja tv. 49/B. §-a (6) bekezdésének f) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A (4) és (5) bekezdés rendelkezéseiben említett tételekkel növelt vállalkozói bevétel – legfeljebb annak mértékéig – csökkenthető:]

„f) az adóbevallásban tájékoztató adatként feltüntetett, fejlesztési célra – a (16) bekezdés alapján történő elszámolási kötelezettség mellett, a bevallás benyújtásának évét kezdő évnek tekintve nyilvántartásba vett – legfeljebb az adóévben megszerzett vállalkozói bevétel(ek) összegéből

az adóévben elszámolt vállalkozói költségek összegét meghaladó rész 50 százaléka, de legfeljebb adóévenként 500 millió forint (fejlesztési tartalék);”

(2) Az Szja tv. 49/B. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A (9) bekezdés rendelkezésétől eltérően a vállalkozói személyi jövedelemadó a (8) bekezdés rendelkezése szerint megállapított vállalkozói adóalap – ha nemzetközi szerződés rendelkezéséből következik, a módosított vállalkozói adóalap – 50 millió forintot meg nem haladó összege után 10 százalék, feltéve, hogy az egyéni vállalkozó e bekezdés rendelkezésének alkalmazását választja, és

a) a (9) bekezdés b) pontjának rendelkezését nem alkalmazza, és

b) foglalkoztatottainak átlagos állományi létszáma az adóévben legalább egy fő, és

c) a (8) bekezdés rendelkezése szerint megállapított vállalkozói adóalapja az adóévben és az azt megelőző adóévben (a tevékenység adóévi kezdése esetén ebben az évben) legalább a jövedelem- (nyereség-) minimum összegével egyezik meg [kivéve, ha a (20) bekezdés hatálya alá tartozik], és

d) az államháztartásról szóló törvényben meghatározott rendezett munkaügyi kapcsolatok

da) általános feltételeinek történő megfelelés hiányát az adóévben és a megelőző adóévben nem állapította meg jogerős és végrehajtható határozat vele szemben,

db) különös feltételeinek hiánya miatt az adóévben és a megelőző adóévben jogerős és végrehajtható, munkaügyi, munkavédelmi vagy az egyenlő bánásmód elvének megsértése miatt meghozott közigazgatási határozat, illetőleg – a határozat bírósági felülvizsgálata esetén – jogerős bírósági határozattal elbírált közigazgatási határozat a terhére bírságot nem szabott ki, munkaügyi bíróság a terhére róható jogsértést nem állapított meg,

dc) feltételeként előírt, a Munka Törvénykönyvében megfogalmazott, az érdekképviselői szervekkel kapcsolatos kötelezettségnek az adóévben eleget tett,

és

e) az adóévben

ea) legalább az adóévi átlagos állományi létszám és a minimálbér évesített összegének szorzataként meghatározott járulékalap kétszeresére,

vagy

eb) – ha székhelye jogszabályban megnevezett leghátrányosabb térségek, települések valamelyikében van – legalább az adóévi átlagos állományi létszám és a minimálbér évesített összegének szorzataként meghatározott járulékalapra

vallott be nyugdíj- és egészségbiztosítási járulékot.

Az e rendelkezés szerint megállapított adót csökkenti a (9) bekezdés a) pontjának rendelkezése szerint számított adó. Az adóévi átlagos állományi létszám, valamint a minimálbér évesített összegének meghatározására – e bekezdés rendelkezésének alkalmazásában a nem kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozót is munkavállaló-

nak tekintve (esetében értelemszerűen) – a (19) bekezdés rendelkezését a rendelkezés aa) alpontjában foglaltak kivételével kell alkalmazni. A (10) bekezdés rendelkezése szerint megállapított és e rendelkezés nélkül számított vállalkozói személyi jövedelemadó különbözete az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában

1. az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak,

2. vagy, ha az egyéni vállalkozó a (21) bekezdésben foglaltaknak megfelelő nyilvántartott összeget kizárólag beruházásra, felújításra vagy az előbbiek céljára felvett hitel törlesztésére fordítja, – választása szerint – a Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról (általános csoportmentességi rendelet) szóló 2008. augusztus 6-ai 800/2008/EK bizottsági rendelet (HL 2008. 08. 06.) 13. vagy 15. cikkében foglaltak szerinti támogatásnak,

3. az elsődleges mezőgazdasági termelést is végző egyéni vállalkozónál – ha a (21) bekezdésben foglaltaknak megfelelő nyilvántartott összeget kizárólag beruházásra, felújításra vagy az előbbiek céljára felvett hitel törlesztésére használja fel – az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 1857/2006/EK bizottsági rendelet 4. cikkében foglalt támogatásnak minősül.

E bekezdés rendelkezésének alkalmazása esetén a vállalkozói bevételt csökkentő kedvezmények alapján a csekély összegű (*de minimis*) támogatás adóévi összegét az adóévben érvényesített összes kedvezmény értékéből az 50 millió forintot meg nem haladó rész után 10 százalék, az azt meghaladó rész után 16 százalék adómértékkel kell kiszámítani.”

(3) Az Szja tv. 49/B. §-ának (16) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(16) A fejlesztési tartalékként nyilvántartott összeg annyiban és akkor vezethető ki a nyilvántartásból, ha és amennyiben az egyéni vállalkozó a nyilvántartásba vétel évében és az azt követő három adóév során általa kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz nem ingyenes megszerzése vagy előállítása érdekében – alapnyilvántartásában, valamint egyedi beruházási és felújítási költségnyilvántartásában rögzített – beruházási, felújítási kiadás(oka)t [ide nem értve az olyan beruházási, felújítási kiadást, amelyre a (22) bekezdés rendelkezéseit alkalmazza] teljesít, kivéve, ha megállapítja

a) a kivezetett rész után a (9) bekezdésnek a nyilvántartásba vétel adóévében hatályos rendelkezései szerinti mértékkel a vállalkozói személyi jövedelemadót, valamint

b) a kivezetett résznek az a) pont szerinti vállalkozói személyi jövedelemadót meghaladó része után 25 százalékos mértékkel a vállalkozói osztalékalap utáni adót, továbbá az a)–b) pontban említett adókat késedelmi pótlékkal növelten a kivezetést követő 30 napon belül megfizeti. Az

egyéni vállalkozó a fejlesztési tartalék nyilvántartásba vétele évét követő harmadik adóév végéig nyilvántartásban maradt része után az *a)–b)* pont szerinti adókat a negyedik adóév első hónapja utolsó napjáig megállapítja, és azokat késedelmi pótlékkal növelten megfizeti. A késedelmi pótlékokat a nyilvántartásba vett fejlesztési tartalékokat tájékoztató adatként tartalmazó adóbevallás benyújtása esedékességének napját követő naptól a nem beruházási célra történő kivezetés napjáig, illetve a nyilvántartásba vétel évét követő negyedik adóév első napjáig kell felszámítani és az említett napot követő első adóbevallásban kell bevallani. Az előző rendelkezéseket kell értelemszerűen alkalmazni akkor is, ha a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása az említett időszak alatt bármely okból megszűnt (ide nem értve, ha annak oka cselekvőképességének elvesztése vagy a halála) azzal, hogy ilyenkor az említett adókat a jogállás megszűnésének napját követő 30 napon belül kell megfizetni. Az egyéni vállalkozó a fejlesztéstartalék-nyilvántartást úgy vezeti, hogy abból megállapítható(ak) legyen(ek) a kivezetett összeg(ek), valamint a kivezetés(ek) alapjául szolgáló kiadás(ok) teljesítésének időpontja(i) és összege(i), illetve a kivezetés(ek) miatt fizetendő adó és késedelmi pótlék összege.”

(4) Az Szja tv. 49/B. §-ának (20)–(22) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(20) Nem kell a (8) bekezdés *b)* pontját alkalmazni a vállalkozói adóalap megállapítására

a) a tevékenység megkezdése (újrakezdése) évében és az azt követő évben, ha az azt megelőző 36 hónapban a magánszemély egyéni vállalkozói tevékenységet nem folytatott (ideértve azt az esetet is, ha ebben az időszakban nem volt bevétele) vagy

b) ha az egyéni vállalkozót az adóévben vagy a megelőző adóévben elemi kár sújtotta.

(21) A (10) bekezdés rendelkezése szerint megállapított és e rendelkezés nélkül számított vállalkozói személyi jövedelemadó különbözetének megfelelő összeget az egyéni vállalkozó köteles a bevallásában tájékoztató adatként feltüntetni, és – a (22) bekezdés alapján történő elszámolási kötelezettség mellett, a bevallás benyújtásának évét kezdő évnél tekintve – nyilvántartásba venni.

(22) A (21) bekezdés szerint nyilvántartott összeg annyiban és akkor vezethető ki a nyilvántartásból, ha és amennyiben az egyéni vállalkozó

a) a (10) bekezdés 1. pontja szerinti esetben a nyilvántartásba vétel évében és az azt követő három adóév során

aa) általa kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz nem ingyenes megszerzése vagy előállítása érdekében – alapnyilvántartásában, valamint egyedi beruházási és felújítási költségnyilvántartásában rögzített – beruházási, felújítási kiadás(oka)t [ide nem értve az olyan beruházási, felújítási kiadást, amelyre a (16) bekezdés rendelkezéseit alkalmazza], és/vagy

ab) a (6) bekezdés *a)* pontjában említett legalább 50 százalékbán megváltozott munkaképességű alkalmazott és/vagy *b)* pontjában említett korábban munkanélküli

és/vagy pályakezdő személy foglalkoztatására tekintettel költségként elszámolt kiadást, feltéve, hogy az említettek foglalkoztatása 2007. december 31-ét követően kezdődött, és/vagy

ac) pénzügyi intézménnyel kötött hitelszerződés alapján (ideértve a pénzügyi lízinget is) fennálló kötelezettség-csökkentést,

b) a (10) bekezdés 2. és 3. pontja szerinti esetben a nyilvántartásba vétel évében és az azt követő három adóév során

ba) általa kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz nem ingyenes megszerzése vagy előállítása érdekében – alapnyilvántartásában, valamint egyedi beruházási és felújítási költségnyilvántartásában rögzített – beruházási, felújítási kiadás(oka)t [ide nem értve az olyan beruházási, felújítási kiadást, amelyre a (16) bekezdés rendelkezéseit alkalmazza], és/vagy

bb) pénzügyi intézménnyel kötött hitelszerződés alapján (ideértve a pénzügyi lízinget is) a *ba)* pontban említett beruházási, felújítási kiadás(ok) miatt fennálló kötelezettség-csökkentést

teljesít, kivéve, ha a kivezetést – ideértve, ha a kivezetett összeg nem felel meg a (10) bekezdés 1–3. pontjában foglalt rendelkezéseknek – követő 30 napon belül megfizeti a kivezetett résszel azonos összegű adót. Az egyéni vállalkozó a nyilvántartásba vétel évét követő harmadik adóév végéig a nyilvántartásban maradt résszel azonos összegű adót a negyedik adóév első hónapja utolsó napjáig megállapítja, megfizeti, és az említett napot követő első adóbevallásban bevallja. Ha a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása az említett időszak alatt bármely okból megszűnik (ide nem értve, ha annak oka cselekvőképességének elvesztése vagy a halála), a nyilvántartásban maradt résszel azonos összegű adót a jogállás megszűnésének napját követő 30 napon belül kell megfizetni. Bármely esetben a fizetendő adót a (16) bekezdés késedelmi pótlékra vonatkozó rendelkezéseinek értelemszerű alkalmazásával, késedelmi pótlékkal növelten kell megfizetni. Az egyéni vállalkozó a nyilvántartást úgy vezeti, hogy abból megállapítható(ak) legyen(ek) a kivezetett összeg(ek), valamint a kivezetés(ek) alapjául szolgáló kiadás(ok) teljesítésének időpontja(i) és összege(i), illetve a kivezetés(ek) miatt fizetendő adó és késedelmi pótlék összege.”

7. § Az Szja tv. 56. §-a (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az átalányadózás szerint adózó egyéni vállalkozó, mezőgazdasági őstermelő a bevétel megszerzése érdekében felmerült kiadásairól szóló számlákat és más bizonylatokat az adó utólagos megállapításához való jog elévüléseig megőrzi.”

8. § (1) Az Szja tv. 65. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(1) Kamatjövedelemnek minősülnek – figyelemmel az (5) bekezdés rendelkezéseire is – a következők:*]

„a) bármely hitelintézeti betét (takarékbetét), folyószámla, bankszámla követelés-egyenlege esetében a magánszemély és a hitelintézet között fennálló szerződés (ideértve az üzletszabályzatot, kamatfeltételeket is) alapján jóváírt és/vagy tőkésített kamat összegéből a szokásos piaci értéket meg nem haladó rész;”

(2) Az Szja tv. 65. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kamatjövedelem után az adó mértéke 20 százalék, ennek megfelelően az (1) bekezdés c) pontjában említett esetben az adó a vagyoni érték szokásos piaci értékének (nyereménybetét esetében a nyereményalap) egynegyede. Az adót – amennyiben a kamatjövedelem

a) kifizetőtől [e § alkalmazásában az (1) bekezdés a)–c) pontja szerinti esetben ideértve a kifizető helyett a kamatjövedelmet kifizető/juttató hitelintézetet, befektetési szolgáltatót is] származik – a megszerzés időpontjára a kifizető állapítja meg, vonja le, fizeti meg és vallja be, azzal, hogy az (1) bekezdés bb) pontjában említett esetben a magánszemély az adóhatósági közreműködés nélkül elkészített bevallásában vagy önellenőrzéssel érvényesítheti az értékpapír megszerzésére fordított értéknek és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségnek azt a részét, amelyet a kifizető a jövedelem megállapításánál nem vett figyelembe

aa) a kifizető által kiadott olyan igazolás alapján, amelyen a kifizető a magánszemély kérelmére feltünteti, hogy azt az említett célból adta ki,

ab) feltéve, hogy a magánszemély a kamatjövedelmet és a levont adót az aa) pont szerinti igazolás alapján bevallja (bevallotta),

b) nem kifizetőtől származik – a magánszemély az adóhatósági közreműködés nélkül elkészített bevallásában állapítja meg, és a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg,

a (3)–(9) bekezdések rendelkezéseit, valamint az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit – különös tekintettel a külföldi személyek egyes jövedelmei adózásának különös szabályaira is – figyelembe véve, azzal az eltéréssel, hogy a kifizető az aa) pontban említett igazolás tartalmáról adatot szolgáltat az adóhatóság részére.”

9. § Az Szja tv. 66. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„66. § (1) A magánszemély osztalékból, osztalékelőlegből származó bevételének egésze jövedelem. E törvény alkalmazásában

a) osztalék

aa) a társas vállalkozás magánszemély tagja számára a társas vállalkozás által felosztani rendelt, a számviteli törvény szerint meghatározott adóévi adózott eredmény, illetve a szabad eredménytartalékkal kiegészített adóévi adózott eredmény terhére jóváhagyott részesedés;

ab) a kamatozó részvény kamata;

ac) a külföldi állam joga szerint osztaléknak minősülő jövedelem;

ad) a kockázattőkealap-jegy hozama;

b) osztalékelőleg az adóévi várható osztalékre tekintettel az adóévben kapott bevétel.

(2) Az adó mértéke

a) bármely EGT-államban működő, a tőkepiacról szóló törvény szerint elismert (szabályozott) piacnak minősülő tőzsdére bevezetett értékpapírnak az adott tagállam joga szerint osztaléknak (osztalékelőlegnek) minősülő hozama után 10 százalék;

b) az a) pontban nem említett osztalék (osztalékelőleg) esetében 25 százalék.

(3) Az adót a kifizető –

a) e § alkalmazásában ideértve a belföldi illetőségű hitelintézetet, befektetési szolgáltatót is, ha a magánszemély nála vezetett értékpapír (értékpapír-letéti) számláján elhelyezett értékpapírra tekintettel külföldről származó osztaléket (osztalékelőleget) fizet ki (ír jóvá),

b) figyelemmel a 15. § (4) bekezdésének rendelkezésére, valamint az adózás rendjéről szóló törvénynek a külföldi személyek egyes jövedelmei adózásának különös szabályairól szóló rendelkezésekre is

– a kifizetés időpontjában állapítja meg és az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározottak szerint vallja be és fizeti meg. Kifizető hiányában az adót a magánszemély állapítja meg, és azt a kifizetést követő negyedév első hónapjának 12. napjáig fizeti meg. Az osztalékelőleget és annak adóját a kifizetés évéről szóló adóbevallásban tájékoztató adatként kell feltüntetni, a jóváhagyott kifizetett osztaléket, a levont, megfizetett adót az osztaléket megállapító beszámoló elfogadásának évéről szóló adóbevallásban – az osztalékelőlegből levont, megfizetett adót levont adóként figyelembe véve – kell bevallani.

(4) A kifizető által kiállított bizonylaton, igazoláson, adatszolgáltatáson, illetőleg a magánszemély bizonylatain a külföldi pénznemben feltüntetett adatokat az MNB hivatalos, a jövedelemszerzés időpontjában érvényes devizaárfolyamán kell forintba átszámítani. Az olyan külföldi pénznem esetében, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyamot kell az előzőeknek a forintba történő átszámításához figyelembe venni.

(5) A belföldi illetőségű magánszemély által megszerzett, külföldön is adóztatható osztalékból származó jövedelem esetében az adót csökkenti az osztalék külföldön megfizetett adója. Nemzetközi szerződés hiányában a külföldön megfizetett adó beszámítása következtében az osztalék után fizetendő adó nem lehet kevesebb a jövedelem 5 százaléknál, és nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely nemzetközi szerződés rendelkezése, viszonyosság vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.”

10. § (1) Az Szja tv. 67. §-ának (5)–(6) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(5) A kifizető az (1)–(4) bekezdés alapján a bevételből a jövedelmet, a jövedelem jogcíme szerinti adót, adóelőleget a kifizetés időpontjában a rendelkezésére álló vagy általa megállapítható, illetőleg a magánszemély által igazolt szerzési érték- és járulékos költség-adatok figyelembevételével állapítja meg, és az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározottak szerint vallja be és fizeti meg. Ha a jövedelem nem kifizetőtől származik, a magánszemély az (1)–(4) bekezdés előírásai szerint az adót az adóhatósági közreműködés nélkül elkészített bevallásában állapítja meg, és a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.

(6) A magánszemély az adóbevallásában az összes adóévi árfolyamnyereségből származó jövedelme megállapításánál, vagy adóbevallása önellenőrzésével érvényesítheti az értékpapír megszerzésére fordított értéknek és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségnek azt a részét, amelyet a kifizető a jövedelem megállapításánál nem vett figyelembe.”

(2) Az Szja tv. 67. §-a (9) bekezdése a) pontjának ak) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában:

a) az értékpapír megszerzésére fordított érték:]

„ak) olyan értékpapír esetében, amelynek megszerzése illetékköteles – akkor is, ha az illeték kiszabása az átruházásig még nem történt meg –, az illetékekről szóló törvényben meghatározott forgalmi érték, növelve a magánszemély által az értékpapír átruházásáig teljesített, igazolt ellenértékkel,”

11. § (1) Az Szja tv. 73. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„Kisösszegű és egyéb kifizetések, egyösszegű járadékmegváltások”

(2) Az Szja tv. 73. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az országgyűlési képviselők tiszteletdíjáról, költségterítéséről és kedvezményeiről szóló törvény szerint megállapított költségterítési átalány, valamint a polgármesteri tisztség ellátásának egyes kérdéseiről és az önkormányzati képviselők tiszteletdíjáról szóló törvény szerint megállapított költségátalány – ide nem értve a hivatali, üzleti utazáshoz kapcsolódó szállás ellenértékeként megállapított, törvényben szabályozott szállásköltség térítést – egésze jövedelem, mely után az adó mértéke 15 százalék. Az adót a kifizető állapítja meg, vonja le és fizeti be.”

12. § Az Szja tv. 74. §-ának (4) és (6) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) Az (1) bekezdés rendelkezése nem alkalmazható, ha a magánszemély e tevékenységét egyéni vállalkozóként végzi, valamint arra a bevételre, amely a magánszemély a magánszálláshelyek idegenforgalmi célú hasznosításáról

szóló kormányrendelet alapján fizetővendéglátás, falusi szállásadás (falusi vendéglátás) tevékenységből származik.”

„(6) Más ingatlan bérbeadása esetén az adót a kifizető állapítja meg, vonja le, fizeti be. Nem kell az adót levonnia a kifizetőnek akkor, ha a magánszemély igazolja, hogy ingatlan bérbeadási tevékenységét egyéni vállalkozóként végzi, valamint – a társasház kivételével – közös tulajdonban lévő ingatlannak tulajdontársak közössége által történő bérbeadása esetén. Ha a jövedelem nem kifizetőtől származik, illetőleg a kifizető bármely ok miatt az adót nem vonta le, az adót a magánszemélynek kell megállapítania, és negyedévenként az adózás rendjéről szóló törvénynek az adóelőlegre vonatkozó rendelkezései szerint kell megfizetnie.”

13. § (1) Az Szja tv. 1. számú melléklete e törvény 1. számú melléklete szerint módosul.

II. Fejezet

*A társasági adóról és az osztalékadóról szóló
1996. évi LXXXI. törvény módosítása*

14. § A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao.) 4. §-a a következő 23/d. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„23/d. kis- és közép vállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatás: a Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról (általános csoportmentességi rendelet) szóló a Bizottság 800/2008/EK rendelete (2008. augusztus 6.) 1–13. cikkei alapján megillető támogatás;”

15. § (1) A Tao. 19. §-a (3) bekezdésének d) és e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) A 10 százalékos adókulcsot az adózó akkor alkalmazhatja, ha]

„d) az államháztartásról szóló törvényben meghatározott rendezett munkaügyi kapcsolatok általános feltételeinek történő megfelelés hiányát az adóévben és a megelőző adóévben nem állapította meg jogerős és végrehajtható határozat, továbbá a munkaügyi kapcsolatok különös feltételeinek hiánya miatt az adóévben és a megelőző adóévben jogerős és végrehajtható munkaügyi, munkavédelmi vagy az egyenlő bánásmód elvének megsértése miatt meghozott közigazgatási határozat, illetőleg – a határozat bírósági felülvizsgálata esetén – jogerős bírósági határozattal elbírált közigazgatási határozat nem szabott ki bírságot vagy munkaügyi bíróság nem állapított meg jogsértést, illetve az adózó az adóévben eleget tett a rendezett munkaügyi kapcsolatok feltételeként előírt, a Munka törvénykönyvében

megfoglalmazott, az érdekképviselői szervekkel kapcsolatos kötelezettségének, és

e) az adóévben legalább az adóév első napján érvényes minimálbér kétszeresének – ha az adózó székhelye a jogszabályban megnevezett leghátrányosabb térségek, települések valamelyikében van, akkor a minimálbér – adóévre évesített összege és a foglalkoztatottak átlagos állományi létszáma szorzatának megfelelő összegre vallott be nyugdíj- és egészségbiztosítási járulékot.”

(2) A Tao. 19. §-a (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A jogutódnak és a jogelőd nélkül alakult adózónak – ideértve a 17. § (9) bekezdése szerinti külföldi személyt is – első adóévében a (3) bekezdés c) pontjában foglaltak alkalmazásakor a megelőző adóévre vonatkozó rendelkezést nem kell alkalmaznia.”

III. Fejezet

Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény módosítása

16. § Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 2. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az (1)–(4) bekezdés szerinti különadóra adóelőleg (különadó-előleg) kell fizetni.

a) A kifizető a magánszemélynek fizetett (juttatott) bevétel különadó-előlegét a személyi jövedelemadó-előleggel együtt állapítja meg, de elkülönítve igazolja, vallja be, fizeti be az aa)–ac) pont rendelkezései szerint.

aa) A munkáltató, a bér kifizetője és a társas vállalkozás (a polgári jogi társaság), ha olyan rendszeres bevételt juttat, amely alapján várható a járulékfizetés felső határának túllépése, a különadó-előleget az Szja tv. rendelkezéseinek alkalmazásával megállapított adóelőleg-alapnak a járulékfizetés felső határát meghaladó összege után állapítja meg.

ab) Ha a kifizető ugyanazon magánszemélynek az adóév elejétől számítva a járulékfizetés felső határát meghaladó olyan bevételt juttat, amely alapján az Szja tv. rendelkezéseinek alkalmazásával megállapított adóelőleg-alap a járulékfizetés felső határát meghaladja, a különadó-előleget a meghaladó összeg után állapítja meg.

ac) Az aa)–ab) pont hatálya alá nem tartozó esetben a magánszemély legkésőbb a kifizetés (a juttatás) időpontjában, az Szja tv. 47. §-ának (3) bekezdése szerint a kifizetőnek adott nyilatkozatában kérheti a különadó-előleg megállapítását és levonását. A kifizetőnek ilyen kérelem hiányában is meg kell állapítania és le kell vonnia a különadó-előleget, ha a biztosított magánszemély arról nyilatkozik, hogy a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultságról, valamint e szolgáltatások fedezé-

téről szóló törvény által előírt nyugdíjjárulékot a járulékfizetési felső határig megfizette.

b) A magánszemély a különadó-alap azon része után, amely után nem történt az a) pont szerint különadóelőleg-levonás, a különadót a bevallására nyitva álló határidőig fizeti meg.

c) Az egyéni vállalkozó a (2) bekezdés b) pontja szerinti különadó-fizetési kötelezettsége esetén az adóév elejétől számított különadó-alap azon része után, amely után nem történt különadóelőleg-fizetés, az Szja tv. 49. §-a rendelkezéseinek értelemszerű alkalmazásával fizet különadó-előleget.

d) A kötelezettséget meghaladóan levont, megfizetett különadó-előleget az adóhatóság az adóbevallás alapján téríti vissza.”

MÁSODIK RÉSZ

AZ ÁLTALÁNOS FORGALMI ADÓT, A JÖVEDÉKI ADÓT ÉS A REGISZTRÁCIÓS ADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

IV. Fejezet

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosítása

17. § Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 55. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdéshez fűződő joghatás beáll abban az esetben is, ha teljesítés hiánya ellenére számlakibocsátás történik. A joghatás a számlán a termék értékesítőjeként, szolgáltatás nyújtójaként szereplő személyre, szervezetre áll be, kivéve, ha kétséget kizáróan bizonyítja, hogy

a) a számlakibocsátás ellenére teljesítés nem történt, vagy

b) teljesítés történt ugyan, de azt más teljesítette, és ezzel egyidejűleg a kibocsátott számla érvénytelenítéséről is haladéktalanul gondoskodik, illetőleg – nevében, de más által kiállított számla esetében – az a) vagy b) pontban meghatározottak fennállásáról haladéktalanul értesíti a számlán a termék beszerzőjeként, szolgáltatás igénybevevőjeként szereplő személyt, szervezetet.”

18. § Az Áfa tv. 156. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Az (1) bekezdésben említett engedély megszerzéséhez a következő feltételek együttes teljesülése szükséges:]

„c) a kérelmezőnek a tárgyévvel megelőző naptári évben a 89., 98–109. és 111–112. §-ok szerint adómentes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása ellenértékeként megtérített vagy megtérítendő – éves szinten göngyölített – összeg eléri vagy meghaladja

ca) az ugyanezen időszakban a 2. § *a)* pontja szerinti összes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása ellenértékeként megtérített vagy megtérítendő – adó nélkül számított és éves szinten göngyölített – összeghez viszonyítottna a 67 százalékos hányadot, de legalább a 12,5 milliárd forintot; vagy

cb) a 25 milliárd forintot.”

19. § Az Áfa tv. 159. §-a (2) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Az (1) bekezdés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül az adóalany köteles számla kibocsátásáról gondoskodni abban az esetben is, ha]

„b) részére az a) pont alá nem tartozó személy, szervezet előleget fizet, és

ba) az előleg összege eléri vagy meghaladja a 900 000 forintnak megfelelő pénzüsszeget, illetőleg

bb) egyéb, a *ba)* alpont alá nem tartozó esetekben pedig kéri a számla kibocsátását;”

20. § Az Áfa tv. 163. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„163. § (1) Az adóalany a számla kibocsátásáról legkésőbb

a) a teljesítésig,

b) előleg fizetése esetében a fizetendő adó megállapításáig, de legfeljebb az attól számított ésszerű időn belül köteles gondoskodni.

(2) Az (1) bekezdésben említett ésszerű idő

a) az ellenértéknek – ideértve az előleget is – készpénzzel vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel történő megtérítése esetében haladéktalan,

b) egyéb, az *a)* pont alá nem tartozó olyan esetben, amelyben a számla áthárított adót tartalmaz, vagy annak áthárított adót kellene tartalmaznia, 15 napon belüli számlakibocsátási kötelezettséget jelent.”

21. § Az Áfa tv. 164. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdés *b)* pontja szerinti esetben a 163. §-t azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az ott említett ésszerű időt a gyűjtőszámla kibocsátására kötelezett adóalanyra vonatkozó adómegállapítási időszak utolsó napjától kell számítani.”

22. § Az Áfa tv. 165. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdés *b)* pontja nem alkalmazható abban az esetben sem, ha a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása

a) egy másik adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére történik;

b) az *a)* pont alá nem tartozó személy, szervezet részére történik, és az ellenérték adót is tartalmazó összege eléri vagy meghaladja a 900 000 forintnak megfelelő pénzüsszeget.”

23. § Az Áfa tv. 170. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A számlával egy tekintet alá eső okiratra egyebekben e törvénynek a számlára vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy a 163. §-ban említett ésszerű időt a módosításra [(1) bekezdés *e)* pontja] jogalapot teremtő tény, egyéb körülmény bekövetkeztétől kell számítani.”

24. § (1) Az Áfa tv. 206. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) E fejezet alkalmazásában]

„*a)* utazásszervezési szolgáltatás: adóalany által – saját nevében – utasnak nyújtott olyan, jellegadó tartalma alapján egészben vagy meghatározó részben turisztikai szolgáltatás, amelynek teljesítéséhez saját nevében, de az utas javára megrendelten, más adóalany vagy adóalanyok (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: más adóalany) által teljesített szolgáltatásnyújtás, termékértékesítés (így különösen: személyszállítás, szálláshely-szolgáltatás, ellátás és idegenvezetés) szükséges;”

(2) Az Áfa tv. 206. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő *d)* ponttal egészül ki:

[(1) E fejezet alkalmazásában]

„*c)* utas: az, aki ténylegesen igénybe veszi az utazásszervezési szolgáltatást;

d) önálló pozíciószám: olyan – külön nyilvántartott – utazásszervezési szolgáltatásokat foglal magában, amelyek azonos földrajzi területre (helyszínre) irányulnak, azonos tartalmúak és színvonalukat tekintve azonos minőségűek.”

25. § Az Áfa tv. a 212. § után a következő címmel és a következő 212/A–212/C. §-okkal egészül ki:

„Önálló pozíciószámokénti nyilvántartáson alapuló módszer a fizetendő adó megállapítására

212/A. § (1) A belföldön nyilvántartásba vett utazásszervező – az állami adóhatóságnak tett előzetes bejelentése alapján – dönthet úgy is, hogy az egyedi nyilvántartáson alapuló módszer helyett az ilyen minőségében fizetendő adó együttes összegének megállapítása érdekében az önálló pozíciószámokénti nyilvántartáson alapuló módszert alkalmazza.

(2) Az (1) bekezdés szerinti választás ellenére az egyedi nyilvántartáson alapuló módszert kell alkalmazni az önálló pozíciószámokénti nyilvántartáson alapuló módszer alkalmazásának időszakában is arra az utazásszervezési szolgáltatásnyújtásra, amelynél az utas által fizetett előleg jóváírása, kézhezvétele időben megelőzi az önálló pozíciószámokénti nyilvántartáson alapuló módszer alkalmazására való áttérést.

(3) Abban az esetben, ha az utazásszervező élt az (1) bekezdésben említett választási jogával, attól a választása évét követő naptári év végéig nem térhet el.

(4) Ha az utazásszervező a hatánap lejártáig az állami adóhatóságnak másként nem nyilatkozik, választása a (3) bekezdésben meghatározott időtartammal meghosszabbodik.

212/B. § (1) Az önálló pozíciószámokénti nyilvántartáson alapuló módszer alkalmazása esetében az utazásszervező által fizetendő adó együttes alapja az utazásszervezési szolgáltatásoknak az adómegállapítási időszakra – önálló pozíciószámoként – összesített, az utazásszervező által számított árréstőmege, csökkentve magával az így összesített árréstőmege jutó adó együttes összegével.

(2) Az utazásszervező által számított árréstőmeg az a pénzben kifejezett és önálló pozíciószámoként külön megállapított különbözet, amelyben

a) a *kisebbítendő tag*: az utazásszervezési szolgáltatások nyújtása érdekében az utasok által az utazásszervezőnek megtérített – pénzben kifejezett – ellenérték és jóváírt, kézhez vett előleg adómegállapítási idősakra összesített összege, csökkentve az utazásszervező által az utasoknak visszatérített – pénzben kifejezett – ellenérték és visszafizetett előleg szintén adómegállapítási idősakra összesített összegével;

b) a *kivonandó tag*: az utazásszervező által a 206. § (1) bekezdésének a) pontjában említett más adóalanyak juttatott vagy juttatandó – pénzben kifejezett – vagyoni előnynek az arányos összege, amely – az utazásszervező által igazolt módon – betudható ellenértéke vagy az lehet az a) pont szerint meghatározott utazásszervezési szolgáltatások nyújtása érdekében szükséges, a 206. § (1) bekezdésének a) pontjában említett más adóalany által teljesített vagy teljesítendő szolgáltatásnyújtásnak, termékértékesítésnek.

(3) Abban az esetben, ha a (2) bekezdés szerinti számítás eredményeként a különbözet nem pozitív előjelű, számított árréstőmegként nulla érték veendő figyelembe.

212/C. § (1) Abban az adómegállapítási időszakban, amelyben egy adott önálló pozíciószám megszűnik (a továbbiakban: megszűnő önálló pozíciószám), az utazásszervező köteles a megszűnő önálló pozíciószám fennállásának teljes időtartamára a megszűnő önálló pozíciószám végleges árréstőmegét megállapítani.

(2) A megszűnő önálló pozíciószám végleges árréstőmege az a pénzben kifejezett különbözet, amelyben

a) a *kisebbítendő tag* megegyezik a megszűnő önálló pozíciószám fennállásának teljes időtartamát magában foglaló adómegállapítási időszakokban a 212/B. § (2) bekezdésének a) pontja szerint megállapított érték göngyölített összegével;

b) a *kivonandó tag* megegyezik az utazásszervező által a 206. § (1) bekezdésének a) pontjában említett más adóalanyak juttatott – pénzben kifejezett – vagyoni előnynek az arányos összegével, amely – az utazásszervező által igazolt módon – betudott ellenértéke az a) pont szerint meghatározott utazásszervezési szolgáltatások nyújtása érdekében szükséges, a 206. § (1) bekezdésének a) pontjában

ban említett más adóalany által teljesített szolgáltatásnyújtásnak, termékértékesítésnek.

(3) Abban az esetben, ha a (2) bekezdés szerinti számítás eredményeként a különbözet nem pozitív előjelű, végleges árréstőmegként nulla érték veendő figyelembe.

(4) Abban az esetben, ha a megszűnő önálló pozíciószám végleges árréstőmegének (kisebbítendő tag) és a megszűnő önálló pozíciószám fennállásának teljes időtartamát magában foglaló adómegállapítási időszakokban a megszűnő önálló pozíciószám 212/B. § (2) bekezdése szerint számított árréstőmege göngyölített összegének (kivonandó tag) a különbözete abszolút értékben kifejezve eléri vagy meghaladja a 10 000 forintnak megfelelő pénzösszeget, az utazásszervező

a) köteles az (1) bekezdésben meghatározott adómegállapítási időszakban a különbözetre jutó adót fizetendő adóként megállapítani, ha a különbözet pozitív előjelű;

b) jogosult arra, hogy legkorábban az (1) bekezdésben meghatározott adómegállapítási időszakban a 131. § (1) bekezdése szerint megállapított adót a különbözetre jutó adó összegével csökkentse, ha a különbözet negatív előjelű.

(5) Az önálló pozíciószám megszűnik, ha az utazásszervező

a) az adott önálló pozíciószámot lezárja;

b) az adott önálló pozíciószámon 6 hónapos időtartamban ténylegesen nem nyújt utazásszervezési szolgáltatást;

c) választási jogával élve a soron következő adómegállapítási időszak kezdetétől az önálló pozíciószámokénti nyilvántartáson alapuló módszer helyett az egyedi nyilvántartáson alapuló módszert kívánja alkalmazni;

d) jogutód nélkül megszűnik.

(6) Az (5) bekezdés b) pontjában említett időtartamot az önálló pozíciószám megnyitásától, illetőleg ha az alá az önálló pozíciószám alá tartozó utazásszervezési szolgáltatás nyújtása érdekében az utas az utazásszervezőnek ellenértéket térített meg vagy előleget fizetett, az utolsó ilyen megtérítéstől vagy fizetéstől kell számítani.

(7) Az (5) bekezdés d) pontjának alkalmazásában az önálló pozíciószám abban az adómegállapítási időszakban szűnik meg, amelyről az utazásszervező záróbevallást benyújtani köteles.”

V. Fejezet

A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény módosítása

26. § (1) A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 7. §-a kiegészül a következő 21/A. ponttal:

(7. § E törvény alkalmazásában)

„21/A. gazdasági célú légiközlekedési tevékenység: bevétel elérése érdekében vagy azt eredményező módon rendszeresen vagy üzletszerűen, ellenszolgáltatás fejében, légi közlekedési tevékenység keretében végzett személy- vagy áruszállítás;”

(2) A Jöt. 7. §-ának 37/A. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(7. § E törvény alkalmazásában)

„37/A. biodízel: a kizárólag a Közösségben termelt alapanyagból gyártott növényi olajból vagy a Közösségből származó állati olajból átészterezéssel előállított, a 3824 90 99 vámtarifaszám alá tartozó termék;”

(3) A Jöt. 7. §-a kiegészül a következő 37/C. ponttal:

(7. § E törvény alkalmazásában)

„37/C. tiszta növényi olaj: a 1507-1518 vámtarifaszám alá tartozó növényi olaj, amennyiben üzemanyagkénti vagy tüzelő-, fűtőanyagkénti felhasználásra vagy üzemanyagba való közvetlen bekeverés céljára állítják elő;”

(4) A Jöt. 7. §-ának 43. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(7. § E törvény alkalmazásában)

„43. pénzügyi biztosíték: az Európai Unió tagállamában, illetőleg az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államban székhellyel rendelkező hitelintézet által nyújtott bankgarancia és a biztosítási szerződés alapján kiállított kötelezvény;”

27. § A Jöt. 34. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés rendelkezését az ásványolajok esetében az 52. § (1) bekezdésében meghatározott ásványolajtermékekre, valamint a bioüzemanyagra, a tiszta növényi olajra és az E85-re kell alkalmazni.”

28. § A Jöt. 41. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre változik:

„(3) Az adóraktár engedélyese a vevőnyilvántartás adatait számítógépes adathordozón köteles tárolni, melyeket – kérésre – köteles elektronikus úton, ügyfélkapun keresztül a vámhatóság rendelkezésére bocsátani.”

29. § A Jöt. 48/B. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adóraktár engedélyese a termékmérleg-havizásnak, a bejegyzett kereskedő és az adóképviseelő a szállítási nyilvántartás havi összesítésének, az adóügyi képviselő a 31. § (3) bekezdésének b) pontja szerinti nyilvántartás havi összesítésének a benyújtására vonatkozó kötelezett-ségét elektronikus úton, ügyfélkapun keresztül teljesíti.”

30. § A Jöt. a következő 48/C. §-sal egészül ki:

„48/C. § Ha az e törvény szerinti, vámhatóság által kiadott engedély engedélyese jogutódlással szűnik meg, a jogutódnak az engedély módosítását kell kérnie.”

31. § A Jöt. 52. §-a (1) bekezdésének a) és d) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(1) Az adó mértéke – figyelemmel a (3)–(4) bekezdés rendelkezéseire is –:]

„a) a 2710 11 31, a 2710 11 41, a 2710 11 45 és a 2710 11 49 vámtarifaszám alatti ólmozatlan benzinre 108 700 Ft/ezer liter, illetve amennyiben legalább 4,8 térfogatszázalék bioetanolt – közvetlen bekeveréssel és/vagy ETBE formájában – tartalmaz, 103 500 Ft/ezer liter,”

„d) a 2710 19 41 vámtarifaszám alatti, üzemanyag célú gázolajra 89 300 Ft/ezer liter, illetve amennyiben legalább 4,8 térfogatszázalék biodízelt tartalmaz, 85 000 Ft/ezer liter,”

32. §(1) A Jöt. 55. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„55. § (1) A helyközi vasúti személyszállítási vagy vasúti áruszállítási tevékenységet végző személy az e tevékenységéhez, valamint az e tevékenységhez kapcsolódóan végzett vasúti vontatási, tolatási tevékenységéhez adózottan beszerzett és ténylegesen felhasznált 2710 19 41 vámtarifaszám alatti gázolaj beszerzéskor megfizetett adóját visszaigényelheti.

(2) A magyar vagy külföldi hajóalajstromban nyilvántartott, áru- vagy személyszállítást gazdasági tevékenység keretében végző hajóban (ideértve a kompot is) ténylegesen felhasznált, adózottan beszerzett 2710 19 41 vámtarifaszámú gázolaj után belvízi személyszállítási vagy belvízi áruszállítási tevékenységet végző, a hajó üzemben tartójaként nyilvántartott személy az általa a beszerzéskor megfizetett adót visszaigényelheti.”

(2) A Jöt. 55. §-a (4) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(4) Visszaigényelhető továbbá a vámhatóság által engedélyezett bioüzemanyag-adóraktárban előállított,]

„a) bányászati tevékenység során bányaterületen, valamint”

(közúti forgalomban nem használt gépek és mechanikus berendezések üzemeltetéséhez ténylegesen felhasznált, adózottan beszerzett biodízel után a beszerzéskor megfizetett adóból literenként 79 Ft.)

33. § A Jöt. 58. §-a (1) bekezdésének d) és g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Ásványolaj-adóraktári engedély]

„d) az 52. § (1) bekezdés g) pontja szerinti vagy egyéb, üzemanyag célra gyártott sűrített gáz halmazállapotú gázterméket előállító töltőállomásra (a továbbiakban: sűrítettgáz-töltő),”

„g) a bioüzemanyagot vagy tiszta növényi olajat előállító üzemre (a továbbiakban: bioüzemanyag-adóraktár),”

34. § (1) A Jöt. 73. §-a (4) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A zárjegyet a magyar állam állíttatja elő, és a vámhatóság bocsátja – elektronikus úton, ügyfélkapun keresztül benyújtott megrendelés alapján és elszámolási kötelezettség mellett – az adóraktár engedélyese, a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő és a 104. §-ban meghatározott jövedéki engedéllyel rendelkező importáló vagy közösségi kereskedelmi tevékenységet folytató kereskedő (a továbbiakban együtt: zárjegyfelhasználó) rendelkezésére.”

(2) A Jöt. 73. §-ának (6)–(7) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(6) A zárjeggyel az adóraktár engedélyese a 49. § (3) bekezdése szerinti készletfelvétellel egyidejűleg, a bejegyzett kereskedő háromhavonta, az importáló, a nem bejegyzett kereskedő és a közösségi kereskedelmi tevékenységet végző jövedéki engedélyes kereskedő az átvétel napját követő 60 napon belül köteles a vámhatóság felé elszámolni. Ha az importügylet vagy a más tagállamból való behozatal 60 napon belül nem bonyolódott le, az importálónak, a nem bejegyzett kereskedőnek és a közösségi kereskedelmi tevékenységet végző jövedéki engedélyes kereskedőnek az elszámolásra a vámhatóság legfeljebb 30 nap haladékot adhat.

(7) A (6) bekezdés szerinti elszámolásban igazolt csökkenésként vehető figyelembe

a) a vámhatóság által visszavett – sérülésmentes – feleslegessé vált vagy minőséghibás zárjegy,

b) a gyártás közben megsérült, a külön jogszabály szerint elszámolható zárjegy,

c) a zárjegy igénylőjének tevékenységi körén kívül eső elháríthatatlan ok miatt – nem értve ide a lopás esetét – használhatatlanná vált vagy megsemmisült zárjegy, ha annak darabszáma és sorszáma megállapítható.”

(3) A Jöt. 73. §-ának (12) és (13) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(12) A vámhatóság részére

a) az adóraktár engedélyese a tárgynapon – többműszakos üzemelés esetén a tárgynapon befejezett utolsó műszak végéig – felhelyezett zárjegyekről legkésőbb a felhasználást,

b) a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő, a közösségi kereskedelmi tevékenységet folytató jövedéki engedélyes kereskedő a belföldön felhelyezett zárjegyekről legkésőbb a zárjegy-felhelyezési kötelezettsége teljesítésének napját,

c) a más tagállamban felhelyezett zárjegyekről a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő legkésőbb az alkoholtermék fogadásának napját, a közösségi kereskedelmi tevékenységet folytató jövedéki engedélyes kereskedő legkésőbb az alkoholtermék belföldre történő beszállításának napját,

d) az importáló az importálást megelőzően felhelyezett zárjegyekről legkésőbb az alkoholtermék vámjogi szabad forgalomba bocsátásának napját követő napon köteles a felhelyezés, a fogadás, a beszállítás, illetve a vámjogi szabadforgalomba bocsátás napjára

vonatkozó adatokat elektronikus úton, ügyfélkapun keresztül megküldeni. Több műszakos üzemelés esetén az adóraktár engedélyesének a tárgynapon megkezdett, de a következő napra átnyúló műszak alatt történt zárjegyfelhasználásra vonatkozó adatokat a műszak befejezésének napján kell megküldenie.

(13) A zárjegyfelhasználó a zárjegykészletében bekövetkezett, a (12) bekezdésben foglaltakon túli változásokat is köteles – a külön jogszabályban meghatározott adattartalommal – a változás bekövetkezésének napját, illetve a (7) bekezdés szerinti készletváltozások esetében a zárjegy visszavételének, megsemmisítésének vagy a külön jogszabályban előírt, a vámhatóság által a (7) bekezdés c) pont esetében felvett jegyzőkönyv felvételének napját követő napon, elektronikus úton, ügyfélkapun keresztül a vámhatóság részére megküldeni.”

35. § A Jöt. 83. §-ának (5) bekezdése kiegészül a következő mondattal:

„Az az egyszerűsített adóraktár engedélyes, aki (amely) az állami adóhatóság hatáskörébe tartozó adók tekintetében elektronikus adóbevallásra kötelezett, elszámolását a vámhatósághoz elektronikus úton, ügyfélkapun keresztül nyújtja be.”

36. § A Jöt. 98. §-ának (12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(12) Amennyiben az adó mértéke emelkedik, az új adómérték hatálybalépését megelőző 2 hónapban – amennyiben ennél az új adómérték kihirdetése és hatálybalépése közötti időszak rövidebb, ez utóbbi időszak alatt – (a továbbiakban: referencia-időszak) az adóraktár engedélyese és a bejegyzett kereskedő havonta nem rendelhet és részére a vámhatóság nem adhat ki a cigarettára és a fogyasztási dohányra több adójegyet, mint az új adómérték kihirdetése hónapját megelőző 12 hónapban (a továbbiakban: bázisidőszak) átvett és a bázisidőszakban visszahozott adójegyekkel csökkentett adójegyek mennyiségéből a bázisidőszakra számított egyhavi átlag 1,15-szöröse.”

37. § A Jöt. 106. §-a (7) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A jövedéki engedélyes kereskedő a nyilvántartás adatait számítógépes adathordozón köteles tárolni, melyeket – kérésre – köteles elektronikus úton, ügyfélkapun keresztül a vámhatóság rendelkezésére bocsátani.”

38. § A Jöt. 110. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A vonatkozó jogszabály szerinti vendéglátás üzletkörökben alkoholterméket forgalmazó nem jövedéki engedélyes kereskedő az alkoholtermékek forgalmának adatait (beszerzés, értékesítés, nyitó- és zárókészlet) – a külön jogszabályban foglaltak szerint – a vámhatóság által hitelesített nyomtatványon naponta rögzíti. A nyomtat-

vány helyett a vámhatóság által jóváhagyott számítógépes nyilvántartás-vezetés is alkalmazható.”

39. § A Jöt. 114. §-a (2) bekezdésének *j*) pontja kiegészül a következő mondatrésszel:

„[a továbbiakban az *a*)-*j*) pontban megjelölt termék: adózás alól elvont termék].”

40. § A Jöt. 116/A. §-a (2) bekezdésének felvezető mondatrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Nincs helye – sem hivatalból, sem kérelemre – a jövedéki bírság mérséklésének, kiszabása mellőzésének, ha”

41. § A Jöt. 119. §-ának (4) bekezdése kiegészül a következő mondatlall:

„A felhasználásra, tárolásra és szállításra használt eszköz lefoglalása mellőzhető abban az esetben is, ha az adózás alól elvont termék mennyisége a Jöt. 110. § (5) bekezdésében meghatározott kereskedelmi mennyiséget meghaladja, de a jövedéki bírság kiszabására, beszedésére és az adózás alól elvont termék elkobzására a 114. § (6) bekezdése szerinti gyorsított eljárásban kerül sor.”

42. § A Jöt. 120. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az elkobzott termékekre nem kell az adót kivetni, kivéve ha a jövedéki jogsértés elkövetője az adó kivetését kifejezetten kéri.”

43. § A Jöt. kiegészül a következő 128/B. §-sal:

„128/B. § E törvény jogutódláshoz kapcsolódó rendelkezését [48/C. §] kell értelemszerűen alkalmazni, amennyiben az e törvény szerint kiadott, 2009. június 30-án érvényes engedélyek esetében az engedélyes személyének változására a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (a továbbiakban: Get.) 144. § (6) bekezdése szerint, a Get.-ben meghatározott határidőn belül végrehajtott szervezeti átalakítás (szétválasztás) miatt kerül sor. Az új engedélyes a korábbi engedélyes e törvényben és a felhatalmazása alapján kiadott külön jogszabályban meghatározott jogai és kötelezettségei tekintetében a korábbi engedélyes általános jogutódjának minősül.”

44. § (1) A Jöt. 129. §-a (2) bekezdésének *f*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter arra, hogy rendeletben határozza meg]

„*f*) a zárjegy, valamint a hordós és kannás kiszerezésű borra előírt hivatalos zár alkalmazásának, a zárjeggyel való elszámolásnak, a zárjegy felhasználásával, illetve a zárjegykészlet egyéb változásaiával kapcsolatos napi adatszolgáltatás tartalmának, módjának és technikai feltételeinek, az adójegy igénylésének, visszavételének, alkalmazásának részletes szabályait;”

(2) A Jöt. 129. §-ának (2) bekezdése kiegészül a következő *u*) ponttal:

[(2) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter arra, hogy rendeletben határozza meg]

„*u*) a jövedékiadó-bevallás, valamint a vámhatóság felé teljesítendő, e törvényben előírt adatszolgáltatások, elszámolások, bejelentések (értesítések), illetve a zárjegymegrendelések elektronikus úton történő benyújtásának módját és technikai feltételeit.”

VI. Fejezet

A regisztrációs adóról szóló 2003. évi CX. törvény módosítása

45. § (1) A regisztrációs adóról szóló 2003. évi CX. törvény (a továbbiakban: Rega tv.) 13. §-a előtti cím helyébe, valamint 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az adó visszaigénylése

13. § (1) A forgalomba helyezés előtt megfizetett adó a vámhatósághoz benyújtott kérelemmel visszaigényelhető, ha

a) a gépjárművet – forgalomba helyezés nélkül – végleges rendeltetéssel belföldről kiszállítják vagy kiviszik;

b) a forgalomba helyezés előtt a gépjármű

ba) műszaki állapota miatt a forgalomba helyezésre igazoltan alkalmatlanná vált;

bb) megsemmisülése vagy eltulajdonítása (ellopása, elrablása) miatt a forgalomba helyezése igazoltan ellehetetlenült;

c) a gépjármű forgalomba helyezése adómentes.

(2) Az (1) bekezdés *a*) pontjában említett esetben a kiszállítás, kivitel tényét

a) a Közösség területén kívüli területre történő kiszállítás, kivitel esetében a kiléptetést igazoló okmánnyal,

b) egyéb, az *a*) pont alá nem tartozó esetekben pedig

ba) saját fuvarszöveggel történő kiszállításnál belső elszámolással,

bb) fuvarszöveg igénybevétele nélküli kivitelnél a Z betűjelű rendszám visszajuttatásával,

bc) harmadik személy közreműködésével történő kiszállításnál nemzetközi fuvarlevéllel kell igazolni.

(3) Az adó visszaigénylésének feltétele az is, hogy a gépjármű adóigazolását legkésőbb a kérelem benyújtásával egyidejűleg a vámhatóságnak visszaszolgáltassák.

(4) Abban az esetben, ha az (1) bekezdésben meghatározottakhoz képest a gépjárművet utóbb mégis forgalomba helyezik, újból adókötelezettség keletkezik.”

(2) A Rega tv. a következő 14. §-sal egészül ki:

„14. § (1) Ha a 8. § (2) bekezdése szerinti esetben a különbözet előjele negatív, a gépjármű átalakítása előtti forgalomba helyezésre megfizetett és az átalakítást követő forgalomba helyezésre számított adó különbözetét az adóalany a vámhatósághoz benyújtott kérelemmel visszaigényelheti.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetben a kérelemhez csatolni kell az átalakítás változásait tartalmazó forgalmi engedély másolatát.”

HARMADIK RÉSZ

A KÖZÖSSÉGI VÁMJOG VÉGREHAJTÁSÁRÓL SZÓLÓ TÖRVÉNYT ÉRINTŐ ÉS A VÁM- ÉS PÉNZÜGYŐRSÉGRŐL SZÓLÓ TÖRVÉNYT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

VII. Fejezet

A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény módosítása

46. § A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény (továbbiakban: Vtv.) 8. §-ának (2) és (3) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Vámutak a vámhatárt átszelő közforgalmú vasúti pályák, nemzetközi vízi utak, határvízi kikötők, vámhatárt átszelő közutak, nemzetközi kereskedelmi repülőterek és nemzetközi áruszállításra megnyitott csővezetékek és elektromos vezetékek, amelyeket a Kormány vámtútként megnyit.

(3) A vámutak megnyitásáról, illetve megszüntetéséről a Kormány rendeletben dönt. A vámutak listáját a vámhatóság a honlapján tájékoztatóban teszi közzé.”

47. § A Vtv. 41. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A magyar állam javára felajánlott nem közösségi áru értékesítése esetén elsődlegesen a vámtartozást, és az azzal együtt beszédendő nem közösségi adókat és díjakat, majd az értékesítés kapcsán felmerült költségeket kell levonni, végül a fennmaradó összeget központi költségvetési bevételeként kell elszámolni.”

48. § A Vtv. 48. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (2) bekezdés alkalmazásában nem minősül kintlévőségnek az a tartozás, amely tekintetében a kérelem jogerős elbírálásának napjáig önellenőrzést folytattak le.”

49. § A Vtv. 51. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A vámhatóság számlavezető szerve évente, november 1-jéig köteles közölni az adóssal a vámösszegre, valamint az egyéb adójellegű kötelezettségekre és díjakra vonatkozó jogcímenkénti egyenleget, valamint a befizetővel a központi vámbiztosíték letéti számlára egyedi azonosítással befizetett készpénzes vámbiztosíték(i) egyenlegét.”

50. § A Vtv. 56. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A túlfizetés, illetve a tartozatlanul megfizetett vám és nem közösségi adó és díj visszaigényléséhez való jog az ügyfélnek a visszajáró összegről szóló hitelt érdemlő tájékoztatásától számított 5 év elteltével évül el.”

51. § A Vtv. az 57. § után a következő címmel és az 57/A. §-sal egészül ki:

„A vámkódex 233. cikkéhez

57/A. § (1) A vámkódex 233. cikke, valamint az EK végrehajtási rendelet 867. és 867a. cikke sérelme nélkül, a lefoglalt és kiadni rendelt, a lefoglalt és előzetesen értékesített, valamint az elkobzott nem közösségi áru vámjogi sorsának rendezésére – beleértve a vámtartozás keletkezését, valamint a vámadós személyének megállapítását – a közösségi vámjog, e törvény és végrehajtási rendeletének előírásait kell alkalmazni, a vonatkozó büntetőeljárási és jogvédelmi jogszabályok figyelembevételével.

(2) A nem közösségi áru értékesítéséből befolyt összegből ki kell egyenlíteni a vámtartozást és az azzal együtt beszédendő nem közösségi adókat és díjakat. Elkobzott nem közösségi áru értékesítése esetén, valamint ha a lefoglalás hatálya alatt előzetesen értékesített nem közösségi áru helyébe lépő ellenérték elkobzásra kerül, az értékesítésből befolyt összegből az értékesítéssel kapcsolatos költségeket is le kell vonni. A fennmaradó összeget központi költségvetési bevételeként kell elszámolni.”

52. § A Vtv. a 82. § előtt, a „Felhatalmazások” cím után a következő 81/A. §-sal egészül ki:

„81/A. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a vámutak megnyitásáról, illetve megszüntetéséről rendeletben döntsön.”

VIII. Fejezet

A Vám- és Pénzügyőrségről szóló 2004. évi XIX. törvény módosítása

53. § A Vám- és Pénzügyőrségről szóló 2004. évi XIX. törvény (a továbbiakban: VPtv.) 2. §-ának (4) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi d) és e) pont jelölése e) és f) pontra változik:

[(4) A Vám- és Pénzügyőrség rendészeti és igazgatási jogkörében végzi:]

„d) az elfogott, előállított, őrizetbe vett, valamint fogva tartott személyek őrzését, kísérését,”

54. § A VPtv. 5. §-a (4) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(4) A Vám- és Pénzügyőrségre háruló feladatok teljesítése során a szervezet szolgálati jogviszonyban álló tagja jogosult:]

„e) a Vám- és Pénzügyőrség hatáskörébe tartozó bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésén tetten ért, illetve annak elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személyt, valamint azt a személyt, akinek őrizetbe vételét rendelték el, további intézkedés megtétele, illetve eljárási cselekmény fogatosítása céljából az illetékes hatósághoz előállítani. Az előállítás csak a céljának eléréséhez szükséges ideig tarthat, de a nyolc órát nem haladhatja meg. Ezt az időtartamot az előállítást fogatosító vám-szerv vezetője egy alkalommal négy órával meghosszabbíthatja. Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.”

55. § A Vptv. 43. §-a a következő g) és h) ponttal egészül ki:

(43. § *Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy rendeletben szabályozza, illetve megállapítsa:*)

„g) a rendészetért felelős miniszterrel egyetértésben a Vám- és Pénzügyőrség kényszerítő eszközeinek rendszerítésére vonatkozó részletes eljárási szabályokat,

h) a rendészetért felelős miniszterrel egyetértésben az elfogott, előállított, őrizetbe vett és fogva tartott személyek őrzésének, kísérésének részletes eljárási szabályait.”

NEGYESIK RÉSZ

A HELYI ADÓKAT, AZ ILLETÉKEKET, A GÉPJÁRMŰADÓT ÉS A LUXUSADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

IX. Fejezet

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

56. § A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 3. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Adómentes az (1) bekezdés b) és c) pontjában felsorolt adóalanyok közül a társadalmi szervezet, az egyház, az alapítvány, a közszolgáltató szervezet, a köztestület, a közhasznú társaság, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár, a magánnyugdíjpénztár, a költségvetési szerv, a költségvetési szervnek nem minősülő nevelési-oktatási intézmény és – kizárólag a helyi iparüzési adó vonatkozásában – a közhasznú, kiemelkedően közhasznú szervezetnek minősülő nonprofit gazdasági társaság abban az adóévben, amelyet megelőző adóévben folytatott vállalkozási tevékenységéből származó jövedelme (nyeresége) után sem bel-, sem külföldön adófizetési kötelezettsége, illetve – költségvetési szerv esetében – eredménye után a központi költségvetésbe befizetési kötelezettsége nem keletkezett. A feltételek meglétéről az adóalany írásban köteles nyilatkozni az adóhatóságnak.”

57. § A Htv. 13/A. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha a mentességi időszak alatt az adóalany személye változik, akkor az új adóalany az adóbevallásának benyújtásával egyidejűleg nyilatkozhat arról, hogy a mentességet a mentességi időszak hátralévő részére is igénybe kívánja venni, azzal, hogy a korábbi adóalany terhére előírt adót és annak 14/A. § (1) bekezdése szerint számított kamatait – a mentességi feltétel teljesülésének elmaradása esetén – a (6) bekezdésben meghatározottak szerint megfizeti. Ilyen nyilatkozat hiányában az adóhatóság a korábbi adóalanyt terhelő adót és annak 14/A. § (1) bekezdése szerint számított kamatait a korábbi adóalany terhére az adóalanyiság megszűnését követő február 15-ig határozatban – a határozat jogerőre emelkedését követő 15 napon belül való megfizetési határidővel – írja elő. Ha a korábbi adóalany megszűnt vagy elhalálozott, akkor az adóhatóság a korábbi adóalanyt terhelő adót és annak 14/A. § (1) bekezdése szerint számított kamatait a korábbi adóalany azon jogutódja számára írja elő, aki/amely az adómentes adótárgyat megszerezte, több ilyen jogutód esetén az adót és annak 14/A. § (1) bekezdése szerint számított kamatait az adóhatóság a jogutódok által az adómentes adótárgyon megszerzett tulajdoni hányadok arányában írja elő határozatban.”

58. § A Htv. 14. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adókötelezettség a használatbavételi, illetőleg a fennmaradási engedély jogerőre emelkedését követő év első napján keletkezik. Az engedély nélkül épült vagy anélkül használatba vett építmény esetén az adókötelezettség a tényleges használatbavételt követő év első napján keletkezik.”

59. § A Htv. 39. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Állandó jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetén az adó alapja a nettó árbevétel, csökkentve az eladott áruk beszerzési értékével, a közvetített szolgáltatások értékével, az anyagköltséggel. Mentés az adóalapnak az a része, amely a külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származik, közszolgáltató szervezetnek nem minősülő vállalkozó külföldi adóalaprésze esetén azonban csak akkor, ha azt a telephely szerinti állam önkormányzatának fizetendő, a vállalkozási tevékenységet terhelő adó terheli.”

60. § (1) A Htv. 39/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 39. § (1) bekezdésétől eltérően

a) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint az adóévben átalányadózó magánszemély (egyéni vállalkozó, mezőgazdasági kistermelő) vállalkozó,

b) az a) pont alá nem tartozó más vállalkozó, feltéve, hogy nettó árbevétele az adóévet megelőző adóévben – az adóévet megelőző 12 hónapnál rövidebb adóév esetén

napi arányosítással számítva időarányosan – nem haladta meg a 8 millió forintot, illetve a tevékenységét adóévben kezdő vállalkozó esetén az adóévben – időarányosan – a 8 millió forintot várhatóan nem haladja meg, az adó alapját a (2), illetőleg a (3) bekezdésben foglaltak szerint – figyelemmel a (4) és (5) bekezdésre – is megállapíthatja.”

(2) A Htv. 39/A. §-a (4) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha az adóévben a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózásra való jogosultság nem munkaviszony létesítése miatt szűnik meg, vagy az (1) bekezdés b) pontjában említett vállalkozó az adóévben – időarányosan – 8 millió forintot meghaladó nettó árbevételt ért el, akkor az adó alapját – az adóév egészére – a 39. § (1) bekezdése szerint kell megállapítani. Ha az (1) bekezdés a) pontjában említett magánszemély vállalkozó a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózásra való jogosultságát munkaviszony létesítése miatt úgy veszíti el, hogy az adóévben elért árbevétele a 8 millió forintot nem haladja meg, az iparüzési adójának alapját ebben az adóévben a (3) bekezdés alkalmazásával is megállapíthatja.”

61. § A Htv. a 42. § után a következő alcímmel és 42/A. §-sal egészül ki:

„Adóhatóságok együttműködése

42/A. § Amennyiben az önkormányzati adóhatóság a helyi iparüzési adó utólagos megállapítása során a vállalkozó terhére a nettó árbevétel eltitkolását vagy a nettó árbevétel jogosulatlan csökkentését tárja fel, akkor a vállalkozó azonosító adatait (adószám, név, székhely, lakóhely), valamint adóévenkénti bontásban az eltitkolt nettó árbevétel összegére, illetve – nettó árbevétel-csökkentő tételenként – a nettó árbevételből jogosulatlanul levont összegre vonatkozó adatot az állami adóhatóságnak, valamint az adózó székhelye (lakóhelye), telephelyei szerinti – a helyi iparüzési adót működtető – önkormányzat adóhatóságához, az utólagos adómegállapításról szóló határozat jogerőre emelkedését követő 15 napon belül – az adóellenőrzés elősegítése céljából – megküldi. A megkapott adatokat az adóhatóság az adó utólagos megállapítására nyitvaálló határidő lejártát követően megsemmisíti.”

62. § A Htv. a következő 44. §-sal egészül ki:

„44. § Az önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó adókat és adók módjára behajtandó köztartozásokat csak az adópolitikáért felelős miniszter engedélyével működő számítógépes programrendszerrel lehet nyilvántartani.”

63. § A Htv. 46. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„46. § Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter arra, hogy rendelettel állapítsa meg:

a) az önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó adók és adók módjára behajtandó köztartozások nyilvántartásának, kezelésének, elszámolásának, valamint az önkormányzati adóhatóság adatszolgáltatási eljárásának szabályait,

b) az önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó közterhek nyilvántartását segítő számítógépes programrendszer engedélyezésének szabályait, az engedélyezés igazgatási szolgáltatási díját, valamint a díj beszedésével, kezelésével, nyilvántartásával, visszatérítésével kapcsolatos részletes szabályokat.”

64. § (1) A Htv. 52. §-a 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„7. tulajdonos: az ingatlan tulajdonosa az a személy vagy szervezet, aki/amely az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként szerepel. Amennyiben az ingatlan tulajdonjogának átruházására irányuló szerződést az ingatlanügyi hatósághoz benyújtották – melynek tényét az ingatlanügyi hatóság széljegyezte –, a szerző felet kell tulajdonosnak tekinteni. Újjonnan létrehozott épület/épületrész tulajdonjogának – a használatbavételi engedély jogerőre emelkedését megelőző – átruházása esetén a szerződés ingatlanügyi hatósághoz történő benyújtását követően a szerző felet a használatbavételi engedély jogerőre emelkedésének időpontjától kell tulajdonosnak tekinteni. Egyéb módon történő tulajdonszerzés esetére a Polgári Törvénykönyv vonatkozó szabályai az irányadók;”

(2) A Htv. 52. §-ának 35. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„35. közszolgáltató szervezet: a Magyar Posta Zrt., a Magyar Rádió Zrt., a Magyar Televízió Zrt., a Duna Televízió Zrt., a Magyar Távirati Iroda Zrt., a Diákhitel Központ Zrt., a Tartalékgazdálkodási Kht., illetve annak tevékenységét folytató nonprofit gazdasági társaság, továbbá a távfűtés-, a melegvíz-, az ivóvíz-, a csatornaszolgáltatást (a továbbiakban: szolgáltatás) nyújtók – ideértve a víziközmű-társulatot is – feltéve, ha nettó árbevételük legalább 75%-ban közvetlenül a fogyasztók számára történő szolgáltatás nyújtásából származik. Közszolgáltató szervezet továbbá a vasúti pályahálózatot üzemeltető feltéve, ha nettó árbevétele legalább 55%-ban a vasúti pályahálózat működtetéséből származik, valamint a helyi- és helyközi menetrendszerinti tömegközlekedési szolgáltatást nyújtó feltéve, ha nettó árbevétele legalább 55%-ban a tömegközlekedési szolgáltatás nyújtásából származik;”

(3) A Htv. 52. §-ának 40. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„40. közvetített szolgáltatások értéke: az adóalany által saját nevében vásárolt és a harmadik személlyel (a megrendelővel) írásban kötött szerződés alapján, a szerződésben rögzített módon részben vagy egészben, de változatlan

formában továbbértékesített (továbbszámlázott) szolgáltatás értéke. Közvetített szolgáltatásnál az adóalany vevője és nyújtója is a szolgáltatásnak, az adóalany a vásárolt szolgáltatást részben vagy egészben közvetíti úgy, hogy a megrendelővel kötött szerződésből a közvetítés lehetősége, a számlából a közvetítés ténye, vagyis az, hogy az adóalany nemcsak a saját, hanem az általa vásárolt szolgáltatást is értékesíti változatlan formában, de nem feltétlenül változatlan áron, egyértelműen megállapítható. Ide sorolandó továbbá a közvetített szolgáltatások közé nem tartozó, az adóalany által továbbszámlázott olyan alvállalkozói teljesítés értéke, amelynek végzése során az adóalany mind megrendelőjével, mind alvállalkozójával a Polgári Törvénykönyv (Ptk.) szerinti – írásban kötött – vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll. Alvállalkozói teljesítés értékének minősül annak a – közvetített szolgáltatásnak nem minősülő – szolgáltatásnak az ellenértéke is, amelyet az adóalany az általa értékesített új (a használatbavételi engedély jogerőre emelkedését megelőzően vagy azt követően első ízben értékesített) lakás előállításához a Ptk. szerinti, írásban megkötött vállalkozási szerződés alapján vesz igénybe. Az e pont szerinti értékkel az adóalany akkor csökkentheti a nettó árbevételét, ha azzal a 36. pont szerint eladott áruk beszerzési értékeként vagy a 37. pont szerint anyagköltségként vagy a 22. pont *a)* alpontja szerint jogdíjként nettó árbevételét nem csökkentette.”

X. Fejezet

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

65. § Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 2. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (4) bekezdés számozása (5) bekezdésre változik:

„(4) Követelés elengedése, engedményezés, tartozásátvállalás útján vagy más hasonló módon történő vagyonszerzés esetében e törvényt akkor kell alkalmazni, ha a vagyonszerző a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti belföldi illetőségű magánszemély, illetve belföldön bejegyzett szervezet.”

66. § (1) Az Itv. 5. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*c)* a költségvetési szerv, a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó Zrt., valamint a Tartalékgazdálkodási Kht., illetve annak tevékenységét folytató nonprofit gazdasági társaság,”

(2) Az Itv. 5. §-a (1) bekezdése a következő *m)–n)* ponttal egészül ki:

„*m)* a közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság,

n) az Európai Közösségek, valamint azok intézményei és szervei, hivatalai, elkülönült alapjai,”

(3) Az Itv. 5. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés *c)–g)* és *m)* pontokban említett szervezetet az illetékmentesség csak abban az esetben illeti meg, ha a vagyonszerzést, illetőleg az eljárás megindítását megelőző naptári évben folytatott vállalkozási tevékenységéből származó jövedelme után társasági adófizetési kötelezettsége, illetve – költségvetési szerv esetében – eredménye után a központi költségvetésbe befizetési kötelezettsége nem keletkezett.”

67. § (1) Az Itv. 16. §-ának (1) bekezdése a következő *c)* és *h)* ponttal egészül ki:

[(1) Mentés az öröklési illeték alól:]

„*c)* a 12. § szerinti táblázat I. csoportjába tartozó örökös által megszerzett örökrész tiszta értékéből 20 millió forint;”

„*h)* az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír megszerzése;”

(2) Az Itv. 16. §-ának (2) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Ha a lakóház felépítésére nyitva álló határidőn belül a vagyonszerző gazdálkodó szervezet átalakul, a lakóház felépítésére az ingatlant megszerző jogutód köteles.”

(3) Az Itv. 16. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az (1) bekezdés *c)* pontja szerinti mentesség alkalmazása során az örökös által megszerzett lakástulajdon vagy lakáshoz kapcsolódó vagyoni értékű jog (a továbbiakban e bekezdés alkalmazásában: lakás) után megállapított illetékalapot kell csökkenteni. Amennyiben az örökös által megszerzett lakás tiszta értéke a 20 millió forintot nem éri el, a 20 millió forintból a lakás tiszta értékének levonásával fennmaradó összeg erejéig az általános mértékű öröklési illeték alá eső vagyontárgyak mentesülnek az illeték alól.”

68. § Az Itv. 17. §-ának (2) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Ha a lakóház felépítésére nyitva álló határidőn belül a vagyonszerző gazdálkodó szervezet átalakul, a lakóház felépítésére az ingatlant megszerző jogutód köteles.”

69. § Az Itv. 23/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„23/A. § (1) Ingatlan tulajdonjogának megszerzése esetén az illeték mértéke az ingatlan – terhekkal nem csökkentett – forgalmi értékének 2%-a, ha a vagyonszerző

a) olyan, ingatlanok tulajdonjogának értékesítését (a továbbiakban: ingatlanforgalmazást) végző vállalkozó, amelynek előző adóévi nettó árbevétele legalább 50%-ban e tevékenységből származott, vagy

b) ingatlanok pénzügyi lízingbe adását végző vállalkozó, amelynek előző adóévi nettó árbevétele legalább 50%-ban e tevékenységből származott, vagy

c) ingatlanok és gépjárművek pénzügyi lízingjét egyaránt folytató vállalkozó,

és legkésőbb a fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig nyilatkozatban vállalja, hogy az ingatlant az illetékkiszabásra történő bejelentéstől számított két éven belül eladja, illetve a futamidő végén tulajdonjog átszállást eredményező pénzügyi lízingbe adja.

(2) A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének engedélyével működő ingatlanalap az (1) bekezdésben meghatározott illetéket fizeti ingatlanszerzése után.

(3) A nettó árbevétel megoszlásáról a vagyonszerző a fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig nyilatkozik. Ha az illetékkiszabásra történő bejelentésre az adóév hatodik hónapjának 1. napját megelőzően kerül sor, a vagyonszerzőnek arról kell nyilatkoznia, hogy nettó árbevétele előreláthatólag az (1) bekezdésben foglaltak szerint oszlik meg. Amennyiben a nyilatkozatban vállaltak nem teljesültek, úgy a vállalkozó az illetékkötelezettség keletkezése szerinti adóév hatodik hónapjának 15. napjáig jelezheti ezt a körülményt az állami adóhatóság felé, amely a 19. § (1) bekezdés, illetve 21. § (1) bekezdés alapján egyébként fizetendő és az (1) bekezdés szerint megállapított illeték különbözetének 50%-kal növelt összegét a vagyonszerző terhére pótlólag előírja. Ha az állami adóhatóság adóellenőrzés keretében megállapítja, hogy a vagyonszerző valótlan nyilatkozatot tett, a vagyonszerzésre a 19. § (1) bekezdése, illetve a 21. § (1) bekezdése alapján egyébként fizetendő és az (1) bekezdés szerint megállapított illeték különbözetének kétszeresét az állami adóhatóság a vállalkozó terhére pótlólag előírja.

(4) Az ingatlanforgalmazást, illetve pénzügyi lízingtevékenységet az illetékkötelezettség keletkezésének adóévében kezdő vállalkozó az (1) bekezdésben meghatározott célú ingatlanvásárlás esetén az ott meghatározott mértékű illetéket fizeti, ha a vagyonszerzés illetékkiszabásra bejelentésekor nyilatkozatban vállalja, hogy az adóév nettó árbevételének legalább 50%-a ingatlanforgalmazásból, illetve ingatlanok pénzügyi lízingjéből fog származni, illetőleg nettó árbevételének megoszlása alapján ingatlanok és gépjárművek pénzügyi lízingjét egyaránt folytató vállalkozónak fog minősülni. Amennyiben a nettó árbevétel megoszlására vonatkozó vállalás nem teljesül, az állami adóhatóság a vagyonszerzés után a 19. § (1) bekezdés, illetve a 21. § (1) bekezdése alapján egyébként fizetendő és az (1) bekezdés szerinti illeték különbözetét a vállalkozó terhére 50%-kal növelten megállapítja. A vállalás meghiúsulásának tényét a vállalkozó az adóévet követő hatodik hónap 15. napjáig köteles bejelenteni. Ha az állami adóhatóság adóellenőrzés keretében megállapítja, hogy a vagyonszerző nettó árbevétel megoszlására vonatkozó vállalása nem teljesült, a vagyonszerzésre a 19. § (1) bekezdése, illetve a 21. § (1) bekezdése alapján egyébként fizetendő

és az (1) bekezdés szerint megállapított illeték különbözetének kétszeresét a vállalkozó terhére pótlólag előírja.

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott céllal megszerzett ingatlan továbbértékesítésének, illetőleg a futamidő végén tulajdonjog átszállást eredményező pénzügyi lízingbe adásának megtörténtét a vagyonszerzés illetékkiszabásra bejelentésétől számított két éves határidő elteltét követően az állami adóhatóság az ingatlanügyi hatóság megkeresésével vagy saját nyilvántartása alapján hivatalból ellenőrzi.

(6) Amennyiben a továbbértékesítés, illetve a pénzügyi lízingbeadás megtörténtét az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonjog-változás, illetve pénzügyi lízing esetén a tulajdonjog fenntartással történő vétel tényének feltüntetése nem igazolja, a vagyonszerzésre a 19. § (1) bekezdése, illetve a 21. § (1) bekezdése alapján egyébként fizetendő és az (1) bekezdés szerint megállapított illeték különbözetének kétszeresét az állami adóhatóság a vagyonszerző terhére pótlólag előírja. Igazoltnak kell tekintetni a továbbértékesítést, illetve a pénzügyi lízingbeadást abban az esetben is, ha az ingatlan-nyilvántartási eljárás megindítását a tulajdoni lapon feltüntetett széljegy tanúsítja, feltéve, ha az ingatlan-nyilvántartási eljárás a tulajdonjog-változás bejegyzésével, illetve tulajdonjog fenntartással történő vétel tényének feltüntetésével zárul.

(7) Ha a megszerzett ingatlanból a vagyonszerző több önálló ingatlant alakít ki, akkor az illetékkülönbözetet – arányosítással – csak arra az ingatlanra lehet előírni, amelyet az (1) bekezdésben meghatározott célból megszerzett ingatlan illetékkiszabásra bejelentésétől számított két éven belül nem adott el, illetőleg nem adott a futamidő végén tulajdonjog átszállást eredményező pénzügyi lízingbe.

(8) Amennyiben a vagyonszerző személyében a továbbértékesítésre nyitva álló határidőn belül jogutódlás következik be, az (1) bekezdés szerinti ingatlan tulajdonjogát megszerző jogutód kizárólag abban az esetben mentesül a jogelőd által megfizetett és az egyébként fizetendő illeték különbözetének megfizetése alól, ha az ingatlant a jogelődjének biztosított két éves határidőn belül eladja, illetve a futamidő végén tulajdonjog átszállást eredményező pénzügyi lízingbe adja. Ennek hiányában az állami adóhatóság a (6) bekezdés szerinti illetékkülönbözetet az ingatlant megszerző jogutód terhére előírja.”

70. § Az Itv. a 23/B. § után a következő címmel és 23/C. §-sal egészül ki:

*„A feltűnő értékaránytalanság mellett kötött ügyletek
illetéke*

23/C. § Amennyiben ingatlan tulajdonjogának ellenérték fejében történő megszerzése esetén az ellenszolgáltatás értéke nem éri el a forgalmi érték 50%-át, az ellenszolgáltatás és a megszerzett vagyontárgy forgalmi értéke 50%-ának különbözete után a 12. § szerinti ajándékozási illetékmértékkel megállapított illetéket kell fizetni. A for-

galmi értékből az ajándékozási illetékmérték alá eső rész levonásával fennmaradó részre a visszerthes vagyonátruházási illeték szabályai szerint egyébként irányadó illetékmértéket kell alkalmazni. Ha az ellenszolgáltatás az ingatlant terhelő és a vevő által átvállalt tartozásra tekintettel került a forgalmi értékhez képest alacsonyabb összegben megállapításra, akkor e bekezdés alkalmazásában az ellenszolgáltatás összegéhez kell számítani az ingatlant terhelő és a vevő által átvállalt tartozás összegét.”

71. § Az Itv. 24. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„24. § (1) Gépjármű tulajdonjogának megszerzése esetén az illeték mértéke a hajtómotor hengerűrtartalmának minden megkezdett cm³-e után 18 forint az alábbi eltérésekkel:

a) az 1890 cm³-t meghaladó hengerűrtartalmú személygépkocsi és az 500 cm³-t meghaladó hengerűrtartalmú motorkerékpár esetén minden megkezdett cm³ után 24 forint;

b) kizárólag elektromos hajtómotorral ellátott gépjármű esetén a hajtómotor teljesítményének minden megkezdett 1 kW-ja után 400 forint;

c) Wankel hajtómotorral üzemelő gépjármű esetén a kamratérfogat minden megkezdett cm³-e után 36 forint.

(2) Pótkocsi tulajdonjogának megszerzéséért, ha a pótkocsi megengedett legnagyobb össztömege a 2500 kg-ot nem haladja meg 9000 forint, minden más esetben 22 000 forint illetéket kell fizetni.

(3) Gépjárműre, pótkocsira vonatkozó hasznélvezet, használat, illetve üzembentartói jog megszerzése esetén az (1) és (2) bekezdésben meghatározott illetékek 25%-ának megfelelő illetéket kell fizetni.

(4) Amennyiben gépjármű, pótkocsi tulajdonjogának megszerzésével egyidejűleg hasznélvezeti, használati vagy üzembentartói jog alapítása történik, illetve gépjármű, pótkocsi tulajdonjogát az azon fennálló használati, hasznélvezeti, illetve üzembentartói jog jogosítottja szerzi meg, a tulajdonjog megszerzőjét terhelő illeték megállapítása során az (1)–(2) bekezdések alkalmazásával megállapított illetéket csökkenteni kell a hasznélvezeti, használati, illetve üzembentartói jog megszerzéséért a (3) bekezdés szerint fizetendő illeték összegével.

(5) Gépjármű, pótkocsi tulajdonjoga, illetve gépjárműre, pótkocsira vonatkozó hasznélvezeti, használati jog meghatározott hányadának megszerzése esetén a megszerzett hányadra arányosan eső illetéket kell fizetni.”

72. § (1) Az Itv. 26. §-a (1) bekezdésének l) és q) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Mentes a visszerthes vagyonátruházási illeték alól:)

„l) gépjármű, pótkocsi tulajdonjogának gépjármű-forgalmazó, továbbá gépjármű pénzügyi lízinget folytató, illetve ingatlanok és gépjárművek pénzügyi lízingjét egyaránt folytató vállalkozó általi megszerzése;”

„q) ingatlanok a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kedvezményezett eszközátruházás

keretében történő átruházása, az alábbi feltételek együttes teljesülése esetén:

qa) az átruházó az átruházás évében és az azt megelőző két naptári évben nem vette igénybe a 23/A. § szerinti kedvezményes illetékmértéket és a 26. § (1) bekezdés a) pontja alapján felfüggesztett illetéktartozással nem rendelkezik,

qb) az átruházott eszközöknek a pénzeszközök és pénzkövetelések összegével csökkentett értékében az ingatlanok értékének aránya nem haladja meg az 50%-ot,

qc) az átruházó társaság legalább két üzletággal rendelkezik, melyek az átruházást megelőző két teljes, 12 hónapos adóévben önálló üzletágként működtek,

qd) az átvevő társaság vállalja, hogy az átruházás évét követő 2. naptári év végéig nem veszi igénybe a 23/A. § szerinti kedvezményes illetékmértéket,

qe) az üzletágot átvevő társaság vállalja azt is, hogy az átvett eszközöket az illetékkiszabásra történő bemutatást követő egy éven belül nem idegeníti el.”

(2) Az Itv. 26. §-ának (2) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Ha a lakóház felépítésére nyitva álló határidőn belül a vagyonszerző gazdálkodó szervezet átalakul, a lakóház felépítésére az ingatlant megszerző jogutód köteles.”

(3) Az Itv. 26. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az (1) bekezdés l) pontja szerinti mentességre jogosult vagyonszerző adóévente nyilatkozik az állami adóhatóságnál arról, hogy az előző adóévi nettó árbevételének megoszlása alapján e törvény alkalmazásában gépjármű-forgalmazónak, gépjármű pénzügyi lízinget, illetve ingatlanok és gépjárművek pénzügyi lízingjét egyaránt folytató vállalkozónak minősült, azzal hogy:

a) ha nyilatkozattételre az adóév hatodik hónapjának 1. napja előtt kerül sor, a vagyonszerzőnek arról kell nyilatkoznia, hogy nettó árbevételének megoszlása alapján előreláthatólag gépjármű-forgalmazónak, gépjármű pénzügyi lízinget, illetve ingatlanok és gépjárművek pénzügyi lízingjét egyaránt folytató vállalkozónak minősül. Amennyiben a nyilatkozatban vállaltak nem teljesültek, úgy azt az adóév hatodik hónapjának 15. napjáig bejelenti az állami adóhatóságnak, amely a meg nem fizetett illetéket 50%-kal növelten a vagyonszerző terhére pótlólag előírja. Ha az állami adóhatóság adóellenőrzés keretében állapítja meg, hogy a vagyonszerző valótlán nyilatkozatot tett, a valótlán nyilatkozat alapján meg nem fizetett illeték kétszeresét a vállalkozó terhére pótlólag előírja,

b) a gépjármű-forgalmazást, a gépjármű pénzügyi lízing-, illetve ingatlan- és gépjármű pénzügyi lízingtevékenységet a nyilatkozattétel adóévében kezdő vállalkozó arról nyilatkozhat, hogy nettó árbevételének legalább 50%-a gépjármű-forgalmazásból, illetve gépjármű pénzügyi lízingből fog származni, illetve nettó árbevételének megoszlása alapján ingatlanok és gépjárművek pénzügyi lízingjét egyaránt folytató vállalkozónak fog minősülni. Amennyiben a nettó árbevétel

megoszlására vonatkozó vállalás nem teljesül, akkor az állami adóhatóság a nyilatkozat alapján meg nem fizetett illetéket a vállalkozó terhére 50%-kal növelten megállapítja. A vállalás meghiúsulásának tényét a vállalkozó az adóévet követő hatodik hónap 15. napjáig köteles bejelenteni. Ha az állami adóhatóság adóellenőrzés keretében megállapítja, hogy a vagyonszerző vállalása nem teljesült, a nyilatkozat alapján meg nem fizetett illeték kétszeresét a vagyonszerző terhére pótlólag előírja.”

73. § Az Itv. 33. §-ának (2) bekezdése a következő 32. ponttal egészül ki:

[(2) Egyes alkotmányos jogok érvényesítése, illetőleg kötelezettségek teljesítése, valamint a társadalmi igazságosság előmozdítása érdekében a mellékletben és a külön jogszabályokban meghatározott illetékmentes eljárásokon felül tárgyaknál fogva illetékmentes eljárások:]

„32. őstermelői igazolvány cseréje, ha arra az őstermelői igazolványban szereplő helységnevé, utcanév, illetve házszám állami vagy önkormányzati döntés alapján történő változása, illetve az őstermelő lakóhelyének más megye illetékességi területéhez való csatolása miatt kerül sor.”

74. § Az Itv. 67. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A díjat – amennyiben a díjat megállapító miniszteri rendelet eltérően nem rendelkezik – bankszámlák közötti átutalással kell megfizetni. Bankszámlák közötti átutalás, készpénzáttutalási megbízás, belföldi postautalvány útján történő megfizetés esetén a díjjogszabályban meg kell jelölni a díj beszedésére jogosultat, valamint a bankszámla megnevezését és számát.”

75. § Az Itv. 73. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A (2)–(4) bekezdésben meghatározott eljárások kivételével a 10 000 forintot meghaladó eljárási illeték kiszabás alapján készpénz-átutalási megbízás útján vagy az állami adóhatóság által meghatározott számlaszámra bankszámlák közötti átutalással, illetőleg amennyiben erre lehetőség van, bankkártyával is megfizethető. Ebben az esetben az illetékköteles iratot annak egy másolatával az illetékes állami adóhatósághoz kell benyújtani. Az irat illetékkiszabásra történő bemutatását az eredeti iraton igazolja az állami adóhatóság.”

76. § Az Itv. 74. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bírósági eljárási illetéket illetékbélyeggel az eljárást kezdeményező iraton kell megfizetni, kivéve, ha jogszabály más fizetési módot – ideértve az elektronikus illetékfizetés módját – is megenged, vagy ha az illeték viseléséről a bíróság az eljárást befejező határozatában dönt. A 10 000 forintot meghaladó eljárási illeték kiszabás alapján készpénz-átutalási megbízás útján vagy az állami adóhatóság által meghatározott számlaszámra bankszámlák közötti átutalással, illetve

amennyiben erre lehetőség van, bankkártyával is megfizethető. Ebben az esetben az illetékköteles iratot annak egy másolatával az illetékes állami adóhatósághoz kell benyújtani. Az irat illetékkiszabásra történő bemutatását az eredeti iraton igazolja az állami adóhatóság.”

77. § Az Itv. 74/A. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Amennyiben az illetékköteles iraton az állami adóhatóság a 73. § (7) bekezdése, illetve a 74. § (1) bekezdése szerint igazolja az illetékkiszabásra történő benyújtás tényét, az eljáró bíróság vagy más hatóság az illetéket megfizettnek tekinti.”

78. § Az Itv. 76. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Gépjármű, pótkocsi tulajdonjoga, illetve gépjárműre, pótkocsira vonatkozó vagyoni értékű jog megszerzése esetén a vagyonszerzési illetéket a gépjármű, pótkocsi átírását megelőzően az okmányirodánál beszerzett készpénz-átutalási megbízás útján, illetve – amennyiben erre lehetőség van – az okmányirodán bankkártyával kell az illetékes állami adóhatóság illetékbeszedési számlájára vagy készpénzzel az okmányiroda házipénztárába megfizetni. A 89. §-ban foglaltak kivételével az ilyen jog szerzését tanúsító okiratot – a 26. § (1) bekezdésének *l)* pontja szerinti mentesség igénybevétele esetén az erről szóló állami adóhatósági határozat bemutatásával – annak keltétől számított 15 napon belül a bekövetkezett jogváltozás átvezetésére illetékes okmányirodánál kell bemutatni.”

79. § Az Itv. 87. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a 16. § (1) bekezdés *g)*, 17. § (1) bekezdés *b)*, és 26. § (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott feltétel nem teljesül, vagy a vagyonszerző –, illetve a lakóház felépítésére e törvény alapján köteles jogutódja – a lakóház felépítésére biztosított határidőn belül kéri az illeték felfüggesztésének megszüntetését, a megállapított, de meg nem fizetett illetéket az eredeti esedékességtől (a határozat jogerőre emelkedését követő naptól) számított késedelmi pótlékkal megnövelt összegben kell megfizetni.”

80. § (1) Az Itv. 102. §-a (1) bekezdésének *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„*e)* *forgalmi érték*: az a pénzben kifejezett érték, amely a vagyontárgy eladása esetén az illetékkötelezettség keletkezésekor volt állapotában – a vagyontárgyat terhelő adósságok, továbbá az ingatlanon a vagyonszerző javára az elidegenítéskor megszűnő bérleti jog figyelembevétele nélkül – árként általában elérhető, azzal, hogy:

ea) vagyontárgy kiadására vonatkozó követelés esetén a vagyontárgy illetékkötelezettség keletkezésének napján fennálló forgalmi értéke;

eb) szolgáltatás nyújtására irányuló követelés esetén a szolgáltatás – független felek közötti ügylet estén irányadó – pénzben kifejezhető értéke,

ec) tagsági jogviszonyt megtestesítő értékpapír, valamint üzletrész, vagyoni betét esetén az illetékkötelezettség keletkezésének napján érvényes tőzsdei átlagár alapján számított érték. Ennek hiányában annak a gazdasági társaságnak, szövetkezetnek, egyéb jogi személynek – amelyben a vagyonszerző tagsági jogot szerzett – az illetékkötelezettség keletkezésének napján rendelkezésre álló, a gazdasági társaság, szövetkezet, egyéb jogi személy arra feljogosított döntéshozó szerve által elfogadott utolsó számviteli beszámoló mérlegében (ilyen mérleg hiányában az alapításkori nyitó vagyommérlegében, az illetékkötelezettség keletkezésekor felszámolás alatt álló gazdasági társaság, szövetkezet, egyéb jogi személy esetén a felszámolás kezdő napját megelőző napra elkészített zárómérlegében) szereplő saját tőke mérleg szerinti értékének a megszerzett értékpapírra, üzletrészre, vagyoni betétre jutó hányada;”

(2) Az Itv. 102. §-ának (1) bekezdése a következő k) ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„k) *gépjármű-forgalmazó*: gépjármű, pótkocsi tulajdonjogának értékesítésével foglalkozó olyan vállalkozó, melynek előző adóévi nettó árbevétele legalább 50%-ban e tevékenységből származott;”

(3) Az Itv. 102. §-a (1) bekezdésének n)–p) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában:)

„n) *nettó árbevétel*: a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény szerinti nettó árbevétel;

o) *gépjármű pénzügyi lízinget folytató vállalkozó*: az a pénzügyi lízingtevékenységet folytató vállalkozó, melynek előző adóévi nettó árbevétele legalább 75%-ban pénzügyi lízingtevékenységből származott úgy, hogy nettó árbevételének legalább 50%-a gépjárművek pénzügyi lízingjéből származott;

p) *ingatlanok és gépjárművek pénzügyi lízingjét egyaránt folytató vállalkozó*: az a pénzügyi lízingtevékenységet folytató vállalkozó, melynek előző adóévi nettó árbevétele legalább 75%-ban e két tevékenységből származott, azzal, hogy egyik tevékenységből sem származott az éves nettó árbevételének kevesebb mint 25%-a;”

81. § Az Itv. Melléklete e törvény 2. számú melléklete szerint módosul.

XI. Fejezet

A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosítása

82. § A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Gjt.) 1. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A belföldi érvényes rendszámtáblával ellátott gépjármű, pótkocsi, valamint a Magyar Köztársaság területén közlekedő, külföldön nyilvántartott tehergépjármű (a továbbiakban együtt: gépjármű) után gépjárműadót, a nem kizárólag magánhasználatú személygépkocsi után – a gépjárműadó fizetési kötelezettségtől függetlenül – a IV. fejezet szerinti adót (cégautóadó) kell fizetni.”

83. § A Gjt. 2. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Amennyiben a gépjármű tulajdonjogában bekövetkezett változást az átruházó korábbi tulajdonos (a továbbiakban: átruházó) a külön jogszabály alapján – de legkésőbb a változás évének végéig – bejelentette, akkor a bejelentési kötelezettség megnyíltát (szerződés megkötésének időpontját) követő év első napjától nem minősül adóalany. Ha a tulajdonátruházás tárgya forgalomból kivont gépjármű és az átruházó a változást a külön jogszabály szerint bejelentette, akkor a gépjármű forgalomba való visszahelyezését követő hónap első napjától nem minősül adóalany. Hivatkozott időpontoktól kezdve az átruházótól tulajdonjogot szerző felet kell az adó alanyának tekintetni, kivéve, ha a változást követő évtől, illetőleg hónaptól a hatósági nyilvántartásban harmadik személy szerepel tulajdonosként.”

84. § A Gjt. 5. §-ának c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes az adó alól:)

„c) az autóbusz, ha az adóalany a tárgyévét megelőző évben elért számviteli törvény szerinti nettó árbevételének legalább 75%-a helyi és helyközi menetrendszerinti közúti tömegközlekedés folytatásából származott. A feltétel teljesüléséről az adóalanyak nyilatkoznia kell,”

85. § A Gjt. 9. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóztatási feladatokat – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – a magánszemély adóalanyának a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény szerinti nyilvántartásba (a továbbiakban: lakcímnnyilvántartás), míg a nem magánszemély adóalanyának (ideértve az egyéni vállalkozót is) a hatósági nyilvántartásba bejegyzett lakcíme, székhelye, illetőleg telephelye szerint illetékes települési, a fővárosban a kerületi önkormányzati adóhatóság látja el. Ha a lakcímnnyilvántartásban a lakcím, a hatósági nyilvántartásban a székhely, illetőleg a telephely megváltozik, az adóztatási feladatok ellátására a változást követő év első napjától az új lakcím, székhely, illetőleg telephely szerint illetékes adóhatóság jogosult. Gépjármű tulajdonátruházása esetén, ha a tulajdonátszállással érintett felek egyike sem tesz eleget a külön jogszabály által meghatározott bejelentési kötelezettségének, akkor a tulajdonátszállás bejelentése évének utolsó napjáig a 2. § (1) bekezdés szerinti tulajdonos lakcímnnyilvántartásba bejegyzett lakcíme, illetve hatósági

nyilvántartásba bejegyzett székhelye, illetőleg telephelye szerinti önkormányzati adóhatóság az illetékes a tulajdonváltozással érintett gépjármű adóztatására. Amennyiben a hatósági nyilvántartás a székhelyet és a telephelyet egyaránt tartalmazza, akkor a telephely szerint illetékes adóhatóság jogosult a gépjármű adóztatására. Amennyiben az adóalany a lakcímnnyilvántartás szerint a naptári év első napján érvényes lakcímmel nem rendelkezik, akkor az adóalany utolsó érvényes lakcíme szerint illetékes önkormányzati adóhatóság látja el az adóztatási feladatokat.”

86. § A Gjt. a 17. § után a következő új IV. fejezettel, címmel és alcímekkel és 17/A.–17/G. §-okkal egészül ki, a jelenlegi IV. fejezet számozása V. fejezetre változik:

„IV.

Cégautóadó

Az adó tárgya

17/A. § (1) Adóköteles az a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) szerinti személygépkocsi – ide nem értve a kizárólag elektromos hajtómotorral ellátott személygépkocsit – (a továbbiakban, e fejezet alkalmazásában személygépkocsi), amely nem magánszemély tulajdonában áll, továbbá az a személygépkocsi, amely után a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény szerint költséget, ráfordítást, illetve az Szja tv. szerint tételes költségelszámolással költséget, értékcsökkenési leírást (a továbbiakban költség, ráfordítás, értékcsökkenési leírás együtt: költség) számoltak el.

(2) Nem adóköteles az a magánszemély tulajdonában álló személygépkocsi, amelynek használatával összefüggésben a használó – költségei ellentételezésére – kizárólag az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének *r*) pontja és 25. §-a (2) bekezdésének *b*) pontja szerinti költségtérítést kap, továbbá az olyan, magánszemélynek pénzügyi lízingbe adott személygépkocsi, amely után költséget nem számoltak el.

Az adó alanya

17/B. § (1) Az adó alanya a személygépkocsi hatósági nyilvántartás szerinti tulajdonosa. Több tulajdonos esetén a tulajdonostársak tulajdoni hányadaik arányában adóalanyok. Pénzügyi lízingbe adott, hatósági nyilvántartásba bejegyzett személygépkocsi esetén az adó alanya a lízingbe vevő.

(2) A hatósági nyilvántartásban nem szereplő személygépkocsi esetén az adó alanya az a személy vagy szervezet, aki vagy amely a személygépkocsi után költséget számolt el.

Az adókötelezettség keletkezése, megszűnése

17/C. § (1) A nem magánszemély tulajdonában álló, vagy általa pénzügyi lízingbe vett, hatósági nyilvántartásban szereplő személygépkocsi esetében az adókötelezettség a tulajdonszerzést, lízingbe vételt követő hónap 1. napján keletkezik.

(2) A magánszemély tulajdonában álló, vagy általa pénzügyi lízingbe vett, hatósági nyilvántartásban szereplő személygépkocsi esetében az adókötelezettség annak a hónapnak az 1. napján keletkezik, amelyet megelőző hónapban a személygépkocsi után a tulajdonos, a lízingbe vevő költséget számolt el. Amennyiben a költséget a személygépkocsi után nem a személygépkocsi magánszemély tulajdonosa, lízingbe vevője számolja el, és

a) a tulajdonos, lízingbe vevő a személygépkocsit ellenérték fejében nem magánszemélynek engedi át, akkor az adókötelezettség a személygépkocsi használatra való átengedését követő hónap első napján keletkezik,

b) a személygépkocsi használatának átengedése ingyenesen vagy magánszemély részére ellenérték fejében történik, akkor az adókötelezettség annak a hónapnak az első napján keletkezik, amelyet megelőző hónapban a költség elszámolása megtörtént.

(3) Amennyiben személygépkocsi után a költséget nem a magánszemély tulajdonos, pénzügyi lízingbe vevő számolja el, akkor a költség első ízben való elszámolásának tényéről és időpontjáról a használó ezen időpontot követő 8 napon belül a tulajdonost, lízingbe vevőt írásban értesíti. Ha a használó a nyilatkozattételt elmulasztja, akkor a tulajdonost, lízingbe vevőt egyébként terhelő adót a használó köteles megfizetni.

(4) A hatósági nyilvántartásban nem szereplő személygépkocsi után az adókötelezettség annak a hónapnak az 1. napján keletkezik, amelyet megelőző hónapban a személygépkocsi után költséget számoltak el.

(5) Az adókötelezettség megszűnik annak a hónapnak az utolsó napján, amelyben a hatósági nyilvántartásban szereplő személygépkocsit a nem magánszemély tulajdonos elidegeníti, illetve amelyben a nem magánszemély pénzügyi lízingbe vevő a személygépkocsit a lízingbe adónak visszaadja. A magánszemély tulajdonos, pénzügyi lízingbe vevő, illetve a hatósági nyilvántartásban nem szereplő személygépkocsi után költséget elszámoló adóalany adókötelezettsége annak a hónapnak az utolsó napján szűnik meg, amelyben a személygépkocsi után költséget a jövőben elszámolni már nem kívánó magánszemély tulajdonos, lízingbe vevő utoljára számolt el költséget, illetve a személygépkocsi használója arról nyilatkozik, hogy a személygépkocsi után költséget már nem kíván elszámolni. Megszűnik az adókötelezettség annak a hónapnak az utolsó napján, amelyben a személygépkocsit jogellenesen elidegenítették vagy amelyben a személygépkocsi megsemmisült.

(6) Ha a személygépkocsi után magánszemély számol el költséget a költség elszámolásának napja az a nap, amely napon a költségről szóló bizonylatot kiállították vagy amely napot az útnyilvántartásba a gépjármű használatával összefüggésben bejegyeztek, értékcsökkenési leírás elszámolása esetén – ha az átalányban történik – a személygépkocsi használatba-vételének napja, egyébként az érték-

csökkenési leírás megkezdésétől a teljes leírásig terjedő időszak minden hónapjának első napja. Az Szja tv. 11. számú melléklete III. pontjának 11. pontja szerinti általános költség elszámolása esetén a költség elszámolásának napja a hónap első napja.

(7) Az adót a naptári évben azokra a hónapokra kell megfizetni, amelyekben az adókötelezettség fennállt.

Adómentesség

17/D. § Mentés az adó alól az a személygépkocsi,

a) amelyet a megkülönböztető és figyelmeztető jelzést adó készülékek felszerelésének és használatának szabályairól szóló jogszabály előírásainak megfelelően megkülönböztető jelzést adó készülékkel szereltek fel,

b) amelyet egyház, egyházi karitatív szervezet kizárólag alapfeladata(i) ellátásához üzemeltet,

c) amelyet a személygépkocsi-kereskedelemmel üzletszerűen foglalkozó személy vagy szervezet kizárólag továbbértékesítési céllal szerzett be,

d) amely kizárólag halottszállításra szolgál,

e) amelyet a betegségmegelőző vagy gyógyító céllal, szociális céllal, az egészségkárosodott, hátrányos helyzetűek segítésére létrehozott alapítvány, közalapítvány, egyesület, köztestület, valamint a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról és szociális ellátásáról szóló jogszabályban meghatározott célszervezet kizárólag súlyosan fogyatékos magánszemély(ek) rendszeres szállítására üzemeltet, ha működési szabályzatából, gazdálkodásából – az összes körülmény figyelembevételével – egyértelműen megállapítható, hogy az üzemeltetés ténylegesen az említett cél érdekében történik,

f) amelyet kizárólag az egészségbiztosítási szerv által – az egészségügy társadalombiztosítási finanszírozásának egyes kérdéseiről szóló jogszabály alapján – finanszírozott házi orvosi, házi gyermekorvosi tevékenység ellátása érdekében, valamint az egészségügyi államigazgatási szerv törvény alapján kizárólag betegségmegelőző, gyógyító, egészségkárosodást csökkentő közegészségügyi, járványügyi és egészségvédelmi alapfeladatának ellátása érdekében üzemeltetnek.

Az adó mértéke

17/E. § Az adó mértéke havonta:

a) 1600 cm³ hengerűrtartalmat vagy 1200 cm³ kamratér fogatot meg nem haladó hajtómotorral ellátott személygépkocsi esetén 7000 Ft,

b) az a) pont alá nem tartozó személygépkocsi esetén 15 000 Ft.

A kétszeres adóztatás kizárása

17/F. § A negyedévre fizetendő adóból levonható a személygépkocsi után az adóalany terhére megállapított, a negyedév azon hónapjaira jutó gépjárműadó, amelyben a személygépkocsi utáni cégautóadó- és gépjárműadókötelezettség egyaránt fennállt, feltéve, hogy az adóalany a gépjárműadó-fizetési kötelezettségének határidőben eleget tett.

Az adó megállapítása, bevallása, megfizetése, az eljáró hatóság

17/G. § (1) Az adót az adó alanya önadózással állapítja meg.

(2) Az adózó adómegállapítási, adóbevallási és adófizetési kötelezettségét negyedévenként, a negyedévet követő hónap 20. napjáig teljesíti. A bevallást az állami adóhatósághoz kell benyújtani.

(3) Az adóból származó bevétel a központi költségvetés bevétele.”

XII. Fejezet

A luxusadóról szóló

2005. évi CXXI. törvény módosítása

87. § A luxusadóról szóló 2005. évi CXXI. törvény (Ltv.) 2. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adókötelezettség a használatba vételi, illetőleg a fennmaradási engedély jogerőre emelkedését követő év első napján keletkezik. Az engedély nélkül épült vagy anélkül használatba vett lakóingatlan esetén az adókötelezettség a tényleges használatba vételt követő év első napján keletkezik.”

88. § Az Ltv. 12. §-ának f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(12. § *E törvény alkalmazásában:*)

„f) *tulajdonos*: az ingatlan tulajdonosa az a személy vagy szervezet, aki/amely az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként szerepel. Amennyiben az ingatlan tulajdonjogának átruházására irányuló szerződést az ingatlanügyi hatósághoz benyújtották – melynek tényét az ingatlanügyi hatóság széljegyezte –, a szerző felet kell tulajdonosnak tekinteni. Újonnan létrehozott épület/épületrész tulajdonjogának – a használatbavételi engedély jogerőre emelkedését megelőző – átruházása esetén a szerződés ingatlanügyi hatósághoz történő benyújtását követően a szerző felet a használatbavételi engedély jogerőre emelkedésének időpontjától kell tulajdonosnak tekinteni. Egyéb módon történő tulajdonszerzés esetére a Polgári Törvénykönyv vonatkozó szabályai az irányadók;”

ÖTÖDIK RÉSZ

XIII. fejezet

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítása

89. § Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 7. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az állandó meghatalmazás, megbízás – a külön jogszabályban meghatározott feltételek teljesítésén túl – az adóhatóság előtti eljárásban akkor érvényes, ha azt az adózó vagy képviselője az adóhatóság által rendszeresített formanyomtatványon jelenti be. Ha az állandó meghatalmazást, megbízást az adózó képviselője jelenti be, az adóhatóság a bejelentésről az adózót írásban értesíti. Az adózó az eseti, illetve az állandó meghatalmazás, megbízás visszavonását, felmondását haladéktalanul köteles bejelenteni az adóhatósághoz, illetve a képviseleti jog megszűnését a meghatalmazott, megbízott is bejelentheti az adóhatóságnál. A képviseleti jog keletkezése és megszűnése az adóhatósággal szemben az adóhatósághoz történő bejelentéstől hatályos.”

90. § Az Art. 14. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adózó az adó és a költségvetési támogatás megállapítása, megfizetése (kiutalása) érdekében köteles jogszabályban vagy e törvényben előírt:

- a) bejelentésre, nyilatkozattételre,
 - b) adómegállapításra,
 - c) bevallásra,
 - d) adófizetésre és adóelőleg fizetésére,
 - e) bizonylat kiállítására és megőrzésére,
 - f) nyilvántartás vezetésére (könyvvizetésre),
 - g) adatszolgáltatásra,
 - h) adólevonásra, adóbeszedésre,
 - i) bankszámlanyitásra és az e törvényben meghatározott értékhatár feletti kifizetés e törvényben meghatározott módon való teljesítésére
- [az a)–i) pontban foglaltak együtt: adókötelezettség].”

91. § Az Art. 16. §-ának (4) bekezdése a következő új c) ponttal egészül ki:

(A bejelentést)

„c) amennyiben a foglalkoztató személyében jogutódlás következik be, a jogutód munkáltató, kifizető köteles a jogutódlással érintett, a Tbj. 5. § (1) bekezdése a)–c), f)–g) pontjai, valamint (2) bekezdése szerinti biztosított személyre vonatkozóan teljesíteni. A bejelentésben fel kell tüntetni a jogelőd nevét, elnevezését és adószámát, a jogutódlás tényét és napját, továbbá a jogutód nevét, elnevezését, adószámát, és a jogutód megalakulása napját is. A bejelentendő adatok körére az e bekezdésben, a bejelentési határidőkre az a) és b) pontokban foglaltak az irányadók.”

92. § Az Art. 17. §-a a következő új (12) bekezdésekkel egészül ki:

„(12) A (10) bekezdésben meghatározott személy az állami adóhatósághoz bejelenti a székhelyére, telephelyére nem önálló tevékenység végzésére kirendelt külföldi illetőségű magánszemély munkavégzése befejezésének időpontját és – ha az adat a munkavégzéssel kapcsolatban rendelkezésére áll – az ország területe elhagyásának időpontját. A bejelentést a munkavégzés befejezése, illetve az or-

szág területe elhagyása előtt 30 nappal kell megtenni. Ha a munkavégzés befejezésének időpontja a munkavégzésre irányuló jogviszony azonnali hatályú megszűnése miatt vagy más okból e határidőben nem áll a bejelentésre kötelezett rendelkezésére, akkor a bejelentést a munkavégzés befejezése napját követő napon az ok megjelölésével kell az állami adóhatósághoz teljesíteni.”

93. § Az Art. 20. §-a a következő új (7)–(11) bekezdésekkel egészül ki:

„(7) A Tbj. 39. § (2) bekezdése alapján keletkezett fizetési kötelezettség megszűnését a magánszemélynek a (6) bekezdéstől eltérően nem kell bejelentenie, ha e fizetési kötelezettség biztosítással járó olyan jogviszony létesítése miatt szűnik meg, amelyet az állami adóhatósághoz a 16. § (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően bejelentettek. Az adóhatóság a magánszemélyt az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettsége megszűnéséről hivatalból értesíti. A biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony létesítésére tekintettel az adóhatósághoz beérkezett bejelentés figyelembevételével az állami adóhatóság a megszűnt egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettségről a bejelentést követő 10 napon belül elektronikus úton adatot szolgáltat az Egészségbiztosítási Alap kezeléséért felelős szerv részére.

(8) Az egészségbiztosítási szerv által vezetett egészségügyi szolgáltatásra jogosultak, biztosítottak nyilvántartásában biztosítottként vagy egyéb jogcímen jogosultként nem szereplő, a Tbj. 44/B. §-a vagy 44/C. §-a alapján adóhatóságnak átadott személyek adatait az adóhatóság összeveti

a) az e törvény 31. §-ának (2) bekezdésében előírt bevallások magánszemélyenkénti adataival,

b) a Tbj. 39. §-ának (2) bekezdése alapján egészségügyi szolgáltatási járulékot fizetőkről vezetett nyilvántartása adataival, illetőleg

c) az e törvény 16. §-ának (4) bekezdése alapján a foglalkoztatókról és az általuk foglalkoztatott biztosított személyekről vezetett nyilvántartás adataival.

Ha az adóhatóság azt állapítja meg, hogy az egészségbiztosítási szerv által a Tbj. 44/B. § vagy 44/C. §-a alapján átadott magánszemély adatai az a)–c) pontok szerinti egyik nyilvántartásban sem szerepelnek, felszólítja a magánszemélyt egészségügyi szolgáltatásra jogosultságának igazolására. Amennyiben a magánszemély a felszólítás kézhezvételétől számított nyolc napon belül az adóhatóság előtt hitelt érdemlő módon nem bizonyítja egészségügyi szolgáltatásra jogosultságát, az adóhatóság a magánszemélynek a Tbj. 16. §-a alapján legutóbb fennállt egészségügyi szolgáltatásra való jogosultsága megszűnését követő első naptól az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettségét határozattal előírja, a befizetéseket nyilvántartja.

(9) Ha a (8) bekezdés szerinti felszólítást követően a magánszemély vagy képviselője hitelt érdemlő módon bizonyítja, hogy az egészségügyi szolgáltatásra jogosultság fennáll, vagy a magánszemély elhalálozott, illetőleg kül-

földön tartózkodik és a Tbj. alapján nem minősül belföldinek, az ezt bizonyító okirat, nyilatkozat másolatát az adóhatóság haladéktalanul továbbítja a magánszemély lakóhelye szerint illetékes egészségbiztosítási szervnek.

(10) Az állami adóhatóság a Tbj. 39. § (2) bekezdése alapján a tárgyhónapban járulékfizetésre kötelezett magánszemélyek adatairól havonta, a tárgyhónapot követő hónap utolsó napjáig, a (8) bekezdésnek megfelelően előírt járulékkötelezettségről a határozat jogerőre emelkedését követő 10 napon belül elektronikus úton szolgáltat adatot az Egészségbiztosítási Alap kezeléséért felelős szerv részére.

(11) A Tbj. 44/B. § vagy 44/C. §-a alapján teljesített adatszolgáltatásban az adóhatóságnak átadott azon személyek adatait, akiket az adóhatóság beazonosítani nem tud, mert az egészségbiztosítási szerv által ismert és közölt természetes azonosító adatok alapján az nem lehetséges, az adóhatóság „nem beazonosítható” jelzéssel visszaküldi az egészségbiztosítási szerv részére.”

94. § Az Art. 21. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az illetéktörvényben bejelentésre kötelezett személy a jogügyletet tartalmazó okiratnak az ingatlanügyi hatóságnak történő benyújtásakor – az erre a célra az állami adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon – bejelenti

a) vagyonszerzés esetén a vagyont szerző személy,

b) visszterhes ingatlanátruházás esetén – az ingatlan kizárólag közérdekű célra történő megvásárlása, illetve a kizárólag magánszemélyek által kötött tartási, életjáradéki és öröklési szerződés keretében történő ingatlanátruházás kivételével – az ingatlant értékesítő személy,

c) az ingatlanhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogról ellenérték fejében való lemondás, ilyen jog visszterhes alapítása, átruházása (átengedése), megszüntetése esetén a bevételt szerző személy adóazonosító számát, ennek hiányában magánszemély esetén a 20. § (1) bekezdése szerinti természetes azonosító adatait, más adózó esetén a nevét, székhelyét. Ha a bejelentés az adóazonosító számot, illetőleg ennek hiányában az azonosító adatokat nem vagy hiányosan tartalmazza, az ingatlanügyi hatóság a kérelmezőt határidő megjelölésével felhívja a hiányok pótlására. El kell utasítani a kérelmet, ha a felhívás ellenére határidőn belül nem pótolják a hiányosságokat. A e bekezdés a) pontjában meghatározott személy e bejelentéssel egyidejűleg az állami adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon nyilatkozhat az őt megillető illetékkedvezményre, -mentességre vonatkozó adatokról.”

95. § Az Art. 24. §-a a következő új (15) bekezdéssel egészül ki:

„(15) Az állami adóhatóság hivatalból technikai azonosító számot állapít meg a nem magánszemély adózó részére, ha az adózó adószámmal nem rendelkezik, de az adóhatóság törvényben meghatározott feladatai ellátásához, il-

letve végrehajtásához adóhatósági nyilvántartása szükséges. A technikai azonosító szám kizárólag az adózó adóhatósági azonosítására és nyilvántartására szolgál. Az állami adóhatóság a technikai azonosító számot az adózóval nem közli, a technikai azonosító szám megállapításáról, törléséről az adózót nem tájékoztatja. Ha az állami adóhatóság az adótartozás végrehajtásához való jog elévülési idején belül adószámot állapít meg az adózó részére, a technikai azonosító számot az adószám megállapításával egyidejűleg, az adóköteles tevékenység megkezdésének napjával törli. Ha adószám megállapítására az előző rendelkezés szerint nem kerül sor, az állami adóhatóság az elévülést követően a technikai azonosító számot az adózó egyéb adataival együtt haladéktalanul törli a nyilvántartásából.”

96. § (1) Az Art. 24/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az állami adóhatóság az adószám alkalmazását felfüggeszti, ha]

„a) az adózónak postai úton, hivatalos iratként kézbesített adóhatósági irat két egymást követő alkalommal a feladóhoz a címzett ismeretlensége miatt érkezett vissza és/vagy a megfelelő levélszekrény hiánya miatt a címzett számára kézbesíthetetlennek tekinthető,

b) az adózó székhelyén (ideértve a székhely biztosítás esetét is), illetve a székhelytől eltérő központi ügyintézés helyén végzett helyszíni eljárás alapján az adóhatóság hitelt érdemlően tudomást szerez arról, hogy az adózó a székhelyén, illetve a székhelytől eltérő központi ügyintézés helyén nem található,

c) az adózó a rá irányadó szabályoknak megfelelő szervezeti képviselőt az adóhatósághoz nem jelentette be,

d) az adózó ellenőrzése alapján az adóhatóság hitelt érdemlően tudomást szerez arról, hogy az adózó nem rendelkezik szervezeti képviselővel, vagy a bejelentett szervezeti képviselő nem valós személy, illetve a megadott elérhetőségi helyeken nem fellelhető,

e) az adózóval szemben az állami adóhatóság 60 napos üzletlezárást, illetve a tevékenység 60 napos felfüggesztését ismételten rendeli el,

f) az adózó az állami adóhatósághoz teljesítendő bevalási vagy adófizetési (adóelőleg-fizetési) kötelezettségének a törvényi határidőtől, illetve az esedékességtől számított 365 napon belül nem tesz eleget.”

(2) Az Art. 24/A. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az állami adóhatóság a felfüggesztést elrendelő határozatot, valamint a (4) bekezdés szerint az adószám törlését elrendelő határozatot hirdetményi úton közli az adózóval. A hirdetményt 15 – törlést elrendelő határozat esetén 8 – napra ki kell függeszteni a határozatot hozó adóhatóság hirdetőtáblájára, valamint ezzel egyidejűleg 15 – törlést elrendelő határozat esetén 8 – napra az állami adóhatóság internetes honlapján is közzé kell tenni. A hirdetmény tartalmazza a kifüggesztés napját, a határozatot hozó adóhatóság megnevezését és a kifüggesztés helyét, az ügy szá-

mát és tárgyát, az adózó elnevezését, székhelyét és adószámát, valamint azt a figyelemfelhívást, hogy az adóhatóság az adószám (közösségi adószám) felfüggesztéséről, illetve a (4) bekezdés szerinti törléséről az (1) bekezdés a)–f) pontja alapján határozatot hozott, amelyet az adózó vagy képviselője a határozatot hozó adóhatóságnál átvehet, továbbá utalást arra, hogy a határozat nem emelkedett jogerőre. A hirdetmény az (1) bekezdés e) pontja alapján hozott felfüggesztő határozat esetén a felfüggesztés határozott időtartamára, az (1) bekezdés f) pontja szerinti felfüggesztést hivatalból megszüntető határozat esetén a fellebbezés kizártságára utalást is tartalmazza. Az e bekezdés szerint közzendő határozatot a hirdetmény kifüggesztését követő tizenötödik – törlést elrendelő határozat esetén nyolcadik – napon kell közzélni tekinteni.”

(3) Az Art. 24/A. §-a a következő új (11)–(12) bekezdésekkel egészül ki:

„(11) Az adószám (1) bekezdés e) pontja szerinti felfüggesztése esetén e törvény és más jogszabály alkalmazásában az adószám felfüggesztését megszüntető határozat jogerőre emelkedése (jogerőre emelkedés napja) alatt az adószám felfüggesztését elrendelő határozatban megjelölt határozott időtartam lejártát (határozott időtartam lejártá napját) kell érteni. Az adószám felfüggesztésével kapcsolatban egyebekben az e § rendelkezéseit azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az adószám felfüggesztéséről az intézkedés elrendeléséről szóló döntéssel egyidejű, de önálló döntésben kell rendelkezni, a felfüggesztés megszüntetése iránti kérelemnek és a felfüggesztés megszüntetéséről szóló döntésnek, valamint az adószám e § (4) bekezdése szerinti törlésének nincs helye.

(12) Az (1) bekezdés f) pontja szerinti esetben az állami adóhatóság az adószám alkalmazását a bevallási, illetve adófizetési (adóelőleg-fizetési) kötelezettség teljesítéséig, határozatlan időtartamra függeszti fel. Ha a bevallási kötelezettség teljesítésének e törvény rendelkezése szerint nincs helye és az adószám az adófizetési kötelezettség elmulasztása miatt nem függeszthető fel, a felfüggesztés az ellenőrzés, illetve a hatósági eljárás jogerős befejezéséig tart. Ebben az esetben a felfüggesztés megszüntetését az állami adóhatóság hivatalból rendeli el, a döntés ellen fellebbezésnek nincs helye. Az (1) bekezdés f) pontja és e bekezdés alkalmazásában a bírság-, pótlék-, költségfizetési kötelezettség tekintetében az adófizetésre vonatkozó rendelkezéseket nem lehet alkalmazni, illetve a fizetési halasztás, részletfizetés engedélyezése nem minősül az adófizetési (adóelőleg-fizetési) kötelezettség teljesítésének.”

97. § Az Art. 27. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„A munkáltató adómegállapítása

27. § (1) Ha a munkáltató vállalja a munkáltatói adómegállapítást, és a magánszemély megfelel a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott feltételeknek, a magánszemély az adóévet követő év január 31. nap-

jáig a munkáltatójához megtett, a jogkövetkezmények szempontjából adóbevallással egyenértékű nyilatkozata alapján a munkáltató állapítja meg a magánszemély adóját. Amennyiben a munkáltató nem vállalja a magánszemélyek adójának megállapítását, köteles tájékoztatni a magánszemélyt az egyszerűsített bevallás választásának lehetőségéről.

(2) A munkáltatói adómegállapítás az ellenőrzés és a jogkövetkezmények szempontjából a magánszemély bevallásának minősül. Ha a munkáltató vállalja a magánszemély adójának megállapítását, a magánszemély az adóévet követő év január 31. napjáig arról is nyilatkozik, ha nem kéri a munkáltatói adómegállapítást. Az adót az a munkáltató vallja be, akihez az adózó a nyilatkozatát megtette.

(3) Az (1) bekezdésben előírt időpontig munkahelyet változtató adózó az új munkáltatójánál tehet nyilatkozatot. Ilyen esetben nyilatkozatához az előző munkáltatótól kapott jövedelemigazolást is csatolnia kell.

(4) A munkáltató az adóalapot és az adót a magánszemély nyilatkozata alapján, az adóévet követő év március 20-áig átadott igazolások figyelembevételével az adóévet követő év május 20-áig állapítja meg és erről igazolást ad. A munkáltató az adómegállapítást az adóévet követő év június 10-éig elektronikus úton továbbítja az állami adóhatósághoz.”

98. § Az Art. 28. §-át megelőzően a következő alcímmel egészül ki, ezzel egyidejűleg a 28. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az egyszerűsített bevallás

28. § (1) Az az adózó, aki a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott feltételek alapján nincs kizárva az egyszerűsített bevallás választásának lehetőségéből, és munkáltatói adómegállapítást sem kért, vagy az adó megállapítását a munkáltató nem vállalta, az adóévet követő év február 15. napjáig az erre a célra rendszeresített nyomtatványon vagy elektronikus úton az adóhatósághoz bejelenti, hogy adókötelezettsége teljesítéséhez az egyszerűsített bevallási lehetőséget választja. A határidő jogvesztő, elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

(2) Az adózó a munkáltatói adómegállapítás, továbbá az egyszerűsített bevallás helyett választhatja, hogy adókötelezettségét önállóan teljesíti. Ha az adózó több bevallást is benyújt, az elsőként megtett bevallás (ideértve a munkáltatói adómegállapítást is) minősül az adózó bevallásának.

(3) Ha az adózó nem választja sem az egyszerűsített bevallás adóhatóság általi kitöltését, sem a munkáltatói adómegállapítást vagy a munkáltató ez utóbbit nem vállalja, adóbevallási kötelezettségét köteles önállóan teljesíteni.

(4) Az adózó az egyszerűsített bevallás választásának bejelentésével egyidejűleg – az erre a célra rendszeresített nyomtatványon vagy elektronikus úton – nyilatkozatot tesz az egyszerűsített bevallás kitöltéséhez, különösen az adókedvezmény érvényesítéséhez szükséges, az adóható-

ság nyilvántartásában nem szereplő adatokról, tényekről, körülményekről.”

99. § Az Art. 28/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„28/A. § (1) Az adóhatóság az adózó nyilatkozata és a havi adó- és járulékbevallásra, valamint adatszolgáltatásra kötelezettek bevallása, illetve adatszolgáltatása alapján megállapítja az adó alapját, az adót, a visszatérítendő adót – ideértve a járulékfizetési kötelezettség felső határát meghaladóan levont nyugdíjjárulékot –, illetőleg a befizetendő adót, és az ezeket tartalmazó egyszerűsített adóbevallást, valamint az annak alapjául szolgáló, nyilvántartásában szereplő adatokat április 30. napjáig postai vagy elektronikus úton közli az adózóval.

(2) Amennyiben az adózó az egyszerűsített bevallásban feltüntetett adatokkal, illetve az annak alapjául szolgáló, az adóhatóság nyilvántartásában szereplő adatokkal nem ért egyet, a bevallás adatait javíthatja.

(3) Az adózó az egyszerűsített bevallását – szükség esetén a javított adatokkal – május 20. napjáig aláírásával el látva visszaküldi az adóhatóság részére. Az adózó a bevallásához zárt borítékban, ha elektronikus úton küldi meg, akkor elektronikus úrlapon csatolja a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló rendelkező nyilatkozatát.

(4) Az adóhatóság az adózó javítása alapján ismét kiszámítja az adó alapját, az adót, a visszatérítendő adót – ideértve a járulékfizetési kötelezettség felső határát meghaladóan levont nyugdíjjárulékot –, illetőleg a befizetendő adót, és erről, valamint a befizetendő vagy visszatérítendő adó összegéről június 20. napjáig értesíti az adózót.

(5) Az adózónak az adót, ha nem került sor az adóhatóság által közölt adatok javítására május 20. napjáig, az adatok javítása esetén az adóhatóság értesítésének kézhezvételétől számított 30 napon belül kell megfizetnie. Az adóhatóságnak a visszatérítendő adót a bevallás beérkezésétől, vagy a javítás alapján módosított bevallásról szóló értesítés kézhezvételétől számított 30 napon belül kell kiutálnia. Az adóhatóságot a kiutalás időpontjában fennálló, általa nyilvántartott köztartozás tekintetében megilleti a visszatartási jog.

(6) Ha az adózó az adóhatóság honlapján közzétett program segítségével javítja a bevallását és a javított bevallást elektronikus úton vagy aláírásával ellátva papíron visszaküldi az adóhatóság részére, a (4)–(5) bekezdéstől eltérően az adóhatóság a javítás eredményéről nem küld értesítést, és az adózó az adó megfizetésére május 20-áig köteles.

(7) Az egyszerűsített bevallás – amennyiben azt az adózó visszaküldte az adóhatóság részére – az adózó által benyújtott bevallásnak, a megállapított, és az adózóval közölt adó az adózó által bevallott adónak minősül.”

100. § Az Art. 28/B. §-át megelőzően a következő új al-címmel egészül ki:

„Az adó- és járulékkülönbözet elszámolása”

101. § Az Art. 30. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„30. § (1) A magánszemély a munkáltatónál, kifizetőnél a kifizetést megelőzően nyilatkozhat – a jogcímet megjelölve – arról, hogy a kifizetést járulékfizetési kötelezettség nem terheli. A magánszemély nyilatkozata az adóbevallással egyenértékű.

(2) A járulékfizetési kötelezettség felső határát meghaladóan levont nyugdíjjárulékot az önadózó magánszemély a jövedelemadóról benyújtott adóbevallásában igényelheti vissza, feltéve, hogy a különbözetet év közben a munkáltatóval (kifizetővel) nem számolta el.

(3) Ha a munkáltató (kifizető) a magánszemélynek teljesített kifizetésről szóló igazolás kiállítását követően tárja fel, hogy a magánszemélyt terhelő járulékot nem a törvényben meghatározottak szerint állapította meg és vonta le, a feltárt hibát nyilvántartásba veszi. Amennyiben a hiba a törvényben meghatározottnál alacsonyabb összegű járulék levonását eredményezte, a munkáltató (kifizető) az igazolás kiállításának napjától a nyilvántartásba vétel napjáig a levonni elmulasztott járulék után önellenőrzési pótlékot állapít meg, vall be, és fizet meg.

(4) A munkáltató, amennyiben a magánszemély vele még munkaviszonyban áll, a törvényben meghatározottaktól eltérően megállapított és levont járulék nyilvántartásba vételét követően a feltárt hiba következményeként keletkezett járulékkülönbözetet a magánszemély részére visszatéríti, illetőleg a következő kifizetéskor levonja. A levonás nem haladhatja meg az esedékes egészségbiztosítási és nyugdíjjárulékkal valamint adóelőleggel csökkentett havi munkabér 15%-át. Ha a különbözet egy összegben nem vonható le, a munkáltató a levonást további hat hónapon át folytathatja. A munkáltató a levont, illetőleg visszatérített járulék-különbözetet a rá vonatkozó szabályok alapján vallja be, fizeti meg, illetőleg igényli vissza. Amennyiben a járulékkülönbözet az előbbiek szerint nem vonható le teljes egészében, vagy a magánszemély időközben munkahelyet változtat, a munkáltató a levonás meghiúsulásától számított 15 napon belül a különbözet fennálló összegéről és a magánszemély adóazonosító számáról értesíti a magánszemély állami adóhatóságát, amely az egyébként rá vonatkozó szabályok szerint intézkedik a hátralék beszedése érdekében. Ilyen esetben késedelmi pótlék a fizetési felhívásban megjelölt teljesítési határidő lejártát követően számítható fel. A magánszemély az adóhatóságtól fizetési könnyítést csak a levonás előbbiek szerinti meghiúsulása esetén kérhet.

(5) A kifizető a járulékkülönbözet összegéről, a kifizetés jogcíméről, valamint a kifizetésről szóló igazolás kiállításának időpontjáról az adóazonosító szám feltüntetésével 15 napon belül bejelentést tesz a magánszemély állami adóhatóságához és a magánszemélyt értesíti, kivéve, ha a magánszemély értesítési címét nem ismeri.

(6) A munkáltató (kifizető) bejelentése alapján a járulékkülönbözetet az állami adóhatóság határozattal írja elő a magánszemély terhére, illetőleg javára.

(7) A munkáltató, ha a járulékkülönbözet elszámolása meghíúsult, továbbá a kifizető az önellenőrzési pótlék megállapítási, bevallási és a bejelentési kötelezettség teljesítésével mentesül a levonási kötelezettség megsértésével összefüggő jogkövetkezmények alól. A munkáltató, ha a magánszeméllyel a járulékkülönbözetet elszámolta, az önellenőrzési pótlék megállapítási, bevallási kötelezettség teljesítésével mentesül a levonási kötelezettség megsértésével összefüggő jogkövetkezmények alól.

(8) Ha a munkáltató a vele munkaviszonyban már nem álló magánszemélytől a munkaviszony fennállása alatt a biztosítottat terhelő járulékot nem vonta le, de azt a Tbj. 50. § (5) bekezdésének első fordulata alapján bevallotta és megfizette, a le nem vont biztosított járulék összegének és a magánszemély adóazonosító jelének közlésével értesíti a magánszemély állami adóhatóságát. Az állami adóhatóság a munkáltató által le nem vont, biztosítottat terhelő járulékot határozattal írja elő a magánszemély terhére, és szükség esetén intézkedik az előírt járulék beszedése iránt. Amennyiben a magánszemélyt terhelő járulék összege megfizetésre, beszedésre került, az állami adóhatóság erről a magánszemély volt munkáltatóját értesíti, aki (amely) az általa a Tbj. 50. § (5) bekezdése szerint jogszerűen bevallott biztosított járulékot önellenőrzéssel helyesbíti, a visszajáró összegről rendelkezik.”

102. § Az Art. 31. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A bevallás benyújtásával egyenértékű, ha az adózó az adóhatóság által rendszeresített elektronikus úrlapon nyilatkozik, hogy a bevallás benyújtására az adott időszakban azért nem került sor, mert adókötelezettsége nem keletkezett.”

103. § Az Art. 32. §-ának (1) bekezdése a következő új harmadik mondatall egészül ki:

„Az ideiglenes jelleggel végzett iparüzési tevékenység után fizetendő iparüzési adóról – a megfizetés határidejével egyezően – a tevékenység befejezésének napján kell bevallást tenni.”

104. § (1) Az Art. 33. §-a (3) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) Soron kívüli bevallást kell benyújtani az adózónak valamennyi adójáról – kivéve a magánszemélyt saját személyében terhelő azon adókat, amelyekről éves adóbevallást köteles benyújtani – a bevallással még le nem fedett időszakról, ha]

„c) az adózó felszámolási eljárás, végelszámolási eljárás nélkül szűnik meg, vagy a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény szerint a jogutód nélküli megszűnés szabályainak hatálya alá kerül,”

(2) Az Art. 33. §-a (9) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(9) A bevallással még le nem fedett időszakról soron kívüli bevallást tesz]

„b) a csoport azonosító szám törlése esetén, a csoportképviselő – a törlő határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül – a csoport általános forgalmi adójáról.”

105. § Az Art. 34. §-a a következő új (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az adó megállapításához való jog elévülési idején belül az adózó is kezdeményezheti az adóbevallás kijavítását, ha a bevallás – adó, adóalap, költségvetési támogatás összegét nem érintő – hibáját észleli.”

106. § Az Art. 46. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kifizető és a munkáltató olyan bizonylatot köteles kiállítani, és a kifizetéskor átadni, amelyből kitűnik a magánszemély bevételeinek teljes összege és jogcíme, az adóelőleg, adó, a járulék, valamint a kifizetőt és a munkáltatót terhelő társadalombiztosítási járulék alapjául szolgáló összeg, illetve a kifizetőt, munkáltatót terhelő társadalombiztosítási járulék, valamint a levont adóelőleg, adó, járulék összege. A munkáltató és a rendszeres kifizetést teljesítő kifizető a bizonylaton feltünteti az előző időszakban teljesített kifizetést terhelő, és általa megfizetett adó- és járulékkötelezettségek jogcímenkénti összegét. A munkáltató a kifizetést követően a kiadott bizonylaton feltünteti az adóelőleg megállapításakor figyelembe vett családi adókedvezmény összegét. E rendelkezést kell alkalmazni az adóköteles társadalombiztosítási ellátást teljesítő társadalombiztosítási kifizetőhelyre is. A munkáltató a magánszemélynek – a vállalkozó részére e minőségében teljesített kifizetések kivételével – az előzőekben említettekről, továbbá a kifizetéskor figyelembe vett bevételecsökkentő tételekről, valamint az adót, adóelőleget csökkentő tételekről az elszámolási évet követő év január 31-éig összesített igazolást (a továbbiakban: összesített igazolás) ad. A magánszemély a vele együtt élő házastársát (élettársát) megillető, de az általa igénybe nem vehető családi kedvezményt

a) adóbevallásában,

b) munkáltatói adómegállapítás során,

c) az a)–b) pontokban meghatározott esetekben önellenőrzéssel veheti igénybe.”

107. § Az Art. 47. §-a a következő új (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Amennyiben a kettős adóztatás elkerüléséről szóló nemzetközi szerződés szerinti kölcsönös egyeztetési eljárás lefolytatásához szükséges, az adózó, a munkáltató (kifizető) köteles az állami adóhatóság felszólítására – a felszólításban megjelölt időpontig és terjedelemben – az adómegállapításhoz szükséges iratok, bizonylatok megőrzé-

sére. Az őrzési kötelezettség szükség szerint több alkalommal meghosszabbítható, azonban a meghosszabbítás legkésőbb a kölcsönös egyeztető eljárás lezárultának időpontjáig tarthat. Ezeket a rendelkezéseket a 176/A. §-ban megjelölt Választottbíróági egyezmény szerinti kölcsönös egyeztetési és választottbíróági eljárás során is megfelelően alkalmazni kell.”

108. § Az Art. 52. §-ának (7) bekezdése a következő új f)–g) pontokkal egészül ki:

[(7) Az állami adóhatóság]

„f) elektronikus úton hivatalból átadja a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó által a személyi jövedelemadó-bevallásban bevallott nyugdíjárulék alapját és összegét a Nyugdíjbiztosítási Alap kezeléséért felelős szerv részére az adóévet követő év augusztus 31. napjáig,

g) a foglalkoztató megszűnésének, a vállalkozási tevékenység megszüntetésének, az őstermelői igazolvány visszaadásának, visszavonásának időpontjáról, illetve az ügyvédi, szabadalmi ügyvivői tevékenység, valamint a közjegyzői szolgálat szünetelésének időtartamáról hivatalból tájékoztatja az egészségbiztosítási szervet, a nyugdíjbiztosítási szervet, illetve a magánnyugdíjpénztárt, ha a magánszemélyre vonatkozóan a munkáltató, kifizető (ideértve a saját biztosítási jogviszonyának tekintetében az egyéni vállalkozót, a biztosított mezőgazdasági őstermelőt és a Tbj. 56/A. §-a szerinti személyt is) biztosítási jogviszony létesítésével kapcsolatos adatot közölt (bejelentést tett), de a biztosítási jogviszony megszűnésének időpontját a foglalkoztatónak minősülő személy nem jelentette be és arról az adóhatóságnak hivatalos tudomása van. Az állami adóhatóság tájékoztatja továbbá a magánnyugdíjpénztárt arról a tényről is, hogy a mezőgazdasági őstermelő a tárgyévben kezdte-e meg őstermelői tevékenységét, illetve tárgyévét megelőző évben elért bevétele meghaladta-e a hétmillió forintot.”

109. § (1) Az Art. 54. §-a (5) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(5) Az állami adóhatóság az adózót terhelő adókötelezettség jogszerű teljesítéséhez, illetve a költségvetési támogatás jogszerű igénybeviteléhez honlapján közzéteszi]

„b) az általa felfüggesztett adószámmal (csoportazonosító számmal) rendelkező adózók nevét, elnevezését, adószámát (csoportazonosító számát), a felfüggesztést elrendelő határozat jogerőre emelkedésének napját valamint határozott időtartamú felfüggesztés esetén a felfüggesztés kezdő és záróidőpontját, a felfüggesztés megszüntetését elrendelő határozat jogerőre emelkedésének, illetve az adószám (csoportazonosító szám) törlését elrendelő határozat jogerőre emelkedésének napjáig, továbbá”

(2) Az Art. 54. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Az adóhatóság negyedévenként, a tárgynegyedévet követő hó 15. napjáig – a támogatás ellenőrzésének és nyilvántartásának céljából – tájékoztatja az agrárpoliti-

káért felelős minisztert, a mezőgazdasági igazgatási szervet, valamint a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szervet a kiutalt, valamint a visszatartási jog gyakorlása keretében visszatartott, illetőleg a személyi jövedelemadóról szóló törvény 3. §-ának 41. pontjában meghatározott és 39. §-ának (1) bekezdése alapján igénybevett támogatás összegéről. Az adóhatóság a tájékoztatást adózónként, az adózók azonosítására alkalmas módon teljesíti.”

(3) Az Art. 54. §-a a következő új (14)–(15) bekezdésekkel egészül ki:

„(14) Ha az állami adóhatóság az adózónál be nem jelentett alkalmazottat talál, a foglalkoztatotti jogviszony rendezése érdekében a jogerős határozata egy példányának megküldésével tájékoztatja a munkaügyi hatóságot és az egészségbiztosítási szervet. Az adóhatóság a hónap folyamán jogerőssé vált határozatokat a következő hónap 10. napjáig elektronikus úton továbbítja a munkaügyi hatóságnak és az egészségbiztosítási szervnek.

(15) Ha az állami adóhatóság a biztosítottat terhelő járulékkötelezettséget (tagdíjat) a magánszeméllyel szemben állapítja meg, akkor annak megtérülése esetén az erről szóló határozatot a megtérüléstől számított 30 napon belül, a nyugellátás megállapítása céljából megküldi a Nyugdíjbiztosítási Alap kezeléséért felelős nyugdíjbiztosítási szerv, illetőleg magánnyugdíjpénztári tag esetén az illetékes magánnyugdíjpénztár részére is.”

110. § (1) Az Art. 56. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az Európai Közösség adóügyi együttműködési szabályainak alkalmazása tekintetében illetékes hatóság, központi összekötő hivatal, összekötő szerv – a vám és a jövedéki adó kivételével, valamint a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – az állami adóhatóság vagy a vámhatóság Kormány által kijelölt szerve (a továbbiakban együtt: kapcsolattartó közigazgatási szerv).”

(2) Az Art. 56. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az 1798/2003/EK rendelet 2. cikk 1. pontja szerinti illetékes hatóság az adópolitikáért felelős miniszter.”

111. § (1) Az Art. 60. §-a (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az Európai Közösség tagállamai illetékes hatóságának megkeresésére a kapcsolattartó közigazgatási szerv intézkedik a más tagállamot megillető]

„e) az a)–d) pontokban meghatározott tartozással összefüggésben felmerült kamat, igazgatási pénzbüntetés, pénzbírság és költség végrehajtása iránt.”

(2) Az Art. 60. §-a (4) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A kapcsolattartó közigazgatási szerv a behajtási jogsejély iránti kérelmet elutasítja, ha a megkeresés alapját képező végrehajtható okirat keltének napjától az ugyanazzal

az ügygel kapcsolatos adóadat átadási, kézbesítési vagy behajtási megkeresés keltének napjáig öt év eltelt.”

112. § Az Art. 92. §-ának (7) bekezdése a következő új harmadik és negyedik mondatokkal egészül ki:

„A kapcsolódó vizsgálattal egy tekintet alá esik az is, ha a tényállás tisztázásához más adózónál folyamatban lévő ellenőrzés eredményének ismerete szükséges. Ebben az esetben a kapcsolódó vizsgálat kezdő napjának a határidő szüneteléséről szóló értesítés postára adásának napját kell tekinteni.”

113. § Az Art. 104. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az ellenőrzés megállapítását az adóhatóság az adózóval, próbavásárlás esetén a jelen lévő alkalmazottal vagy az értékesítésben közreműködő személlyel ismerteti. Amennyiben az adóhatóság a próbavásárlás során jogszabálysértést nem tárt fel, úgy az e tényt rögzítő jegyzőkönyvet a jelen lévő alkalmazott vagy az értékesítésben közreműködő személy részére is átadhatja. Ha az ellenőrzést azért nem lehet befejezni, mert az adózó vagy képviselője az ismertetésen nem vesz részt, vagy a jegyzőkönyvet nem veszi át, azt részére kézbesíteni kell.”

114. § Az Art. 117. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az állami adóhatóság a kérelem elbírálása során az e fejezet rendelkezéseit alkalmazza azzal az eltéréssel, hogy az ellenőrzés kezdő időpontja a kérelem benyújtásának napja. Az eljárás során nincs helye megbízólevél kibocsátásának, jegyzőkönyv csak abban az esetben készül, ha a kérelmet az adóhatóság nem teljesíti. Ha a kérelmet az adóhatóság teljes mértékben teljesíti, a határozat ellen fellebbezésnek helye nincs.”

115. § Az Art. 120. §-a a következő új (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha az adóhatóság a hatósági eljárásban az előírt határidőn belül nem hoz határozatot, az nem jár azzal a következménnyel, hogy az adózót megilleti a kérelmezett jog gyakorlása.”

116. § Az Art. 124. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adóhatósági iratot a kézbesítés megkísérlésének napján akkor is kézbesítettnek kell tekinteni, ha a címzett az átvételt megtagadta vagy a küldemény – a megfelelő levélszekerény hiánya miatt – a címzett számára kézbesíthetetlen.”

117. § (1) Az Art. 132. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A határozathozatalra nyitva álló határidő az elsőfokú eljárásban 60 nap. A határidő 60 nappal meghosszab-

bítható. A feltételes adómegállapítás iránti kérelem az elsőfokú határozat meghozataláig visszavonható.”

(2) Az Art. 132. §-a a következő új (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A feltételes adómegállapítás tárgyában hozott határozattal szemben bírósági felülvizsgálatnak nincs helye.”

118. § Az Art. 133. §-át követően a következő új 133/A. §-sal egészül ki:

„133/A. § (1) A vállalkozási tevékenységet nem folytató, általános forgalmi adó fizetésére nem kötelezett magánszemély személyi jövedelemadó bevallásában nyilatkozhat úgy, hogy a bevallott, 100 000 Ft-ot meg nem haladó személyi jövedelemadó fizetési kötelezettségét pótlékmentes részletfizetés keretében, az esedékességtől számított legfeljebb 4 hónapon keresztül, havonként egyenlő részletekben teljesíti.

(2) Ha az adózó az esedékes részlet befizetését nem teljesíti, a kedvezmény érvényét veszti, és a tartozás egy összegben esedékessé válik. Ez esetben az adóhatóság a tartozás fennmaradó részére az eredeti esedékesség napjától késedelmi pótlékot számít fel.”

119. § Az Art. 141. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki, és ezzel egyidejűleg a jelenlegi (4) bekezdés számozása (5) bekezdésre módosul:

„(4) Felügyeleti intézkedés keretében nem hozható olyan döntés, amely az adókötelezettséget, az adó alapját, az adó összegét, a költségvetési támogatás alapját, összegét az adózó terhére változtatja meg. Amennyiben a felettes adóhatóság vagy az adópolitikáért felelős miniszter megállapítása szerint a felülvizsgált döntés (intézkedés) súlyosításának lenne helye, úgy a jogszabálysértő döntést (intézkedést) megsemmisíti és új eljárás lefolytatását rendel el.”

120. § Az Art. 141. §-át követően a következő új 141/A. §-sal egészül ki:

„141/A. § (1) A felszámolási eljárás időtartama alatt hozott, utólagos adómegállapítás tárgyában kiadott első- illetőleg másodfokú határozattal szemben felügyeleti intézkedés iránti kérelmet terjeszthet elő az a személy is, akit (amelyet) az adóhatóság a felszámolással megszünt adózó adótartozásának megfizetésére kötelezett.

(2) Az adó megfizetésére kötelezett a helytállási kötelezettségét megállapító – a 35. § (2) bekezdése alapján meghozott – adóhatósági határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül felügyeleti intézkedés iránti kérelmet terjeszthet elő abban az esetben is, ha a felszámolási eljárás időtartama alatt hozott adóhatósági határozat olyan időszakra vonatkozik, amelynek tekintetében az adó megállapításához való jog már elévült.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott esetben, ha a felettes szerv megállapítja, hogy az elévüléssel érintett időszak vonatkozásában az adómegállapítás részben vagy egészben jogszabálysértő, úgy az adótartozás végrehajtásához

való jog elévülési idején belül a jogszabálysértő adómegállapítás tekintetében az adóvégrehajtáshoz való jogot korlátozza vagy megszünteti.

(4) Az adóhatóság – a 35. § (2) bekezdése alapján meghozott határozat közlésével egyidejűleg – az adó megfizetésére kötelezettel közli a felszámolási eljárás időtartama alatt hozott, utólagos adómegállapítás tárgyában kiadott első- illetve másodfokú határozatot, valamint az utólagos adóellenőrzés megállapításairól felvett jegyzőkönyvet.”

121. § Az Art. 150. §-át követően a következő alcímmel és 150/A. §-sal egészül ki:

„Átvezetés végrehajtás esetén

150/A. § Amennyiben az adóhatóság az adózó adószámláján az adózót terhelő adótartozás mellett az egyes adónemeken túlfizetést is nyilvántart, végrehajtási cselekményként a túlfizetés összegét az általa nyilvántartott tartozás erejéig elszámolja, és ezzel egyidejűleg az adózót értesíti. Ha az adózónak több adónemen áll fenn tartozása, a túlfizetés összegét először a korábbi esedékességű tartozásokra, azonos esedékességű tartozások esetén a tartozások arányában kell elszámolni. A túlfizetés elszámolásával a jóváírás napján a tartozás megfizetettnek minősül.”

122. § Az Art. 151. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adózó a költségvetési támogatás (adó-visszaigénylés, adó-visszatérítés) igénylésekor az önkormányzati adóhatóságnál, illetve a vámhatóságnál az erre a célra rendszeresített nyomtatványon nyilatkozik arról, hogy a nyilatkozat időpontjában más adóhatóságnál (vámhatóságnál, magánnyugdíjpénztárnál) van-e esedékessé vált tartozása, és az milyen összegű.”

123. § Az Art. 152. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az adóhatóság az azonnali beszédési megbízást nem valós tartalmú végrehajtható okirat alapján, végrehajtható okirat hiányában vagy végrehajtható okirat birtokában, de az esedékesség időpontja előtt nyújtotta be, a beszédési megbízás teljesítése napjától a jogosulatlanul beszedett adó, költségvetési támogatás visszatérítése napjáig a késedelmi pótlékkal azonos mértékű kamatot fizet.”

124. § Az Art. 154. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„154. § A vállalkozási tevékenységet végző adózó üzemi, illetve üzleti tevékenységéhez szükséges gépjárműre folytatott végrehajtást, az adóvégrehajtó a gépjármű lefoglalás foglalási jegyzőkönyvben történő feltüntetésével foganatosítja. Ha ez lehetséges, a gépjármű törzskönyvét is le kell foglalni. Ha a gépjármű lefoglalását követő 6 hónapon belül az adózó az adótartozását nem fizeti meg, az

adóvégrehajtó a gépjármű forgalmi engedélyét is lefoglalja.”

125. § (1) Az Art. 156. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Amennyiben az adóhatóság egyidejűleg ingófoglalt és ingatlan-végrehajtást foganatosított, az ingatlan értékesítésére abban az esetben kerülhet sor, ha az ingófoglalt eredménytelen volt vagy abból a tartozás előreláthatóan nem egyenlíthető ki. A végrehajtás alá vont ingóságot, illetve ingatlant

a) rendszerint árverésen, elektronikus árverésen vagy nyilvános pályázat útján (a továbbiakban: árverés), illetve b) árverésen kívüli eladással kell értékesíteni.”

(2) Az Art. 156. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ingó- és ingatlanfoglalt esetén – ha az árverés sikertelen volt, vagy ha a becsérték megállapítása és az árverés között a végrehajtási eljárás szüneteltetése, felfüggesztése, illetve igényper megindítása folytán legalább 3 hónap eltelt – az adóvégrehajtó a becsértéket módosíthatja. Az adóvégrehajtó módosítja a becsértéket az árverés vagy a nyilvános pályázat közzétételéig akkor is, ha a becsérték megállapítása és az árverés vagy a nyilvános pályázat közzététele között az értékesítendő ingóság vagy az ingatlan forgalmi értékében jelentős változás állott be.”

126. § Az Art. 156/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„156/A. § (1) Az elektronikus árverés során a Vht. 120–129. §-ait, 132. §, 132/A. §-ait, 141–156. §-ait kell alkalmazni az e §-ban szabályozott eltérésekkel. Nem kell alkalmazni a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény 66–67. §-ait, 163. §-át, a Vht. 38. § (1) bekezdését, 124. § (1)–(4) bekezdéseit, 125–126. §-ait, 146. § (1) bekezdését, 147. § (1)–(3), illetve (5) bekezdéseit, 149. § (2) bekezdését.

(2) Az elektronikus árverés során az árverező elektronikus úton az adóhatóság hivatalos internetes honlapjához kapcsolódó Elektronikus Árverési Felületen (a továbbiakban: EÁF) árverezhet (elektronikus árverező). Az elektronikus árverés lezárásáig meghatalmazáson, megbízáson alapuló képviseletnek nincs helye, kivéve, ha az elektronikus árverező, mint meghatalmazó vagy megbízó ezt a központi elektronikus szolgáltató rendszeren keresztül az adóhatóságnak bejelenti. Kiskorú és kiskorú képviselője az árverésen nem vehet részt.

(3) Az EÁF-en közzétett elektronikus árverési hirdetményben az adóhatóság utal arra, hogy árverezni kizárólag elektronikus úton lehetséges. Az elektronikus árverési hirdetmények megtekintése és az árverésen történő részvétel, illetve licit díjmentes. Az adóhatóság a folyamatban lévő elektronikus árveréssel összefüggő minden cselekményt és információt az EÁF-en keresztül végez, illetve tesz közzé.

(4) Az elektronikus árverésen történő licitben az elektronikus árvevő a központi elektronikus szolgáltató rendszeren keresztül, a rendszer használatához szükséges egyedi azonosítóval és titkos jelszóval történő belépéssel vehet részt.

(5) Ingatlanárverés esetén előlegként az ingatlan becserkének 10%-át legkésőbb az árverés megkezdéséig az adóhatóság által közzétett számlára, átutalás útján kell megfizetni és ezt az adóhatóságnak az árverés megkezdéséig igazolni kell.

(6) Az elektronikus árverés időtartama az árverési hirdetményben megjelölt kezdő időponttól számított harmadik nap 21.00 óráig tart. Az EÁF-en a licitáláskor megjelenik az árverés tárgyához tartozó legmagasabb ajánlat, illetőleg az árverés lezárultáig tartó időtartamot mutató elektronikus számláló. Az egy óra időtartamot elérő üzemzavar esetén az elektronikus árverés időtartama 24 órával meghosszabbodik. Az árverés az üzemzavar időtartamától függetlenül 24 órával hosszabbodik meg, ha az üzemzavar az árverés lezárultát megelőző 4 órás időtartamon belül történt. Amennyiben az árverés lezárásának időpontja előtti két percben érkezik érvényes licit, az árverés időtartama automatikusan öt perccel meghosszabbodik, ezt az árverés lezárásának újabb időpontjaira is alkalmazni kell.

(7) Az érvényes licit legkisebb összege 5000 forint, 500 ezer forintnál nagyobb kikiáltási ár esetén legalább 20 000 forint, 5 millió forintnál nagyobb kikiáltási ár esetén legalább 50 000 forint, 10 millió forintnál nagyobb kikiáltási ár esetén legalább 100 000 forint.

(8) Érvényes árverési ajánlatnak az árverési hirdetményben közzétett árverés záró időpontjáig az EÁF-en beérkezett, ingó esetén a becserék legalább 50%-át elérő, 5 legmagasabb ajánlat, ingatlan esetén a becserék 65%-át, lakóingatlan esetén a becserék 75%-át elérő legmagasabb ajánlat minősül. Azonos ajánlat esetén az EÁF-en korábban megtett ajánlat nyer. Az árverési ajánlat nem vonható vissza.

(9) A Vht. 103. §-ának (5) bekezdése alapján lefoglalt gépjármű elektronikus árverés útján történő értékesítése esetén kizárólag az az ajánlat érvényes, amelyből a végrehajtás előrelátható költségei és az adósnak a Vht. 170/A. §-ának (1) bekezdése alapján járó összeg fedezhető. Ebben az esetben az EÁF-en meg kell jelölni az így számított legalacsonyabb érvényes ajánlat összegét.

(10) Az árverést az nyeri, aki a legmagasabb összegű érvényes vételarat ajánlotta fel. Az árverés nyertesét az árverést lebonyolító adóhatóság e tényről elektronikus úton az elektronikus árverés lezárultát követően haladéktalanul értesíti. Az elektronikus értesítés tartalmazza, hogy a nyertes az értesítést követő 8 napon belül köteles megjelenni az árverést lebonyolító adóhatóságnál és a vételarat elektronikus úton vagy ingóság esetében készpénzben megfizetni vagy igazolni, hogy a vételarat átutalási megbízás vagy postai készpénz átutalási megbízás útján megfizette. Az adóhatóság egyidejűleg postai úton is értesíti a nyertest az elektronikus értesítésben közöltekről. Ingatlan esetében az

adóhatóság a vételár megfizetésére 60 napig terjedő halasztást adhat, ha azt a vételár nagyobb összege vagy más fontos körülmény indokolta teszi.

(11) Amennyiben az árverés nyertese a vételarat azonosítható módon megfizette, de az ingóságot legkésőbb a postai értesítés átvételét követő 15 napig nem vette át, az adóhatóság az ingóságot a Polgári Törvénykönyvről szóló törvény felelős őrzésre vonatkozó szabályai szerint 90 napig megőrzi. A felelős őrzéssel kapcsolatban felmerült költségek megfizetésére az adóhatóság határozatban kötelezi az árverés nyertesét. A megfizetésre kötelező határozat az adóigazgatási eljárásban végrehajtható okirat. Amennyiben az árverés nyertese a vételarat azonosítható módon nem fizette meg, az árverést a következő legmagasabb ajánlatot tevő személy nyeri meg.

(12) Ha a ki nem fizetett ingóságot alacsonyabb áron vették meg, mint amennyit a fizetést elmulasztó elektronikus árvevő ajánlott, az adóhatóság a fizetést elmulasztó elektronikus árvevőt a vételár-különbözet megfizetésére határozattal kötelezi. A fizetést elmulasztó elektronikus árvevő mentesül a vételár-különbözet megfizetése alól, ha a részére postai úton küldött értesítést e törvény rendelkezései alapján kellett kézbesítettnek tekinteni, és a kézbesítési vélelem megdöntésére irányuló kérelmének az adóhatóság helyt ad. Ez esetben a fizetésre kötelező határozatot az adóhatóság visszavonja. Amennyiben az árverésen egy árvevő vett részt, az árvevőt az általa legmagasabb összegben felajánlott vételár megfizetésére kell kötelezni. Ebben az esetben az ingóság tulajdonjogát az árverési vevő csak abban az esetben szerzi meg, ha a vételarat legkésőbb a fizetésre kötelező határozat jogerőre emelkedéséig megfizeti. Az árverési vevő fizetési kötelezettségét megállapító határozat az adóigazgatási eljárásban végrehajtható okirat. A különbözet a végrehajtás során befolyt összeget növeli, a tartozást meghaladó részt a végrehajtási költséggel azonos módon kell elszámolni. A jogerősen megállapított fizetési kötelezettség teljesítéséig az árverési vevő további elektronikus árverésen nem vehet részt.

(13) A sikertelen elektronikus árverés kiírása nem érinti a Vht. rendelkezései szerinti ingóárverés kiírásának lehetőségét.

(14) Az elektronikus árverés technikai feltételeit és működtetésének részletszabályait az állami adóhatóság hivatalos lapjában és hivatalos internetes honlapján közzéteszi.”

127. § Az Art. 159. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A végrehajtást fogyanatosító adóhatóság a benyújtott végrehajtási kifogást az ügy összes iratával együtt 8 napon belül felterjeszti a felettes adóhatósághoz, kivéve, ha a végrehajtást fogyanatosító adóhatóság a kifogásban foglaltakat maradéktalanul elfogadja és erről a benyújtót tájékoztatja. A végrehajtási kifogásról a végrehajtást fogyanatosító adóhatóság felettes szerve 15 napon belül dönt. A megtámadott intézkedést helyben hagyja, megváltoztatja, megsemmisíti vagy az adóvégrehajtót az elmulasztott

intézkedés megtételére kötelezi határidő tűzésével. A végrehajtást foganatosító adóhatóság megbízásából eljáró önálló bírósági végrehajtót megillető díjazással kapcsolatos végrehajtási kifogást – a külön jogszabályban meghatározottak szerint – a végrehajtó székhelye szerint illetékes helyi bíróság bírálja el.”

128. § (1) Az Art. 161. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A behajtási eljárást az adóhatóság csak pontos – szükség esetén kiegészített – adatok alapján indítja meg.”

(2) Az Art. 161. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az adóhatóság a behajthatatlan tartozásról a behajtást kérőt tájékoztatja. A végrehajtás során felmerült ki nem egyenlített költségeket az adóhatóság állapítja meg, melyet az adóhatóság és a behajtást kérők követelésarányosan viselnek. Az adóhatóság eredménytelen felszólítást követően határozattal kötelezi a behajtást kérőt a költségek megfizetésére. A határozat az adóigazgatási eljárásban végrehajtható okiratnak minősül.”

(3) Az Art. 161. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Az adók módjára behajtandó köztartozásra az adóhatóság fizetési könnyítést nem engedélyezhet, a tartozást nem mérsékelheti illetőleg – a szabálysértési helyszíni bíróság kivételével – nem minősítheti behajthatatlannak.”

(4) Az Art. 161. §-a a következő új (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Nem kell alkalmazni az e § alatti szabályokat a központi költségvetés terhére kifizetett azon összeg vonatkozásában, amely összeg az állami kezességvállalás miatt vált a tartozás kötelezettjének az állammal szemben fennálló tartozásává – ideértve a kezességvállalási díjat is – és amely összeget adók módjára kell behajtani.”

129. § Az Art. 162. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Behajthatatlan adótartozás nyilvántartása

162. § (1) A végrehajtási eljárást lefolytató adóhatóság végrehajtható vagyon hiányában az adózó adótartozását, állami kezességvállalásból eredő, állammal szemben fennálló tartozását behajthatatlannak minősíti és végrehajthatóvá válásáig, illetve a végrehajtáshoz való jog elévüléseiig ezen a jogcímen tartja nyilván.

(2) A behajthatatlanság címén nyilvántartott adótartozást az adóhatóság újból végrehajthatónak minősíti, ha a végrehajtáshoz való jog elévülési idején belül az adótartozás végrehajthatóvá válik.

(3) Az adótartozást megállapító adóhatóság az (1) bekezdésben megállapított feltétel hiányában is nyilvántarthatja behajthatatlanként a 10 000 forintot meg nem haladó adótartozást, ha a behajtás érdekében szükséges intézke-

dés megtétele a tartozással arányban nem álló költségeket eredményezne. Ezen adótartozásokról az adóhatóság külön nyilvántartást vezet.”

130. § Az Art. 164. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az adótartozás végrehajtásához, a költségvetési támogatás kiutalásához való jog az esedékesség naptári évének az utolsó napjától számított 5 év elteltével évül el. Amennyiben az adóhatóság végrehajtási cselekményt foganatosított, az elévülés 6 hónappal meghosszabbodik. Az adóbevallás késedelmes benyújtása esetén az adótartozás végrehajtásához való jog elévülése megszakad. Ha az adózó ellen felszámolási eljárás indul, az adótartozás végrehajtásához való jog elévülése az adózó felszámolását elrendelő végzés közzététele napján megszakad, és az elévülés az ezt követő naptól a felszámolás befejezéséről szóló végzés közzététele napjáig nyugszik. Ha az adó, a bírság és a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás végrehajtásához való jog elévült, a tartozást terhelő késedelmi pótlékot is elévültnek kell tekinteni.”

131. § Az Art. 164. §-át követően a következő új 164/A. §-sal egészül ki:

„164/A. § (1) Az adók módjára behajtandó köztartozás végrehajtásával és a végrehajtáshoz való jog elévülésével kapcsolatos rendelkezéseket az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni, ha az adóhatóság az Áht. 13/A. §-ának (11) bekezdésében meghatározott, az Európai Közösségek Bizottságának állami támogatás visszafizettetését elrendelő határozata alapján indult ügyben folytat végrehajtást megkeresésre.

(2) A végrehajtáshoz való jog az esedékesség naptári évének utolsó napjától számított 10 év elteltével évül el. A végrehajtáshoz való jog elévülése szempontjából esedékesség az Európai Közösségek Bizottsága visszatérítetést elrendelő határozata alapján a magyar közigazgatási vagy egyéb szerv által kiadott, visszatérítési kötelezettséget előíró közigazgatási döntésben vagy fizetési felszólításban teljesítési határidőként megjelölt időpont. Ha jogszabály eltérően nem rendelkezik, a teljesítési határidő a döntés jogerőre emelkedésétől, illetve a fizetési felszólítás közzétételétől számított 15 nap.

(3) Nyugszik a végrehajtáshoz való jog elévülése az Európai Közösségek Bizottsága visszatérítetést elrendelő határozata vagy a magyar közigazgatási szerv visszatérítési kötelezettséget előíró döntése tárgyában az Európai Közösségek Bírósága előtt folytatott eljárás időtartama alatt. Az adóhatósági megkeresésnek és a végrehajtás foganatosításának nem akadálya, ha az Európai Közösségek Bírósága előtt a visszatérítetést elrendelő határozat tárgyában folytatott eljárás kezdőidőpontja megelőzi a (2) bekezdés szerinti esedékesség időpontját, ebben az esetben a végrehajtáshoz való jog elévülése az esedékesség napján kezdődik és az esedékesség napját követő naptól a bírósági eljárás időtartama alatt nyugszik.

(4) A végrehajtáshoz való jog elévülését megszakítja, ha az Európai Közösségek Bizottsága a visszatérítetést elrendelő határozat végrehajtásának elmulasztása miatt az Európai Közösségek Bírósága előtt az EK szerződés 88. cikkének (2) bekezdése vagy 228. cikkének (2) bekezdése alapján jogsértési eljárást kezdeményez vagy a visszatérítetést elrendelő határozattal kapcsolatban más intézkedést tesz. A végrehajtáshoz való jog elévülését megszakítja, ha az adóhatóság végrehajtási cselekményt foganatosít. A kedvezményezett adózóval kapcsolatos ügyben a végrehajtáshoz való jog elévülését megszakítja, ha az Európai Közösségek Bizottsága intézkedést (felszólítást, utasítást, feltételt megállapító határozatot) ad ki arról, hogy a visszafizetési határozat nem teljesítése miatt a kedvezményezett adózó részére a visszatérítési kötelezettség teljesítéséig az új támogatás kifizetését fel kell függeszteni.”

132. § (1) Az Art. 170. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Adóhiány esetén adóbírságot kell fizetni. Az adóbírság mértéke – ha e törvény másként nem rendelkezik – az adóhiány 50%-a. Az adóbírság mértéke az adóhiány 75%-a, ha az adóhiány a bevétel eltitkolásával, a bizonylatok, könyvek, nyilvántartások meghamisításával, megsemmisítésével függ össze. Adóbírságot állapít meg az adóhatóság akkor is, ha az adózó jogosulatlanul nyújtotta be támogatási, adó-visszaigénylési, adó-visszatérítési kérelmét, vagy igénylésre, támogatásra, visszatérítésre vonatkozó bevallását, és a jogosultság hiányát az adóhatóság a kiutalás előtt megállapította. A bírság alapja ilyen esetben a jogosulatlanul igényelt összeg.”

(2) Az Art. 170. §-ának (6) bekezdése a következő új harmadik mondatral egészül ki:

„Az adóhatóság az adóhiányt, illetőleg az adóbírságot és a késedelmi pótlékot abban az esetben is a munkáltató (kifizető) terhére állapítja meg, ha kétséget kizáróan megállapítható, hogy a munkáltató a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére, jogszabálysértő módon, a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes, a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított személyi alapbér kötelező legkisebb havi összegénél alacsonyabb összeget fizetett ki.”

133. § (1) Az Art. 172. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép

„(3) A (2) bekezdés a) pontjában foglaltakon túl, számla, egyszerűsített számla, nyugtakibocsátási kötelezettség elmulasztásáért az adózó mellett az adózó alkalmazottja, képviselője, vagy az a magánszemély is, aki az értékesítésben közreműködik, 10 ezer forinttól 50 ezer forintig, az adózó alkalmazottja, képviselője, az értékesítésben közreműködő magánszemély közvetlen vezetője 500 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható.”

(2) Az Art. 172. §-ának (5) bekezdése a következő új mondatral egészül ki:

„E szabályt kell alkalmazni a foglalkoztató mellett arra a személyre, illetve annak a közvetlen vezetőjére, akinek munkaköri kötelezettsége a bejelentési kötelezettség teljesítése, azzal, hogy a kiszabható mulasztási bírság felső határa a bejelenteni elmulasztott foglalkoztatottanként 500 ezer forintig terjedhet.”

(3) Az Art. 172. §-a a következő új (18)–(20) bekezdésekkel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (18) bekezdés számozása (21) bekezdésre változik:

„(18) Ha jogszabály számlatartási kötelezettséget ír elő, e kötelezettség megsértése esetén az adóhatóság a vevő, illetve a szolgáltatás igénybevevője terhére az áru valamint az igénybevett szolgáltatás forgalmi értékének 20%-áig terjedő összegű mulasztási bírságot szabhat ki.

(19) Ha az adózó igazolatlan eredetű árut forgalmaz, terhére az adóhatóság az áru forgalmi értékének 40%-ával megegyező összegű, de legalább 10 ezer forint mulasztási bírságot szab ki.

(20) Ha jogszabály alapján bankszámlanyitásra kötelezett adózók között megkötött ügyletek vonatkozásában az ügyleti ellenérték megfizetése 250 ezer forint összeget meghaladóan bankjegy (érme) átadásával történik, a kifizetés teljesítőjére az adóhatóság ügyletenként, a 250 ezer forint összeghatárt túllépő kifizetés értékének 20%-ával megegyező összegű mulasztási bírságot szab ki. Az egy ügylethez tartozó kifizetéseket e szabály alkalmazásakor össze kell számítani. Amennyiben az ügylet folyamatos teljesítésű, minimum egy havi teljesítési időtartamra kell a kifizetéseket összeszámítani.”

134. § (1) Az Art. 175. §-ának (17) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(17) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg a (16) bekezdés szerinti engedély kibocsátásának és visszavonásának feltételeit, a nyilvántartás vezetésének szabályait – ideértve az eljárás során fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékét is –, valamint a nyilvántartásban szereplők kötelező továbbképzésére vonatkozó részletes szabályokat azzal, hogy a nyilvántartásba vételi eljárás elektronikus úton nem folytatható le, továbbá nyilvántartásba vételkor méltányossági eljárásnak nincs helye.”

(2) Az Art. 175. §-ának (19) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(19) A (16) bekezdés szerinti nyilvántartásban szereplő adótanácsadói, adószakértői, illetve okleveles adószakértői tevékenység folytatására jogosult személy neve, levelezési címe, nyilvántartási száma, adótanácsadói, adószakértői, okleveles adószakértői igazolványának száma, valamint hozzájárulása esetén egyéb, a nyilvántartásban szereplő adata nyilvános. A tárgyévben nyilvántartásba vettek nyilvános adatait, illetve a nyilvántartásban szereplő nyilvános adatokban bekövetkezett változásokat az

adópolitikáért felelős miniszter a Pénzügyi Közlönyben évente – a tárgyévet követő év március 31-ig – közzéteszi, továbbá internetes honlapján valamennyi nyilvántartásba vett személy nyilvános adatait nyilvánosságra hozza.”

(3) Az Art. 175. §-a a következő új (20)–(23) bekezdésekkel egészül ki:

„(20) A (16) bekezdés szerinti engedély kiadásával, pótlásával, cseréjével, valamint az adótanácsadói, adószakértői, illetve az okleveles adószakértői névjegyzék vezetésével kapcsolatos hatósági eljárás ügyintézési határideje 60 nap.

(21) Amennyiben a kérelmező az engedély kiadása, pótlása, cseréje iránti kérelmét hibásan, hiányosan, vagy nem a (17) bekezdésben hivatkozott rendelet szerinti mellékletekkel felszerelve terjeszti elő, akkor a kérelmezőt az adópolitikáért felelős miniszter a kérelem előterjesztését követő 30 napon belül hiánypótlásra hívja fel.

(22) A (16) bekezdés szerinti engedély kiadására, pótlására, cseréjére vonatkozó kérelmet az adópolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium honlapján közzétett külön közleményben megjelölt címen, az adópolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium e feladatára kijelölt szervezeti egységénél, valamint a kincstár területi szervezeti egységeinél kell előterjeszteni.

(23) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben határozhassa meg a POS terminál útján történő fizetések esetén a hitelintézet által érvényesíthető, a vállalkozás ügyfél felé felszámított jutalékok, díjak és egyéb költségek maximális mértékét.”

135. § Az Art. 176/A. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az adóhatóság az adós kérelmére, a felettes szerve rendelkezésére vagy az illetékes hatóság értesítése alapján a határozat (végzés) végrehajtását felfüggeszti, ha a Választott bírósági egyezmény 6. vagy 7. cikke szerinti eljárás alapján a határozat (végzés) megváltoztatása vagy megsemmisítése, illetve ezzel azonos hatású intézkedés várható.”

136. § (1) Az Art. 178. §-ának 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. *adótartozás*: az esedékességkor meg nem fizetett adó és a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás; az adóhatóságnál nyilvántartott adótartozás összegét – nettó módon számítva – csökkenteni kell az ugyanazon adóhatóságnál nyilvántartott túlfizetés összegével az adóigazolás kiállítása iránti eljárásban vagy ha jogszabály valamely, az adózó által érvényesíthető kedvezmény igénybevételét adóhatóságnál nyilvántartott adótartozás hiányához köti,”

(2) Az Art. 178. §-ának 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. *állandó lakóhely*: az olyan lakóhely, ahol a magán-személy tartós ott-lakásra rendezkedett be és ténylegesen ott lakik. Nem változik az állandó lakóhely, ha a magán-személy ideiglenes jelleggel huzamosabb ideig külföldön tartózkodik, illetve ha előzetes letartóztatásban van vagy szabadságvesztés büntetését tölti,”

137. § Az Art. 1., 2., 3., 5. és 6. számú mellékletei e törvény 3., 4., 5., 6., 7. számú mellékletei szerint módosulnak.

HATODIK RÉSZ

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAIT ÉS EGYES ELKÜLÖNÜLT ÁLLAMI PÉNZALAPOKAT MEGILLETŐ BEFIZETÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

XIV. Fejezet

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

138. § A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 4. §-a *k*) pontjának 2. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:

Járadékalapot képező jövedelem:)

„2. az 1. alpont szerinti jövedelem hiányában a munkaszerződésben meghatározott személyi alapbér, illetőleg ha a munkát nem munkaviszony, hanem munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony keretében végzik, a szerződésben meghatározott díj.”

139. § A Tbj. 16. §-a (1) bekezdésének *l*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egészségügyi szolgáltatásra jogosult – az e törvény szerint biztosított, illetőleg a 13. § szerint egészségügyi szolgáltatásra jogosult személyeken túl – az, aki)

„*l*) a Magyar Köztársaság területén lakóhellyel, illetve magyar állampolgár esetén a lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező kiskorú személy,”

140. § A Tbj. 43. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A 42. § (1) bekezdés alapján nyilvántartásba vett adatokból)

„*a*) állami adóhatóság, valamint a vámhatóság az ellenőrzési feladatok érdekében az *a*) pont szerinti adatok, a *d*) pontból a munkahelyre vonatkozó és az *f*) pont szerinti jövedelemre vonatkozó adatok,”

(igénylésére jogosultak)

141. § (1) A Tbj. 44/A. §-a (3) bekezdésének *d*)–*e*) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Az egészségügyi szolgáltatásra való jogosultság kezdete és megszűnésére vonatkozó bejelentést)

„*d*) a személyes gondoskodást nyújtó bentlakásos szociális intézményben és gyermekotthonban elhelyezettek

esetén – az *a*) pontban és a (4) bekezdésben említett személyek kivételével – az intézmény, illetve a gyermekotthon vezetője, nevelőszülőnél elhelyezettek esetén a nevelőszülői hálózatot működtető, külső férőhelyen elhelyezettek esetén a külső férőhelyet működtető,

e) a 16. § (1) bekezdésének *i)* pontjában említett tanulók és hallgatók esetén a közoktatási információs rendszer, illetve a felsőoktatási információs rendszer működtetője,” *(a jogosultság kezdetét és megszűnését követő 10 napon belül köteles teljesíteni az egészségbiztosítási szervnek.)*

(2) A Tbj. 44/A. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a § a következő (8)–(9) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az egészségbiztosítási szerv a 44. § (5) bekezdésében meghatározott igazolás kiállítására kötelezett az igazolás kiállításának elmulasztása, hibás vagy késedelmes teljesítése miatt 100 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújthatja.

(8) Ha az egészségbiztosítási szerv az egészségbiztosítási nyilvántartás adatkezelőjeként a nyilvántartás felülvizsgálata során azt állapítja meg, hogy a foglalkoztató, illetve egyéb bejelentésre kötelezett a bejelentési kötelezettségét nem, vagy nem jogszabály szerint teljesítette, 15 napos határidő kitűzésével felszólítja a bejelentésre kötelezettet, hogy igazolja a bejelentés szabályszerű teljesítését. Ha a bejelentésre kötelezett határidőben nem igazolja a bejelentés teljesítését, 100 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható. A kiszabható bírság felső határa a be nem jelentett személyek számának és a bírság legmagasabb értékének szorzata.

(9) A (7)–(8) bekezdésben meghatározott mulasztási bírság kiszabásánál az egészségbiztosítási szerv mérlegeli az eset összes körülményét, a kötelezett jogellenes magatartásának vagy mulasztásának súlyát és gyakoriságát, amely alapján a mulasztás súlyához igazodó bírságot szab ki, vagy a bírság kiszabását mellőzi.”

142. § A Tbj. 44/B. §-a a következő (5)–(6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha az állami adóhatóság tudomást szerez arról, hogy a foglalkoztató megszűnt, azonban a biztosítás megszűnéséről bejelentés nem történt, akkor az egészségügyi szolgáltatásra való jogosultság ellenőrzése céljából a cég nevérol, székhelyéről és a foglalkoztatottak Art. 20. §-ának (1) bekezdése szerinti természetes azonosító adatairól tájékoztatja az egészségbiztosítási szervet. Ha az egészségbiztosítási szerv nyilvántartása szerint a természetes személy egészségügyi szolgáltatásra való jogosultsága a foglalkoztató megszűnése miatt már nem áll fenn, akkor az egészségbiztosítási szerv erről tájékoztatja az adóhatóságot.

(6) Az idegenrendészeti hatóság az állami adóhatóság kérésére a 39. § (2) bekezdésében előírt járulékfizetésre bejelentkező személyek ellenőrzése céljából adatot szol-

gáltat az állami adóhatóságnak azokról, akik a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben meghatározott tartózkodási feltételek teljesítését más EGT-államban fennálló biztosítással (Európai Egészségbiztosítási Kártyával) igazolják. Az adatszolgáltatás az Art. 20. §-ának (1) bekezdése szerinti természetes azonosító adatokra terjed ki. Az adatszolgáltatás módjáról az állami adóhatóság megállapodást köt az idegenrendészeti hatósággal.”

143. § A Tbj. 50. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A foglalkoztató a biztosítottat terhelő járulékot (tagdíjat) akkor is köteles bevallani és befizetni, ha annak levonása a tárgyhónapban kifizetett jövedelemből nem lehetséges. A biztosítottat terhelő járulékok (tagdíj) elszámolására az Art. szabályait kell alkalmazni. Ha a járulékkötelezettség nem pénzbeli jövedelem után áll fenn, a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) és az egészségbiztosítási járulékot a biztosított helyett a foglalkoztató köteles megfizetni.”

XV. Fejezet

A Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvény módosítása

144. § A Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvény (a továbbiakban: KTI tv.) 3. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Nem tartozik e törvény hatálya alá a cégbejegyzés évében a jogelőd nélkül alapított gazdasági társaság és annak előtársasága, továbbá a közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság.”

XVI. Fejezet

Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény módosítása

145. § Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Eho.) 11. §-a (8) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az egészségügyi hozzájárulás fizetésére kötelezett magánszemély a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást előlegként, az adóelőleg, illetőleg az adó megfizetésével egyidejűleg állapítja meg és fizeti meg.”

146. § (1) Az Eho. 11/A. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a magánszemély az egészségügyi hozzájárulást a fizetési kötelezettségét meghaladóan fizette meg vagy a fizetendő egészségügyi hozzájárulásnál a kifizető többet

vont le, a túlfizetést a magánszemély az adóévre benyújtott bevallásában visszaigényelheti. Ha az adóévben fizetendő egészségügyi hozzájárulás meghaladja a kifizető által levont összeget, a különbözetet a magánszemély az adóévre vonatkozó bevallásában vallja be, és a bevallás benyújtására előírt határidő lejártáig fizeti meg.”

(2) Az Eho. 11/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a magánszemély a 3. § (3) bekezdésében foglaltak szerint egészségügyi hozzájárulás fizetésére kötelezett, vagy a (3) bekezdés szerint visszaigénylési jogosultságát gyakorolja, az adóévről köteles bevallást benyújtani. Nem kell az egészségügyi hozzájárulást a magánszemélynek bevallania, ha a kifizető az egészségügyi hozzájárulást levonta, és a magánszemély az Szja tv. vagy az Art. alapján nem köteles bevallás benyújtására.”

XVII. Fejezet

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény módosítása

147. § A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Eb tv.) 29. §-ának (3)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A Községi rendelet hatálya alá tartozó személy a Községi rendelet szerinti formanyomtatvány, illetve hatósági igazolvány bemutatása esetén jogosult egészségügyi szolgáltatás igénybevételére.

(4) A Tbj. szerint biztosított vagy egészségügyi szolgáltatásra jogosult személy az egészségügyi szolgáltatás igénybevételéhez – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – a Társadalombiztosítási Azonosító Jelét (a továbbiakban: TAJ szám) igazoló okmányt köteles bemutatni.”

148. § Az Eb tv. 80. §-a a következő (4)–(5) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti (4) bekezdés jelölése (6) bekezdésre változik:

„(4) A társadalombiztosítási kifizetőhellyel rendelkező munkáltató a biztosítás megszűnését követően folyósított táppénzről, terhességi-gyermekágyi segélyről és gyermekgondozási díjról az Art. 16. §-ának (4) bekezdésében meghatározott adatok feltüntetésével a folyósított ellátás kezdő és befejező időpontját követő 8 napon belül elektronikus úton köteles bejelentést tenni az egészségbiztosítónak.

(5) Ha a Községi rendelet vagy a Magyar Köztársaság által kötött nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó személy, valamint a Tbj. 11. §-a a) pontjának hatálya alá tartozó magyar állampolgár TAJ számmal rendelkezik, köteles a külföldön, illetve a nemzetközi szervezet szociális biztonsági rendszerében létrejött biztosítását és annak megszűnését 15 napon belül bejelenteni az egészségbiztosítónak.”

HETEDIK RÉSZ

AZ ÖNKÉNTES KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ PÉNZTÁRAKAT ÉS A MAGÁNNYUGDÍJPÉNZTÁRAKAT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

XVIII. Fejezet

Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény módosítása

149. § Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény (a továbbiakban: Öpt.) 2. § (5) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában a kiegészítő nyugdíjpénztárnál)

„a) *nyugdíjkorhatár*: az életkor, melynek betöltését a társadalombiztosítási jogszabályok az öregségi nyugdíjra való jogosultság feltételéül előírják. E törvény alkalmazásában a nyugdíjkorhatár betöltésének minősül, ha a pénztártag előrehozott öregségi nyugdíjban, csökkentett összegű előrehozott öregségi nyugdíjban, szolgálati nyugdíjban, korengedményes nyugdíjban, előnyugdíjban, a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 30. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott jogosultságon alapuló álláskeresői segélyben, bányásznyugdíjban, egyes művészeti tevékenységet folytatók öregségi nyugdíjában, rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjban vagy növelt összegű öregségi, munkaképtelenségi járadékban részesül. A nyugdíjkorhatár betöltése után a pénztártag a várakozási idő időtartamától függetlenül jogosulttá válik a nyugdíjszolgáltatásra;”

150. § Az Öpt. 37. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A pénztár – kihelyezett kiegészítő vállalkozása, a pénztár vagyonának befektetését és kezelését, ingatlanfejlesztését, ingatlanüzemeltetését, ingatlankezelését végző, vagy adminisztrációs és nyilvántartási, járadékszolgáltatási feladatait ellátó szervezetben lévő, a működési alap forrásai terhére megszerzett tulajdoni részesedés kivételével – sem a pénztárvagyon befektetése, sem adományok révén nem szerezhethet egy vállalkozásban egy évnél hosszabb időtartamot meghaladóan olyan arányú közvetlen tulajdoni részesedést, amely nagyobb, mint a vállalkozás jegyzett, illetve törzstőkéjének 10 százaléka. Ilyen részesedés átmeneti megszerzésének a tényéről a Felügyelet – a részesedés megszerzésétől számított 15 napon belül – tájékoztatni kell.”

151. § Az Öpt. 45/A. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„45/A. § (1) A pénztár megszűnését az illetékes bíróságnak be kell jelenteni. A végelszámolás kezdő időpontjában a pénztár vezető tisztségviselői közül az ellenőrző bizottsági tagok megbízatása nem szűnik meg. A bíróság a végelszámoló nyilvántartásba vételéről rendelkező, illetve az igazgatótanácsi tagok nyilvántartásból törléséről rendelkező végzésének meghozatalát követően a Cégbőlönnyben a Ctv. 102. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelő közleményt tesz közzé. A Felügyelet a végelszámolás lefolytatását köteles ellenőrizni. A bíróság a pénztárat a nyilvántartásból a Felügyelet tevékenységet lezáró határozatának jogerőre emelkedését követően törli.

(2) A pénztár végelszámolása esetén az ellenőrző bizottsági tagok megbízatása a pénztár megszűnésével egyidejűleg ér véget.

(3) A pénztár megszüntetésére irányuló szándékot a Felügyeletnek be kell jelenteni. A Felügyelet a pénztár jogutód nélküli megszűnésekor – a felszámolás kivételével –, amennyiben a közgyűlés ezt határozatban kéri, végelszámolót nevezhet ki. A végelszámoló költségeit a pénztár viseli.

(4) A pénztár jogutód nélküli megszűnése esetén a pénztártag a rá jutó vagyonrészt

a) átlépés esetén a másik pénztárba átviheti, ez esetben a pénzösszeget a tag e másik pénztárban meglévő egyéni számláján kell jóváírni, vagy

b) egy összegben veheti fel. Felhalmozási időszakban lévő pénztártag esetében ez a kifizetés nem minősül pénztári szolgáltatásnak.

(5) A végelszámolás elhatározását követően a pénztár új tagot nem vehet fel, és köteles a végelszámolási eljárást lefolytatni.

(6) A végelszámolás kezdő időpontját követően kezdeményezett átlépések esetén az átlépés napja a befogadó pénztár befogadó nyilatkozatának napja, azonban a tagi követelések átutalása csak a végelszámolás lezárásával történik meg.

(7) A végelszámoló a végelszámolás kezdő időpontjától számított 30 napon belül kiküldött levelében tájékoztatja a pénztár tagjait a pénztár jogutód nélküli megszűnéséről és 15 napos határidő tűzésével felszólítja a tagokat a (4) bekezdés szerinti nyilatkozat megtételére. Amennyiben a tag a kitűzött időpontig, illetve legkésőbb a végelszámolást lezáró közgyűlés időpontjáig nem nyilatkozik, akkor a követelését a pénztár székhelye szerint illetékes helyi bíróságon bírósági letétbe kell helyezni. Ebben az esetben a letétbe helyezés költségeit a tag követeléséből kell megelőlegezni.

(8) A végelszámolást az arról való döntéstől számított 1 éven belül le kell folytatni. A Felügyelet a pénztár kérésére a határidőt egy alkalommal, legfeljebb 1 évvel meghosszabbíthatja.

(9) Amennyiben a (8) bekezdésben meghatározott időpontig a végelszámolás záró mérlegét nem fogadják el, és a végelszámolási eljárást nem fejezik be, akkor a Felügyelet a bíróságnál kezdeményezheti a pénztár felszámolását.

(10) A (4) bekezdésben meghatározott átutalásokat, illetve kifizetéseket a pénztár a vagyonfelosztási javaslat

elfogadását követő 15 napon belül köteles teljesíteni, míg a végelszámolás lefolytatását követően fennmaradó vagyont a pénztár – a 13. § (5) bekezdésének megfelelően – az alapszabályban foglaltak szerint a nyilvántartásból való törlést követő 15 napon belül fizeti ki, illetve utalja át.”

152. § Az Öpt. 47/B. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Pénztárak közötti átlépés esetén az átlépő tag egyéni számla követeléséről tőke és hozam bontásban, a 2007. december 31-ét követő befizetésekről az értéknapi megjelenésével, illetve az átlépő tag egyéni számlájára vezetett tagi lekötésről, annak mértékéről és jogosultjáról a befogadó pénztárat az egyéni számlát vezető pénztár köteles értesíteni. A tagi lekötés jogosultját az átlépésről és a tagi lekötés egyéni számlára vezetéséről a befogadó pénztár köteles értesíteni a befogadó nyilatkozat kiállításával egyidejűleg.”

153. § Az Öpt. 50. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A pénztártag – az önszegélyező pénztár alapszabályában foglaltak szerint – rendelkezhet arról, hogy egyéni számla követelésének meghatározott, elkülönített részét a rendelkezéstől számított két évre lekötí. A pénztártag e rendelkezéssel vállalja, hogy a kétéves időtartamon belül a lekötött összeget nem veszi igénybe a pénztári szolgáltatások finanszírozására.”

XIX. Fejezet

A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény módosítása

154. § A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.) 4. § (2) bekezdésének j) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„j) *nyugdíjszolgáltatás*: a nyugdíjkorhatár elérésekor, vagy a pénztártag kérése alapján a nyugdíjkorhatár elérése után, továbbá ha a pénztártag munkaképesség-csökkenése eléri a rokkantsági nyugdíj megállapításához szükséges mértéket, illetőleg a pénztártag elhalálása esetén hozzátartozója részére, az egyéni számláján nyilvántartott összeg mint fedezet alapján megállapított, a pénztártag által választott szolgáltatáshoz tartozó szolgáltatási tartalékból folyósított nyugdíjjáradék, a hozzátartozó, illetve kedvezményezett (a továbbiakban: kedvezményezett) járadéka, és az e törvényben szabályozott egy összegben történő pénzbeli kifizetés,”

155. § Az Mpt. 22. §-ának (4) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A pénztár a záradékolt belépési nyilatkozat egy példányának vagy a tagsági okiratnak – a záradékolást követő 8 napon belül történő – megküldésével értesíti a tagot és a munkáltatót a pénztártagság létrejöttéről.”

156. § Az Mpt. 23. §-ának (1) bekezdése a következő i) ponttal egészül ki:

(A pénztártag tagsági jogviszonya)

„i) a 28. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti egyösszegű szolgáltatás igénybevételével”
(szűnik meg.)

157. § Az Mpt. 29. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A (9) bekezdés b) pontjában meghatározott esetben a hozzátartozói nyugellátás összegének a Tny. 12. § (6) bekezdésében foglalt rendelkezés szerinti megállapításáról a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv értesíti a magánnyugdíjpénztárt. A magánnyugdíjpénztár a pénztártag tagdíj-kiegészítéssel csökkentett követelését a Tbj. 45. §-ának (4) bekezdésében foglaltak szerint köteles a Nyugdíjbiztosítási Alap részére átutalni.”

158. § Az Mpt. 35. §-ának d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az szmsz-nek tartalmaznia kell)

„d) a tagok, a kedvezményezettek, illetve az örökösök jogait és kötelezettségeit,”

159. § Az Mpt. 44. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A pénztárnak a Felügyelet, illetve az Alap részére teljesítendő információs szolgáltatás érdekében a beszámolási rendszerhez, nyilvántartási követelményekhez igazodó számítástechnikai eszközökkel, valamint a tájékoztatási kötelezettségei teljesítése érdekében internetes honlappal kell rendelkeznie.”

160. § Az Mpt. 50. § (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A pénztár gazdálkodása keretében)

„b) a pénztár működtetése, illetve a pénztárvagyon befektetése keretében a működési tartalék forrásai terhére tulajdont szerezhet a pénztár részére ingatlanfejlesztést, ingatlanüzemeltetést, ingatlankezelést végző, a pénztár vagyonának befektetését és kezelését, a pénztár adminisztrációs és nyilvántartási, járadékszolgáltatási, behajtási feladatait ellátó gazdálkodó szervezetben,”

161. § Az Mpt. 70. § (8) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A pénztár köteles alapszabályának, SZMSZ-ének, ezen belül a bevételek tartalékok közötti megoszlásának változását a változásról hozott döntést követő két munka-

napon belül – a változások kiemelésével – internetes honlapján közzétenni.”

162. § Az Mpt. 83. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„83. § (1) A pénztár, a felszámolás esetét kivéve, csak végelszámolást követően, a Felügyelet előzetes tájékoztatásával szűnhet meg. A végelszámolási eljárásra a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvényt (a továbbiakban: Ctv.) az e törvényben foglalt eltérésekkel kell megfelelően alkalmazni.

(2) A pénztár megszűnését az illetékes bíróságnak be kell jelenteni. A végelszámolás kezdő időpontjában a pénztár vezető tisztségviselői közül az ellenőrző bizottsági tagok megbízatása nem szűnik meg. A bíróság a végelszámoló nyilvántartásba vételéről rendelkező, illetve az igazgatótanácsi tagok nyilvántartásból törléséről rendelkező végzésének meghozatalát követően a Céglapjában a Ctv. 102. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelő közleményt tesz közzé. A Felügyelet a végelszámolás lefolytatását köteles ellenőrizni. A bíróság a pénztárt a nyilvántartásból a Felügyelet tevékenységet lezáró határozatának jogerőre emelkedését követően törli.

(3) A pénztár végelszámolása esetén az ellenőrző bizottsági tagok megbízatása a pénztár megszűnésével egyidejűleg ér véget.

(4) A pénztár jogutód nélküli megszűnése esetén a pénztártag a rá jutó vagyonrészt átlépés útján más pénztárba átviszi.

(5) A végelszámolás elhatározását követően a pénztár új tagot nem vehet fel, és köteles a végelszámolási eljárást lefolytatni.

(6) A végelszámolás kezdő időpontját követően kezdeményezett átlépések esetén az átlépés napja a befogadó pénztár befogadó nyilatkozatának napja, azonban a tagi követelések átutalása csak a végelszámolás lezárásával történik meg.

(7) A végelszámoló a végelszámolás kezdő időpontjától számított 30 napon belül kiküldött levelében tájékoztatja a pénztár tagjait a pénztár jogutód nélküli megszűnéséről és 15 napos határidő tűzésével nyilatkozattételre szólítja fel a tagokat, hogy melyik pénztárba kívánnak átlépni. Amennyiben a tag a kitűzött időpontig nem nyilatkozik, akkor a lakóhelye szerint illetékes területi pénztár tagjává válik, és a követelését a (6) bekezdésben foglaltak szerint kell átutalni.

(8) A végelszámolást az arról való döntéstől számított 1 éven belül le kell folytatni. A Felügyelet a pénztár kérésére a határidőt egy alkalommal, legfeljebb 1 évvel meghosszabbíthatja.

(9) Amennyiben a (8) bekezdésben meghatározott időpontig a végelszámolás záró mérlegét nem fogadják el, és a végelszámolási eljárást nem fejezik be, akkor a Felügyelet a bíróságnál kezdeményezheti a pénztár felszámolását.”

NYOLCADIK RÉSZ

A SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓ
MEGHATÁROZOTT RÉSZÉNEK
AZ ADÓZÓ RENDELKEZÉSE SZERINTI
FELHASZNÁLÁSÁRÓL SZÓLÓ
RENDELKEZÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

XX. Fejezet

*A személyi jövedelemadó meghatározott részének
az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló
1996. évi CXXVI. törvény módosítása*

163. § A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Szjftv.) 4. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha az (1) bekezdés szerinti kedvezményezett a (2) bekezdés *d)* pontjában meghatározott feltételt nem teljesíti, kivételes méltányosságot érdemlő esetben az állami adóhatóság eltekinthet e feltétel meglététől. Kivételes méltányosságot érdemel különösen, ha a rendelkezett összeg átutalásának megghiúsulása a kedvezményezett alapvető céljának elérését súlyosan veszélyezteti. A kivételes méltányosság gyakorlása esetén a 6. § (1) bekezdése szerinti átutalást az adóhatóság akkor teljesítheti, ha ezt megelőzően a kedvezményezett a köztartozását rendezzi.”

164. § Az Szjftv. 4/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A magánszemély rendelkező nyilatkozatában felajánlásra kerülő összegre igényt tartó egyházat – a rendelkező nyilatkozat éve első napja előtt benyújtott kérelme alapján – az állami adóhatóság technikai számmal látja el, amennyiben a Legfelsőbb Bíróságtól, illetve az illetékes bíróságtól kapott információk alapján az egyházat jogerősen nyilvántartásba vették. Amennyiben a technikai szám kiadását az állami adóhatóság megtagadja, az egyház az erről szóló határozat bírósági felülvizsgálatát 15 napon belül kezdeményezheti. Az illetékes bíróság 15. napon belül – a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) szabályainak megfelelő alkalmazásával – lefolytatott nemperes eljárásban hozza meg hatályban tartó vagy hatályon kívül helyező határozatát. A bíróság határozata ellen további jogorvoslatnak nincs helye.”

165. § Az Szjftv. 5. §-ának (1)–(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A magánszemély a rendelkező nyilatkozatot (nyilatkozatokat) – függetlenül a személyi jövedelemadó bevallásának, megállapításának módjától – az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 1. számú melléklete I. fejezete *B)* pontjának 2. *b)* alpontjában meghatározott határidőig juttatja el az adóhatósághoz.

A rendelkező nyilatkozaton (nyilatkozatokon), illetve elektronikus úrlapon fel kell tüntetni a kedvezményezett adószámát, illetve a technikai számát. A magánszemély a rendelkező nyilatkozatot (nyilatkozatokat)

a) önadózás, valamint egyszerűsített bevallás esetén az adóbevallási nyomtatvány részeként, vagy lezárt, saját adóazonosító jelével ellátott borítékban az adóbevallási csomagjában elhelyezve, vagy

b) munkáltatói adómegállapítás esetén a munkáltatója útján, vagy

c) az adóbevallás és az egyszerűsített bevallás elektronikus úton történő benyújtása esetén a nyomtatvány részeként elektronikus úton – kivéve, ha a magánszemély nem maga készíti adóbevallását, és a képviselőjének a rendelkező nyilatkozat megküldésére meghatalmazást nem adott, vagy

d) az *a)–c)* pontokban meghatározottaktól eltérően lezárt, adóazonosító jelével ellátott postai borítékban személyesen vagy postán, illetőleg elektronikus úrlapként elektronikus úton juttatja el az adóhatóságnak.

(2) Amennyiben a magánszemély az (1) bekezdés *a)–c)* pontjában és a *d)* pontban meghatározott módon is benyújtja a rendelkező nyilatkozatát (nyilatkozatait), azt a rendelkező nyilatkozatot (nyilatkozatokat) kell figyelembe venni, amely az *a)–c)* pontokban meghatározott módon érkezett. A rendelkező nyilatkozatot tartalmazó borítékban feltüntethető az adózó neve és lakcíme is.”

166. § Az Szjftv. 6. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha az adóbevallás, az egyszerűsített bevallás, vagy a munkáltatói adómegállapítás az átutaláshoz szükséges adatfeldolgozásra alkalmatlan, úgy az utalást akkor kell teljesíteni,

a) amikor a rendelkező nyilatkozat éve utolsó napját követő egy éven belül az említett iratok helyesbítése alapján az lehetséges,

b) illetve abban az esetben, ha a rendelkező magánszemélynek az adóhatóság havi részletfizetést, illetve fizetési halasztást engedélyezett és – figyelemmel az 1. § (1) bekezdésében foglaltakra – az utalás már jogszerűen lehetségessé válik.”

167. § (1) Az Szjftv. 7. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a rendelkező nyilatkozatban foglalt kérelem a kedvezményezett érdekkörében meglévő körülmény miatt e törvény szerint érvénytelennek minősül, az adóhatóság a rendelkező nyilatkozatot tévő adózót az érvénytelenség okának megjelölése nélkül értesíti. Az értesítésre nyitva álló határidő a kedvezményezett elutasítását követő 30 nap, azonban legkorábban a rendelkező nyilatkozat évének november 30. napja.”

(2) Az Szjftv. 7. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A 4. §-ban említett kedvezményezettnek átutalt összeg olyan költségvetési támogatásnak minősül, amelynek az e törvény szerinti igénylését és a közcélú tevékenységeknek megfelelő felhasználását az adóhatóság az Art. megfelelő szabályai alkalmazásával jogosult ellenőrizni. Amennyiben az adóhatóság – szükség esetén a külön jogszabály alapján hatáskörrel rendelkező illetékes szerv állásfoglalásának figyelembevételével – megállapítja az igénylés jogszabályba ütköző voltát, vagy a közcélú tevékenységnek nem megfelelő felhasználást, erről határozatot hoz, amelyben rendelkezik az összegnek az Art. előírása szerinti elévülési időn belüli visszafizetéséről.”

KILENCEDIK RÉSZ

A SZÁMVITELRŐL ÉS A MAGYAR KÖNYVVIZSGÁLÓI KAMARÁRÓL, A KÖNYVVIZSGÁLÓI TEVÉKENYSÉGRŐL, VALAMINT A KÖNYVVIZSGÁLÓI KÖZFELÜGYELETÉRŐL SZÓLÓ TÖRVÉNYEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

XXI. Fejezet

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény módosítása

168. § A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) 3. §-a (2) bekezdésének 8. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) E törvény alkalmazásában]

„8. *kapcsolt fél*: az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1725/2003/EK bizottsági rendeletben meghatározott fogalom.”

169. § Az Szt. 9. §-a a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, amely könyvvizsgálatra nem kötelezett, egyszerűsített éves beszámolóját, saját választása alapján a 98/A. § szerinti sajátos módon is elkészítheti.

(7) A (6) bekezdés szerinti sajátos egyszerűsített éves beszámoló választása esetén a gazdasági társaság a választásától mindaddig nem térhet el, amíg a választás feltételeinek megfelelő.”

170. § Az Szt. 14. §-a a következő új (9) és (10) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (9)–(10) bekezdés számozása (11)–(12) bekezdésre változik:

„(9) A (8) bekezdés szerinti napi készpénz záró állomány maximális mértékét annak figyelembevételével kell meghatározni, hogy a készpénz napi záró állományának naptári hónaponként számított napi átlaga – kivéve, ha kü-

lön jogszabály eltérően rendelkezik – nem haladhatja meg az előző üzleti év – éves szintre számított – összes bevételeinek 1,2%-át, illetve ha az előző üzleti év összes bevételeinek 1,2%-a nem éri el az 500 ezer forintot, akkor az 500 ezer forintot. Az átlag számításánál az adott hónap naptári napjainak záró készpénz állományát kell figyelembe venni. Mindaddig, amíg az előző üzleti év összes bevétel adata nem áll rendelkezésre, addig az azt megelőző üzleti év összes bevételét kell alapul venni.

(10) A jogelőd nélkül alapított gazdálkodónál az alapítás üzleti évében a – (9) bekezdés szerinti – napi átlag maximális mértékének meghatározásakor az összes bevételt a tárgyévi várható adatok alapján kell figyelembe venni.”

171. § Az Szt. 20. §-a a következő új (5) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (5) bekezdés számozása (6) bekezdésre változik:

„(5) Amennyiben a (4) bekezdés szerinti feltételeknek megfelelő deviza pénzneme nem azonos az euróval, a vállalkozó választhatja az adott deviza helyett az euróban történő beszámolóképzést is. Ez esetben a létesítő okiratban is az eurót kell rögzíteni.”

172. § Az Szt. 26. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az ingatlanokhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogok különösen: a földhasználat, a haszonélvezet és használat, a bérleti jog, a szolgalmi jog, az ingatlanok rendeltetésszerű használatához kapcsolódó – jogszabályban nevesített – hozzájárulások, díjak (víziközmű-fejlesztési hozzájárulás, villamos energia hálózati csatlakozási díj, gáz hálózati csatlakozási díj) megfizetése alapján szerzett használati jog, valamint az ingatlanhoz kapcsolódó egyéb jogok.”

173. § Az Szt. 45. §-ának (2) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Meg kell szüntetni a fejlesztési támogatás miatt kimutatott halasztott bevételt a támogatás visszafizetésekor is.”

174. § Az Szt. 72. §-a (4) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(4) Az értékesítés nettó árbevételeként kell elszámolni:]

„a) a kötelezettségek teljesítésére, a csereszerződés keretében átadott vásárolt és saját termelésű készletek, nyújtott szolgáltatások – általános forgalmi adót nem tartalmazó – számlázott, megállapodás, csereszerződés szerinti értékét a készlet átadás-átvétel, a szolgáltatásnyújtás időpontjában;”

175. § (1) Az Szt. 77. §-ának (3) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

[(3) Az egyéb bevételek között kell kimutatni:]

„h) a nyereség jellegű kerekítési különbözetet.”

(2) Az Szt. 77. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Egyéb bevételt csökkentő tételként kell elszámolni a (3) bekezdés *e*) pontja szerint értékesített és a szerződés szerinti feltételek teljesítésének későbbi megghiúsulása miatt visszavett, a két időpont között használt eszköz – 73. § (2) bekezdés *d*) pontja szabályai szerinti – visszavételkori értékét.”

176. § Az Szt. 81. §-ának (2) bekezdése a következő *h*) ponttal egészül ki:

[(2) Az egyéb ráfordítások között kell elszámolni:]

„*h*) a veszteség jellegű kerekítési különbözetet.”

177. § Az Szt. 84. §-a (3) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) Befektetett pénzügyi eszközök kamatai, árfolyamnyeresége között kell kimutatni:]

„*b*) a befektetett pénzügyi eszközök között kimutatott befektetési jegyek nettó eszközértéke és névértéke közötti különbözet összegében kapott hozam összegét, függetlenül attól, hogy az kamatból, osztalékból vagy árfolyamnyereségből származik, továbbá a befektetési alapnak történő eladáskor, beváltáskor a nettó eszközérték és a könyv szerinti érték különbözetében realizált hozamot, valamint a befektetett pénzügyi eszközök között kimutatott kockázatitőkealap-jegyek után kapott hozam összegét [forgatási célú befektetés esetén ezeket a hozamokat az egyéb kapott (járó) kamatok és kamatjellegű bevételek között kell figyelembe venni];”

178. § Az Szt. 86. §-ának (7) bekezdése a következő *d*) ponttal egészül ki:

[(7) A rendkívüli ráfordítások között kell elszámolni:]

„*d*) a 86. § (4) bekezdés *b*) pontja szerinti fejlesztési célra kapott támogatás visszafizetett összegét.”

179. § Az Szt. a 98. §-a után a következő címmel és a 98/A. §-sal egészül ki:

„Sajátos szabályok

98/A. § (1) A 9. § (6) bekezdése szerinti választás esetén az egyszerűsített éves beszámolót a (2)–(4) bekezdések figyelembevételével kell elkészíteni (sajátos egyszerűsített éves beszámoló).

(2) Az (1) bekezdés szerinti sajátos egyszerűsített éves beszámoló csak a 96. § (2) és (3) bekezdése szerinti mérlegből és eredménykimutatásból áll, kiegészítő mellékletet nem tartalmaz.

(3) Az (1) bekezdés szerinti sajátos egyszerűsített éves beszámoló készítése során:

a) az üzleti vagy cégértékre vonatkozó előírások, a 32. § (2)–(5) bekezdése, a 33. § (2)–(5) bekezdése, a 44. § (3)–(5) bekezdése, a 45. § (6) bekezdése, a 47. § (4) bekezdése, a 47. § (8) bekezdésének a kapott kamatokra vonatkozó előírása, az 52. § (1) bekezdésének maradványértékre vonatkozó előírása, az 53. § (1) bekezdésének *a*) pontja, az értékvesztésre, a céltartalékképzésre [a 41. § (7) bekezdés

kivételével], az értékhelyesbítésre és a valós értéken történő értékelésre vonatkozó szabályok, valamint a 60. § (2) bekezdésének előírása nem alkalmazhatók;

b) a saját termelésű készletek mérleg szerinti értéke a 98. § *b*) pontja alapján is meghatározható.

(4) Amennyiben a vállalkozó az (1) bekezdés előírását adott üzleti évre először alkalmazza, az adott üzleti év első napjával nyilvántartott, a 32. § (2)–(5) bekezdése, a 33. § (2)–(5) bekezdése, a 44. § (3)–(5) bekezdése és a 45. § (6) bekezdése szerinti időbeli elhatárolást, az 53. § (1) bekezdés *a*) pontja szerinti terven felüli értékcsökkenést, értékvesztést, céltartalékot, értékhelyesbítést, értékelési tartalékot, valamint valós értéken történő értékeléssel kapcsolatos tételt meg kell szüntetnie (vissza kell írnia, fel kell oldania). Ezzel egyidejűleg – az 53. § (5) bekezdésében előírtaktól eltérően – a terv szerinti értékcsökkenés módosítható. Az adott üzleti év első napjával a nyilvántartott üzleti vagy cégérték könyv szerinti értékével, ha az meglévő részesedéshez kapcsolódik, a részesedés könyv szerinti értékét kell módosítani, egyéb esetben pozitív üzleti vagy cégérték esetén a terven felüli értékcsökkenés szabályai szerint, negatív üzleti vagy cégérték esetén az egyéb bevételekkel szemben kell azt megszüntetni.”

180. § Az Szt. 116. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, továbbá a 116. § kiegészül a következő új (2) bekezdéssel, és ezzel egyidejűleg a jelenlegi (2)–(5) bekezdés számozása (3)–(6) bekezdésre módosul:

„(1) Nem kötelező összevont (konszolidált) éves beszámolót és összevont (konszolidált) üzleti jelentést készítenie annak az anyavállalatnak (a továbbiakban: mentesíthető anyavállalat), amely maga is leányvállalata egy vállalatnak (a továbbiakban: fölérendelt anyavállalat), ha a fölérendelt anyavállalat az Európai Gazdasági Térségben rendelkezik székhellyel, e törvény vagy a Tanács 1983. június 13-i 83/349/EGK irányelve, illetve az Európai Parlament és a Tanács 2002. július 19-i 1606/2002/EK rendelete szerint készít és hoz nyilvánosságra összevont (konszolidált) éves beszámolót, valamint összevont (konszolidált) üzleti jelentést, amelyben a mentesíthető anyavállalat és annak leányvállalatai éves beszámolóit is konszolidálják, továbbá nem vonatkozik a mentesíthető anyavállalatra a 119. §, és ha

a) a fölérendelt anyavállalat 100%-os tulajdoni hányaddal rendelkezik a mentesíthető anyavállalatban (ide nem értve a mentesíthető anyavállalat vezető tisztségviselői, vagy felügyelőbizottsága tagjai által jogszabály, vagy létesítő okirat szerint megszerzett tulajdoni hányadot), vagy legalább 90%-os tulajdoni hányaddal rendelkezik és a kisebbségi tulajdonosok elfogadták a mentesítést, vagy

b) az *a*) ponton kívüli esetekben, a kisebbségi tulajdonosok vagy azok egy része – akiknek részvénytársaságnál, illetve európai részvénytársaságnál összesen legalább 10%-os (egyéb vállalkozónál legalább 20%-os) mentesíthető anyavállalati részesedés van a birtokukban – legalább hat hónappal az összevont (konszolidált) éves beszámoló

készítésének mérlegfordulónapja előtt nem kérték a mentesíthető anyavállalattól az összevont (konszolidált) éves beszámoló összeállítását.

(2) Nem kötelező összevont (konszolidált) éves beszámolót és összevont (konszolidált) üzleti jelentést készítenie annak a mentesíthető anyavállalatnak, amely maga is leányvállalata egy fölérendelt anyavállalatnak, ha a fölérendelt anyavállalat e törvénnyel vagy a Tanács 1983. június 13-i 83/349/EGK irányelvvel, illetve az Európai Parlament és a Tanács 2002. július 19-i 1606/2002/EK rendeletével összhangban vagy azokkal egyenértékű módon, illetve azoknak megfelelően készíti el és hozza nyilvánosságra összevont (konszolidált) éves beszámolóját, valamint összevont (konszolidált) üzleti jelentését, amelyben a mentesíthető anyavállalat és annak leányvállalatai éves beszámolóit is konszolidálják, továbbá nem alkalmazzák a mentesíthető anyavállalatra a 119. § előírásait, és ha teljesülnek az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjában foglaltak.”

181. § (1) Az Szt. 151. §-a a következő új (8) és (9) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (8)–(11) bekezdések számozása (10)–(13) bekezdésre változik:

„(8) A könyvviteli szolgáltatást végzők nyilvántartása tartalmazza a nyilvántartásba felvettek

- a)* regisztrálási számát,
- b)* nevét, születési nevét,
- c)* címét (irányítószám, helység, utca, házszám),
- d)* születési helyét és idejét,
- e)* anyja születési nevét,
- f)* igazolványa számát, az igazolvány kiadásának időpontját,
- g)* szakképesítését (mérlegképes könyvelői képesítésnél a szakot is), illetve a nyilvántartásba vétel szempontjából mérlegképes könyvelői képesítésnek elismert szakirányú egyetemi, főiskolai végzettségét,
- h)* *g)* pont szerinti szakképesítését, végzettségét igazoló oklevél, bizonyítvány számát, a kiállító intézmény nevét, a kiállítás keltét,
- i)* regisztráláshoz előírt számviteli, pénzügyi, ellenőrzési gyakorlata éveinek számát, valamint azt a munkakört, amelyben a szakmai gyakorlatot jellemzően megszerezték,
- j)* regisztrálási szakterületét, valamint
- k)* a regisztrálást követően a szakmai továbbképzésben való igazolt részvételét.

(9) A könyvviteli szolgáltatást végzők nyilvántartása tartalmazhatja, a könyvviteli szolgáltatást végző önkéntes adatszolgáltatása alapján a nyilvántartásba felvettek

- a)* telefonszámát,
- b)* elektronikus elérhetőségét,
- c)* könyvviteli szolgáltatás végzésénél hasznosítható egyéb szakképesítéseit, ezen képesítéseket igazoló oklevél, bizonyítvány számát, a kiállító nevét, a kiállítás keltét,
- d)* államilag elismert idegennyelv-tudását igazoló, eredményes nyelvvizsga (nyelvvizsgák) típusát, valamint fokozatát.”

(2) Az Szt. – az (1) bekezdés szerint átsorszámozott – 151. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A nyilvántartásba vett könyvviteli szolgáltatás végzésére jogosult természetes személy regisztrálási száma, igazolványszáma, neve, címe, hozzájárulása esetén egyéb, a nyilvántartásban szereplő adata nyilvános, azokról bárki tájékoztatást kaphat.”

182. § Az Szt. 152. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés szerinti továbbképzést a miniszter által akkreditált szervezet véggezheti.”

183. § Az Szt. 152. §-a után a következő 152/A. §-sal egészül ki:

„152/A. § A 151. § (4) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételi eljárásért, valamint a 152. § (3) bekezdése szerinti akkreditációs eljárásért igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.”

184. § Az Szt. 167. §-a (1) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A könyvviteli elszámolást közvetlenül alátámasztó bizonylat általános alaki és tartalmi kellékei a következők:]

„*d)* a bizonylat kiállításának időpontja, illetve – a gazdasági művelet jellegétől, időbeni hatályától függően – annak az időpontnak vagy időszaknak a megjelölése, amelyre a bizonylat adatait vonatkoztatni kell (a gazdasági művelet teljesítésének időpontja, időszaka);”

185. § Az Szt. 178. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Felhatalmazást kap a miniszter arra, hogy rendelettel állapítsa meg a könyvviteli szolgáltatást végzők nyilvántartásba vételért, a nyilvántartásban szereplő adatok módosításáért, valamint a nyilvántartásból való törlésért, továbbá a továbbképző szervezetek akkreditációs eljárásáért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjat és a díj megfizetésének részletes szabályait.”

XXII. Fejezet

*a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló
2007. évi LXXV. törvény módosítása*

186. § A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: kamarai tv.) 9. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ügyfél kérelmére indított kamarai hatósági eljárásért – a 30. § (3) bekezdése, a 41. § (2) bekezdése, az 52. § (2) bekezdése, a 69. § (3) bekezdése, a 71. § (3) bekezdése, a 94. § (3) bekezdése, a 101. § (2) bekezdése, a 104. § (3) bekezdése és a 105. § (3) bekezdése szerinti eljárás kivételével – az ügyfélnek a Magyar Könyvvizsgálói Kamara központi számlájára igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetnie. Az igazgatási szolgáltatási díj a kamara bevétele.”

187. § A kamarai tv. 46. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kamarai tag könyvvizsgáló, a könyvvizsgáló cég az ok megjelölésével közli a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottsággal, ha a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységre irányuló megbízásának időtartama alatt visszahívták vagy lemondott.

(2) A kamarai tag könyvvizsgáló, a könyvvizsgáló cég, amennyiben az (1) bekezdés szerinti megbízásának időtartama alatt visszahívták vagy lemondott – a külön jogszabály előírásainak figyelembevételével – az ok megjelölésével, illeték és közzétételi költségterítés nélkül, hitelt érdemlő módon közli azt

a) a megbízója tekintetében illetékes cégbíróssággal, ha a megbízója cégbírósságon bejegyzett,

b) a megbízója tekintetében illetékes egyéb hatósággal, ha a megbízója egyéb hatóságnál bejegyzett.”

188. § A kamarai tv. 193. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A bizottság a 185. § (3) bekezdés szerint részére biztosított költségvetési hozzájárulás felhasználásáról – az éves munkatervében foglalt feladatok figyelembevételével – saját hatáskörben jogosult dönteni. A költségvetési hozzájárulás felhasználása során a szükséges szerződéskötési, pénzügyi és egyéb adminisztratív feladatokat a bizottság nevében a miniszter által vezetett minisztérium látja el.”

TIZEDIK RÉSZ

XXIII. Fejezet

A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény módosítása

189. § A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) 1. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A nyereményre jogosult játékos kérésére a szerencsejáték-szervező köteles a 2 millió forintot, illetve ennek megfelelő valutaösszeget meghaladó nyereményről annak jogcímét és forintértékét tanúsító igazolást adni. A valutaösszeg átváltása tekintetében a nyeremény kifizetésének napján érvényes, a Magyar Nemzeti Bank által közzétett

hivatalos devizaárfolyamot kell alkalmazni. A nyereményigazolásnak tartalmaznia kell a szerencsejáték-szervező és a játékos azonosító adatait, a nyerés és a nyeremény átvételének helyét és időpontját, a szerencsejáték-szervező által a nyereményből levont személyi jövedelemadó összegét, valamint pénznyerő automatából származó nyeremény esetén a pénznyerő automata gyártási számát és a mérésügyi szerv által adott azonosító számát. A nyereményigazolás az állami adóhatóság által rendszeresített és hitelesített bizonylaton, vagy az állami adóhatóság jóváhagyásával – amennyiben a szerencsejáték-szervező a játékos személyes adatai, valamint egyéb, személyhez fűződő jogai védelmét biztosítja – zárt számítástechnikai rendszeren keresztül is kiállítható. A szerencsejáték-szervező köteles valamennyi kérelmet a nyereményigazolás kiállításának általa választott módján egységesen teljesíteni.”

190. § (1) Az Szjtv. 2. §-a (4) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(4) Nem adható meg az engedély, ha]

„b) a kérelmező, illetőleg vezető tisztségviselője és tagja büntetett előéletű, vagy a kérelem benyújtását megelőző 3 éven belül jogerős bírósági ítéletben megállapított közélet tisztasága elleni (Btk. XV. fejezet VII. cím), nemzetközi közélet tisztasága elleni (Btk. XV. fejezet VIII. cím), közbizalom elleni (Btk. XVI. fejezet III. cím), gazdasági (Btk. XVII. fejezet), vagyon elleni (Btk. XVIII. fejezet) bűncselekményt, tiltott szerencsejáték szervezésének bűncselekményét, illetve a kérelem benyújtását megelőző 2 éven belül tulajdon elleni vagy pénzügyi szabálysértést, a játék és pénznyerő automata üzemeltetésére vonatkozó szabályok megszegése vagy tiltott szerencsejáték szabálysértését követte el, illetőleg jogerős bírósági ítéletben megállapított, a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló törvény szerinti tevékenység korlátozása alatt áll,”

(2) Az Szjtv. 2. §-a (4) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(4) Nem adható meg az engedély, ha]

„d) a kérelmező, illetőleg vezető tisztségviselője és tagja a kérelem benyújtását megelőző 5 éven belül tiltott szerencsejáték szervező tevékenységet folytatott, vagy a kérelmező vezető tisztségviselője, vagy tagja olyan gazdálkodó szervezetben volt vezető tisztségviselő, vagy tag, amely a vezető tisztségviselői vagy tagsági jogviszonyának fennállása alatt, a kérelem benyújtását megelőző 5 éven belül tiltott szerencsejáték szervező tevékenységet folytatott, és a tiltott szerencsejáték szervező tevékenység folytatását jogerős közigazgatási vagy szabálysértési határozat, illetve bírósági ítélet állapította meg,”

(3) Az Szjtv. 2. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az állami adóhatóság az engedély iránti kérelmet elutasítja, ha a kérelmezővel, illetve vezető tisztségviselőjével és tagjával szemben az adóhatóság a kérelem benyújtá-

tását megelőző 5 éven belül jogerősen 2 millió forintot meghaladó adóbírságot vagy mulasztási bírságot szabott ki, vagy a kérelem benyújtását megelőző 1 éven belül a kérelmezőnek, illetve vezető tisztségviselőjének vagy tagjának 2 millió forintot meghaladó 30 napon túli köztartozása vagy adótartozása volt.”

191. § Az Szjtv. 7/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az állami adóhatóság szerencsejáték ügyben hozott határozatai ellen – a bírságot kiszabó határozat (végzés) kivételével – fellebbezésnek nincs helye. A bírságot kiszabó határozat (végzés) elleni fellebbezést az állami adóhatóság vezetője bírálja el. A szerencsejáték ügyben hozott határozat (végzés) ellen – a bírságot kiszabó határozat (végzés) kivételével – benyújtott keresetlevélnek a végrehajtásra halasztó hatálya van.”

192. § Az Szjtv. 12. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A bírság kiszabásánál figyelembe kell venni a mulasztás vagy a kötelezettségszegés súlyát, és azt, hogy a jogsértővel szemben az állami adóhatóság a jogsértést megelőző 2 éven belül – sorsolós játék és fogadás esetén azonos értékesítőhelyhez, fogadóirodához köthetően – hasonló jogsértés miatt jogerősen szabott-e ki bírságot.”

193. § Az Szjtv. 13. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az állami adóhatóság a játékkaszinó és az elektronikus kaszinó működtetőjével szemben a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvényben foglalt rendelkezések megsértése esetén e §-ban meghatározott intézkedést alkalmazhat.”

194. § (1) Az Szjtv. 26. §-ának (18) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(18) A szerencsejáték-szervező a 2. § (4) bekezdésének b) és d) pontjaiban és az (5) bekezdésben meghatározott személyi megfelelőségének folyamatosan fenn kell állnia, az állami adóhatóság pedig a személyi megfelelőség meglétét köteles ellenőrizni. A személyi megfelelőség folyamatos fennállását vélelmezni kell a határidőben benyújtott meghosszabbításra irányuló kérelem jogerős elbírálásáig. A szervezőnek a személyi megfelelőség meghosszabbítására irányuló kérelmet a személyi megfelelőség lejáratá előtt legalább 10 munkanappal be kell nyújtania az állami adóhatósághoz. Ha a szerencsejáték-szervező e kötelezettségének nem tesz eleget, vagy személyi megfelelősége nem áll fenn, akkor az állami adóhatóság megállapítja a szerencsejáték-szervező részére kiállított engedélyek érvénytelenségét és a szerencsejáték-szervezői tevékenység megszűnését.”

(2) Az Szjtv. 26. §-a a következő új (21) bekezdéssel egészül ki:

„(21) A szerencsejáték-szervező negyedévenként pénz-nyerő automata kategóriánként elkülönített időszakai elszámolást készít az állami adóhatóság részére, amelyet a negyedévet követő hónap tizenötödik és utolsó napja között köteles gépi adathordozón benyújtani.”

195. § (1) Az Szjtv. 37. §-ának 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. *Tét*: a szerencsejátékban részvételre jogosító pénzüsszeg, vagy más vagyoni érték.”

(2) Az Szjtv. 37. §-ának 14. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„14. *Tiltott szerencsejáték*: az e törvény szerint engedélyköteles szerencsejáték, amelyet az állami adóhatóság engedélye nélkül szerveznek.”

TIZENEGYEDIK RÉSZ

XXIV. Fejezet

A fiatalok életkezdési támogatásáról szóló 2005. évi CLXXIV. törvény módosítása

196. § A fiatalok életkezdési támogatásáról szóló 2005. évi CLXXIV. törvény (a továbbiakban: Fétám tv.) 5. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az életkezdési támogatásra való jogosultság érvényesítéséhez – a 2005. december 31. napja után született gyermekekre vonatkozóan)

„b) az állami adóhatóság a gyermek adóazonosító jelét és természetes azonosító adatait, azok változásait az a) pont szerinti adatszolgáltatását követő 5 munkanapon belül elektronikus úton adja át a kiutaló részére, továbbá az adóigazolványt hivatalból kiállítja és megküldi a szülőnek, valamint a kiutaló részére 5 munkanapon belül elektronikus úton továbbítja az e törvény szerinti kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges adatokat.”

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Hatályba léptető rendelkezések

197. § Ez a törvény – a 198. §–278. §-okban foglaltak figyelembevételével – 2009. január 1-jén lép hatályba.

198. § (1) E törvénynek az Szja tv.-t módosító rendelkezései – a (2)–(3) bekezdésekben foglalt kivételekkel – 2009. január 1-jén lépnek hatályba.

(2) E törvény 257. §-ának (19) bekezdése a kihirdetés napján lép hatályba.

(3) Az Szja tv.

a) 7. § (1) bekezdésének e törvénnyel módosított p) pontja,

b) 56. §-ának e törvénnyel módosított (1) bekezdése,

c) 73. §-át megelőző alcímet megállapító rendelkezés és 73. §-ának e törvénnyel megállapított (6) bekezdése,

d) 1. számú mellékletének e törvénnyel módosított 8.6. pontja,

e) 1. számú mellékletének e törvénnyel megállapított 8.37. pontja

2009. február 1-jén lép hatályba.

199. § E törvénynek a Tao.-t módosító rendelkezései 2009. január 1-jén lépnek hatályba azzal, hogy rendelkezéseit a 2008. adóévi adókötelezettségre is lehet alkalmazni.

200. § (1) Az Áfa tv. e törvénnyel megállapított rendelkezései – a (2) bekezdésben, a 215. §-ban, valamint a 240. §-ban foglaltak figyelembevételével – 2009. február 1. napján lépnek hatályba, amelyeket – a 215. §-ban, a 240. §-ban, valamint a 259. §-ban foglaltak figyelembevételével – ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni.

(2) Az Áfa tv. e törvénnyel megállapított 212/A. §-ának (1) bekezdésében meghatározott választási jog gyakorlására vonatkozó előzetes bejelentési kötelezettséggel összefüggő rendelkezés e törvény kihirdetését követő napon lép hatályba azzal, hogy azt ettől az időponttól kezdődően lehet az állami adóhatóság felé teljesíteni úgy, hogy az ahhoz fűződő jogkövetkezményeket legkorábban 2009. február 1. napjától kell alkalmazni.

201. § (1) E törvény Jöt.-t módosító rendelkezései – a (2)–(5) bekezdésekben foglalt kivételekkel – 2009. január 1-jén lépnek hatályba.

(2) A Jöt. e törvénnyel megállapított 73. §-ának (12) bekezdése, 98. §-ának (12) bekezdése és 110. §-ának (10) bekezdése 2009. február 1-jén lép hatályba.

(3) A Jöt. e törvénnyel megállapított 41. §-ának (3) bekezdése, 73. §-ának (4), (6)–(7), (13) bekezdése, 83. §-ának (5) bekezdése, 106. §-ának (7) bekezdése, 128/B. §-a és 129. §-a (2) bekezdésének u) pontja 2009. július 1-jén lép hatályba.

(4) A Jöt. e törvénnyel megállapított 48/B. §-ának (2) bekezdése 2009. október 1-jén lép hatályba.

(5) A Jöt. e törvénnyel megállapított 52. §-a (1) bekezdésének a) és d) pontja az Európai Bizottság jóváhagyó határozatának meghozatalát követő második hónap első napján lép hatályba.

(6) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy az Európai Bizottság (5) bekezdés szerinti határozata meghozatalának időpontját – annak ismerteté válását követően haladéktalanul – a Magyar Közlönyben egyedi határozattal tegye közzé.

202. § A Rega tv. e törvénnyel megállapított 13. és 14. §-át azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben az adóvisszaigénylési kérelem benyújtása 2009. január 1. napján vagy azt követően történik.

203. § A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény 153. §-a nem lép hatályba.

204. § (1) Az Itv. e törvénnyel megállapított rendelkezései – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – 2009. január 1-jén lépnek hatályba azzal, hogy azokat – az Itv. e törvénnyel megállapított 16. §-a (1) és (5) bekezdése kivételével – a 2009. január 1. napját követően illetékkiszabásra bejelentett vagy más módon az állami adóhatóság tudomásra jutott vagyonszerzési ügyekben, valamint kezdeményezett elsőfokú, illetve jogorvoslati eljárásokban kell alkalmazni. Az Itv. e törvénnyel megállapított 16. §-a (1) és (5) bekezdését az állami adóhatóság által e törvény kihirdetésének napján jogerősen még el nem bírált illeték-ügyekben is alkalmazni kell.

(2) Az Itv. e törvénnyel megállapított 2. §-ának (4) bekezdése, 16. §-ának (2) bekezdése, 17. §-ának (2) bekezdése, 23/A. §-a, 23/C. §-a, 24. §-a, 26. §-a (1) bekezdésének l) és q) pontja, 26. §-ának (2) és (10) bekezdése, 87. §-ának (2) bekezdése, 102. §-a (1) bekezdésének k) és n)–p) pontjai e törvény kihirdetését követő 45. napon lépnek hatályba azzal, hogy azokat a hatálybalépés napját követően illetékkiszabásra bejelentett vagy más módon az állami adóhatóság tudomásra jutott – az Itv. 23/C. §-át a hatálybalépés napját követően megkötött ügyletekhez kapcsolódó – vagyonszerzési ügyekben kell alkalmazni.

205. § (1) A Gjt. e törvénnyel megállapított rendelkezései – a (2)–(3) bekezdésekben foglalt kivételével – 2009. január 1-jén lépnek hatályba.

(2) A Gjt. e törvénnyel megállapított 2. §-ának (4) bekezdése e törvény kihirdetését követő 45. napon lép hatályba.

(3) A Gjt. e törvénnyel megállapított 1. §-ának (1) bekezdése, valamint 17/A–17/G. §-ai 2009. február 1-jén lépnek hatályba.

206. § (1) E törvénynek az Art.-t módosító rendelkezései – a (2)–(4) bekezdésekben foglalt kivételekkel – 2009. január 1-jén lépnek hatályba.

(2) E törvénynek az Art. 175. §-ának (17), (19), valamint (20)–(22) bekezdéseit megállapító rendelkezései, az Art. 1. melléklet I./B/3/a) pontjának ab) alpontját, illetőleg 6. számú melléklet 2. pontjának b) alpontját módosító rendelkezései, valamint e törvény 226. §-a a kihirdetés napját követő napon lépnek hatályba.

(3) E törvénynek az Art. 56. § (1) bekezdését módosító és az Art. 56. § új (3) bekezdését megállapító rendelkezése a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási

együttműködésről, valamint a 218/92/EGK rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló 1798/2003/EK (2003. október 7.) tanácsi rendelet 2. cikk 1. pontjában a magyar illetékes hatóságra vonatkozó rendelkezés módosításával egyidejűleg lép hatályba.

(4) 2009. február 1-jén lép hatályba e törvénynek az Art. 14. §-ának (1) bekezdését, 16. §-a (4) bekezdésének c) pontját, 17. §-ának (12) bekezdését, 24/A. §-ának (1), (4), (7), (11), (12) bekezdéseit, 30. §-át, 32. §-ának (1) bekezdését, 33. §-a (3) bekezdésének c) pontját, 46. §-ának (1) bekezdését, 47. §-ának (7) bekezdését, 54. §-a (5) bekezdésének b) pontját, 92. §-ának (7) bekezdéseit, 117. §-ának (4) bekezdését, 124. §-ának (2) bekezdését, 132. §-ának (3) és (7) bekezdéseit, 154. §-át, 164. §-ának (6) bekezdését, 170. §-ának (1) és (6) bekezdéseit, 172. §-ának (3), (5) és (18)–(20) bekezdéseit módosító rendelkezése.

207. § Az Eho. 11/A. §-ának e törvénnyel megállapított (4) bekezdése 2010. január 1-jén lép hatályba.

208. § (1) E törvénynek az Szt.-t módosító rendelkezései – a (2) bekezdésben, illetve a 233. § (3) bekezdésében foglaltak kivételével – 2009. január 1-jén lépnek hatályba.

(2) E törvénynek az Szt. 152. §-ának (3) bekezdését, 152/A. §-át, valamint a 178. §-ának (5) bekezdését megállapító rendelkezései a kihirdetés napját követő napon lépnek hatályba.

209. § E törvénynek a kamarai tv.-t módosító rendelkezései a kihirdetés napját követő napon lépnek hatályba.

210. § E törvénynek az Szjtv.-t módosító rendelkezései 2009. február 1-jén lépnek hatályba.

211. § E törvénynek a Fétám tv.-t módosító rendelkezései a kihirdetés napján lépnek hatályba.

Módosító rendelkezések

212. § (1) 2009. január 1-jén az Szja tv.

1. 3. §-a 9. pontjának felvezető szövegében az „ellenérték” szövegrész helyébe az „ellenérték (a továbbiakban ideértve a kamatot is)” szövegrész, a) pontjában az „az az ár” szövegrész helyébe az „az az ellenérték (ár)” szövegrész, b) pontjában az „alkalmazott ár” szövegrész helyébe az „alkalmazott ellenérték (ár)” szövegrész,

2. 3. §-ának 19. pontjában a „7 millió forintot” szövegrész helyébe a „8 millió forintot” szövegrész,

3. 3. §-a 72. pontjának d) alpontjában az „évi 120 ezer forintot” szövegrész helyébe az „évi 180 ezer forintot” szövegrész,

4. 7. §-a (1) bekezdésének kc)–ke) alpontjaiban az „a munkáltató a magánszemély javára” szövegrész helyébe

az „a munkáltató a magánszemély javára havonta” szövegrész, (2) bekezdésének d) pontjában az „önellenőrzéssel, vagy az adóhatósági adómegállapítás módosításának kezdeményezésével” szövegrész helyébe az „önellenőrzéssel” szövegrész,

5. 33. §-a (1) bekezdésének a) pontjában és 1. számú melléklete 9.5.1. pontjának a) alpontjában az „a magánszemély adóbevallásában bevallott, vagy az adóhatósági, illetve a munkáltatói adómegállapítás során elszámolt éves összes jövedelme” szövegrész helyébe az „a magánszemély összes jövedelme az adóévben” szövegrész,

6. 40. §-nak (2) bekezdésében az „a (3)–(11) bekezdés rendelkezései szerint nem kell megfizetni a családi kedvezményt, amelyet a kedvezményezett eltartott után adóbevallásában, illetőleg az adóhatósági adómegállapításában érvényesíthet a jogosult azzal, hogy e § alkalmazásában adóbevallásnak minősül a magánszemély adójának a munkáltató által történő adómegállapítása is” szövegrész helyébe az „a jogosult a kedvezményezett eltartott után családi kedvezményt érvényesíthet a (3)–(12) bekezdés, valamint a 42–43. §-ok rendelkezései szerint” szövegrész,

7. 44/A. §-ának (2) bekezdésében az „adóbevallása, adóhatósági adómegállapítása alapján” szövegrész helyébe az „adóbevallása alapján” szövegrész, (3) bekezdésében a „veszi figyelembe adóbevallásában a magánszemély, illetve ezen igazolásra szóló adatszolgáltatás alapján az adóhatósági adómegállapítás során az adóhatóság” szövegrész helyébe a „kell figyelembe venni” szövegrész, az „összegét” szövegrész helyébe az „összegét is” szövegrész, (5) bekezdésében az „adóbevallása, adóhatósági adómegállapítása alapján” szövegrész helyébe „adóbevallása alapján” szövegrész, az „az adóbevallás, adóhatósági adómegállapítás szerinti” szövegrész helyébe az „az adóbevallás szerinti” szövegrész,

8. 44/B. §-ának (1) bekezdésében a „rendelkezhet” szövegrész helyébe a „rendelkezhet – akkor is, ha a nyugdíj-előtakarékosági számlát a nyilatkozattétel időpontját megelőzően nyugdíjszolgáltatásra jogosultsága miatt megszüntette, de a rendelkezést megalapozó befizetés évének utolsó napján az adott nyugdíj-előtakarékosági számláját még nem mondta fel –” szövegrész, (2) bekezdésében a „számlavezetőhöz teljesíti” szövegrész helyébe a „számlavezetőhöz, vagy ha az adott nyugdíj-előtakarékosági számla nyugdíjszolgáltatás igénylése miatt a nyilatkozattétel időpontjára már megszűnt, a nyilatkozatban megjelölt címre (számlára), illetve ha a magánszemély nyilatkozattételének időpontja után a kiutalás teljesülésének időpontjáig szűnt meg, a számlavezető által az adóhatóságnál erre a célra nyitott beszédési számlára történt visszautalást követően, kérelemre az abban megjelölt címre (számlára) utalja azzal, hogy ez a kiutalás más (újronnan nyitott) nyugdíj-előtakarékosági számlára nem teljesíthető” szövegrész,

9. 46. §-a (2) bekezdésének a) pontjában az „a kifizető ilyenkor az adóévet követő január 31-éig teljesítendő adatszolgáltatásában feltünteteti az őstermelői igazolvány szá-

mát vagy a magánszemély regisztrációs számát is” szövegrész helyébe az „a kifizető az ilyen kifizetéseket is feltünteti az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott formában és előírt határidőre a kötelezettséget eredményező kifizetésekről, juttatásokról teljesítendő bevallásában” szövegrész,

10. 49. §-a (2) bekezdésének a) pontjában az „az egyszerűsített bevallási nyilatkozat” szövegrész helyébe az „a nemleges nyilatkozat” szövegrész, (13) bekezdésében az „5 millió forintot” szövegrész helyébe az „50 millió forintot” szövegrész, (17) bekezdésében az „az adóbevallásában” szövegrész helyébe az „az adóhatósági közreműködés nélkül elkészített bevallásban” szövegrész,

11. 49/C. §-a (7) bekezdésében az „azon része után, amely nem haladja meg az adóévi vállalkozói jövedelem meghatározásánál költségként elszámolt vállalkozói kivét 30 százalékát, az adó mértéke 25 százalék, a vállalkozói osztalékalap fennmaradó része után az adó mértéke 35 százalék” szövegrész helyébe az „adója 25 százalék” szövegrész,

12. 50. §-a (1) bekezdésének a) és c) pontjában, valamint 52. §-a (1) bekezdésének a) pontjában a „8 millió forintot” szövegrész helyébe a „15 millió forintot” szövegrész, 50. §-a (4) bekezdésében és 52. §-a (1) bekezdésének a) pontjában a „40 millió forintot” szövegrész helyébe a „100 millió forintot” szövegrész,

13. 76. §-a (4) bekezdésében a „lőversenyfogadásból” szövegrész helyébe a „lőversenyfogadásból, bingójáték-ból” szövegrész,

14. 77/C. §-ának (18) bekezdésében az „500 ezer forintot” szövegrész helyébe az „1 millió forintot” szövegrész,

15. 78/A. §-ának (3) bekezdésében a „számának feltüntetésével szolgáltat adatot – az adóévet követő január 31-éig – a kifizetésről az adóhatóságnak” szövegrész helyébe a „számának vagy a regisztrációs számának feltüntetésével az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott formában és előírt határidőre a kötelezettséget eredményező kifizetésekről, juttatásokról teljesítendő bevallásában szolgáltat adatot a kifizetésről az adóhatóságnak” szövegrész, a (4) bekezdésben az „esetén –, ha az adóévben nem volt más olyan jövedelme, amelyet be kellene valani, adóbevallás benyújtása helyett, egyszerűsített bevallási nyilatkozat aláírásával – az adóévben” szövegrész helyébe „esetén az adóévben” szövegrész, a „jövedelme, feltéve” szövegrész helyébe a „jövedelme (nemleges nyilatkozat), feltéve” szövegrész, az „a tény nyilatkozatában” szövegrész helyébe az „a tény a nyilatkozatban” szövegrész, a (6) bekezdésben az „az egyszerűsített bevallási nyilatkozatot” szövegrész helyébe az „a nemleges nyilatkozatot” szövegrész, az „önadózás esetén adóbevallásában, egyébként a munkáltatói adómegállapításának, vagy az adóhatósági adómegállapítás érdekében tett nyilatkozatának kiegészítéseként” szövegrész helyébe az „adóbevallásban, illetve a munkáltatói adómegállapítás keretében” szövegrész, a (7) bekezdésben az „adott nyilatkozat” szö-

vegrész helyébe az „adott nemleges nyilatkozat” szövegrész,

16. 1. számú mellékletének 1.1. pontjában a „lakbér-hozzájárulás” szövegrész helyébe a „lakbér-hozzájárulás, az árvaellátásra jogosult gyermekre tekintettel kapott özvegyi nyugdíj” szövegrész, 3.3 pontjában a „megszerzett bevétel” szövegrész helyébe a „megszerzett bevétel, továbbá a 2008. január 1-je előtt alapított, a magyar kultúra, tudomány, művészet és sport érdekében kiemelkedő tevékenységet folytató és kimagasló eredményt elérő magánszemélynek nyilvános jelölés alapján odaítélt és nyilvánosan átadott szakmai díj” szövegrész,

17. 3. számú melléklete II. Igazolás nélkül elszámolható költségek fejezetének 6. pontjában az „a munkáltató által” szövegrész helyébe az „a kifizető által” szövegrész,

18. 6. számú melléklete I. fejezetének c) pontjában a „2 liter meghaladó” szövegrész helyébe a „0,5 liter elérő” szövegrész, II/C. fejezetének 1. pontjában az „Erdőgazdálkodás és e tevékenység termékeiből TEÁOR 02.04401 10 4403-ból is” szövegrész helyébe az „Erdőgazdálkodás és e tevékenység termékei” szövegrész

19. 11. számú melléklete II. Az értéksökkenési leírás szabályai fejezete 2. pontjának o) alpontjában a „tartalék alapjául szolgáló lekötött számlakövetelésből feloldott összeget” szövegrész helyébe „tartalék-nyilvántartásból kivezetett összeget” szövegrész lép.

(2) 2009. február 1-jén az Szja tv.

1. 3. §-ának 10. pontjában a „szükséges utazást” szövegrész helyébe a „szükséges utazást; továbbá az országgyűlési képviselő, a polgármester, az önkormányzati képviselő e tisztségével összefüggő feladat ellátása érdekében szükséges utazás (a lakóhelytől való távollét)” szövegrész,

2. 49/B. §-a (13) bekezdése b) pontjának 1. alpontjában az „azzal, hogy” szövegrész helyébe a „feltéve, hogy” szövegrész, az „egyéni vállalkozónak” szövegrész helyébe az „egyéni vállalkozó” szövegrész, a „cégautó adót kell fizetnie” szövegrész helyébe a „cégautó adót fizet” szövegrész, 2. alpontjában az „az egyéni vállalkozói tevékenység tárgyát képezi, és az egyéni vállalkozó sem személyes munkavégzésével, sem személyes használatával összefüggésben nem üzemelteti” szövegrész helyébe az „a személygépkocsi-bérbeadó vagy személyszállító tevékenységet folytató egyéni vállalkozó tevékenységének tárgyát, illetve eszközt képezi, azt más célra részben sem használja, és ezt üzleti nyilvántartásai egyértelműen alátámasztják” szövegrész,

3. 3. számú melléklete IV. A járművek költsége fejezetének 1. pontjában a „költségelszámolási módszertől nem térhet el” szövegrész helyébe a „költségelszámolási módszertől – ideértve a választott üzemanyag-fogyasztási normát is – nem térhet el” szövegrész, 6. pontjában az „az év első és utolsó napján a” szövegrész helyébe az „az üzemi célú futás kezdő és záró” szövegrész,

4. 11. számú melléklete III. A járművek költsége fejezete 1. pontjában az „üzemi jármű” szövegrész helyébe az

„üzemi célú jármű (e rendelkezés alkalmazásában a személygépkocsi-bérbeadó vagy személyszállító tevékenységet folytató egyéni vállalkozónál a tevékenység tárgyát, illetve eszközét képező személygépkocsi is, ha az egyéni vállalkozó azt más célra részben sem használja, és üzleti nyilvántartásai ezt egyértelműen alátámasztják)” szövegrész, a „költségelszámolási módszertől nem térhet el” szövegrész helyébe a „költségelszámolási módszertől – ideértve a választott üzemanyag-fogyasztási normát is – nem térhet el” szövegrész, 5. pontjában az „A 2. pontban” szövegrész helyébe az „Az 1. pontban” szövegrész, 8. pontjában az „a 2. pontban” szövegrész helyébe az „az 1. pontban” szövegrész, 9. pontjában az „az év első és utolsó napján a” szövegrész helyébe az „az üzemi célú futás kezdő és záró” szövegrész, a „magánszemély munkáltatója” szövegrész helyébe a „magánszemélynek kifizető” szövegrész lép.

213. § (1) 2008. január 1-jétől alkalmazhatóan a Tao. 1. számú mellékletének 14. pontjában az „a területfejlesztés kedvezményezett térségeinek jegyzékéről szóló kormányrendelet szerint a területfejlesztés szempontjából leghátrányosabb helyzetű 48 kistérség valamelyikében” szövegrész helyébe a „a jogszabályban megnevezett leghátrányosabb térségek, települések valamelyikében” szövegrész lép.

(2) 2008. január 1-jétől alkalmazhatóan a Tao. 5. számú mellékletének 4. és 5. pontjában az „illetve a tevékenységet folytató közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság” szövegrész helyébe az „illetve a tevékenységét folytató nonprofit gazdasági társaság” szövegrész lép.

214. § 2009. február 1-jén az egyszerűsített vállalkozói adóról 2002. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Eva)

a) 4. §-a (6) bekezdésében „A bizonylatot, a nyilvántartást” szövegrész helyébe „A bizonylatot (ide értve a beszerzésekről kapott bizonylatot is), a nyilvántartást” szövegrész lép,

b) 16/A. §-ának (1) bekezdésében az „(ide nem értve különösen a tevékenységében személyesen közreműködő tagját) után,” szövegrész helyébe az „(ide nem értve különösen a tevékenységében személyesen közreműködő tagját, valamint az alkalmi munkavállalói könyvvvel foglalkoztatott személyt) után,” szövegrész lép,

c) 17. §-a (3) bekezdésében „Az egyéni vállalkozó adóalanyt az adóévben nem terheli cégautó-adó, továbbá vállalkozói személyi jövedelemadó” szövegrész helyébe „Az egyéni vállalkozó adóalanyt az adóévben nem terheli vállalkozói személyi jövedelemadó” szövegrész lép,

d) 18. §-a (4) bekezdésében „az adóévben nem terheli a cégautóadóval, valamint – a jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság adóalany által juttatott bevétel alapján – az osztalék utáni személyi jövedelemadóval és” szövegrész helyébe „az adóévben nem terheli – a

jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság adóalany által juttatott bevétel alapján – az osztalék utáni személyi jövedelemadóval és” szövegrész lép.

215. § (1) 2009. január 1. napján az Áfa tv.

a) 3. §-ának b) pontjában a „termékek különös” szövegrész helyébe a „termékek forgalmazásának különös” szövegrész, valamint

b) 107. §-ának (5) bekezdésében a „törvényben kihirdetett” szövegrész helyébe a „törvényben vagy kormányrendeletben kihirdetett” szövegrész lép.

(2) 2009. február 1. napján az Áfa tv.

a) 85. §-a (1) bekezdésének l) pontjában a „nyilvántartott tagsággal” szövegrész helyébe a „tagsággal” szövegrész,

b) 85. §-a (1) bekezdésének n) pontjában a „közszolgáltató” szövegrész helyébe a „közszolgáltató vagy népi iparművész minősítéssel rendelkező személy, szervezet” szövegrész,

c) 127. §-a (1) bekezdésének ca) alpontjában a „határozat” szövegrész helyébe az „okirat” szövegrész,

d) 165. §-a (1) bekezdésének b) pontjában a „163. § a) pontjában” szövegrész helyébe a „163. § (1) bekezdésének a) pontjában” szövegrész,

e) 169. §-ának g) pontjában a „163. § a) és b) pontjában” szövegrész helyébe a „163. § (1) bekezdésének a) és b) pontjában” szövegrész,

f) 210. §-ának (2) bekezdésében az „együttes ellenértéke” szövegrész helyébe az „együttes ellenértéke (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban: egyedi nyilvántartáson alapuló módszer)” szövegrész, valamint

g) 217. §-ának (2) bekezdésében a „(a továbbiakban: egyedi nyilvántartáson alapuló módszer)” szövegrész helyébe a „(ezen alfejezet alkalmazásában a továbbiakban: egyedi nyilvántartáson alapuló módszer)” szövegrész lép.

216. § (1) E törvény kihirdetését követő napon a Jöt. 117. §-a (5) bekezdése első mondatában a „b) és c) pontja” szövegrész helyébe „b) vagy c) pontja” szövegrész, 119. §-ának (12) bekezdésében a „(8) bekezdés” szövegrész helyébe a „(11) bekezdés” szövegrész, (14) bekezdésében az „Art. 103. § (3), (5)–(7) bekezdésének” szövegrész helyébe az „Art. 103. § (8)–(9) bekezdésének” szövegrész, az „Art. 103. § (6) bekezdése” szövegrész helyébe az „Art. 103. § (8) bekezdése” szövegrész, 132. §-ában a „2008. december 31-éig” szövegrész helyébe a „2011. március 31-éig” szövegrész lép.

(2) 2009. január 1-jével a Jöt. 7. §-a 1. pontjának d) alpontjában a „legkésőbb 5 munkanappal” szövegrész helyébe a „legkésőbb 3 munkanappal” szövegrész, 43. §-a (6) bekezdésének b) pontjában és 104. §-a (15) bekezdésének b) pontjában a „vagy az adóhatóság” szövegrész helyébe a „vagy a vámhatóság, illetve az adóhatóság” szö-

vegrész, 47/A. §-ának (1) bekezdésében a „Közösség területére delegált diplomáciai és konzuli képviselő” szövegrész helyébe a „diplomáciai és hivatásos konzuli képviselő” szövegrész lép.

217. § 2009. január 1. napján a Rega tv. 10/A. §-a (2) bekezdésének harmadik mondatában az „A nyilatkozat” szövegrész helyébe az „Az indítvány” szövegrész lép.

218. § (1) 2009. január 1-jén a Vtv. 7/A. §-ának *d)* pontjában az „az eljáró vámhatóság felettes szervének” szövegrész helyébe a „Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnokságának” szövegrész lép.

(2) 2009. január 1-jén a Vtv. 1. §-a (3) bekezdésének 7. pontjában az „Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap Garanciarészlegének finanszírozási rendszerébe tartozó ügyletek tagállamok által végzett vizsgálatáról és a 77/435/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 1989. december 21-i 4045/89/EGK rendelet” szövegrész helyébe az „Európai Mezőgazdasági Garanciaalap finanszírozási rendszerébe tartozó ügyletek tagállamok által végzett vizsgálatáról szóló 485/2008/EK rendelet (a továbbiakban: 485/2008/EK tanácsi rendelet)” szövegrész, 7. §-a (3) bekezdésének *a)* és *b)* pontjában és 7/K. §-ában a „4045/89/EGK rendelet” szövegrész helyébe a „485/2008/EK tanácsi rendelet” szövegrész, 7/A. §-ának *e)* pontjában az „az Európai Mezőgazdasági és Orientációs Garancia Alap Garancia Részlegének finanszírozási rendszerébe tartozó ügyletek tagállamok által végzett vizsgálatáról és a 77/435/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 4045/89/EGK tanácsi rendelet” szövegrész helyébe az „a 485/2008/EK tanácsi rendelet” szövegrész lép.

219. § 2009. január 1-jén a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 96. §-a (3) bekezdésének *a)* pontjában a „vámhivatal” szövegrész helyébe a „vámhatóság” szövegrész lép.

220. § 2009. január 1-jén a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 37. §-ának (2) bekezdésében a „vámhivatal” szövegrész helyébe „vámhatóság” szövegrész lép.

221. § 2009. január 1-jén a VPtv. 2. §-a (1) bekezdésének *e)* pontjában az „Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap Garanciarészlegéből (EMOGA)” szövegrész helyébe az „Európai Mezőgazdasági Garanciaalapból (EMGA)” szövegrész lép.

222. § 2009. január 1-jén a Htv. 13/A. §-ának (1) bekezdésében a „(2)–(6)” szövegrész helyébe a „(2)–(7)” szövegrész, 2. számú mellékletének 6.1. pontjában a „kiadását” szövegrész helyébe a „jogerőre emelkedését” szövegrész lép, a 3. számú mellékletében a 2007. évi CXXVI. tör-

vény 6. számú mellékletének 2. pontjával beiktatott 6. pont számozása 7. pontra változik.

223. § 2009. július 1-jén a Htv. 52. § 31. pontjának *c)* pontjában és 3. számú melléklete 2.2. pontjának felvezető szövegében a „közüzemi szolgáltató” szövegrészek helyébe az „egyetemes szolgáltató” szövegrész lép, egyidejűleg a 3. számú melléklet 2.2. pontjának *a)* alpontjában a „vagy közüzemi” szövegrész hatályát veszti.

224. § (1) 2009. január 1-jén az Itv. 32. § (1) bekezdésében a „határozat” szövegrész helyébe a „döntés” szövegrész, a 32. § (2) bekezdésében a „ügyfél lakóhelye” szövegrész helyébe az „ügyfél lakóhelye, székhelye” szövegrész, a 73. §-ának (3) bekezdésében a „határozata ellen benyújtott fellebbezés” szövegrész helyébe a „határozata, végzése és végrehajtási cselekménye ellen kezdeményezett jogorvoslati eljárás” szövegrész, a 76. §-ának (3) bekezdésében a „közlekedési igazgatási hatósági (okmányirodai)” szövegrész helyébe az „okmányirodai” szövegrész lép.

(2) E törvény kihirdetését követő 45. napon az Itv. 12. §-ának (4) bekezdésében „Gépjármű, pótkocsi” szövegrész helyébe „Gépjármű, pótkocsi tulajdonjogának, vagyoni értékű jogának” szövegrész lép, a 18. §-a (2) bekezdésének *d)* pontjában a „tulajdonának, haszonélvezetének” szövegrész helyébe a „tulajdonjogának, vagyoni értékű jogának” szövegrész, a 26. §-ának (5) bekezdésében az „a *qb*)–*qd*)” szövegrész helyébe az „az (1) bekezdés *qb*–*qe*) pontjai szerinti” szövegrész lép.

225. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Art.

a) a 16. §-ának (4) bekezdésében a „a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint a szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény” szövegrész helyébe a „a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény” szövegrész,

b) a 31. §-a (5) bekezdésének második mondatában a „közhasznú, kiemelkedően közhasznú szervezetként besorolt felsőoktatási intézmény, feltéve, hogy” szövegrész helyébe a „közhasznú, kiemelkedően közhasznú szervezetként besorolt felsőoktatási intézmény, az európai területi együttműködési csoportosulás, feltéve, hogy” szövegrész,

c) a 43. §-a (1) bekezdésének harmadik mondatában a „adóként” szövegrész helyébe a „adónként” szövegrész,

d) a 46. §-ának (4) bekezdésében az „adóévet követő év január 31-éig” szövegrész helyébe az „adóévet követő év február 15-ig” szövegrész,

e) az 57. §-a (1) bekezdés *f)* pontja utolsó mondatában a „az igazgatási együttműködést szabályozó európai közösségi rendelet” szövegrész helyébe a „a 1798/2003/EK rendelet és végrehajtási rendelete” szövegrész,

f) a 85/A. §-a (3) bekezdésében a „behajthatatlanság címen törölt” szövegrész helyébe a „behajthatatlanság címen nyilvántartott” szövegrész,

g) a 116. §-ának (4) bekezdésében a „körülményekhez képest eltérést állapít meg” szövegrész helyébe a „körülményekhez, minősítéshez képest eltérést állapít meg” szövegrész,

h) a 160. §-a (5) bekezdésének c) pontjában az „engedélyezését e törvény kizárja” szövegrész helyébe az „engedélyezését törvény kizárja” szövegrész,

i) a 175. §-át megelőző alcímben a „Nyomtatványok” szövegrész helyébe a „Nyomtatványok, elektronikus űrlapok, adóügyek elektronikus intézése, felhatalmazás rendeltetalkotásra” szövegrész,

j) a 175. §-a (1) bekezdésének első mondatában a „teljesítéshez nyomtatványt rendszeresíthet” szövegrész helyébe a „teljesítéshez nyomtatványt, elektronikus űrlapot rendszeresíthet” szövegrész,

k) a 175. §-a (2) bekezdésének első mondatában a „gépi adathordozón is teljesíthető” szövegrész helyébe az „elektronikus úton is teljesíthető” szövegrész,

l) a 178. §-ának 10. pontjában a „gazdasági társaság, egyesülés, szövetkezet,” szövegrész helyébe a „gazdasági társaság, fióktelep, egyesülés, szövetkezet,” szövegrész,

m) az 1. számú melléklet I/B/2/a) pontjában a „adóévet követő év február 15-éig” szövegrész helyébe a „adóévet követő év február 25-éig” szövegrész,

n) az 1. számú melléklet I/B/5 pontjában a „adóévet követő év február 15-éig” szövegrész helyébe a „adóévet követő év február 25-éig” szövegrész,

o) a 2. számú melléklet I/Határidők/1/B pontjának d) alpontjában a „adóévet követő év február 15-éig” szövegrész helyébe a „adóévet követő év február 25-éig” szövegrész,

p) a 2. számú melléklet I/Határidők/2/a) pontjának utolsó francia bekezdésében a „adóévet követő év február 15-éig” szövegrész helyébe a „adóévet követő év február 25-éig” szövegrész,

q) a 3. számú melléklet G/4. pontjában a „a jármű tulajdonjogának bejegyzésére, annak változására” szövegrész helyébe a „a jármű tulajdonjogának, üzemben tartói jogának bejegyzésére, ezek valamelyikének változására” szövegrész, illetőleg „a járműtulajdonos” szövegrész helyébe a „a járműtulajdonos, üzemben tartói jog jogosítottja” szövegrész,

r) a 3. számú melléklet G/6. pontjában a „az alábbi tartalommal adatot szolgáltat” szövegrész helyébe „az alábbi tartalommal – elektronikus úton – adatot szolgáltat” szövegrész,

s) a 3. számú melléklet J) pontjában az „adóévet követő év január 31-éig” szövegrész helyébe az „adóévet követő év február 15-ig” szövegrész lép.

(2) 2009. február 1-jén az Art. 24/A. §-a (4) bekezdésének első mondatában a „határozat jogerőre emelkedését követő 45 napon belül” szövegrész helyébe a „határozat

jogerőre emelkedését követő 30 napon belül” szövegrész, illetőleg a „határozat jogerőre emelkedésének napját követő” szövegrész helyébe a „határozat jogerőre emelkedése megállapításának napját követő” szövegrész lép.

226. § E törvény kihirdetését követő napon az Art. 54. § – a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvény (a továbbiakban: Pmt.) 49. §-ával megállapított – (12) bekezdésének számozása (13) bekezdésre módosul.

227. § 2009. január 1-jén a Tbj.

a) 4. §-a u) pontjának 1. alpontjában az „élő” szövegrész helyébe „a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény szerint bejelentett lakóhellyel rendelkező” szöveg,

b) 16. §-a (1) bekezdésének i) pontjában „a közoktatásról szóló törvény hatálya alá tartozó közép fokú” szövegrész helyébe „a közoktatásról szóló törvény hatálya alá tartozó alap fokú, közép fokú” szöveg,

c) 16. §-a (1) bekezdésének o) pontjában a „szociálisan rászorult személy, és erről a települési önkormányzat polgármestere hatósági bizonyítványt állított ki” szövegrész helyébe a „szociálisan rászorult” szöveg,

d) 26. §-a (9) bekezdésben a „nyugdíjjárulék (tagdíj-)” szövegrész helyébe a „nyugdíjjárulék (tagdíj) és egészségbiztosítási járulék” szöveg,

e) 30/A. §-ának (2) bekezdésében „a hétmillió forintot” szövegrész helyébe „az Szja tv. szerinti mezőgazdasági kistermelőre vonatkozó bevételi értékhatárt” szöveg, „A hétmillió forintos bevételi összeghatár” szövegrész helyébe „Az Szja tv. szerinti mezőgazdasági kistermelőre vonatkozó bevételi értékhatár” szöveg,

f) 54. §-ának (2) bekezdésében a „biztosítási jogviszony” szövegrész helyébe a „biztosítás vagy az egészségügyi szolgáltatásra való jogosultság” szöveg lép.

228. § 2009. január 1-jén az Eho.

a) 3. §-a (1) bekezdésének a) pontjában a „2. § (6) bekezdésének d) pontjában és (7) bekezdésének d) pontjában” szövegrész helyébe az „51/C. §-ában” szöveg,

b) 6. §-ának (2) bekezdésében „a (3) bekezdés a)–d) pontjában” szövegrész helyébe „a (3) bekezdés a)–d) pontjában és a (4) bekezdésben” szöveg, lép.

229. § 2009. január 1-jén az Szht.

a) 4. §-ának (9) bekezdésében a „tárgyét követő év második hónapjának 15. napjáig” szövegrész helyébe a „tárgyét követő év második hónapjának 25. napjáig” szövegrész,

b) 6. §-a (1) bekezdésében az „adóévet követő év második hónap 15. napjáig” szövegrész helyébe az „adóévet követő év második hónap 25. napjáig” szövegrész,

c) 6. §-a (5) bekezdésében a „tárgyévét követő év második hónapja 15. napjáig” szövegrész helyébe a „tárgyévét követő év második hónapja 25. napjáig” szövegrész lép.

230. § 2009. január 1. napján az Öpt.

a) 2. § (4) bekezdésének a) pontjában a „személy” szövegrész helyébe a „közeli hozzátartozó” szövegrész lép,

b) 11. §-ának (2) bekezdésében a „tagsági okiratként” szövegrész helyébe a „vagy a tagsági okiratot” szövegrész lép,

c) 45. §-ának (2) bekezdése a „cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvényt” szövegrészt követően az „(a továbbiakban: Ctv.)” szövegrésszel egészül ki,

d) 50. §-ának (2) bekezdésében az „a 2. § (7) bekezdés ce) pontjában” szövegrész helyébe az „az 50/B. § (2) bekezdésében” szövegrész lép,

e) 50/B. § (1) bekezdésének g) pontjában a „20000 forint” szövegrész helyébe az „a tárgyév első napján érvényes havi minimálbér harminc százaléka” szövegrész lép.

231. § 2009. január 1. napján az Mpt.

a) 2. §-ának (3) bekezdése az „1996. évi CXII. törvényben (a továbbiakban: Hpt.),” szövegrészt követően az „a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvényben (a továbbiakban: Bszt.),” szövegrésszel egészül ki,

b) 4. §-a (2) bekezdésének y) pontjában a „meghatározott személyek” szövegrész helyébe a „megjelölt közeli hozzátartozó” szövegrész lép,

c) 29. §-ának (7) bekezdése a „Ha a tagnak” szövegrészt követően az „a törvényes öröklés rendje szerint” szövegrésszel egészül ki,

d) 44. §-ának (3) bekezdésében az „az (1) bekezdés” szövegrész helyébe az „a (2) bekezdés” szövegrész lép,

e) 44. §-ának (5) bekezdése a „székhelyében,” szövegrészt követően az „a bevételek tartalékok közötti megosztásának arányában,” szövegrésszel egészül ki,

f) 69. §-ának (11) bekezdésében az „elszámolni” szövegrész helyébe a „számolni” szövegrész lép,

g) 76. §-ának (1) bekezdésében a „Hpt. 3. § (1) bekezdésének i) pontja szerinti „letétkezelés kollektív befektetések részére” szolgáltatás” szövegrész helyébe a „Bszt. 5. § (2) bekezdésének b) pontja szerinti „letétkezelés” szolgáltatás” szövegrész lép.

232. § 2009. január 1. napján az Szjftv. 5. § (5) bekezdésének b) pontjában az „adóhatósági adómegállapítást” szövegrész helyébe az „egyszerűsített bevallást” szövegrész lép.

233. § (1) 2009. január 1-jén az Szt. 17. §-ának (2) bekezdésében a „96–98. §-ok” szövegrész helyébe a „96–98/A. §-ok” szövegrész, az Szt. 20. §-ának (4) bekez-

désében a „legalább 75%-ban” szövegrész helyébe a „több mint 50%-ban” szövegrész, az Szt. 151. §-ának – e törvény 181. §-a (1) bekezdésével átsorszámozott – (11) bekezdésében a „(8) bekezdésben” szövegrész helyébe a „(10) bekezdésben” szövegrész lép.

(2) 2009. január 1-jén az Szt. 78. §-ának (2) bekezdésében a „jövedéki adó” szövegrész helyébe a „jövedéki adó, termékdíj” szövegrész, az Szt. 116. §-ának – e törvény 180. §-ával átsorszámozott – (3)–(6) bekezdésében az „(1) bekezdés” szövegrészek helyébe az „(1)–(2) bekezdés” szövegrész, az Szt. 124. §-a (9) bekezdésében az „52. § (4) bekezdésének” szövegrész helyébe az „e törvénynek” szövegrész, az Szt. 155. §-ának (10) bekezdésében „a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról és a könyvvizsgálói tevékenységről szóló törvény” szövegrész helyébe „a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló törvény” szövegrész, az Szt. 167. §-ának (2) bekezdésében és 168. §-ának (1) bekezdésében az „egyszerűsített” szövegrész helyébe az „egyszerűsített adattartalmú” szövegrész, valamint az Szt. 177. §-ának (15) bekezdésében az „Szt.” szövegrész helyébe az „e törvény” szövegrész lép.

(3) 2010. január 1-jén az Szt. 20. §-ának (4) bekezdésében a „több mint 50%-ban” szövegrész helyébe a „több mint 25%-ban” szövegrész lép.

234. § 2009. február 1-jén az Szjtv.

a) 12. §-a (3) bekezdésének b) pontjában a „pénzmosás” szövegrész helyébe „pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása” szövegrész,

b) 29. §-ának (2) bekezdésében a „100 millió Ft” szövegrész helyébe „50 millió forint” szövegrész lép.

235. § E törvény kihirdetését követő 45. napon a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 20. §-ának (3) bekezdése a) pontjában a „30%-a” szövegrész helyébe a „12%-a” szövegrész, ba) pontjában a „k: korrekciós tényező; melynek értéke 2003-ban 1, és az ezt követő években évenként az ipari – élelmiszeripar nélküli – belföldi értékesítés árindexével növekszik” szövegrész helyébe a „k: korrekciós tényező, melynek értéke 2003-ban 1, és az ezt követő években évenként 0,24-gyel növekszik” szövegrész, bb) pontjában a „30%-a” szövegrész helyébe a „12%-a”, a „30%-ot” szövegrész helyébe a „12%-ot” szövegrész lép.

236. § 2009. január 1-jén a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 2. számú melléklete A közoktatás információs rendszere alcímen belül a következő új 7. ponttal egészül ki:

„7. A közoktatási információs rendszer a 6.6 pontban meghatározottakon túl tartalmazza továbbá azokat az adatokat, amelyek a jogszabályokban biztosított kedvezményekre való igényjogosultság elbírálásához és igazolásá-

hoz, kötelezettségek teljesítéséhez szükségesek, így a tanuló nemét, a fényképét, az igénybe vett szolgáltatást, az oktatás munkarendjét, a társadalombiztosítási azonosító jelét.”

237. § 2008. december 31-én a Pmt. 44. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) E törvény 3. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„a) *adótanácsadó, adószakértő, okleveles adószakértő*: aki a külön jogszabályokban meghatározott feltételek szerint megszerzett szakmai képesítéssel és ilyen tevékenység folytatására jogosító engedéllyel rendelkezik, és a külön jogszabályokban meghatározott adótanácsadói, adószakértői, illetve okleveles adószakértői névjegyzékben szerepel.”

Hatályon kívül helyező rendelkezések

238. § (1) 2009. január 1-jén hatályát veszti az Szja tv.

1. 16. §-a (4) bekezdésének utolsó mondata,
2. 25. §-a (2) bekezdésének c) pontja, valamint (5) bekezdése,

3. 44/A. §-a (1) bekezdésének felvezető szövegében a „vagy az adóhatósági adómegállapítás céljából tett nyilatkozat keretében tett külön nyilatkozat” szövegrész,

4. 71. §-a és az azt megelőző cím,

5. 1. számú mellékletének 9.5.4. pontja.

(2) 2009. február 1-jén hatályát veszti az Szja tv.

1. 16. §-a (4) bekezdésének negyedik mondata,
2. 69. §-a (1) bekezdésének *ma)* alpontja, *n)* pontja, (2) bekezdésében a „– kivéve a kifizető személygépkocsija magáncélú használatára tekintettel keletkező jövedelmet –”, szövegrész, (12) bekezdésében az „úthasználatra jogosító bérlet, jegy esetében a díjköteles útszakaszon megtett út hosszából a magáncélú utazás arányával, telefonszolgáltatás esetében” szövegrész és az „A magáncélú utakra vonatkozó útnyilvántartás hiányában a bérlet árának 50 százaléka számít a magáncélú használat értékének.” szövegrész,
3. 70. §-a,
4. 3. számú melléklete II. Igazolás nélkül elszámolható költségek fejezetének 2. pontja,
5. 11. számú melléklet II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezete 2. pontjának *b)* alpontjában az „a cégautó adó megfizetésére tekintettel, illetőleg” szövegrész, III. A járművek költségek fejezetének 2. pontja, 4. pontja, 8. pontjában az „a 3. és 4. pont rendelkezéseiben foglalt korlátozások értelemszerű alkalmazásával” szövegrész és 9. pontjának utolsó mondata.

239. § 2009. január 1-jén hatályát veszti az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2002. évi XLII. törvény

302. §-ának (7) bekezdése, valamint a 303. §-ának (8)–(9) bekezdése.

240. § 2009. január 1. napján az Áfa tv. 262. §-ának (3) és (5) bekezdése, valamint 263–266. §-ai hatályukat veszti.

241. § (1) 2009. január 1-jével a Jöt. 37. §-ának (9) bekezdése, 42. §-a (8) bekezdésének első mondatában a „belföldi székhelyű hitelintézet által vállalt vagy felülgarantált” szövegrész, 47/A. §-ának (4) bekezdésében az „a Község területén működő,” szövegrész, 73. §-ának (13) bekezdése, valamint 114. §-a (2) bekezdésének *k)* pontja hatályát veszti.

(2) 2009. február 1-jével a Jöt. 117. §-ának (5) bekezdése hatályát veszti.

(3) 2009. július 1-jével a Jöt. 129. §-ának (2) bekezdése *c)* pontjában a „módjára és technikai feltételeire,” szövegrész és *f)* pontjában a „módjának és technikai feltételeinek,” szövegrész, valamint 129. §-ának (6) bekezdése hatályát veszti.

(4) 2009. október 1-jével a Jöt. 22. §-ának (2) bekezdésében és 25. §-ának (2) bekezdésében az „– a vámhatósággal létesített közvetlen számítógépes kapcsolati rendszerben –” szövegrész, 24. §-a (1) bekezdésének *e)* pontja, 26. §-a (3) bekezdésének *e)* pontja, 31. §-a (3) bekezdésének *d)* pontja, 35. §-a (1) bekezdésének *f)* pontjában az „a termékmérlegre vonatkozó adatszolgáltatási és az adóbevallási kötelezettségét, valamint” szövegrész hatályát veszti.

(5) A Jöt. e törvénnyel megállapított 52. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában az „illetve amennyiben legalább 4,8 térfogatszázalék bioetanolt – közvetlen bekeveréssel és/vagy ETBE formájában – tartalmaz, 103 500 Ft/ezer liter,” szövegrész, 52. §-a (1) bekezdésének *d)* pontjában az „illetve amennyiben legalább 4,8 térfogatszázalék biodizelt tartalmaz, 85 000 Ft/ezer liter,” szövegrész 2015. január 1-jével hatályát veszti.

242. § Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvény 435. §-ának (3) bekezdése a Jöt. e törvénnyel megállapított 52. §-a (1) bekezdésének *a)* és *d)* pontja hatálybalépésének napján hatályát veszti.

243. § 2009. július 1-jével az energiaadóról szóló 2003. évi LXXXVIII. törvény 10. §-ának (3) bekezdésében az „és a közigazgatási informatikáért felelős miniszter” és az „együttes” szövegrész hatályát veszti.

244. § 2009. január 1. napján a Rega tv. 20. §-ának (2) bekezdése hatályát veszti.

245. § 2009. január 1-jén hatályát veszti a Vtv. 15. §-ának (6) bekezdése.

246. § 2009. január 1-jén a Htv. 42. §-a (5) bekezdésének második mondata hatályát veszti.

247. § (1) E törvény kihirdetését követő 45. napon az Itv. 26. §-ának (7) és (8) bekezdése hatályát veszti.

(2) 2009. július 1-jén az Itv. 73. §-a (2) bekezdésének *b)* pontjában az „amennyiben az okmányirodán erre lehetőség van,” szövegrész, továbbá az Itv. 76. §-ának (1) bekezdésében az „– amennyiben erre lehetőség van –” szövegrész hatályát veszti.

248. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Art.

1. a 13. §-ának (2) bekezdése,
2. a 16. §-a (4) bekezdésének második mondata,
3. a 17 §-a (2) bekezdésének második mondatában a „[24. § (8) bekezdése]” szövegrész,
4. a 25. §-a (1) bekezdésének *c)* pontjában az „adatszolgáltatás alapján adóhatósági adómegállapítás útján,” szövegrész,
5. a 26. §-a (3) bekezdésének *c)* pontjában az „, , illetőleg az adóhatóság (a továbbiakban: adóhatósági adómegállapítás)” szövegrész,
6. a 31. §-a (5) bekezdésének első mondata,
7. a 33. §-a (9) bekezdésének *c)* pontja,
8. a 43. §-a (8) bekezdésében a „állami és az önkormányzati” szövegrész,
9. az 50. §-a (4)–(5) bekezdései,
10. a 60. §-a (1) bekezdésének *f)* pontja,
11. a 65. §-ának (2) bekezdése,
12. a 85/A. §-a (4) bekezdésének első mondatában az „adatszolgáltatáson alapuló adóhatósági vagy” szövegrész,
13. a 85/A. §-a (4) bekezdésének harmadik mondatában az „, , illetőleg nem jelentette be, hogy az adatszolgáltatás alapján történő adóhatósági adómegállapítás választása útján teljesíti adókötelezettségét” szövegrész,
14. a 135. §-a (4) bekezdésében az „, , illetőleg az adatszolgáltatás alapján történő adóhatósági adómegállapítás” szövegrész,
15. a 141. §-a (3) bekezdésében „a súlyosítási tilalom szabályaira is figyelemmel” szövegrész,
16. a 160. §-ának (2) bekezdése,
17. a 161. §-a (2) bekezdésének harmadik mondata,
18. a 168. §-a (3) bekezdésének második mondata,
19. a 172. §-a (2) bekezdésének *b)* pontjában az „, , igazolatlan eredetű árut forgalmaz” szövegrész,
20. a 175. §-a (2) bekezdésének második mondata,
21. a 175. §-a (3) bekezdésének első mondatában a „továbbá a gépi adathordozóról készült aláírt irat,” szövegrész,
22. a 175. §-a (12) bekezdésének *c)* pontja,
23. az 1. számú melléklet I/B/2 pontjában a „, , és az adóévről készült éves beszámolóját az adóhatósághoz benyújtania” szövegrész,

24. a 3. számú melléklet A/II. pontjában a „, , gépi adathordozón április 20-áig” szövegrész,

25. a 3. számú melléklet B. pont második bekezdésében a „vagy gépi adathordozón” szövegrész,

26. a 3. számú melléklet D/I./4. pontjában a „vagy gépi adathordozón,” szövegrész,

27. a 3. számú melléklet I. pontjában a „vagy gépi adathordozón” szövegrész,

28. a 3. számú melléklet J. pontjában a „vagy gépi adathordozón” szövegrész,

29. a 6. számú melléklet 1. pontjában a „, , és ezzel egyidejűleg az adóévről készült éves beszámolóját elektronikusan az adóhatósághoz benyújtja” szövegrész,

30. a 7. számú melléklet 1. pontjában a „vagy gépi adathordozón” szövegrész,

31. a 7. számú melléklet 3. pontjában a „vagy gépi adathordozón” szövegrész hatályát veszti.

249. § 2009. január 1-jén hatályát veszti a Tbj.

a) 2. §-ának (3) bekezdésében a „, , valamint a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvényben meghatározott díjfizetési kötelezettségük” szövegrész,

b) 4. §-ának *k)* pontjában „az Szja tv. 71. §-a szerinti adóköteles béren kívüli juttatás adóalapként meghatározott részének a személyi jövedelemadóval növelt összege,” szövegrész,

c) 8. §-ának *d)* pontja,

d) 11. §-a *b)* pontjának *ba)* alpontja,

e) 24. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában „az adóköteles béren kívüli juttatás adóalapként meghatározott részének személyi jövedelemadóval növelt összege,” szövegrész,

f) 26. §-a (9) bekezdésének második mondata,

g) 44/A. §-ának (2) bekezdésében az „és a hadigondozotti pénzellátásban” szövegrész,

h) 44/A. §-ának (4) bekezdésében a „folyósításának megszüntetése” szövegrész,

i) 52. §-ának (8) bekezdése.

250. § (1) 2009. január 1-jén hatályát veszti az Eho.

a) 3. §-a (3) bekezdésének *c)* pontjában az „, , illetőleg 35” szövegrész,

b) 11. §-a (8) bekezdésének negyedik mondata.

(2) 2009. február 1-jén hatályát veszti az Eho. 4. §-ának (2) bekezdése.

(3) 2010. január 1-jén hatályát veszti az Eho. 3. §-a (3) bekezdésének felvezető szövegében a „, , bevallási kötelezettség alá tartozó” szövegrész.

251. § 2009. január 1. napján az Öpt. 40. §-ának (7) bekezdésében az „, , egyidejűleg a Felügyeletnek elektronikusan adatszolgáltatás útján megküldeni” szövegrész hatályát veszti.

252. § 2009. január 1. napján hatályát veszti az Szjftv.

a) 1. § (1) bekezdésének b) pontja,

b) 1. § (2) bekezdésében a „vagy az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapításában” szövegrész,

c) 1. § (3) bekezdésében a „vagy az azt helyettesítő adómegállapításban” szövegrész,

d) 2. § (3) bekezdésének második mondata,

e) 3. § (1) bekezdésében a „vagy az azt helyettesítő adómegállapításban” szövegrész,

f) 7. § (1) bekezdés f) pontja.

253. § 2009. január 1-jén az Szt. 54. §-ának (9) bekezdésében az „, a tökemegfelelési (fizetőképességi) mutató számításáról szóló” szövegrész hatályát veszti.

254. § 2009. január 1-jén a kamarai tv. 33. §-ának (5) bekezdésében és 74. §-ának (3) bekezdésében az „a Pénzügyi Közlönyben és” szövegrész, a kamarai tv. 114. §-ának (5) bekezdésében a „, valamint a területi szervezetek elnökei” szövegrész hatályát veszti.

255. § 2009. február 1-jén az Szjtv. 26. §-a (10) bekezdésének c) pontja hatályát veszti.

256. § (1) E törvény 1. §–196. §-ai, a 212. §–255. §-ai, a 278. §-a, az 1–7. számú mellékletei 2015. január 2-án hatályukat veszítik.

(2) E § (1) bekezdése és ezen bekezdés 2015. január 3-án veszti hatályát.

Átmeneti rendelkezések

257. § (1) E törvénynek az Szja tv.-t módosító rendelkezéseit – a (2)–(19) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – a hatálybalépésük napjától megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) E törvénynek az adóhatósági közreműködéssel benyújtandó egyszerűsített bevallásra, az adóhatósági közreműködés nélkül benyújtandó bevallásra, valamint a munkáltatói adómegállapításra vonatkozó rendelkezéseit a 2008. évi adókötelezettség teljesítésénél is alkalmazni kell.

(3) Az Szja tv. e törvénnyel módosított 44/B. §-a (1) és (2) bekezdésének rendelkezését a 2008. évre vonatkozó rendelkezési jogosultság gyakorlásánál is alkalmazni lehet.

(4) Az Szja tv. 1. számú mellékletének e törvénnyel módosított 3.3. pontjának rendelkezését a hatálybalépését megelőzően adományozott díjjal összefüggő adókötelezettségre is alkalmazni lehet.

(5) Az Szja tv. 2009. január 1-jét megelőzően hatályos rendelkezései alapján tandíj, felnőttképzés díja címén ha-

lasztott adókedvezményre jogosult magánszemély – ide nem értve, amikor a magánszemély az említett rendelkezéseket módosító törvények átmeneti szabálya alapján érvényesíthet adókedvezményt – az Szja tv. 2009. január 1-jétől hatályos 35. §-a és 37. §-a alapján jogosult halasztott kedvezmény-alap figyelembevételére képzési költségeinek azon része tekintetében, amelyre vonatkozóan halasztott adókedvezményt még nem érvényesített.

(6) Tartós adományozás címén az Szja tv. 2009. január 1-jét megelőzően hatályos 41. §-a alapján érvényesített külön kedvezmény esetén, ha 2008. december 31-ét követően a tartós adományozásról szóló szerződésből eredő bármely kötelezettségét a magánszemély neki felróható okból nem teljesíti, akkor az e szerződés alapján a megelőző három évre érvényesített külön kedvezmény kétszeresét az adott évről szóló adóhatósági közreműködés nélkül elkészített bevallásának benyújtásával egyidejűleg meg kell fizetnie. Nem keletkezik visszafizetési kötelezettség azonban, ha a szerződésből eredő kötelezettség teljesítése a magánszemély halála miatt hiúsul meg, illetve, ha egyébként a teljesítés megghiúsulása a magánszemélynek nem felróható, így különösen, ha arra a másik szerződő fél közhasznúsági nyilvántartásból való törlése vagy jogutód nélküli megszűnése miatt kerül sor.

(7) Az Szja tv. 2009. január 1-je előtt hatályos 42. §-a alapján érvényesített biztosítási kedvezmény esetén a § (3)–(4) bekezdését 2008. december 31-ét követően is alkalmazni kell.

(8) Ha a magánszemély a 2008. évi adót csökkentő több adókedvezményre is jogosult, azokat az adóhatósági közreműködés nélkül benyújtott bevallásban vagy a munkáltatói adómegállapításban az általa megjelölt sorrendben, ennek hiányában, valamint adóhatósági közreműködéssel benyújtott egyszerűsített bevallásban a következő sorrendben, de legfeljebb a levonható adóra vonatkozó korlátozó rendelkezések által meghatározott mértékig kell érvényesítettnek tekinteni:

1. áthúzódó lakáscélú kedvezmény,
2. személyi kedvezmény,
3. alkalmi foglalkoztatás kedvezménye,

4. a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény rendelkezései alapján társadalombiztosítási ellátásra kötött megállapodás szerint a nyugellátásra jogosító szolgálati idő, illetőleg a nyugellátásra jogosító szolgálati idő és nyugdíjalapot képező jövedelem szerzése céljából a magánszemély által saját maga javára, illetőleg a nem egyéni vállalkozó magánszemély által valamely más magánszemély javára történő befizetés kedvezménye,

5. a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései alapján tagdíj fizetésére kötött megállapodás szerint a magánszemély által saját maga javára, illetőleg a nem egyéni vállalkozó magánszemély által támogatási megállapodás szerint valamely más magánszemély javára történő befizetés kedvezménye,

6. a magánnyugdíjpénztárba a magánszemély saját tagdíját kiegészítő befizetés kedvezménye,

7. a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézménybe a foglalkoztatói hozzájárulás kiegészítéseként történő befizetés kedvezménye,

8. a felsőoktatási törvény szerinti hallgatói jogviszony alapján az adóévben megfizetett képzési költség (tandíj, költségtérítés, egyéb térítés) kedvezménye,

9. a magánszemély hallgatói jogviszonyának (felnőttképzésben való részvételének) az adóévben vagy az adóévet megelőző öt évben első ízben történő megszűnését megelőzően a hallgatói jogviszonyára (felnőttképzésben való részvételére) tekintettel bármely évben megfizetett képzési költségből halasztott kedvezmény,

10. a közcélú adomány, tartós adományozás céljára törént befizetés kedvezménye,

11. biztosítások kedvezménye,

12. őstermelői kedvezmény,

13. családi kedvezmény,

14. egyéb.

(9) Az Szja tv. 49/B. §-a (6) bekezdésének e törvénnyel módosított *f)* pontját, valamint e törvénnyel módosított (16) bekezdését kell alkalmazni az Szja tv. 49/B. §-ának 2008. december 31-én hatályos (6) bekezdésének *f)* pontja és (16) bekezdése szerint lekötött számlakövetelésre, illetőleg annak még fel nem oldott részére azzal, hogy a nyilvántartásba vétel kezdő évének a bevétel-csökkenés érvényesítését tartalmazó bevallás benyújtásának évét kell tekinteni.

(10) Az Szja tv. 49/B. §-ának e törvénnyel módosított (21) és (22) bekezdését kell alkalmazni az Szja tv. 49/B. §-ának 2008. december 31-én hatályos (21) és (22) bekezdésének rendelkezésében említett összegre azzal, hogy a nyilvántartásba vétel kezdő évének a 2009. évet kell tekinteni.

(11) Az Szja tv. 49/C. §-ának e törvénnyel módosított (7) bekezdésének rendelkezését a 2008. évre megállapított vállalkozói osztalékalapra is alkalmazni lehet.

(12) Ha a magánszemély 2006. szeptember 1-je előtt megszerzett befektetési jegyet 2007. december 31-ét követően tőzsdei ügylet keretében ruház át, az ellenértékként megszerzett bevételre az Szja tv. 65. §-ának 2006. augusztus 31-én hatályos rendelkezéseit alkalmazni lehet.

(13) A 2008. január 1-jétől megszerzett jövedelem adókötelezettségére is alkalmazni lehet az Szja tv. 1. számú mellékletének e törvénnyel módosított 4.12. pontját.

(14) Az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének e törvénnyel módosított *p)* pontban foglaltakat a *pa)–pb)* alpontban említett esetben

a) a 2006. január 1-je előtt megkezdett iskolai rendszerű képzések átvállalt költségét adóalapba nem számító tételeként kell figyelembe venni;

b) a 2005. december 31. után, de 2009. február 1-je előtt megkezdett iskolai rendszerű képzések esetében a

rendelkezéstől eltérően az adóévben átvállalt költségeknek a 400 ezer forintot meg nem haladó részét kell adóalapba nem számító tételként figyelembe venni.

(15) Az Szja tv. 56. §-ának e törvénnyel módosított (1) bekezdését a 2009. január 31-ét követően teljesített kiadásokkal összefüggésben kell alkalmazni.

(16) Az Szja tv. 1. számú mellékletének e törvénnyel módosított 1.1. pontjának rendelkezését az e törvény hatálybalépését megelőzően, 2006. december 31-ét követően megszerzett, az árvaellátásra jogosult gyermekre tekintettel kapott özvegyi nyugdíjra is alkalmazni lehet.

(17) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosításáról szóló 1996. évi LXXXIII. törvény 63. §-a 2007. június 30-án hatályos (2) bekezdésének rendelkezése alapján a magánszemély adókedvezményt utoljára a 2009. évi adója terhére érvényesíthet.

(18) Az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2002. évi XLII. törvény 302. §-ának e törvénnyel hatályon kívül helyezett (7) bekezdésének rendelkezését nem kell alkalmazni a 2008. évről benyújtandó adóbevallásban sem.

(19) Az Szja tv. 66. §-ának rendelkezéseitől eltérően, a 2008. adóévi adózott eredmény felosztásakor a számvitelről szóló törvény szabályai szerint megállapított és jóváhagyott, a társas vállalkozás magánszemély tagjának a megállapítás évében kifizetett osztalékából – feltéve, hogy a kifizetés a beszámoló letétbe helyezésére előírt határnapot követő 30 napon belül megtörténik – a 2008. adóévi adózott eredmény terhére megállapított összeg után – tagi kölcsön adóévben történő elengedése esetén – az *a)–f)* pont szerint lehet az adókötelezettséget meghatározni.

a) Ki kell számítani a 2008. adóévi adózott eredmény terhére megállapított összes osztaléknak az elengedett tagi kölcsön összegével egyező részéből az osztalékra jogosult tag vagyoni betétje (részvény, üzletrész, vagyonjegy stb.) arányában rájutó részt.

b) A megállapítás évében megszerzett bevételként igazolt osztalékból az *a)* pont szerint megállapított összeggel megegyező rész adója 10 százalék.

c) Az Szja tv. 66. §-a szerinti adó alapja a tag számára a megállapítás évében megszerzett bevételként igazolt osztalékból az *a)* pont szerinti összeggel csökkentett rész.

d) A kifizető az *a)–c)* pont szerint az adót az osztalék kifizetésére nyitva álló határidőn belül állapítja meg, és a *c)* pont szerinti adóalap adójától elkülönítve a *b)* pont szerinti adóról külön igazolást ad a tagnak.

e) A *b)* pont szerinti adóra választható, hogy

ea) az adót a kifizetőtől kapott igazolás kiállítása napjának negyedévét követő hónap 12. napjáig a magánszemély fizeti meg, vagy

eb) a kifizető az adót levonja, bevallja és megfizeti, azzal, hogy a *c)* pont szerinti osztalékrészre egyebekben a 66. § rendelkezését kell alkalmazni.

f) A magánszemély a kifizetőtől kapott igazolás alapján az a) pont szerinti adóalapot és a b) pont szerinti adót a c) pont szerinti adóalaptól és annak adójától elkülönítve a megállapítás évéről szóló adóhatósági közreműködés nélkül elkészített adóbevallásában az osztalékra irányadó szabályok szerint köteles bevallani.

g) Az a)–f) pont szerint teljesített adókötelezettség alapján a magánszemélynek az elengedett tagi kölcsönrel azonos vagyona tekintetében vagyongyarapodás nem vélelmezhető.

(20) A társas vállalkozás (19) bekezdés szerinti tagi kölcsön elengedéséből származó vagyonszerzése mentes az ajándékozási illeték alól.

258. § (1) E törvénynek Kjtv.-t módosító rendelkezéseit – a (2) bekezdésekben foglaltak figyelembevételével – a hatálybalépésük napjától megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) A Kjtv. 2. §-ának (5) bekezdése e törvénnyel megállapított b) pontjának rendelkezését a 2008. évi adóelőleg-fizetési kötelezettségre is alkalmazni kell.

259. § Azokban az esetekben, amelyekben az utas által az utazásszervezőnek fizetett előleg jóváírása, kézhezvétele 2009. február 1. napját megelőzően történt, és az utazásszervezési szolgáltatás nyújtásának teljesítése 2009. január 31. napját követi, utasnak 2009. február 1. napjától kezdődően is azt kell tekinteni, aki (amely) az Áfa tv. 2009. január 31. napján hatályos 206. § (1) bekezdésének c) pontja szerint minősül utasnak.

260. § A Vtv. e törvénnyel megállapított 48. §-ának (5) bekezdését és 56. §-ának (7) bekezdését a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell, ha az az ügyfél számára előnyösebb.

261. § (1) E törvénynek az Art. 24/A. §-a (1) bekezdésének e) pontját és a 24/A. §-ának (11) bekezdését beiktató rendelkezését azokban az adóügyekben kell alkalmazni, amelyekben az első üzletlezárásra, tevékenység-felfüggesztésre 2009. február 1-jét követően kerül sor.

(2) E törvénynek az Art. 24/A. §-a (1) bekezdésének f) pontját és a 24/A. §-ának (12) bekezdését beiktató rendelkezését 2009. február 1-jét követően esedékes adófizetési (adóelőleg-fizetési) kötelezettségre, illetve 2009. február 1-jét követően benyújtandó bevallásra kell alkalmazni.

262. § A munkáltatói adómegállapítás e törvénnyel módosított Art. 27. §-ának, valamint az egyszerűsített bevallás e törvénnyel módosított Art. 28–28/A. §-ának rendelkezései 2009. január 1-jétől lépnek hatályba azzal, hogy e rendelkezéseket a törvény hatálybalépését megelőző időszakra vonatkozó adómegállapítás során alkalmazni kell.

263. § E törvénynek az Art. 92. §-ának (7) bekezdését megállapító rendelkezését, 2009. február 1-jét követően indult adóellenőrzések vonatkozásában kell alkalmazni.

264. § E törvénynek az Art. új 133/A. §-át megállapító rendelkezését az adózó az e törvény hatálybalépését megelőző időszakra bevallott adófizetési kötelezettsége tekintetében is alkalmazhatja.

265. § E törvénynek az Art. 164. §-ának (6) bekezdését módosító rendelkezését 2009. február 1-jét követően végrehajthatóvá vált adótartozások vonatkozásában kell alkalmazni.

266. § E törvénynek az Art. 175. §-ának (20)–(22) bekezdéseiben foglalt rendelkezéseit, e bekezdések hatálybalépését követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

267. § (1) Az adózónak az e törvény hatálybalépését követően az azt megelőző időszakra teljesítendő bejelentési, adómegállapítási, bevallási, adófizetési, adóelőleg-fizetési, bizonylat-kiállítási, adatszolgáltatási és adólevonási kötelezettségét a 2008. december 31. napján hatályos szabályok szerint kell teljesítenie.

(2) E törvény rendelkezéseit kell alkalmazni a hatálybalépésekor jogerősen el nem bírált ügyekben, továbbá a hatálybalépést követően az azt megelőző időszakra teljesítendő, illetve esedékessé vált kötelezettségekre azzal, hogy ha a jogszabálysértés elkövetésének időpontjában hatályos rendelkezések az adózóra összességében kevésbé terhes bírság-, pótlékfeltételeket határoztak meg, a kötelezettségre legfeljebb az elkövetéskor hatályos törvényben meghatározott legmagasabb mérték alkalmazható.

(3) A 2007. december 31-ig terjedő adómegállapítási időszakokra vonatkozó adóhatósági adómegállapításokra az adómegállapítás évében hatályos eljárási szabályokat kell alkalmazni.

(4) E törvénynek az Art. 1. számú mellékletének I/B/2/a) pontját, az Art. 1. számú mellékletének I/B/5. pontját, az Art. 2. számú mellékletének I/Határidők/1/B pontjának d) alpontját, valamint az Art. 2. számú mellékletének I/Határidők/2/a) pontjának utolsó francia bekezdését módosító rendelkezéseit a 2008. évi adóévre vonatkozó bevallási és befizetési kötelezettség teljesítésénél is alkalmazni kell.

268. § E törvénynek a Tbj.-t módosító rendelkezéseit a 2009. január 1-jétől megszerzett jövedelmekre és keletkezett járulékfizetési kötelezettségre kell alkalmazni.

269. § (1) E törvénynek az Eho.-t módosító rendelkezéseit – a (2) bekezdésben foglalt kivételekkel – a 2009. január 1-jétől megszerzett jövedelmekre és keletkezett egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettségre kell alkalmazni.

(2) E törvény 146. §-ának (2) bekezdését és 250. §-ának (3) bekezdését a 2010. január 1-jétől megszerzett jövedelmekre és keletkezett egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettségekre kell alkalmazni.

(3) Az Eho. e törvénnyel módosított 3. §-a (1) bekezdésének *a)* pontját az adózó a 2008. január 1-je és december 31-e között megszerzett jövedelmekre is alkalmazhatja.

270. § Az Eb tv. 80. §-ának e törvénnyel beiktatott (5) bekezdésében előírt bejelentést 2009. április 30-áig azoknak is teljesíteni kell, akiknek a külföldön vagy a nemzetközi szervezet szociális biztonsági rendszerében fennálló biztosítása 2009. január 1-jét megelőzően jött létre.

271. § (1) E törvénynek az Szt.-t módosító rendelkezéseit – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – a 2009. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni.

(2) A 168. §, 172. §–178. §, 180. §, 184. §-okban, a 233. § (2) bekezdésében és a 253. §-ban foglaltak a 2008. évben induló üzleti évről készített beszámolóra is alkalmazhatók.

(3) E törvény 233. §-ának (3) bekezdésében foglalt rendelkezést a 2010. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni.

272. § E törvénynek a kamarai tv.-t módosító rendelkezéseit – a 186. §-ban foglaltak kivételével – 2008. január 1-jétől lehet alkalmazni.

273. § (1) E törvénynek az Szjtv. 2. §-a (4) bekezdésének *b)* és *d)* pontját és 2. §-a (5) bekezdését módosító rendelkezéseit 2009. február 1-jét követően megindított engedélyezési, illetve személyi megfelelés megállapítására irányuló eljárásokban kell alkalmazni.

(2) E törvénynek az Szjtv. 12. §-ának (6) bekezdését és 13. §-ának (3) bekezdését módosító rendelkezéseit 2009. február 1-jét követően megindított ellenőrzési eljárásokban kell alkalmazni.

274. § Az Szjftv. 4. § (3) bekezdésének e törvénnyel megállapított rendelkezése a 2007. december 31-e után tett rendelkező nyilatkozatok esetében alkalmazható.

275. § (1) A közhasznú társasági formában végzett tevékenységét közhasznú, kiemelkedően közhasznú besorolással nem rendelkező nonprofit korlátolt felelősségű társasági formában folytató adózó a 2009. adóévben az adókötelezettségét a következők szerint teljesíti:

a) a Tao. előírásai alapján az adóév egészére megállapított társasági adót csökkentheti, választása szerint

1. a 2009. adóévben a közhasznú társaságként történő működése alatt a Tao. 6. számú mellékletének 2009. június 30-án hatályos C) fejezete alapján megállapított kedvezményezett tevékenységének az adóévi összes bevételéhez

viszonyított arányos részével, a bevételi arányt két tizedesjegyre számítva vagy

2. a közhasznú társasági formában történő működés utolsó napjára készített közbenső mérleg alapján a 2009. június 30-án hatályos Tao. 20. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja alapján számított adómentességnek megfelelő adót levonva

állapítja meg;

b) a Htv. alapján a helyi iparüzési adó alapját, KTI. tv. szerinti innovációs járulék alapot, valamint a Kjt. szerinti különadó-alapot (a továbbiakban együtt: adóalap), választása szerint

1. az adóév egészére megállapított adóalapnak a nonprofit gazdasági társaságként történő nyilvántartásba vétel napjától az adóév utolsó napjáig eltelt működés napjai arányában, két tizedesjegyre számítva vagy

2. az adóév egészére megállapított adóalapból a közhasznú társasági formában történő működés utolsó napjára készített közbenső mérleg alapján számított adóalapot levonva

állapítja meg;

(2) Az (1) bekezdés *a)/2* és *b)/2.* pontja szerinti választás esetén az adózó a közhasznú társasági formában történő működés utolsó napjára köteles közbenső mérleget készíteni, és azt a kötelezettségek megállapításához való jog elévüléseig megőrizni. E közbenső mérlegre nem vonatkozik a külön jogszabályban előírt könyvvizsgálati kötelezettség.

(3) A 2009. adóévben a közhasznú társaság tevékenységét folytató, az adóév utolsó napján közhasznú, kiemelkedően közhasznú besorolással nem rendelkező nonprofit korlátolt felelősségű társaságnak, továbbá a közhasznú társaság átalakulásakor a jogutódnak, ha az nem közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság, meg kell növelnie az adózás előtti eredményét a saját tőkének a Tao. 2009. június 30-án hatályos 13. § (2) bekezdése szerint nyilvántartott adómentes összegével.

276. § (1) Az adózó a 2008. és 2009. adóévi társasági adókötelezettsége megállapítása során a Tao. 7. § (1) bekezdésének *g)* és *gy)* pontja alkalmazásakor az adózás előtti eredményt csökkentheti az ellenőrzött külföldi társaságtól kapott (járó), az adóévben bevételként elszámolt osztalék és részesedés, valamint az ellenőrzött külföldi társaságban lévő részesedés jogutód nélküli megszűnés, jegyzett tőke tőke kivonás útján történő leszállítása miatt elszámolt bevétel 75%-ával, feltéve, hogy az adózó az így elszámolt bevétel 50%-ának megfelelő összeget – legkésőbb 2009. június 30. napjáig – a Magyar Állam által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírba (állampapírba) fekteti, és ezt az összeget az eredeti befektetés időpontjától számított 2 évig kizárólag az említett értékpapírban tartja. Nem minősül a feltétel megsértésének, ha az adózó az értékpapír lejáratára vagy cseréje esetén a befektetés összegét legfeljebb alkalmanként 15 napig bankszám-

lán vagy ügyfélszámlán tartja. Az adózás előtti eredmény csökkentésére vonatkozó fenti kedvezményt az adózó kizárólag abban az esetben veheti igénybe, ha az ellenőrzött külföldi társaság az osztalékfizetés alapjául szolgáló jövedelmét legkésőbb 2008. június 30. napjáig bevételként elszámolta.

(2) Az adózó a 2008. és 2009. adóévi különadó-fizetési kötelezettsége megállapítása során a Kjt. 3. § (3) bekezdésének a) pontja alkalmazásakor különadó alapját csökkentheti az ellenőrzött külföldi társaságtól kapott (járó), az adóévben bevételként elszámolt osztalék és részesedés 75%-ával, feltéve, hogy az adózó az így elszámolt bevétel 50%-ának megfelelő összeget – legkésőbb 2009. június 30. napjáig – a Magyar Állam által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírba (állampapírba) fekteti, és ezt az összeget az eredeti befektetés időpontjától számított 2 évig kizárólag az említett értékpapírban tartja. Nem minősül a feltétel megsértésének, ha az adózó az értékpapír lejáratára vagy cseréje esetén a befektetés összegét legfeljebb alkalmanként 15 napig bankszámlán vagy ügyfélszámlán tartja. Az adózás előtti eredmény csökkentésére vonatkozó fenti kedvezményt az adózó kizárólag abban az esetben veheti igénybe, ha az ellenőrzött külföldi társaság az osztalékfizetés alapjául szolgáló jövedelmét legkésőbb 2008. június 30. napjáig bevételként elszámolta.

(3) A magánszemély a 2008. és 2009. évi személyi jövedelemadó kötelezettsége megállapítása során az Szja tv. e törvénnyel megállapított 66. § (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott mértékű adót fizet az Szja tv. 28. § (12) és (13) bekezdése szerinti jövedelem után, feltéve, hogy a jövedelem 50%-ának megfelelő összeget – a jövedelem megszerzését követő 30 napon belül, de legkésőbb 2009. június 30. napjáig – a Magyar Állam által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírba (állampapírba) fekteti, és ezt az összeget az eredeti befektetés időpontjától számított 2 évig kizárólag az említett értékpapírban tartja. Nem minősül a feltétel megsértésének, ha a magánszemély az értékpapír lejáratára vagy cseréje esetén a befektetés összegét legfeljebb alkalmanként 15 napig bankszámlán vagy ügyfélszámlán tartja. Az e bekezdés szerint befektetett jövedelmet a magánszemély az adóhatósági közreműködés nélkül benyújtott bevallásában tájékoztató adatként köteles szerepeltetni. A fenti kedvezményt az adózó kizárólag abban az esetben veheti igénybe, ha az ellenőrzött külföldi társaság az osztalékfizetés alapjául szolgáló jövedelmét legkésőbb 2008. június 30. napjáig bevételként elszámolta.

(4) Az (1)–(3) bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók azon jövedelmekre,

a) amelyeket olyan ellenőrzött külföldi (alacsony adókulcsú államban székhellyel rendelkező) társaság (egyéb szervezet) fizet (juttat), amelynek székhelye a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezettel (OECD-vel) együtt nem működő Andorra, Monaco, Liechtenstein államban van;

b) amelyek bűncselekményből erednek.

(5) Az adókötelezettség megállapításakor az (1)–(3) bekezdés szerint figyelembe vett jövedelemmel összefüggésben a magánszemélynél keletkezett bevétel vagyongyarápodásnak nem minősül, ezzel összefüggésben vagyongyarápodás nem vélelmezhető és nem állapítható meg.

277. § (1) Amennyiben az adózó a 276. § (1)–(3) bekezdéseiben leírt kedvezmények bármelyikét igénybe veszi és az e rendelkezésekben meghatározott személy által az ott meghatározott módon az adózó részére juttatott bevételnek a 276. § (1)–(3) bekezdésében megjelölt részét az ott leírtaknak megfelelően befekteti, úgy a bevételt juttató személy azon ügyleteivel kapcsolatosan, amelyekből származó jövedelmek (vagy azok egy része) a 276. § (1), (2) vagy (3) bekezdése szerinti bevétel alapjául szolgáltak, és amely jövedelmeket a bevételt juttató személy legkésőbb 2008. június 30. napjáig bevételként elszámolta, sem az adózóval, sem más, a Tao. vagy az Szja tv. hatálya alá tartozó személlyel, vagy a Tao. és az Szja tv. hatálya alá nem tartozó személlyel szemben

a) az Art., a Tao., az Szja tv., a Kjt. és más, adózásról vagy illeték fizetéséről szóló jogszabály alapján utólagos adómegállapítás nem tehető; valamint

b) ezen jövedelem keletkezésével, befolyásával összefüggő adó- és illetékfizetési, valamint számviteli kötelezettségekkel, a jövedelem keletkezésével, befolyásával kapcsolatos okiratok kiállításával, azok felhasználásával, valamint a keletkezett jövedelmekkel végzett pénzügyi műveletekkel kapcsolatos büntetőjogi felelősség nem állapítható meg.

Az e bekezdés szerinti mentesség kifejezetten kiterjed azon személyekre is, amelyek a bevételt juttató személy jövedelmére tekintettel nem vallottak be jövedelmet.

(2) Az eljáró hatóság a törvény 276. § (1)–(3) bekezdései bármelyikében leírt kedvezményt igénybe vevő adózó ellenőrzése esetén jogosult kérni az adózó írásbeli nyilatkozatát arról, hogy mely jövedelem szolgált a 276. § (1)–(3) bekezdései szerinti bevétel alapjául. Amennyiben az adózó a fenti nyilatkozatot az adóhatóság felszólítását követő 30 napon belül az adóhatóság részére megadja, úgy az adóhatóság ellenőrzési jogköre a nyilatkozat valóságtartalmának megállapítására terjed ki.

Jogharmonizációs záradék

278. § (1) Az Art. 181. §-ának (2) bekezdése a következő új f)–g) pontokkal egészül ki:

[*(2) E törvény 56–59. §-ai a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálják:*]

„f) a Tanács 1798/2003/EK rendelete (2003. október 7.) a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről, valamint a 218/92/EGK rendelet hatályaon kívül helyezéséről;

g) a Bizottság 1925/2004/EK rendelete (2004. október 29.) a hozzáadottérték-adó területén való közigazgatási együttműködésről szóló 1798/2003/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról.”

(2) Az Art. 181. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) E törvény 60–70. §-ai az Európai Közösség tagállamai közötti adóbehajtási jogsegély részletes szabályairól szóló 7/2004. (I. 22.) Korm. rendelettel együtt a következő uniós jogi aktusnak való megfelelést szolgálják:

a) a Tanács 2008/55/EK irányelve az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról,

b) a Bizottság 2002/94/EK irányelve (2002. december 9.) az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló 76/308/EGK tanácsi irányelv egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról,

c) a Bizottság 2004/79/EK irányelve (2004. március 4.) az adózásról szóló 2002/94/EK irányelv Ciprus, a Cseh Köztársaság, Észtország, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Szlovákia és Szlovénia csatlakozása miatti alkalmazásáról.”

(3) Az Art. 181. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) E törvény 164/A. §-a az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK (1999. március 22.) tanácsi rendeletnek való megfelelést szolgálja.”

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet a 2008. évi LXXXI. törvényhez

1. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 4.12. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„4.12. a magánszemély falusi vendéglátásból származó jövedelméből

a) az évi 400 ezer forint bevétellel arányos jövedelemrész, ha a bevétel kizárólag alkalmi falusi és agroturisztikai szolgáltató tevékenységből származik;

b) az évi 800 ezer forint bevétellel arányos jövedelemrész, ha a bevétel kizárólag falusi szállásadó-vendéglátási tevékenységből származik;

c) az évi 1 millió 200 ezer forint bevétellel arányos jövedelemrész, ha a bevétel az a)–b) pontban említett tevékenységekből vegyesen származik;”

2. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 7.19. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egyéb indokkal adómentes:)

„7.19. a szépkorúak jubileumi köszöntéséről szóló kormányrendelet alapján folyósított juttatás;”

3. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.6. az ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott

a) a gyermeknek vagy rá tekintettel más magánszemélynek a közoktatásról szóló törvény, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény vagy a tankönyvpiac rendjéről szóló törvény alapján, a hallgatónak a felsőoktatásról szóló törvény alapján nem pénzben biztosított ellátás;

b) a közoktatásról szóló törvény szerinti nevelési-oktatási intézmény által az intézmény tanulói számára adott, a helyi vagy helyközi tömegközlekedési eszköz igénybevitelét szolgáló bérletjegy;

c) bölcsődei szolgáltatás;

d) a foglalkozás-egészségügyi ellátás;

e) a kegyeleti ellátás;

f) a szolgálati lakásban, munkásszálláson történő elhelyezés; e rendelkezés alkalmazásában munkásszállás a kifizető tulajdonát képező vagy általa bérelt olyan szálláshely, amely lakóhelyiségenként egynél több, a kifizetővel munkaviszonyban lévő olyan magánszemély elhelyezésére szolgál, akinek nincs lakóhelye azon a településen, ahol munkahelye van; nem munkásszállás az a szálláshely, ahol a kifizető olyan magánszemélyt, illetve ennek hozzátartozóját szállásolja el, akivel a társasági adóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősülő esetekben meghatározott kapcsolat áll fenn;

g) művelődési intézményi szolgáltatás, – ha a juttató

ga) a munkáltató, a juttatásban részesülő a munkavállalója, a munkavállalója közeli hozzátartozója, az elhunyt munkavállaló közeli hozzátartozója, valamint a szakképző iskolai tanuló, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgató, továbbá, ha a volt munkáltató vagy annak jogutódja a juttató, a nyugdíjban részesülő magánszemély és közeli hozzátartozója,

gb) a gazdasági társaság, a szövetkezet, a szakszervezet, a juttatásban részesülő a személyesen közreműködő tag, a szövetkezeti, a szakszervezeti tag, e juttatók nyugdíjas tagja, az említett magánszemélyek közeli hozzátartozója, az elhunyt tag (nyugdíjas tag) közeli hozzátartozója – az adóévben juttatott ilyen szolgáltatás értékéből legfeljebb a minimálbér összegét meg nem haladó értékig azzal, hogy a meghaladó rész adóköteles természetbeni juttatásnak minősül;”

4. Az Szja tv. 1. számú melléklete a következő 8.36–8.37. ponttal egészül ki:

(A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.36. a könyvtári, a levéltári, a múzeumi, az egyéb kulturális, illetve alkotó- vagy előadó-művészeti tevékenysé-

get folytató szervezet tevékenységi körébe tartozó ingyenesen nyújtott szolgáltatása (ide nem értve, ha azt más személy megrendelésére teljesíti);

8.37. kifizető, külföldi székhelyű jogi személy, egyéb szervezet által biztosított személygépkocsi magáncélú használata, továbbá azzal összefüggésben úthasználatra jogosító bérlet, jegy juttatása.”

2. számú melléklet
a 2008. évi LXXXI. törvényhez

1. Az Itv. Mellékletének XVII. címe 1. és 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. A vállalkozói igazolvány kiadása iránti eljárás illetéke 10 000 forint. A vállalkozói igazolványban feltüntetett adatok módosításáért – a módosítások számára tekintet nélkül – 3000 forint illetéket kell fizetni. Illetékmentes a módosítás, ha arra a vállalkozói igazolványban feltüntetett helységnév, utcanév, házszám állami vagy önkormányzati döntés alapján történő megváltoztatása, illetve a vállalkozó székhelyének, telephelyének más megye illetékességi területéhez történő csatolása miatt kerül sor. A megrongálódott, megsemmisült, elveszett vállalkozói igazolványról kiállított másolat 5000 forint illeték alá esik.

2. Üzlet működési engedélye iránti eljárás illetéke 10 000 forint. A működési engedélyben feltüntetett adatok módosításáért – a változtatások számára tekintet nélkül – 3000 forint illetéket kell fizetni. Illetékmentes a módosítás, ha arra a működési engedélyben feltüntetett helységnév, utcanév, házszám állami vagy önkormányzati döntés alapján történő megváltoztatása, illetve a vállalkozó székhelyének, telephelyének más megye illetékességi területéhez történő csatolása miatt kerül sor.”

3. számú melléklet
a 2008. évi LXXXI. törvényhez

Az Art. 1. számú melléklete I/B/3/a) pontjának *ab)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[a) Az általános forgalmi adóról az adófizetésre kötelezett adózónak]

„*ab)* havonként kell adóbevallást benyújtania, ha a tárgyévet megelőző második év adómegállapítási időszak(ai)ban fizetendő adó együttes összegének és az ugyanezen vagy korábbi adómegállapítási időszakokban keletkezett – de a tárgyévet megelőző második év adómegállapítási időszak(ai)ban érvényesített – levonható, előzetesen felszámított adó különbözetének (a továbbiakban: az elszámolandó adó) éves szinten összesített – vagy annak időarányosan éves szintre átszámított – összege pozitív előjelű, és az 1 millió forintot elérte, valamint az *aj)*, *ak)* és *al)* pontban meghatározott adózónak;”

4. számú melléklet
a 2008. évi LXXXI. törvényhez

Az Art. 2. számú melléklet I./Határidők/7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. Rehabilitációs hozzájárulás

Az adózó a rehabilitációs célú hozzájárulásra a jogszabályban előírt módon számított előleget az I–III. negyedévben

a negyedévet követő hó 20. napjáig
fizeti meg.

A befizetett előlegek és az éves hozzájárulás különbözetét

az adóévet követő év február 25. napjáig
kell megfizetni.”

5. számú melléklet
a 2008. évi LXXXI. törvényhez

Az Art. 3. számú melléklet G/1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. Az építésügyi hatóság az általa kiadott jogerős használatbavételi, illetőleg jogerős fennmaradási engedély egy példányát, a jogerőre emelkedés közzlése időpontjának megjelölésével megküldi az illetékes önkormányzati adóhatósághoz.”

6. számú melléklet
a 2008. évi LXXXI. törvényhez

Az Art. 5. számú mellékletének 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. A tevékenységét kezdő, illetve egyesített tevékenység esetén az özvegy vagy örökös egyéni vállalkozó a bejelentkezésekor, illetve a tevékenység folytatásának bejelentésére nyitva álló határidőben jelenti be az átalányadózás választását. Az átalányadózonak, ha választását a következő évre is fenntartja, erről külön nyilatkoznia nem kell.”

7. számú melléklet
a 2008. évi LXXXI. törvényhez

Az Art. 6. számú melléklet 2. pontjának *b)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(2. Az állami adóhatósághoz teljesítendő adófizetési kötelezettségek)

„*b)* A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti előleg-kiegészítésre kötelezett adózó a várható éves fizetendő adó és az adóévre már bevallott adóelőlegek különbözetéről az adóév utolsó hónapjának 20. napjáig nyújtja be bevallását és ezzel egyidejűleg tesz eleget fizetési kötelezettségének. Az előleg-kiegészítésre kötelezett adózó az adóév utolsó havi, negyedévi előlegét az előleg-kiegészítéssel egyidejűleg teljesíti.”

2008. évi LXXXII.**törvény****a Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetését
megalapozó egyes törvények módosításáról***

*A foglalkoztatás elősegítéséről
és a munkanélküliek ellátásáról szóló
1991. évi IV. törvény módosítása*

1. § (1) A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 40. és 41. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„40. § A munkaadó a munkavállaló után a társadalombiztosítási járulékalap alapulvételével 3 százalékos munkaadói járulékot köteles fizetni.

41. § A munkavállaló az egészségbiztosítási járulékalap alapulvételével 1,5 százalékos munkavállalói járulékot köteles fizetni. Ez a rendelkezés nem vonatkozik arra, aki öregszési, rokkantsági vagy baleseti rokkantsági nyugdíjban részesül, illetőleg arra jogosulttá vált.”

(2) Az Flt. 42. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A munkaadói és munkavállalói járulék befizetésének e törvény által nem szabályozott kérdéseiben a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) és az Art. rendelkezéseit kell alkalmazni.”

(3) Az Flt. 58. §-a (5) bekezdésének *u)* és *v)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[E törvény alkalmazásában]

„*u)* egészségbiztosítási járulékalap: a munkavállalói járulék tekintetében a Tbj. 24. §-ának (1) bekezdésében, a vállalkozói járulék tekintetében a Tbj. 27. §-ának (2) bekezdésében, 28. §-ának (1)–(2) bekezdésében, 29. §-ának (3)–(5) és (7) bekezdésében, valamint a 29/A. §-ában meghatározott járulékalap,

v) társadalombiztosítási járulékalap: a Tbj. 4. §-ának *k)* pontjában és 20. §-ában meghatározott járulékalap, ide nem értve a Tbj. 21. §-ában meghatározott bevételeket, a felszolgálati díjat és a borraalót.”

*Az államháztartásról szóló
1992. évi XXXVIII. törvény módosítása*

2. § (1) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) a következő 11/C. §-sal egészül ki:

„11/C. § A hatóság által – a rá irányadó ügyintézési határidő ügyfélnek vagy az eljárás egyéb résztvevőjének nem felróható okból történő túllépése alapján – saját költségvetése terhére megfizetett összeg a központi költségvetésből nem téríthető meg.”

(2) Az Áht. 12/C. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A fizetésre kötelezett szerv vezetője köteles a hosszú távú kötelezettségvállalás alapját jelentő szerződést a megkötést követő 15 napon belül a költségvetési fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetőjének bejelenteni.”

(3) Az Áht. 18/B. §-a (1) bekezdésének *l)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A kincstár feladatai különösen:]

„*l)* vezeti a költségvetési szervek, a külön törvény alapján kincstár által nyilvántartandó, illetve a költségvetési szervek gazdálkodására vonatkozó szabályokat alkalmazó egyéb jogi személyek törzskönyvi nyilvántartását;”

(4) Az Áht. 18/B. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A kincstár a 64/A–64/D. §-ok alapján felülvizsgálja a helyi önkormányzatokat megillető, a központi költségvetésből származó források igénybevétele és elszámolásának szabályszerűségét (a továbbiakban: felülvizsgálat), melynek során érvényesíti az Állami Számvevőszéknek az Állami Számvevőszékről szóló 1989. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: ÁSZ törvény) 2. §-ának (5) bekezdése alapján végzett ellenőrzés során megállapított eltéréseket is, továbbá intézkedik a megállapított visszafizetési kötelezettség, illetve pótlólagos támogatás pénzügyi rendezéséről.”

(5) Az Áht. 18/B. §-a a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) A családtámogatási és fogyatékosügyi ellátásokkal, az energiafelhasználási támogatásokkal, valamint a lakástámogatásokkal kapcsolatos feladatai során a kincstár a magánszemélyek részére vagy jogán megállapított jogosultságokról és támogatásokról egységes szociális nyilvántartást vezet.”

(6) Az Áht. 18/C. §-a (10) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A kincstári körbe tartozók a 18/B. § (6) bekezdésében nem érintett jogcímen megszerzett devizaeszközök kezelésére devizaszámlájukat a hirdetmény szerinti deviza nemekben a kincstárban kötelesek vezetni. A devizaszámlán rendelkezésre álló pénzeszközök a végleges felhasználáskor válnak költségvetési kiadássá. A kincstár devizaszámla-vezetéssel kapcsolatos tevékenysége körében – a Magyar Nemzeti Bank és a kincstár között létrejött megállapodás alapján – díjakat számolhat fel és kamatot fizethet, amelynek feltételeit a számlatulajdonosokkal kötött számlaszerződésben köteles rögzíteni. A kincstár vezetőjének engedélyével kivételes esetben – különösen azokon a terü-

* A törvényt az Országgyűlés a 2008. december 1-jei ülésnapján fogadta el.

leteken ahol a valutaellátás a deviza számla terhére nem biztosítható – hitelintézetnél is vezethető devizaszámla.”

(7) Az Áht. a következő 18/H. §-sal egészül ki:

„18/H. § (1) A kincstár az általa folyósított támogatások jogszabályban megállapított feltételeinek az egységes szociális nyilvántartás útján történő ellenőrzése céljából jogosult a következő adatok kezelésére:

a) a családtámogatási ellátásban részesülő személy, valamint ha az ellátást más személyre tekintettel állapítják meg, úgy e személy neve, születési helye és ideje, anyja neve, lakóhelye, a társadalombiztosítási azonosító jele, az ellátás jogcíme és összege;

b) a fogyatékosági ellátásban részesülő személy neve, születési helye és ideje, anyja neve, lakóhelye, a társadalombiztosítási azonosító jele, az ellátás jogcíme és összege;

c) az energiafelhasználási támogatásban részesülő személy, valamint ha az ellátást más személyre tekintettel állapítják meg, úgy e személy neve, születési helye és ideje, anyja neve, lakóhelye, az adóazonosító jele, az ellátás jogcíme és összege;

d) a lakáscélú támogatásokkal kapcsolatban a (2) bekezdésben foglalt adatok.

(2) A kincstár számára a lakáscélú támogatást nyújtó hitelintézet a támogatott személy és – ha a támogatás megállapításának a támogatottnak más személlyel való együtt-költözése a feltétele – az együtt-költöző személy természetes személyazonosító adatait, adóazonosító jelét, valamint a támogatási szerződésben vállalt kötelezettségekre vonatkozó adatokat a támogatási szerződés keltétől, szerződésmódosítás keltétől, illetve a támogatási szerződés megszűnésétől számított 15 napon belül átadja.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott adatokat a kincstár a nyújtott támogatások visszakövetelésére vonatkozó igény elévüléséig kezeli.

(4) Az egységes szociális nyilvántartásból a települési önkormányzat jegyzője az általa megállapított támogatások feltételeinek meghatározása érdekében szükséges adatokat közvetlen lekérdezéssel átveszi. Az átvétel díjmentes.

(5) A kincstár – az ellátás jogcímének és összegének kivételével – az (1) bekezdés a)–b) pontjaiban meghatározott adatok pontosságának ellenőrzése érdekében adat-egyeztetést folytathat az egészségbiztosítási szervvel. Az adategyeztetés módjáról a kincstár és az egészségbiztosítási szerv megállapodást köt.

(6) Az állami adóhatóság a kincstár által folyósított ellátások és támogatások megállapítása és ellenőrzése céljából a kincstár részére teljesített adatszolgáltatása keretében a törvényben meghatározott személyes adatok mellett feltünteti a támogatásban részesülő személy adóazonosító jelét is. A kincstár a jogosulatlan támogatások, ellátások igénybe vevőiről adóazonosító jel feltüntetésével tájékoztatja az állami adóhatóságot, ha a jogosulatlanul igénybe vett támogatás visszakövetelésére vagy behajtására az állami adóhatóság jogosult. Az adatok átadásának módjáról a kincstár és az állami adóhatóság megállapodást köt.”

(8) Az Áht. a következő 18/I–18/K. §-sal egészül ki:

„18/I. § A költségvetési szervek, valamint a külön törvény alapján nyilvántartandó, illetve a költségvetési szervek gazdálkodására vonatkozó szabályokat alkalmazó egyéb jogi személyek nyilvántartását (a továbbiakban együtt: törzskönyvi nyilvántartás) a kincstár vezeti. A költségvetési szervek nyilvántartására – e törvényben foglaltak figyelembevételével – külön törvényben foglaltak alkalmazandók.

18/J. § (1) A külön törvény alapján nyilvántartandó, illetve a költségvetési szervek gazdálkodására vonatkozó szabályokat alkalmazó egyéb jogi személyekről (a továbbiakban: törzskönyvi jogi személy) a kincstár nyilvános és közhiteles nyilvántartást vezet. A kincstárnak a nyilvántartás vezetésével kapcsolatos eljárásaira – az e törvényben, valamint külön jogszabályban foglaltak figyelembevételével – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) szabályai az irányadók azzal, hogy az eljárásban kizárt a méltányossági, valamint az újrafelvételi eljárás.

(2) A törzskönyvi jogi személy nyilvántartásba vételét az alapító szerv az alapítástól – törvény által történt alapítás esetén a törzskönyvi jogi személy a törvény hatálybalépésétől – számított nyolc napon belül kérelmezi. A kincstár a 18/K. §-ban meghatározott adatok szolgáltatása alapján, azok beérkezésétől számított tizenöt napon belül veszi nyilvántartásba a törzskönyvi jogi személyt, vagy – legfeljebb húsznapos határidő tűzésével – hiánypótlásra hívja fel az alapító szervet.

(3) A kincstár határozata ellen fellebbezésnek nincs helye. Az alapító, illetve a törzskönyvi jogi személy jogszabálysértésre hivatkozással a határozat kézhezvételétől számított tizenöt napon belül a határozat felülvizsgálatát kérheti a Fővárosi Bíróságtól (a továbbiakban: bíróság).

(4) A bíróság eljárása során felfüggesztésnek és szünetelésnek nincs helye. A bíróság a feleket meghallgathatja. A kérelemről a bíróság – annak beérkezésétől számított – harminc napon belül, közigazgatási nemperes eljárásban végzéssel határoz. E határidő számításakor a hiánypótlásra felhívó végzés postára adásától (átadásától) a hiánypótlásig, illetőleg a hiánypótlás elmaradása esetén a hiánypótlásra biztosított határidő lejártáig eltelt idő nem vehető figyelembe. A bíróság a kincstár határozatát megváltoztathatja. A bíróság eljárására egyebekben a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény 4. §-át kell alkalmazni. A bíróság határozata ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

(5) A törzskönyvi jogi személyre vonatkozó bejegyzések módosítása a bejegyzés napjával válik hatályossá, kivéve, ha törvény más időpontot, vagy az adatmódosításra irányuló kérelem későbbi időpontot állapít meg.

(6) A törzskönyvi jogi személy az alapító szerv által, illetve a külön törvényben meghatározott napon szűnik meg. A kincstár a törzskönyvi jogi személyt

a) jogutód nélküli megszűnés esetén a megszüntető szerv bejelentésétől, illetve a törvény hatálybalépésétől,

b) jogutóddal történő megszűnés esetén a jogutód bejelentésétől

számított nyolc napon belül (jogutódlás esetén a jogutód feltüntetésével) törli a nyilvántartásból.

(7) Az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell annak a jóhiszeműségét, aki a törzskönyvi jogi személlyel szemben a törzskönyvi nyilvántartásban szereplő adatokban bízva szerez jogot. Az ellenkező bizonyításáig a nyilvántartásba bejegyzett adatról vélelmezni kell, hogy az fennáll, és a nyilvántartás szerinti jogosultat illeti meg. Az adatok törlése esetén – az ellenkező bizonyításáig – azt kell vélelmezni, hogy azok nem állnak fenn.

(8) A törzskönyvi nyilvántartás fennálló és törölt adatai nyilvánosak, azokat bárki megtekintheti, azokról feljegyzést készíthet, továbbá azok adatai elektronikus úton is hozzáférhetők.

18/K. § (1) A törzskönyvi nyilvántartás tartalmazza:

a) a költségvetési szerv, valamint a törzskönyvi jogi személy (a továbbiakban együtt: törzskönyvi szerv) nevét, nyilvántartási számát, alapító vagy más létesítő okiratának (a továbbiakban: alapító okirat) keltét, az alapító okirat azonosítóját, az alapítás időpontját;

b) a törzskönyvi szerv székhelyét, telephelyét, valamint iratai őrzésének helyét, ha az nem azonos a székhelyével;

c) a törzskönyvi szerv alapítójának, illetve az alapítói jogok gyakorlójának nevét, címét vagy székhelyét, székhely hiányában a központi ügyintézés helyét (a továbbiakban együtt: székhely), amennyiben az alapítói jog gyakorlója rendelkezik adóazonosító számmal, akkor annak adóazonosító számát is;

d) a törzskönyvi szerv alapító okirata szerinti valamennyi tevékenységét, illetve az alapító okiratban nem szereplő, de ténylegesen végzett tevékenységeket, az Európai Parlament és a Tanács a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról szóló 1893/2006/EK rendelet szerint;

e) a törzskönyvi szerv vezetőjének (vezető szerve, vezető testülete tagjainak, illetve a vezető jogai ideiglenes gyakorlójának) nevét, a kinevezés (választás) időpontját, időtartamát;

f) a törzskönyvi szerv statisztikai számjelét, adóigazgatási azonosító számát;

g) a törzskönyvi szerv elszámolásának, finanszírozásának módját (nettó, bruttó), valamint az illetményszámfejtés módját, helyét;

h) a törzskönyvi szerv megszüntetésének, illetve megszűnésének, valamint nyilvántartásból való törlésének időpontját, a megszüntető okirat keltét, azonosítóját.

(2) A törzskönyvi nyilvántartás – az (1) bekezdésben foglaltakon túl – az alábbiak fennállása esetén tartalmazza:

a) a törzskönyvi szerv irányító vagy felügyeleti szervének nevét, székhelyét, amennyiben rendelkezik adóazonosító számmal, adóazonosító számát is;

b) a törzskönyvi szerv közvetlen jogelődjének (jogelődeinek) nevét, székhelyét, és amennyiben rendelkezett adóazonosító számmal, akkor adóazonosító számát;

c) a törzskönyvi szerv vagy annak vezetője (vezető szerve, vezető testülete) által irányított vagy felügyelt jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet nevét, székhelyét;

d) azon jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet nevét, székhelyét, amely felett a törzskönyvi szerv vagy annak vezetője (vezető szerve, vezető testülete) vagyongazdálkodási, illetve tulajdonosi (alapítói, részvényesi, szavazatszövegszerű, tagsági) jogokat gyakorol;

e) a törzskönyvi szerv közhasznú, kiemelkedően közhasznú szervezetként történő nyilvántartásba vételének tényét (a fokozat megjelölésével);

f) az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 22. §-ának (1) bekezdésében előírt nyilatkozatot (ideértve a közösségi adószám megállapítása iránti kérelmet is);

g) a törzskönyvi szerv társasági adó alanyiságára vonatkozó nyilatkozatot;

h) a törzskönyvi szerv adókötelezettséget eredményező tevékenysége megkezdésének, illetve befejezésének időpontját;

i) a törzskönyvi szervet megszüntető nevét, székhelyét, vagy ha a megszűnés törvény által történt, akkor a törvény megjelölését;

j) a törzskönyvi szerv megszűnésének időpontját, illetve pontos feltételét, ha határozott időre, illetve bizonyos feltétel bekövetkeztéig hozzák létre;

k) a költségvetési szerv átalakítása, vagy a törzskönyvi jogi személy átalakulása (egyesülése, szétválása) esetén annak tényét, időpontját;

l) a törzskönyvi szerv jogutódjának (jogutódainak) nevét, székhelyét, amennyiben a jogutód rendelkezik adóazonosító számmal, akkor adóazonosító számát;

m) a külön jogszabályban előírt adatokat.

(3) A törzskönyvi nyilvántartásba bejegyzett, adóhatóság által is kezelt adatokról, valamint ezen adatok megváltozásáról – az Art. 22. §-ának (1) bekezdése szerinti nyilatkozat változásának kivételével – a kincstár az erre a célra szolgáló számítógépes rendszer útján értesíti az állami adóhatóságot.

(4) Az adóazonosító szám megváltozásáról az állami adóhatóság az erre a célra szolgáló számítógépes rendszer útján értesíti a kincstárt. A változás bejegyzése automatikusan, elektronikusan történik.

(5) A bejelentési (bejelentkezési, változás-bejelentési), adatszolgáltatási kötelezettséget késedelmesen, hibásan, valótlan adattartalommal vagy ugyanabban az eljárásban több alkalommal hiányosan teljesítő bejelentésre kötelezett törzskönyvi szerv vezetője háromszázezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható. A mulasztási bírság kiszabásánál a kincstár mérlegeli az eset összes körülményét, a mulasztó jogellenes magatartásának súlyát, gyakoriságát. A körülmények mérlegelése alapján a kincstár a

mulasztás súlyához igazodó, arányos bírságot szab ki, vagy indokolt esetben a bírság kiszabását mellözi.”

(9) Az Áht. 33/B. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Kiállítási garancia az állami vagy önkormányzati fenntartású muzeális intézmények, illetve kiállítóhelyek (a továbbiakban: kiállító) által a Magyar Köztársaság területén, a kiállítási tárgyak kölcsönbe adásáról szóló szerződés (e §-ban a továbbiakban: szerződés) alapján rendezett nemzetközi, időszaki kiállításra adható, amennyiben annak megrendezéséhez kiemelkedő kulturális érdek fűződik.”

(10) Az Áht. 33/B. §-ának (4)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) A kiállítási garancia az állam nevében, a kiállítási tárggyal rendelkezni jogosult irányában közvetlen és önálló kötelezettségvállalás, a szerződésben – a (6) bekezdés figyelembevételével – meghatározott káreseményekből eredő, a kiállítási tárggyal/tárgyakban bekövetkezett károk megtérítéséért. Az államháztartásért felelős miniszter e felelősségvállalásról kötelezvényt bocsát ki, amely tartalmazza a garanciavállalás mértékét vagy összegét, feltételeit, a kiállítót, a kötelezettségvállalás időtartamát és a garancia jogosultját. Az államháztartásért felelős miniszter az állam nevében – kivételesen – hozzájárulhat az e §-ban nem említett kérdésekben a külföldi jog alkalmazásához, továbbá a külföldi joghatóság kikötéséhez is.

(5) A kiállítási garancia a kiállítási tárggyal rendelkezni jogosult és a kiállító megállapodása szerinti időtartamra, de legfeljebb a tárgyak eredeti őrzési vagy kiállítási helyéről történő elmozdításától az oda történő visszahelyezéséig, illetve a szerződésben meghatározott egyéb helyre való elhelyezéséig szól. A szerződés módosításához a kultúráért felelős miniszter és az államháztartásért felelős miniszter együttes jóváhagyása szükséges.”

(11) Az Áht. 57. §-ának (3)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) Az alap gazdálkodásáról az alappal rendelkező miniszter éves költségvetési beszámolót és mérleget készít. A beszámolót és a mérleget könyvvizsgálóval ellenőriztetni kell. A beszámoló ellenőrzését az Állami Számvevőszék által kidolgozott módszertan szerint kell végrehajtani. A beszámolót és a mérleget meg kell küldeni az Állami Számvevőszéknek.

(4) Az ellenőrzés eredményéről a Kormány a zárszámadás keretében tájékoztatja az Országgyűlést.

(5) A könyvvizsgálót – az Állami Számvevőszék elnökének javaslata ismeretében – az alappal rendelkező miniszter bízza meg. Az ellenőrzés költségeit az alapok kezelésével kapcsolatos kiadások között kell elszámolni.”

(12) Az Áht. 64. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A helyi önkormányzat év közben a kincstár útján lemondhat a számára feladatmutató alapján megállapított normatív hozzájárulások és támogatások előirányzatáról vagy annak egy részéről, illetve – ha törvény másként nem

rendelkezik – pótlólagos igénylést nyújthat be ezen előirányzatokra a következők szerint:

a) az előirányzat-lemondás benyújtásának határideje:

aa) április 30.,

ab) július 31.,

ac) október 15.;

b) a pótlólagos igénylés határideje július 31.;

c) az önkormányzatok egymás közötti feladat-, illetve intézmény átadása esetén az aa) és ab) pontokban történő lemondással egyidejűleg az átvevő önkormányzat az átvételhez kapcsolódóan pótlólagos igénylést nyújthat be;

d) a pótlólagos igénylés során jelentkező finanszírozási különbözete átutalására a b) és c) pontokban meghatározott határidők lejártát követő második hónapban esedékes nettó finanszírozástól kezdődően kerül sor.”

(13) Az Áht. 64/A. §-a (4) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az igénybevételi kamat mértéke:]

„d) ha az év végi elszámolás során keletkezik visszafizetési kötelezettsége, illetve a jogtalan igénybevételt a kincstár a 64/D. § szerinti felülvizsgálati eljárás keretében vagy az Állami Számvevőszék állapítja meg, a jegybanki alapkamat kétszerese.”

(14) Az Áht. 64/A. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az a helyi önkormányzat, amelyik a visszafizetési kötelezettségének az éves költségvetési beszámoló kincstárhoz történő benyújtását követő tizenöt napon belül nem tesz elég, további késedelmi kamatot fizet a jogosulatlanul igénybe vett összeg, valamint az Áht. 64/D. § keretében végzett felülvizsgálat, illetve az Állami Számvevőszék ellenőrzése alapján keletkezett visszafizetési kötelezettség összege után annak teljesítése napjáig. A kamatfizetés kezdő napja az éves költségvetési beszámoló kincstárhoz történő benyújtási határidejét követő 16. nap. A késedelmi kamat mértéke a jegybanki alapkamat kétszerese.”

(15) Az Áht. 64/A. § (6) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A helyi önkormányzat

a) évközi lemondás alapján megállapított fizetési kötelezettségét a nettó finanszírozás keretében történő elszámolással,

b) az év végi elszámolás során befizetéssel teljesíti. Amennyiben a fizetési kötelezettség a lemondási határidőt, illetve a külön jogszabályban megjelölt határidőt követő 90 napon belül nem teljesül, akkor a kincstár – a b) pontra vonatkozóan a 64/D. § (12) bekezdése alapján engedélyezett részletfizetés kivételével – azonnali beszédési megbízást nyújt be a helyi önkormányzat ellen, és ezt követően a 63. § (7) bekezdése szerint jár el.”

(16) Az Áht. 64/D. §-ának (1)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A helyi önkormányzatok központi költségvetésből származó, a helyi önkormányzatok támogatásait meghatározó fejezetben szereplő támogatásai és hozzájárulásai év

végi elszámolásának szabályszerűségét a kincstár a tárgy-évet követő év végéig felülvizsgálja. A tárgyévet követő év december 31-éig megkezdett felülvizsgálat a következő évre áthúzódhat, feltéve, hogy ezen időpontig a kincstár a (2) bekezdésben szereplő felhívást már kibocsátotta, illetve megkezdte a helyszíni vizsgálatot. Több évre kiterjedő támogatás esetében a lezárást követő éves elszámolás keretében a felülvizsgálat a teljes támogatási időszakra irányul. A felülvizsgálat során a kincstár az Állami Számvevőszéknek az ÁSZ törvény 25. §-ának (1) bekezdése szerinti jelentéseit is figyelembe veszi – az ÁSZ törvény 2. §-ának (5) bekezdése szerinti ellenőrzések alapján a tárgyévre és az azt megelőző, a Ptk. szerinti általános elévülési időn belüli év(ek)re megállapított – az önkormányzatot megillető, pótlólagos költségvetési támogatások, illetve a jogtalanul igénybe vett és az Állami Számvevőszék megállapítására vissza nem fizetett költségvetési támogatások esetében.

(2) Amennyiben a kincstár a felülvizsgálat során a helyi önkormányzat által, az elszámolás során közölt adatoktól eltérést tár fel, akkor nyolcnapos határidő tűzésével felhívja az önkormányzatot elszámolásának módosítására. A felhívás tartalmazza az Állami Számvevőszék által az önkormányzat vonatkozásában megállapított (1) bekezdés szerinti eltéréseket is. Az önkormányzat módosításának elmaradása esetén az eredeti adatszolgáltatása marad irányadó.

(3) Az elszámolás felülvizsgálatára – az ebben a fejezetben meghatározott eltérésekkel – a Ket. rendelkezéseit kell alkalmazni, kivéve az önkormányzatok értesítését az eljárás hivatalból történő megindításáról, illetve a helyszíni vizsgálatról készült jegyzőkönyv önkormányzat részére történő átadásának határidejét. A kincstárnak a helyszíni vizsgálat befejezésétől számított tizenöt nap áll rendelkezésére a jegyzőkönyvnek az önkormányzat részére történő átadására.”

(17) Az Áht. 64/D. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Amennyiben az önkormányzat év végi elszámolását követően az önkormányzati adatszolgáltatás és a kincstár – az Állami Számvevőszék megállapításainak (1) bekezdés szerinti figyelembevételével kialakított – álláspontja között különbség maradt fenn, a kincstár a felülvizsgálat során tett megállapításokról, a várható jogkövetkezményekről, mindezek indokáról és jogalapjáról az eljárás megindítását követő negyvenöt napon belül – külön jogszabályban meghatározott tartalmú – jegyzőkönyvet juttat el a helyi önkormányzat számára.”

(18) Az Áht. 64/D. §-ának (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) Amennyiben az önkormányzat fizetési kötelezettségének a felhívás elfogadásától, illetve a határozat jogerőre emelkedésétől számított 90 napon belül nem tesz eleget, a kincstár – a (12) bekezdés alapján engedélyezett részletfizetés kivételével – azonnali beszédési megbízást

nyújt be a helyi önkormányzat ellen, és ezt követően a 63. § (7) bekezdésében foglaltak szerint jár el.”

(19) Az Áht. 64/D. §-a a következő (12)–(13) bekezdéssel egészül ki:

„(12) A helyi önkormányzat – a külön jogszabályban meghatározott határidőn belül benyújtott – kérelme alapján az év végi elszámolásban, illetve a kincstár felülvizsgálata során felhívás elfogadásával, vagy jogerős határozattal megállapított visszafizetési és kamatfizetési kötelezettségére vonatkozóan a kincstár elnöke legfeljebb tizenkét havi részletfizetést engedélyezhet, amennyiben a kérelmező igazolja, hogy kötelező feladatainak ellátását az egyösszegű visszafizetés veszélyeztetné. A részletfizetésről hozott határozat ellen nem lehet fellebbezni. A részletet a 64/A. § (5) bekezdésében, illetve a 64/B. § (2) bekezdésében szabályozott kamat az adott részlet visszafizetésének napjáig terheli. Amennyiben az önkormányzat a részletfizetést engedélyező határozatban foglalt fizetési kötelezettségének a határozatban foglaltak szerint nem tesz eleget, a visszafizetési és kamatfizetési kötelezettség egy összegben, azonnal esedékessé válik. Ha az így keletkezett egyösszegű fizetési kötelezettségének az esedékessé válást követő tizenöt napon belül az önkormányzat nem tesz eleget, a kincstár azonnali beszédési megbízást nyújt be a helyi önkormányzat ellen, és ezt követően a 63. § (7) bekezdésében foglaltak szerint jár el.

(13) A (6) bekezdés szerinti eljárás akkor indul meg, ha az önkormányzati adatszolgáltatás és a kincstár álláspontja között különbség maradt fenn. Az eljárás megindításának napja:

a) amennyiben a (2) bekezdésben szabályozott felhívásra a helyi önkormányzat nem nyilatkozik, a határidő eredménytelen elteltét követő nap;

b) a felhívásra adott válasz kincstárhoz való beérkezését követő nap, amennyiben ezt követően nem kerül sor helyszíni vizsgálatra;

c) helyszíni vizsgálat esetén, ha annak megállapítása nem épül be a felhívásba, akkor az erről szóló jegyzőkönyv megküldését követő nap.”

(20) Az Áht. 64/F. § (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 64/D. § (1) bekezdés szerinti felülvizsgálat szervezése során biztosítani kell, hogy legalább 4 évenként, ezen időszak egészére valamennyi önkormányzatnál kerüljön sor helyszíni ellenőrzésre. Azon önkormányzatoknál, ahol a személyi jövedelemadó, normatív hozzájárulások és támogatások teljesítésének összege a felülvizsgálható évet megelőző mindkét évben meghaladta a 400 millió forintot, évente kell – kockázatelemzés alapján – a jogszabályi feltételek teljesítésének szabályszerűségét helyszínen felülvizsgálni.”

(21) Az Áht. 64/F. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A helyszíni vizsgálat kiterjed az állami támogatások és hozzájárulások igénybevétele alapját bizonyító do-

kumentumoknak a költségvetési szerveknél, továbbá – szükség esetén – ezen támogatások igénylésében, elszámolásában érintett gazdálkodó szervezeteknél és más jogi személyeknél történő ellenőrzésére is.”

(22) Az Áht. 86/A. §-ának (2)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A Kormány a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai költségvetésének végrehajtásáról szóló zárszámadási javaslatát a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai költségvetési beszámolójának ellenőrzését követően fogadja el. A beszámoló ellenőrzését az Állami Számvevőszék által kidolgozott módszertan szerint kell végrehajtani. A könyvvizsgáló díjazása a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai működési költségvetését terheli.

(3) A Kormány a beszámolót megküldi az Állami Számvevőszéknek, az ellenőrzések eredményéről a zárszámadás keretében tájékoztatja az Országgyűlést.”

(23) Az Áht. 86/B. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak a költségvetésében elkülönítetten szerepelnek a tartalék és a céltartalék előirányzatok.”

(24) Az Áht. 86/B. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti (4) bekezdés számozása (5) bekezdésre változik:

„(4) A társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak költségvetésében céltartalék képezhető

a) azon kiadási előirányzatoknál, amelyek finanszírozásához a költségvetési törvény szerint rendelt bevételeknek nem ismert a beérkezési üteme és a felhasználási megoszlása,

b) az évközi központi (kormányzati) intézkedés fedezetül szolgáló központi költségvetési előirányzatok terhére az adott alrendszerből finanszírozott intézmények és szolgáltatók javára történő kifizetések megtérítésére.”

(25) Az Áht. 90. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A költségvetési szerv megszüntetése vagy átszervezése esetén az alapításra megállapított szabályok szerint kell eljárni. Feladat-, illetve intézményátadás esetén a feladatot ellátó, intézményt átvevő felügyeleti szerv az (1) bekezdés szerinti alapító jogokat is gyakorolja a vagyoni jogok és kötelezettségek feletti rendelkezés kivételével.”

(26) Az Áht. 108. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az államháztartás alrendszereihez kapcsolódó vagyon tulajdonjogát vagy a vagyonhoz kapcsolódó önállóan forgalomképes vagyoni értékű jogot ingyenesen átruházni, továbbá az államháztartás alrendszereinek követeléseiről lemondani csak törvényben, a helyi önkormányzatnál a helyi önkormányzat rendeletében meghatározott módon és esetekben lehet.”

(27) Az Áht. a következő 109/A. §-sal egészül ki:

„109/A. § (1) Az állami vagyonnal kapcsolatos költségvetési bevételek és költségvetési kiadások között azokat az

ügyleteket is bruttó módon el kell számolni forgalmi értékben, amelyek az MNV Zrt.-re bízott vagyon mennyiségének vagy összetételének változását okozzák, de pénzmozgással nem járnak.

(2) Az (1) bekezdés szerinti ügyletek pénzmozgással nem járó részének hatását az állami vagyonnal kapcsolatos költségvetési bevételek és költségvetési kiadások között külön alcímen kell elszámolni, ügylet-típusonkénti bontásban.

(3) Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 36. § (4) bekezdése szerinti ingyenes vagyonátruházás kapcsán elszámolt költségvetési kiadások összegével az állami vagyonnal kapcsolatos költségvetési kiadások tervezett összege túlléphető.

(4) Az államháztartásért felelős miniszter előzetes engedélyével a (2) bekezdés alapján elszámolandó költségvetési kiadások ugyanazon ügylet keretében elszámolt költségvetési bevétellel megegyező összegével az állami vagyonnal kapcsolatos költségvetési kiadások tervezett összege túlléphető.

(5) Az (1) bekezdésben foglaltak alapján költségvetési kiadás elszámolását eredményező ügyletekre – a (3) és (4) bekezdésben foglaltak kivételével – akkor lehet kötelezettséget vállalni, ha e kiadás elszámolására rendelkezésre áll előirányzat.”

(28) Az Áht. 121/C. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az államháztartásért felelős miniszter rendeletben szabályozza a nyilvántartásba vétel, a nyilvántartásból való törlés, a nyilvántartás vezetésének részletes szabályait, a kötelező szakmai továbbképzés és a kapcsolódó vizsgáztatás részleteit. A nyilvántartás vezetésével kapcsolatos eljárás során méltányossági eljárásnak nincs helye.”

(29) Az Áht. 121/C. §-ának (7)–(8) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(7) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás a természetes személy következő adatait tartalmazza:

- a) név,
- b) születési név,
- c) nyilvántartási szám,
- d) születési hely és idő,
- e) anyja leánykori neve,
- f) lakcím,
- g) értesítési cím (tartózkodási hely),
- h) telefonszám, elektronikus elérhetőség,
- i) felsőfokú iskolai végzettségét igazoló oklevél száma, a kiállító intézmény neve, a kiállítás kelte;
- j) egyéb képesítésének megnevezése, az ezen képesítést igazoló oklevél, bizonyítvány száma, a kiállító intézmény neve, a kiállítás kelte;
- k) a legalább két éves szakmai gyakorlatot vagy a gyakorlat alóli felmentést igazoló dokumentum megléte;
- l) a kötelező szakmai továbbképzése(ke)n történő részvétel(ek) ideje.

(8) A (7) bekezdésben meghatározott adatok közül a belső ellenőr nyilvántartási száma, neve és választása alapján a (7) bekezdés e)–g) pontjaiban felsorolt adatainak egyike nyilvános, ezen adatokról bárki tájékoztatást kaphat. A nyilvántartásba vételt végző szervezet a nyilvántartásban szereplő belső ellenőr nyilvános adatait internetes honlapján nyilvánosságra hozza, és biztosítja, hogy a nyilvános adatokról a nyilvántartásba vételt végző szervezettől bárki tájékoztatást kaphasson.”

(30) Az Áht. 121/C. §-ának (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) A belső ellenőrök nyilvántartásba vétele iránti eljárásért, valamint a nyilvántartásba bejegyzett adatok módosítása vagy törlése iránti eljárásért az államháztartásért felelős miniszter rendeletében meghatározott igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni. A (4) bekezdés szerinti döntéssel kapcsolatos hatósági eljárás ügyintézési határideje 60 nap.”

(31) Az Áht. 121/C. §-a a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) Amennyiben a kérelmező a nyilvántartásba vétel iránti kérelmét hibásan, hiányosan, vagy nem a (3) bekezdésben hivatkozott rendelet szerinti mellékletek csatolásával terjeszti elő, akkor a kérelmezőt az államháztartásért felelős miniszter a kérelem előterjesztését követő 30 napon belül hiánypótlásra hívja fel.”

(32) Az Áht. 124. § (4) bekezdése második k) pontjának jelölése l)-re változik, és helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap az államháztartásért felelős miniszter arra, hogy]

„l) a belső ellenőrök nyilvántartásba vételének, a nyilvántartásból való törlésnek és a nyilvántartás vezetésének részletes szabályait, a kötelező szakmai továbbképzés és a kapcsolódó vizsgáztatás szabályait, továbbá a nyilvántartásba vétel iránti eljárásért, valamint a nyilvántartásba bejegyzett adatok módosítása vagy törlése iránti eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj szabályait”

[rendeletben szabályozza.]

(33) Az Áht. 124. §-ának (4) bekezdése a következő m) ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap az államháztartásért felelős miniszter arra, hogy]

„m) a törzskönyvi jogi személyek nyilvántartásba vételének, a nyilvántartás vezetésének, a nyilvántartásból történő adatlekérdezés és adatszolgáltatás, valamint a nyilvántartáshoz gépi adatfeldolgozási eszközzel történő csatlakozás szabályait, továbbá a nyilvántartásba bejegyzendő további adatok körét”

[rendeletben szabályozza.]

(34) Az Áht. 124. §-ának (4) bekezdése a következő n) ponttal egészül ki

[Felhatalmazást kap az államháztartásért felelős miniszter arra, hogy]

„n) a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás 1991. július 1. előtti rendszeréből származó állami kötelezettségek teljesítésének feltételeit, módját és részletes eljárási szabályait”

[rendeletben szabályozza.]

(35) Az Áht. 125. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 121/C. § rendelkezéseit 2008. július 1-jétől kell alkalmazni. 2009. július 1-jétől költségvetési szervnél belső ellenőrzési tevékenységet csak az végezhet, aki a 121/C. §-ban meghatározott nyilvántartásban szerepel.”

A társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény módosítása

3. § A társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény 4. §-a (3) bekezdésének c) pontja a következő 5. alponttal egészül ki:

[c) egyéb járulékok és hozzájárulások, ideértve]

„5. a gyermekgondozási díjban részesülők utáni nyugdíjbiztosítási járulék címen átvett pénzeszközt,”

A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény módosítása

4. § A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény 37. §-ának (1) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

[A személyiadat- és lakcímnnyilvántartás szerve – kapcsolati kód alkalmazásával – köteles rendszeres adatszolgáltatást teljesíteni:]

„e) a kincstárnak, a kincstár által folyósított ellátásban részesülő személy és a külön törvényben meghatározott kincstár által vezetett egységes szociális nyilvántartásban szereplő személy családi és utónevének, anyja nevének, születési helyének és időpontjának, lakóhelyének, tartózkodási helyének változásáról, továbbá az érintett elhalálzásáról.”

A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény módosítása

5. § (1) A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: közoktatási törvény) 94. §-a (1) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„94. § (1) Felhatalmazást kap az oktatásért felelős miniszter, hogy rendeletben szabályozza”

(2) A közoktatási törvény 94. §-a (1) bekezdésének *n)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*n)* a pedagógiai szakszolgálat megszervezését, a pedagógiai szakszolgálat igénybevételének rendjét, a pedagógiai szakszolgálatot ellátó intézmény működését; a szakvélemény elkészítését, az ellenőrzés rendjét, azokat a felteteleket, amikor a pedagógiai szakszolgálat igénybevételeért ellenszolgáltatás kérhető, az iskolai felvételi eljárás rendjét, az iskolai vizsgáztatással, az akkreditációs eljárással, a szakértői és vizsgáztatási, a közvetítői névjegyzék összeállításával és a névjegyzékbe történő felvétellel, az egyes szolgáltatásokkal összefüggő igazgatási szolgáltatási díj megállapításának rendjét, mértékét, a megállapított összeg befizetésének szabályait, a befolyt összeg felhasználásának kérdéseit, továbbá a vizsgáztatással, a szakértői és más szolgáltató tevékenységgel kapcsolatos díjazás megállapításának kérdéseit;”

(3) A közoktatási törvény 94. §-ának (2) bekezdése a következő *c)* ponttal egészül ki:

„*c)* az (1) bekezdés *n)* pontja szerinti egyes szolgáltatásokkal összefüggő igazgatási szolgáltatási díj tekintetében az adópolitikáért felelős miniszter egyetértésével gyakorolja.”

(4) A közoktatási törvény 94. §-a (3) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Felhatalmazás kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza”

(5) A közoktatási törvény 94. §-a (3) bekezdésének *p)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*p)* az érettségiben részt vevő pedagógusok díjazásával kapcsolatos kérdéseket, az érettségi vizsgán való részvétellel összefüggő – az oktatási hivatal által megállapítható – vizsgadíj megállapításának elveit, a diákigazolvány, a pedagógusigazolvány kiállításával összefüggő igazgatási szolgáltatási díj megállapításának, befizetésének és felhasználásának kérdéseit, a közoktatás információs rendszerével összefüggő igazgatási szolgáltatási díj megállapításának és befizetésének rendjét, a befolyt összeg felhasználásának rendjét, a pedagógusigazolvány igénylésével kapcsolatos igazgatási szolgáltatási díj megállapításának és beszedésének, befizetésének rendjét, valamint a befolyt összeg felhasználásának rendjét, a pedagógustovábbképzéssel kapcsolatos akkreditációs eljárással összefüggő igazgatási szolgáltatási díj, egyes szolgáltató tevékenységgel összefüggő díjazás megállapításának rendjét, a befolyt összeg felhasználását, illetőleg a befizetés rendjét, a pedagógus ösztöndíj alapítását.”

*A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak
szolgálati viszonyáról szóló
1996. évi XLIII. törvény módosítása*

6. § (1) A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény

(a továbbiakban: Hszt.) 80. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A hivatásos állomány tagját a soron következő rendfokozatba elő lehet léptetni

a) állományilletékes parancsnoki (vezetői) beosztásba kinevezésekor, ha a viselt rendfokozata alacsonyabb a beosztáshoz rendszeresített rendfokozatnál;

b) magasabb beosztásba kinevezésekor, ha a viselt rendfokozata a rendszeresített rendfokozatnál legalább kettővel alacsonyabb.”

(2) A Hszt. 116. §-a a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A hivatásos állomány egyenruha viselésére kötelezett tagja részére a miniszter – a (3) bekezdésben meghatározott ruházati utánpótlási ellátmányon felül – évente, kiegészítő ruházati utánpótlási ellátmány természetbeni kiadásáról rendelkezhet. Az ellátmány a személyi jövedelemadó alkalmazásában az egyenruha természetbeni kiadásának minősül.

(7) A (6) bekezdés szerinti ellátmányt a jogosultság évében kell kiadni. Ellátmányként csak rendszeresített egyenruházati termék szolgáltatatható ki.”

(3) A Hszt. a 264/A. §-t követően a következő 264/B. §-sal egészül ki:

„264/B. § A rendőrség hivatásos állományának egyenruhasz alapellátási normába sorolt tagja részére a 116. § (3) bekezdésében meghatározott ruházati utánpótlási ellátmányból legfeljebb a mindenkori illetményalap összegének megfelelő részt természetben lehet kiadni. A kiadásra a 116. § (7) bekezdésében foglalt rendelkezés az irányadó.”

(4) A Hszt. 306. §-ának negyedik gondolatjeles bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

[*A pótlékok mértéke:*]

„– örzési pótlék havonta 45%”

(5) A Hszt. a 306. §-t követően a következő címmel és 306/A. §-sal egészül ki:

„Ruházati utánpótlási ellátmány

306/A. § A büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományának a szolgálat ellátásához egyenruha viselésére kötelezett tagja részére a 116. § (3) bekezdésében meghatározott ruházati utánpótlási ellátmányból legfeljebb a mindenkori illetményalap összegének megfelelő részt természetben lehet kiadni. A kiadásra a 116. § (7) bekezdésében foglalt rendelkezés az irányadó.”

(6) A Hszt. 322. §-a (1) bekezdésének *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*A pótlékok mértéke:*]

„*e)* gépjárművezetői pótlék havonta 13%”

(7) A Hszt. 322. §-a (1) bekezdésének *g)* és *h)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*A pótlékok mértéke:*]

„*g)* kutyavezetői pótlék havonta 20%

h) nyomozói pótlék havonta 65%”

(8) A Hszt. 322. §-a (1) bekezdésének *j*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*A pótlékok mértéke:*]

„*j*) utasforgalmi pótlék havonta 45%”

(9) A Hszt. 322. §-a (1) bekezdésének *m*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*A pótlékok mértéke:*]

„*m*) szemlepotlák havonta 45%”

(10) A Hszt. 342. § (2) bekezdésének *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*Felhatalmazást kap a fegyveres szervet irányító miniszter, hogy rendeletben részletesen szabályozza:*]

„*e*) az illetmény megállapítása (illetményfokozatba besorolás, előresorolás, kifizetés, levonás stb.) feltételeit és rendjét, továbbá a juttatások, a költségterítések, a kedvezmények, a támogatások (beleértve a lakhatási jellegűeket is), a természetbeni ellátás mértékét és feltételeit (beleértve a ruházati utánpótlási ellátmány, valamint a kiegészítő ruházati utánpótlási ellátmány természetben kiadható mértékét és feltételeit is), valamint az azokban való részesítés rendjét, a kedvezményes üdültetés, a végkielégítés kifizetésének rendjét, az illetménypótléokra jogosultak körét;”

*A gyermekek védelméről
és a gyámügyi igazgatásról szóló
1997. évi XXXI. törvény módosítása*

7. § A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 148. §-a (5) bekezdésének *a*) és *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*Gyermekekétetés esetén*]

„*a*) a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülő

aa) bölcsődés,

ab) óvodás,

ac) 1–6. évfolyamon nappali rendszerű iskolai oktatásban részt vevő,

ad) fogyatékos gyermekek számára nappali ellátást nyújtó, az Szt. hatálya alá tartozó intézményben elhelyezett, *aa*)–*ac*) alpont szerinti életkorú gyermek után az intézményi térítési díj 100%-át,”

„*d*) az *ad*) alpont alá nem tartozó, tartósan beteg vagy fogyatékos gyermek, tanuló után az intézményi térítési díj 50%-át,”

[*kedvezményként kell biztosítani (az a)–e) pont a továbbiakban együtt: normatív kedvezmény).*]

*A társadalombiztosítás ellátásaira
és a magánnyugdíjra jogosultakról,
valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló
1997. évi LXXX. törvény módosítása*

8. § (1) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedeze-

téről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 19. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó, a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó után a társas vállalkozás, valamint a 39. § (2) bekezdésében meghatározott személy által fizetendő egészségügyi szolgáltatási járulék havi összege 4500 forint (napi összege 150 forint).”

(2) A Tbj. 26. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A gyermekgondozási segély, gyermeknevelési támogatás, a munka-rehabilitáció keretében folyósított munka-rehabilitációs díj, rehabilitációs járadék után a foglalkoztatott [4. § a) pont 5. és 10–11. alpont] terhelő nyugdíj-biztosítási járulékot a központi költségvetés, a gyermekgondozási díj utáni nyugdíj-biztosítási járulékot az Egészségbiztosítási Alap terhére az egészségbiztosítási szerv fizeti.”

(3) A Tbj. a következő 38. §-sal egészül ki:

„38. § (1) Több jogviszony egyidejű fennállása esetén a kiegészítő tevékenységet folytató vállalkozó után az egészségügyi szolgáltatási járulékot – a (2)–(4) bekezdésben meghatározottak szerint – csak egy jogviszonyban kell megfizetni.

(2) Ha az egyéni vállalkozó egyidejűleg társas vállalkozó is, az egészségügyi szolgáltatási járulékot egyéni vállalkozóként kell megfizetni.

(3) Ha a társas vállalkozó több vállalkozásban végez munkát, a tárgyév január 31-éig az adóév egészére vonatkozóan nyilatkozik a társas vállalkozásoknak arról, hogy az egészségügyi szolgáltatási járulékot melyik társas vállalkozás fizeti meg utána.

(4) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően az egyéni vállalkozó a tárgyév január 31-éig a társas vállalkozásnak tett nyilatkozata alapján az adóév egészére választhatja, hogy az egészségügyi szolgáltatási járulékot a társas vállalkozás – több társas vállalkozásban fennálló tagsági jogviszony esetén a választása szerinti vállalkozás – fizeti meg utána.”

*A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló
1997. évi LXXXI. törvény módosítása*

9. § (1) A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 6/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6/A. § (1) Tizenharmadik havi nyugdíjra az jogosult, aki a tárgyévet megelőző év legalább egy napján, valamint a (4) bekezdés szerint esedékes folyósítás hónapjában a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer keretében járó vagy azzal a 6. § (4) bekezdése alapján egy tekintet alá eső

a) rokkantsági nyugdíjban vagy baleseti rokkantsági nyugdíjban részesül, vagy

b) hozzátartozói nyugellátásban – ide nem értve az ideiglenes özvegyi nyugdíjat – részesül, vagy

c) az a)–b) pontban nem említett nyugellátásban – ide nem értve a rehabilitációs járadékot – részesül, és 62. életévét a tárgyévet megelőzően betöltötte.

(2) A tizenharmadik havi nyugdíj összege a tárgyév november hónapjára járó nyugellátás összegével azonos, de nem lehet több a (3) bekezdésben meghatározott összeghatárnál.

(3) A tizenharmadik havi nyugdíj éves összeghatára 2009. évben 80 000 forint, azt követően az összeghatár évente a Magyar Köztársaság költségvetéséről szóló törvényben kerül meghatározásra.

(4) A tizenharmadik havi nyugdíjat évente két részletben – legkésőbb május, illetve november hónapban – kell folyósítani. Az első részlet folyósításra kerülő összege megegyezik a tárgyhavi nyugellátás összegének – de legfeljebb a (3) bekezdés szerinti összeghatár – ötven százalékaival. A tizenharmadik havi nyugdíj november hónapban folyósításra kerülő összege megegyezik a (2) bekezdés szerinti tárgyévi összeg és az első részletben folyósított részösszeg különbözetével. Az így folyósításra kerülő összeg a nyugellátás összegének évközi csökkenése esetén sem lehet kevesebb a tárgyév november hónapra járó nyugellátás – de legfeljebb a (3) bekezdés szerinti összeghatár – ötven százalékaival.

(5) Aki egyidejűleg több nyugellátásban részesül, annak a tizenharmadik havi nyugdíj a (2)–(4) bekezdésben – a számára folyósított nyugellátások együttes összege alapulvételével – meghatározott összegben jár.

(6) A tizenharmadik havi nyugellátás megállapításánál a folyósítás hónapjára járó nyugellátás összegének az (1) bekezdés szerint tizenharmadik havi nyugdíjra nem jogosító ellátások – ideértve a külön jogszabályok alapján járó pótlékokat, nyugdíjszerű rendszeres pénzellátásokat is – nélküli összegét kell figyelembe venni.

(7) A szociálpolitikai (szociális biztonsági) egyezmény alapján megállapított nyugellátásnál a magyar jogszabályok szerint elismert szolgálati idő tartamának megfelelő – a magyar szerződő felet terhelő – arányos részt kell a tizenharmadik havi nyugdíj kiszámításánál figyelembe venni azzal, hogy az összeg meghatározásánál a (2)–(6) bekezdésben foglaltak az irányadók.”

(2) A Tny. 12. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés szerint megállapított öregségi teljes nyugdíj nem lehet kevesebb az öregségi nyugdíj külön jogszabályban meghatározott legkisebb összegénél. Ha az öregségi teljes nyugdíj alapját képező havi átlagkereset az öregségi nyugdíj külön jogszabályban meghatározott legkisebb összegét nem éri el, az ellátás összege azonos a nyugdíj alapját képező havi átlagkereset összegével.”

(3) A Tny. 101. §-ának (1) bekezdésének f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kormány felhatalmazást kap arra, hogy)

„f) a nyugellátás évenkénti rendszeres emelésének végrehajtási szabályait, valamint évente az 1998. december 31-e utáni időponttól megállapításra kerülő öregségi teljes nyugdíji rokkantsági nyugdíj, baleseti rokkantsági nyugdíj és árvaellátás évenkénti legkisebb összegeit, továbbá az 50. § (6) bekezdése szerinti együttfolyósítási összeghatárt,”

(rendeletben határozza meg.)

*A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól
szóló 1997. évi LXXXIII. törvény módosítása*

10. § A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Eb tv.) 56. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Pénzbeli egészségbiztosítási járulék fizetésére nem kötelezett biztosított, illetőleg baleseti ellátásra jogosult baleseti táppénzét az 55. § (7)–(8) bekezdése szerint kell megállapítani azzal az eltéréssel, hogy jövedelemként azt az összeget kell figyelembe venni, amely után a foglalkoztató, az egyéni vállalkozó, a társas vállalkozás pénzbeli egészségbiztosítási járulékot fizetett. A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni és társas vállalkozó baleseti ellátását az öregségi nyugdíj mindenkor legkisebb összege 150 százalékaival alapulvételével kell megállapítani.”

*A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári
ellátásról és a közművelődésről szóló
1997. évi CXL. törvény módosítása*

11. § (1) A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény (a továbbiakban: kulturális szaktörvény) 94. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az e törvény hatálya alá tartozó intézményekben foglalkoztatott szakemberek hétévente szervezett képzésben vesznek részt. A miniszter rendeletben szabályozza a szervezett képzésnek minősülő képzési formák körét, a képzés alóli mentesítések lehetőségét, valamint – az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben – a szervezett képzéssel összefüggő igazgatási szolgáltatási díjak körét és azok mértékét.”

(2) A kulturális szaktörvény 100. §-ának (3) bekezdése a következő z) ponttal egészül ki:

[*(3) Felhatalmazást kap a miniszter, hogy rendeletben szabályozza]*

„z) a továbbképzéssel összefüggő igazgatási szolgáltatási díjak körét és mértékét.”

(3) A kulturális szaktörvény 100. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Felhatalmazást kap a miniszter, hogy az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben szabályozza a

szakmai továbbképzési programokkal összefüggő és a népi iparművészeti alkotások és a „Népi Iparművész” minősítésért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjak körét, mértékét, befizetésének szabályait, a befolyt összeg kezelését, nyilvántartását, elszámolását, felhasználását.”

(4) A kulturális szaktörvény 2. számú melléklete helyébe a következő melléklet lép:

„2. számú melléklet az 1997. évi CXL. törvényhez

Az országos múzeumok és felügyeleti szerveik felsorolása

Budapesti Történeti Múzeum – Budapest Főváros Önkormányzata

Hadtörténeti Múzeum – honvédelemért felelős miniszter

Iparművészeti Múzeum – kultúráért felelős miniszter

Magyar Műszaki és Közlekedési Múzeum – kultúráért felelős miniszter

Magyar Nemzeti Galéria – kultúráért felelős miniszter

Petőfi Irodalmi Múzeum – kultúráért felelős miniszter

Magyar Nemzeti Múzeum – kultúráért felelős miniszter

Magyar Természettudományi Múzeum – kultúráért felelős miniszter

Mezőgazdasági Múzeum – agrárpolitikáért felelős miniszter

Néprajzi Múzeum – kultúráért felelős miniszter

Semmelweis Orvostörténeti Múzeum, Könyvtár és Levéltár – kultúráért felelős miniszter

Szabadtéri Néprajzi Múzeum – kultúráért felelős miniszter

Szépművészeti Múzeum – kultúráért felelős miniszter”

*A családok támogatásáról szóló
1998. évi LXXXIV. törvény módosítása*

12. § A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény 11. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A családi pótlék havi összege

a) egygyermekes család esetén 12 700 forint,

b) egy gyermeket nevelő egyedülálló esetén 14 300 forint,

c) kétgyermekes család esetén gyermekenként 13 900 forint,

d) két gyermeket nevelő egyedülálló esetén gyermekenként 15 500 forint,

e) három- vagy többgyermekes család esetén gyermekenként 16 700 forint,

f) három vagy több gyermeket nevelő egyedülálló esetén gyermekenként 17 800 forint,

g) tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermeket nevelő család esetén, valamint a 7. § (1) bekezdésének b)–c) pontja szerinti intézményben élő, továbbá nevelőszülőnél, hivatásos nevelőszülőnél elhelyezett tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermek után 24 300 forint,

h) tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermeket nevelő egyedülálló esetén a tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermek után 27 100 forint,

i) a 7. § (1) bekezdésének d) pontja szerinti személy esetén – a 8. § (4) bekezdésében foglaltak kivételével – 21 200 forint,

j) a 7. § (1) bekezdésének b)–c) pontja szerinti intézményben élő, továbbá nevelőszülőnél, hivatásos nevelőszülőnél elhelyezett, a g) és h) pontok alá nem tartozó, továbbá a Gyvt. 72. §-ának (1) bekezdése alapján ideiglenes hatállyal elhelyezett gyermek, a 7. § (1) bekezdésének e) pontja szerinti személy, valamint a 8. § (3) bekezdésének b) pontja alá tartozó személy esetén 15 500 forint.”

*A számvitelről szóló
2000. évi C. törvény módosítása*

13. § (1) A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) 3. §-a (8) bekezdésének 2. pontja a következő mondatral egészül ki:

„Az óvadéki repóügylet a valódi penziós ügyletek szabályai szerint, a szállítási repóügylet a nem valódi penziós ügyletek szabályai szerint kerül elszámolásra, melynek során értelemszerűen alkalmazhatók a törvény felhatalmazása alapján kiadott, a hitelintézetek és a pénzügyi vállalkozások éves beszámolókéészítési és könyvvizelési kötelezettségének sajátosságairól szóló kormányrendelet ezen ügyletekre vonatkozó előírásai;”

(2) Az Szt. 59/A. §-ának (12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(12) A kereskedési célú pénzügyi eszközöket nem lehet átsorolni más kategóriába, kivéve ha a rendkívüli körülmények miatt azok tartásának szándéka megváltozott. Valamely meglévő pénzügyi eszközt – a (11) bekezdésben foglaltakon túlmenően – csak akkor lehet kereskedési célú kategóriába átsorolni, ha a rövid távú nyereség elérése érdekében folytatott tevékenység (kereskedési tevékenység) azt indokolja.”

*A kulturális örökség védelméről szóló
2001. évi LXIV. törvény módosítása*

14. § (1) A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: Kötv.) 93. §-a (2) bekezdésének j) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap a miniszter, hogy rendeletben megállapítsa]

„j) a kulturális örökség hatósági nyilvántartásának szabályait és az ezzel összefüggő igazgatási szolgáltatási díj mértékét és a fizetésre vonatkozó egyéb szabályokat;”

(2) A Kötv. 93. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A miniszter a (2) bekezdés j) pontjában kapott, az igazgatási szolgáltatási díjra vonatkozó szabályozási jogkörét az adópolitikáért felelős miniszter egyetértésével gyakorolja.”

*A Nemzeti Civil Alapprogramról szóló
2003. évi L. törvény módosítása*

15. § A Nemzeti Civil Alapprogramról szóló 2003. évi L. törvény 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az Alapprogram bevételei:]

„a) 2010. évtől kezdődően a központi költségvetési támogatás összege a magánszemélyek jövedelemadójaként ténylegesen befizetett összeg 1%-ából a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény 4. §-ában megjelölt kedvezményezetteknek a tárgyévut megelőző harmadik évben benyújtott, érvényes rendelkező nyilatkozatok alapján ténylegesen kiutalt jövedelemadó-hányaddal megegyező összeg. Az Alapprogram központi költségvetési támogatási összege 2009. évben 7700 millió forint.”

*A szakképzési hozzájárulásról
és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló
2003. évi LXXXVI. törvény módosítása*

16. § (1) A szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2003. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Szht.) 2. §-ának (5) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[Nem köteles szakképzési hozzájárulásra]

„c) az egyéni vállalkozó a társadalombiztosítási járulék-alapja után, ide nem értve az általa foglalkoztatottra tekintettel őt terhelő társadalombiztosítási járulék alapját.”

(2) Az Szht. 3. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szakképzési hozzájárulás alapja a hozzájárulásra kötelezettet terhelő társadalombiztosítási járulék alapja.”

(3) Az Szht. 19. §-a a következő 6. ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

„6. *társadalombiztosítási járulékalap*: a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 4. §-ának k) pontjában, 20. §-ában, 27. § (1) és (4) bekezdésében, 28. §-ában, továbbá a 31. § (1), (4)–(6) bekezdésében meghatározott járulékalap, ide nem értve a Tbj. 21. §-ában meghatározott bevételeket, a felszolgálási díjat, a borraivalót és a tanuló-szerződésben meghatározott díjat.”

*A Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló
2003. évi XC. törvény módosítása*

17. § (1) A Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvény 8. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A pályázaton kívüli támogatások (3) bekezdésben meghatározott mértékén felül az Alapból biztosítható az Új Magyarország Fejlesztési Terv végrehajtása keretében a kutatással, fejlesztéssel és innovációval foglalkozó intézkedések – ideértve K+F nagy infrastruktúrák fejlesztését célzó beruházásokat – társfinanszírozása, az Európai Szén- és Acélipari Kutatási Alapba fizetendő magyar hozzájárulás.”

(2) A Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvény 8. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki, és a § eredeti (6)–(10) bekezdésének számozása (7)–(11) bekezdésre változik:

„(6) A pályázaton kívüli támogatások (3) bekezdésben meghatározott mértékén felül a nemzetközi European X-Ray Free-Electron Laser Facility (XFEL) GmbH-ban (a továbbiakban: GmbH) való tagi hozzájárulás és éves tagdíj a kutatás-fejlesztésért és technológiai innovációért felelős szerv részére az Alapból biztosítható. A GmbH-ban a kutatás-fejlesztésért és technológiai innovációért felelős szerv 1%-os részesedést szerezhet.”

*Az adózás rendjéről szóló
2003. évi XCII. törvény módosítása*

18. § (1) Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) a következő 17/A. §-sal egészül ki:

„17/A. § (1) Az adóköteles tevékenységet folytató költségvetési szerv, a költségvetési szervek gazdálkodására vonatkozó szabályokat alkalmazó, illetve külön törvény alapján a kincstár által nyilvántartandó egyéb jogi személy (a továbbiakban együtt: törzskönyvi szerv) esetében a 16. § (3) bekezdésében meghatározott adatokon túl az állami adóhatósághoz be kell jelenteni a törzskönyvi szerv

a) alapítójának, illetve az alapítói jogok gyakorlójának (fenntartójának) nevét, címét, székhelyét, székhely hiányában a központi ügyintézés helyét (a továbbiakban együtt: székhely), amennyiben az alapítói jog gyakorlója rendelkezik adóazonosító számmal, akkor annak adóazonosító számát is,

b) irányító vagy felügyeleti szervének nevét, székhelyét, amennyiben rendelkezik adóazonosító számmal, adóazonosító számát is,

c) átalakítása, illetve átalakulása (egyesülése, szétválása) esetén annak tényét, időpontját,

d) jogutódjának (jogutódainak) nevét, székhelyét, amennyiben a jogutód rendelkezik adóazonosító számmal, akkor adóazonosító számát,

e) adókötelezettséget eredményező tevékenysége megkezdésének, illetőleg befejezésének időpontját,

f) elszámolásának, finanszírozásának módját (nettó, bruttó), valamint az illetményszámfejtés módját, helyét (a törzskönyvi szerv központosított illetményszámfejtést alkalmaz-e).

(2) Az adóköteles tevékenységet folytató törzskönyvi szerv a – kincstár által vezetett – törzskönyvi nyilvántartásba vétel iránti kérelem benyújtásával kéri az adószám megállapítását, és ezzel teljesíti az állami adóhatósághoz történő bejelentkezési kötelezettségét. A kincstár az erre a célra szolgáló számítógépes rendszer útján közli az állami adóhatósággal a törzskönyvi szerv azon – az (1) bekezdésben, illetőleg a 16. § (3) bekezdésében felsorolt – adatait, amelyek a törzskönyvi nyilvántartásba vétel iránti kérelem alapján rendelkezésére állnak, ideértve a 16. § (3) bekezdésének j) pontjában megjelölt nyilatkozat adatait is.

(3) Az állami adóhatósághoz teljesítendő bejelentkezési kötelezettségének a kincstár útján tesz eleget a törzskönyvi nyilvántartásba már bejegyzett azon törzskönyvi szerv is, amely a törzskönyvi nyilvántartásba vételekor adóköteles tevékenységet még nem folytatott. Ha a törzskönyvi szerv állami adóhatósághoz történő bejelentkezési kötelezettségét – jogszabálysértő módon – adóköteles tevékenységének megkezdését követően teljesíti, úgy a bejelentkezéskor a tevékenység kezdő időpontját is köteles közölni.

(4) Az állami adóhatóság az adószám megállapításához szükséges adatok (a törzskönyvi szerv neve, székhelye, törzskönyvi nyilvántartási száma, illetőleg a 22. § (1) bekezdés szerinti nyilatkozat adatai, késedelmes bejelentkezés esetén a tevékenység kezdő időpontja) alapján elektronikus úton közli a kincstárral a törzskönyvi szerv adóazonosító számát, illetve az ok megjelölésével értesíti a kincstárat az adószám megállapításának akadályáról. Az állami adóhatóság az adószám megállapításának megtagadásáról szóló jogerős határozat egy példányának megküldésével értesíti a kincstárat.

(5) A törzskönyvi szerv a törzskönyvi nyilvántartásba vételi kérelem benyújtásának, illetve a (3) bekezdés alkalmazása esetén az állami adóhatósághoz történő bejelentkezés napjától számított 15 napon belül a 16. § (3) bekezdésében felsorolt adatok közül az állami adóhatósághoz írásban bejelenti képviselőjének (vezetőjének) adóazonosító számát, illetőleg az adóazonosító jellel nem rendelkező képviselő (vezető) esetén az adóazonosító jel megállapításához szükséges adatokat. Amennyiben a törzskönyvi szervnél könyvvizsgáló működik, akkor az e bekezdésben foglalt határidővel kell a törzskönyvi szervnek az állami adóhatósághoz írásban bejelentenie a könyvvizsgáló nevét (elnevezését), lakóhelyét (székhelyét), e jogviszony keletkezésének és – határozott idejű jogviszony esetén – megszűnésének időpontját, könyvvizsgáló szervezet esetén annak a személynek a nevét és lakóhelyét is, aki a könyvvizsgálatért személyében felelős.

(6) A törzskönyvi szerv törzskönyvi nyilvántartásban nyilvántartandó, adókötelezettséget érintő adataiban bekövetkezett változásról – a 22. § (2) bekezdésében foglaltak kivételével – a kincstár az erre a célra szolgáló számítógépes rendszer útján haladéktalanul értesíti az állami adóhatóságot. A törzskönyvi szerv ezen adatok vonatkozásában a kincstárhoz történő bejelentéssel tesz eleget az

állami adóhatósághoz teljesítendő változás-bejelentési kötelezettségének.

(7) A törzskönyvi szervnek az adókötelezettségét érintő olyan változást – a 22. § (2) bekezdésében foglaltak kivételével –, amelyről a kincstár az adóhatóságot nem köteles értesíteni, a változás bekövetkezésétől számított 15 napon belül az előírt nyomtatványon közvetlenül az állami adóhatóságnak kell bejelentenie.

(8) Ha a törzskönyvi szerv adataiban bekövetkezett változás a törzskönyvi szerv adószámának megváltozását eredményezi, az állami adóhatóság a megváltozott adószámról a törzskönyvi szervvel egyidejűleg értesíti a kincstárat.”

(2) Az Art. 24. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az állami adóhatóság az adózónak a bejelentkezés alapján a bejelentkezés napjával, illetve a 17. § (1) bekezdésének c) pontja, valamint a 17/A. § hatálya alá tartozó adózó késedelmes bejelentkezése esetén az adóköteles tevékenység megkezdésének napjával adószámot állapít meg. Az adószámot az egyéni vállalkozói igazolványban fel kell tüntetni, a cégjegyzékbe és a törzskönyvi nyilvántartásba be kell jegyezni. Az állami adóhatóság az adóazonosító számról – megkeresésre – az önkormányzati adóhatóságot tájékoztatja.”

(3) Az Art. 24. §-a (10) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az adóhatóság törli a bejelentkezett és adószám alapján nyilvántartásba vett adózók közül azt,]

„a) akinek (amelynek) a cégbírósi bejegyzés, a törzskönyvi nyilvántartásba vétel, illetve az egyéni vállalkozói igazolvány iránti kérelmét a cégbírósi, a kincstár, illetve a közterközponti jegyző elutasította, kivéve, ha az adózó igazolja a cégbírósi végzésének kézhezvételét követő 30 napon belül, hogy a cégbejegyzési kérelmének elutasítását követő 8 napon belül kérelmét ismételten benyújtotta és a bejegyzés iránti eljárás folyamatban van,”

(4) Az Art. 24. §-ának (10) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

[Az adóhatóság törli a bejelentkezett és adószám alapján nyilvántartásba vett adózók közül azt,]

„e) amelyet a törzskönyvi nyilvántartásból töröltek.”

(5) Az Art. 36/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„36/A. § (1) A közbeszerzések teljesítéséhez kapcsolódóan a közbeszerzésekről szóló törvény (a továbbiakban: Kbt.) szerinti nyertes ajánlattevő és a Kbt. szerinti alvállalkozók közötti szerződések, valamint minden további, a polgári jog szerinti alvállalkozók között megkötött vállalkozási szerződések alapján történő, a havonta nettó módon számított 200 000 forintot meghaladó kifizetésnél a kifizetést teljesítő az igénybe vett alvállalkozónak a teljesítésért – visszatartási kötelezettség nélkül – abban az esetben fizethet, ha

a) az alvállalkozó bemutat, átad vagy megküld a tényleges kifizetés időpontjától számított 30 napnál nem régebbi nemlegesnek minősülő együttes adóigazolást, vagy

b) az alvállalkozó a kifizetés időpontjában szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban.

Kifizetést teljesítőnek minősül az ajánlattevő, a Kbt. szerinti alvállalkozó, valamint a polgári jog szerinti alvállalkozó.

(2) A közbeszerzések teljesítéséhez kapcsolódóan megkötött mindegyik szerződés esetén a kifizetést teljesítő a szerződésben írásban tájékoztatja az alvállalkozót arról, hogy a szerződés és ennek teljesítése esetén a kifizetés e § hatálya alá esik.

(3) A kifizetést teljesítő a köztartozást mutató együttes adóigazolás átadása, bemutatása vagy megküldése után a köztartozás erejéig visszatartja a kifizetést. Amennyiben az együttes igazolás köztartozást mutat és a kifizetés kötelezettje ennek ellenére elmulasztja a visszatartást, a kifizetés erejéig egyetemlegesen felel az alvállalkozót a kifizetés időpontjában terhelő köztartozásért. A visszatartási kötelezettség az általános forgalmi adóra nem terjed ki. Nem keletkezik a kifizetést teljesítőnek visszatartási kötelezettsége és egyetemleges felelőssége, ha a (2) bekezdés szerinti tájékoztatást mint alvállalkozó nem kapta meg.

(4) Ha az állami adóhatóság a közbeszerzéshez kapcsolódó kifizetés céljából igényelt együttes adóigazolásban köztartozást mutat ki, az adóigazolás kiállításával egyidejűleg a végrehajtás szabályai szerint intézkedik a követelés lefoglalásáról. Az állami adóhatóság az együttes adóigazolásban, a vámhatóság javára feltüntetett köztartozások végrehajtását is közvetlenül foganatosítja és a beszedett tartozásokat követelésarányosan átadja a vámhatóságnak. A kifizetést teljesítő a visszatartás és követelés lefoglalását követően mentesül az egyetemleges felelősség alól. A kifizetést teljesítő a köztartozást meghaladó összegű kifizetést a rá egyébként kötelező fizetési határidőben teljesíti az adóhatóság végrehajtási cselekménye előtt.

(5) Amennyiben az (1)–(3) bekezdések szerinti kifizetés kapcsolt vállalkozások között történik, a közbeszerzések közvetlen megvalósításában részt vevő mindegyik kapcsolt vállalkozás egyetemlegesen felel a kifizetés összegéig a kifizetés időpontjában fennálló, azon kapcsolt vállalkozás köztartozásáért, amelynek a kifizetést teljesíteték.

(6) Az (1)–(4) bekezdések rendelkezéseit a Kbt. szerinti ajánlatkérő, illetve a nevében eljáró más személy és a nyertes ajánlattevő között létrejött szerződésekre is alkalmazni kell, azzal az eltéréssel, hogy az ajánlatkérőt nem terheli a visszatartási kötelezettség az ajánlati vagy a teljesítési biztosítékra, illetőleg az ajánlatkérőnek egyetemleges felelőssége nem keletkezik.

(7) Az együttes adóigazolás annak 30 napos érvényességi idején belül az e § hatálya alá tartozó kifizetéseknél több kifizetést teljesítőnél is felhasználható.

(8) Amennyiben az alvállalkozó a kifizetést teljesítővel szemben fennálló követelését faktorálja (engedményezi),

a kifizetést teljesítő abban az esetben fizethet a faktornak (engedményesnek), ha a kifizetés előtt a faktor (engedményes) vagy az alvállalkozó rendelkezésre bocsátja az alvállalkozóra vonatkozó együttes adóigazolást, vagy az alvállalkozó szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban, ellenkező esetben a kifizetést teljesítő egyetemleges felelőssége és visszatartási kötelezettsége fennáll.”

(6) Az Art. a következő 36/B. §-sal egészül ki:

„36/B. § (1) Az állami adóhatóság az adózó erre irányuló kérelme alapján, a kérelem benyújtásának hónapját követő hónap 10. napján felveszi az adózót a köztartozásmentes adózói adatbázisba, ha az adóhatóság vizsgálata alapján az adózó a köztartozásmentes adózói adatbázisba történő felvételhez e törvényben előírt feltételeket teljesíti. Az adózó külön nyilatkozik arról, hogy a köztartozásmentes adózói adatbázis közzétételét megelőző hónap utolsó napjáig esedékes bevallási és befizetési kötelezettségének maradéktalanul eleget tesz/tett. A kérelem teljesítésének a köztartozásmentes adózói adatbázisba történő felvétel minősül. A kérelem kizárólag elektronikus úton nyújtható be. A kérelem benyújtását követően az állami adóhatóság beszerzi a vámhatóságtól az adatbázisba történő felvételhez szükséges adatokat.

(2) Ha az adózó a köztartozásmentes adózói adatbázisba történő felvételhez előírt valamely feltételnek nem felel meg, az állami adóhatóság az adózót 5 napos határidő tűzésével hiánypótlásra hívja fel, a határidő eredménytelen leteltét követően a kérelmet elutasító határozatot hoz. A hiánypótlásban, illetőleg az elsőfokú határozatban fel kell tüntetni azt is, hogy az adózó mely feltételeknek – ideértve a tartozások összességét is – nem felelt meg. Amennyiben az adózó a kitűzött határidőn belül a hiánypótlási felhívásban megjelölt feltételeknek eleget tesz, az adóhatóság az adózót a feltételek teljesítésének hónapját követő hónap 10. napjáig a köztartozásmentes adózói adatbázisba felveszi.

(3) A határozat elleni jogorvoslatra a nyilvántartásba vételi eljárással kapcsolatos jogorvoslati szabályok irányadók, azzal, hogy a fellebbezés iránti kérelmet az elsőfokú határozat kézhezvételétől számított 8 napon belül kell előterjeszteni, illetve az adóhatóság a fellebbezés iránti kérelmet 8 napon belül bírálja el.

(4) Az adóhatóság a köztartozásmentes adózói adatbázis adatait minden hónap 10. napján frissíti. Amennyiben a köztartozásmentes adózói adatbázisba történő felvételt követően az adózó a feltételek bármelyikének nem felel meg, az adóhatóság az adózót a köztartozásmentes adózói adatbázisból törli, amellyről az adózót elektronikus úton és írásban értesíti. Ezt követően a köztartozásmentes adózói adatbázisba történő felvétel a kérelem ismételt benyújtásával kérhető.

(5) Ha az egyéb jogszabályok erről külön rendelkeznek, az állami adóhatóságtól beszerezhető adóigazolással egyenértékű, ha az adóhatóság az adózót nyilvántartja a köztartozásmentes adózói adatbázisban.”

(7) Az Art. 164. §-a a következő (10)–(11) bekezdésekkel egészül ki:

„(10) Ha az adóhatóság az adóellenőrzés során az adókötelezettség megállapításához szükséges tény vagy körülmény tisztázása érdekében a kettős adózás elkerüléséről szóló egyezmények, illetőleg az Európai Közösség adóügyi együttműködési szabályai alapján külföldi adóhatóságot keres meg, az erről szóló értesítés postára adásától a külföldi adóhatóság válaszáig megérkezéskéig az adó megállapításához való jog elévülése nyugszik.

(11) A kettős adóztatás elkerüléséről szóló nemzetközi szerződés alapján – ha a nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik – a kölcsönös egyeztetési eljárás lefolytatásának feltétele, hogy az eljárás megindítására irányuló kérelem vagy bármilyen arra utaló értesítés, amely az eljárás megindításának alapjául szolgál, a másik szerződő állam illetékes hatóságától az adómegállapításhoz való jog vagy az adó-visszatérítés iránti jog elévülési idején belül a magyar illetékes hatósághoz beérkezzen. A kölcsönös egyeztetési eljárás során az adóhatóság az elévülési időn túl is végezhet az eljárás lefolytatásához szükséges ellenőrzési cselekményeket. A kölcsönös egyeztetési eljárás eredményeként létrejött megállapodást azon adómegállapítási időszakok vonatkozásában is végre kell hajtani, amelyek a megállapodás megkötésének időpontjában már elévültek.”

(8) Az Art. 172. §-ának (1) bekezdése a következő n) ponttal egészül ki:

[A magánszemély adózó 200 ezer forintig, más adózó 500 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható, ha]

„n) a köztartozásmentes adózói adatbázisba történő felvételhez valótlanul tett külön nyilatkozatot arról, hogy az adatbázis közzétételét megelőző hónap utolsó napjáig esedékes bevallási és befizetési kötelezettségének maradéktalanul eleget tesz/tett.”

(9) Az Art. 175. §-a (13) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az adópolitikáért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy az adóügyek elektronikus intézésére vonatkozó eljárások keretében rendeletben szabályozza]

„c) az adóhatósági igazolás, a fizetési könnyítés, illetőleg a köztartozásmentes adózói adatbázisba történő felvétel iránti kérelmek intézése rendjének,”

[módját és technikai feltételeit.]

(10) Az Art. 175. §-ának (13) bekezdése a következő g)–h) pontokkal egészül ki:

[Az adópolitikáért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy az adóügyek elektronikus intézésére vonatkozó eljárások keretében rendeletben szabályozza]

„g) a végrehajtás során teljesítendő fizetési kötelezettségek teljesítésének,

h) egyes adóügyek távbeszélőn történő ügyintézésének”

[módját és technikai feltételeit.]

(11) Az Art. 178. §-ának 32. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„32. köztartozásmentes adózói adatbázis: az állami adóhatóság honlapján közzétett, az adózó nevét, elnevezését, adószámát tartalmazó nyilvántartás, amely azokat az adózókat tartalmazza, akiknek/amelyeknek az alábbi együttes feltételek szerint

a) a közzétételt megelőző hónap utolsó napján nincs az állami adóhatóságnál és vámhatóságnál nyilvántartott nettó adótartozása, valamint köztartozása;

b) nincs behajthatatlanság címén nyilvántartott, de el nem évült adótartozása;

c) nyilatkozata alapján a közzétételt megelőző hónap utolsó napjáig esedékes bevallási és befizetési kötelezettségének maradéktalanul eleget tesz/tett;

d) adószámát nem függesztették fel;

e) nem áll csőd eljárás, végelszámolás, illetve felszámolási eljárás alatt;

f) csoportos adóalanyiság esetén a csoportos adóalanyának nincs általános forgalmi adó tartozása;

g) nem minősül adó megfizetésére kötelezettnek.”

A mozgóképről szóló

2004. évi II. törvény módosítása

19. § (1) A mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény (a továbbiakban: Mktv.) 19. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A mozgóképszakmai hatóság az alábbi feladatokat látja el:]

„b) a művészi értékük miatt támogatásra érdemes és a kulturális követelmények teljesítése alapján támogatásra jogosult filmalkotásokat, valamint az ilyen filmalkotásokat terjesztő mozikat e törvény szerint besorolja,”

(2) Az Mktv. 37. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap a miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg]

„a) a mozgóképszakmai hatóság eljárása és a kulturális követelmények részletes szabályait;”

A felsőoktatásról szóló

2005. évi CXXXIX. törvény módosítása

20. § (1) A felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: felsőoktatási törvény) 153. §-ának (2) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

[A miniszter rendeletben szabályozza]

„d) az oktatásügyi közvetítői szolgálatot, a közvetítői névjegyzék elkészítését, kiadását és az ehhez kapcsolódó igazgatási szolgáltatási díjat, valamint annak mértékét, az államilag elismert nyelvvizsgáztatáshoz, a diákigazolvány kibocsátásához, a felsőoktatási információs rendszer mű-

ködtetéséhez kapcsolódó igazgatási szolgáltatási díjakat és azok mértékét, valamint a felsőoktatási hatósági eljárási díjakat és azok mértékét.”

(2) A felsőoktatási törvény 153. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A miniszter a (2) bekezdés *b)*–*c)* pontjában kapott szabályozási jogkörét a Magyar Rektori Konferencia, a (2) bekezdés *d)* pontjában kapott szabályozási jogkörét az adópolitikáért felelős miniszter egyetértésével gyakorolja.”

*A nyugdíjak korrekciós célú emeléséről szóló
2005. évi CLXXIII. törvény módosítása*

21. § (1) A nyugdíjak korrekciós célú emeléséről szóló 2005. évi CLXXIII. törvény (a továbbiakban: Nyktv.) 4. §-ának felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„2009. szeptember 1-jétől”

(2) Az Nyktv. 6. §-a (1) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az 1–5. §-okban meghatározott emelésekről a nyugdíj folyósító szerv hivatalból, külön határozathozatal nélkül – az 1–3. és 5. §-ban meghatározott emelések tekintetében a tárgyév január hónapjában esedékes évenkénti rendszeres nyugdíjmeléssel egyidejűleg – intézkedik. Az emeléseket az évenkénti rendszeres nyugdíjmelést megelőzően, a január havi nyugellátásnak, a 4. §-ban meghatározott emelés tekintetében a szeptember havi nyugellátásnak”

*A köztisztviselők jogállásáról szóló
1992. évi XXIII. törvény módosításáról szóló
2007. évi LXXXIII. törvény módosítása*

22. § A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény módosításáról szóló 2007. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 39. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) E törvény 10. §-a és 16. §-a 2009. január 1-jén lép hatályba. A Ktv. e törvény 7. §-ával megállapított 10. § (8) bekezdése, valamint e törvény 14. §-a és 28. §-a 2010. január 1-jén lép hatályba.”

*A Munka Törvénykönyvéről szóló
1992. évi XXII. törvény módosítása*

23. § (1) A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 203. §-ának (2) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

[203. § (2) A Kormány felhatalmazást kap, hogy]

„g) a központi közigazgatási szerveknél foglalkoztatott munkavállalók tartós külszolgálatra történő kihelyezésének és a tartós külszolgálat megszűnésének feltételeit,

rendjét, valamint a tartós külszolgálatot teljesítő személyeket megillető juttatásokra és a munkavégzés sajátos feltételeire vonatkozó további szabályokat megállapítsa.”

(2) A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 203. § a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Felhatalmazást kap a külpolitikáért felelős miniszter, hogy a törvény alapján rendeletben részletesen szabályozza a központi közigazgatási szerveknél foglalkoztatott tartós külszolgálatot teljesítő munkavállalók külföldi munkavégzésének sajátos szabályait, valamint alapellátmányának, illetve a központi közigazgatási szerveknél foglalkoztatott ideiglenes külföldi kiküldetésen lévő munkavállalók napidíjának összegét és azok kifizetésének szabályait.”

*A köztisztviselők jogállásáról szóló
1992. évi XXIII. törvény módosítása*

24. § (1) A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 80. §-ának (4) bekezdése helyébe új (4) bekezdés lép, ezzel egyidejűleg az eredeti (4), (5), (6) bekezdés számozása (5), (6), (7) bekezdésre változik:

„(4) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza a tartós külszolgálatot teljesítő köztisztviselők, ügykezelők tartós külszolgálatra történő kihelyezésének és a tartós külszolgálat megszűnésének feltételeit, rendjét, valamint a tartós külszolgálatot teljesítő személyeket megillető juttatásokra és a munkavégzés sajátos feltételeire vonatkozó további szabályokat.”

(2) A Ktv. 80. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Felhatalmazást kap a külpolitikáért felelős miniszter, hogy rendeletben részletesen szabályozza a tartós külszolgálatot teljesítő köztisztviselők külföldi munkavégzésének sajátos szabályait, valamint alapellátmányának, illetve az ideiglenes külföldi kiküldetésen lévő köztisztviselők napidíjának összegét és azok kifizetésének szabályait.”

(3) A Ktv. 80. § (1) bekezdés *e)* pontja e törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti.

*A földgázellátásról szóló
2003. évi XLII. törvény módosítása*

25. § (1) A földgázellátásról szóló 2003. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Get.) 3. §-a a következő 54. ponttal egészül ki:

„54. Védendő fogyasztó: az a természetes személy közüzemi fogyasztó, aki jogszabályban meghatározott szociális helyzete vagy valamely egyéb tulajdonsága alapján a földgázellátásban megkülönböztetett feltételek szerint vesz részt.”

(2) A Get. a 47. §-t követően a következő alcímmel és 47/A–47/B. §-okkal egészül ki:

„Védendő fogyasztók

47/A. § (1) A közüzemi fogyasztók köréből a védendő fogyasztók a védelemre jogosító, külön jogszabályban meghatározott tulajdonságuk alapján szociálisan rászoruló vagy fogyatékkal élő fogyasztóként részesülhetnek a közüzemi szolgáltató és az elosztói engedélyes által nyújtott, külön jogszabályban meghatározott bánásmódban és kedvezményben.

(2) A szociálisan rászoruló fogyasztót különösen az alábbi kedvezmények illethetik meg:

- a) részletfizetés,
- b) fizetési haladék,
- c) előre fizető mérő.

(3) A szociálisan rászoruló fogyasztók körét, a védendő fogyasztói körbe tartozás igazolásának módját, valamint a részletfizetés, a fizetési haladék, az előre fizető mérőhöz jutás, az előre fizető mérő felszerelése kötelező felajánlásának, és az egyéb kedvezmények igénybevételének feltételeit a Kormány rendeletben határozza meg.

(4) A fogyatékkal élő fogyasztókat különösen a mérés-sel, a leolvasással, a számlázással és a díjfizetési módokkal kapcsolatosan igényeiknek megfelelő, különleges bánásmódban kell részesíteni. A különleges bánásmódra vonatkozó részletes szabályokat a Kormány rendeletben állapítja meg.

(5) A védendő fogyasztót fizetési késedelem vagy nem fizetés esetén nem lehet a földgázellátásból kikapcsolni. Amennyiben a védendő fogyasztó a részletfizetési lehetőség, illetve a kapott fizetési haladék ellenére sem rendezi a tartozását, vagy a részletfizetésről, illetve halasztott fizetésről szóló megállapodásban foglaltakat nem tartja be, a további vételezést a közüzemi szolgáltató előre fizető mérő felszereléséhez kötheti. Amennyiben a védendő fogyasztó az előre fizető mérő felszerelésébe nem egyezik bele, illetve annak felszerelését, üzembe helyezését akadályozza vagy megghiúsítja, az ellátásból történő kikapcsolás tilalmát vele szemben nem kell alkalmazni. Az előre fizető mérő használatával vételezett földgáz ára nem haladhatja meg azt az árat, amelyet a védendő fogyasztó a közüzemi szerződése alapján, az előre fizető mérő hiányában fizetne.

(6) Az a védendő fogyasztó, aki a (2) és a (4) bekezdésben foglaltaknak egyaránt megfelel, egyidejűleg jogosult igénybe venni a (2) és a (4)–(5) bekezdés szerinti kedvezményeket.

(7) Az (5) bekezdés szerinti esetben az előre fizető mérő felszerelésének költségei az elosztói engedélyest terhelik. Az előre fizető mérő feltöltési rendszerének üzemeltetéséhez és a feltöltés biztosításához kapcsolódó költségek a közüzemi szolgáltatót terhelik. Az előre fizető mérő tulajdonjogára a fogyasztásmérőre vonatkozó általános szabályok irányadók.

(8) Az előre fizető mérő feltöltése a védendő fogyasztó feladata. A feltöltést a fogyasztási hely megjelölésével a védendő fogyasztó javára más is teljesítheti. A feltöltés elmaradása vagy a feltöltött összeg elhasználása miatti szol-

gáltatási szünet nem minősül a közüzemi szolgáltató által történő kikapcsolásnak.

47/B. § (1) Az érintett engedélyes a kedvezmények biztosítása érdekében a működési területén, az egyes felhasználási helyeken vételező védendő fogyasztókról nyilvántartást vezet, amelyből egyértelműen megállapítható, hogy a védendő fogyasztó a kedvezmények melyik körére [47/A. § (2) és (4)–(5) bekezdés] jogosult és ezek közül melyek igénybevételét kérte.

(2) A védendő fogyasztói körbe tartozás igazolására a védendő fogyasztói státuszra jogosító ellátást megállapító szerv – a védendő fogyasztó kérelmére – igazolást ad ki arról, hogy a kérelem benyújtásakor a védendő fogyasztó részesül az adott ellátásban.

(3) Az ellátást megállapító szerv az igazoláson köteles feltüntetni, hogy az igazolás mely felhasználási helyen történő felhasználásra került kiadásra. Ugyanazon fogyasztónak egyidejűleg csak egy felhasználási hely tekintetében adható ki igazolás.

(4) A nyilvántartásba történő felvételt az érintett engedélyes ügyfélszolgálatán a védendő fogyasztónak kell kérnie. A kérelemben meg kell jelölnie, hogy milyen e törvényben, valamint 47/A. § (3) és (4) bekezdése szerinti kormányrendeletben meghatározott különleges bánásmód vagy kedvezmény illeti meg és azok közül melyikre tart igényt. A kérelemhez csatolnia kell a védendő fogyasztói körbe tartozás igazolására szolgáló – a (2) bekezdésben, valamint a 47/A. § (3) bekezdése szerinti kormányrendeletben meghatározott – iratokat. A nyilvántartásba történt felvételtől a lakossági fogyasztót 8 napon belül írásban tájékoztatni kell.

(5) A nyilvántartásban kizárólag az érintett védendő fogyasztó neve, felhasználási helyének címe, ügyfél azonosítója, a 47/A. § (2) vagy (4) bekezdésére történő utalás, a 47/A. § (4)–(5) bekezdés szerinti különleges bánásmód esetén annak formája, a védendő fogyasztó által igénybe vehető kedvezmények szerepelnek.

(6) A nyilvántartásba történt felvételt követően a védendő fogyasztó köteles minden év március 31-ig – a (2) bekezdés szerinti igazolással – igazolni, hogy továbbra is részesül azon ellátásban, amely alapján védendő fogyasztónak minősül. Nem kell évenkénti igazolást benyújtania azon fogyatékkal élő fogyasztónak, akinek állapotában – orvosi szakvéleménnyel igazolhatóan – nem várható jelentős javulás. Ha a védettségét megalapozó körülmények megváltozása folytán a közüzemi fogyasztó már nem jogosult a 65. § (2) vagy a (4)–(5) bekezdésében foglalt kedvezményekre, adatait a rögzítéstől számított 5 évig meg kell őrizni.

(7) A közüzemi szolgáltató és az elosztói engedélyes köteles a nyilvántartásba történő felvételt követő legkésőbb 10 napon belül a védendő fogyasztóval a szerződést megkötöni és a szerződés megkötését követő hónap első napján a szolgáltatás nyújtását megkezdeni.”

(3) A Get. 55. §-a a következő s) ponttal egészül ki:

„s) a védendő fogyasztók, valamint az őket az e törvényben meghatározottakon túlmenően megillető kedvezmé-

nyek körét, biztosításuk és igénybevételek részletes szabályait, továbbá a fogyasztókkal élő fogyasztókat megillető különleges bánásmód részletes szabályait, a védendő fogyasztói körbe tartozás igazolására alkalmas okiratok körét, tartalmi és formai követelményeit.”

A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény és ezzel összefüggésben egyes más törvények módosítása

26. § (1) A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Ksztv.) V. Fejezet címe helyébe a következő cím lép, egyidejűleg a Ksztv. a következő 75. §-sal egészül ki:

„V. Fejezet

A KORMÁNY ÁLTALÁNOS HATÁSKÖRŰ TERÜLETI ÁLLAMIGAZGATÁSI SZERVE

75. § (1) A Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervét a Kormány által rendeletben kijelölt miniszter irányítja.

(2) A Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervének vezetőjét a szervet irányító miniszter és a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter együttes javaslata alapján a miniszterelnök nevezi ki.

(3) A Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve a közvetlenül a szerv vezetője által vezetett szervezeti egységekből, továbbá kormányrendelet rendelkezése alapján ágazati szakigazgatási szervekből és kirendeltségekből állhat.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott szerv kirendeltségének vezetője a szervet létrehozó kormányrendeletben neki címzett hatásköröket önállóan gyakorolja.

(5) A Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervének létszámkeretét a Kormány szakigazgatási szervei és kirendeltségi bontásban is meghatározhatja.

(6) Az (1) bekezdésben meghatározott szerv az irányító miniszter által vezetett minisztérium költségvetési fejezetén belül önálló címet képez.

(7) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy az általános hatáskörű területi államigazgatási szervét rendeletben jelölje ki.”

(2) A Ksztv. 1. § (1) bekezdésében az „a központi államigazgatási szervekre,” szövegrész helyébe az „a központi államigazgatási szervekre, a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervére,” szöveg, 2. § (3) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg lép.

(3) A Ksztv. a 76. §-t megelőzően a következő új fejezetcímmel egészül ki:

„VI. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

(4) A kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontjában, 22. § (2) bekezdés első mondatában, 23. § (2) bekezdésében, 24. § (3) bekezdésében, 25. § (1)–(3), (5) bekezdésében, 26. § (1) bekezdésében, 27. § (1) bekezdésében, 28. § (1)–(2) bekezdésében, 29. § (2) bekezdés első és második mondatában, 29. § (3)–(4) bekezdésében, 31. §-ában, 32. § (1) bekezdés f) pontjában, 32. § (3) bekezdésében, 36. § (2) bekezdésében, 38. § (3) bekezdésében, 39. § (2), (4)–(5) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, 22. § (2) bekezdés második mondatában az „eljárásra a kisajátítani kért ingatlan fekvése szerinti közigazgatási hivatal illetékes” szövegrész helyébe az „eljárásra a Kormánynak a kisajátítani kért ingatlan fekvése szerinti általános hatáskörű területi államigazgatási szerve az illetékes” szöveg, 24. § (6) bekezdésében, 32. § (1) bekezdés f) pontjában a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervét” szöveg, 29. § (1) bekezdésében a „közigazgatási hivatalnak” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervének” szöveg, 29. § (2) bekezdés harmadik mondatában a „közigazgatási hivatal székhelye” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervének a székhelye” szöveg, 32. § (4) bekezdésében, 34. § (3) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervének a” szöveg, 34. § (7) bekezdésében az „a csereingatlan fekvése szerinti közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe az „a Kormánynak a csereingatlan fekvése szerinti általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, 38. § (2) bekezdésében a „közigazgatási hivaltól” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervétől” szöveg, 39. § (2) bekezdésében a „közigazgatási hivatalhoz” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervéhez” szöveg lép.

(5) A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény módosításáról szóló 2007. évi LXXXIII. törvény 40. § (1) bekezdésében a „közigazgatási hivatalok vezetőire” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerveinek és a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező szerveknek a vezetőire” szöveg, a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény 45. § (4) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, 45. § (5) bekezdésében a „közigazgatási hivatal eljárására és a határozata elleni jogorvoslatra a kisajátításról szóló 1976. évi 24. törvényerejű rendeletben” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve eljárására és a határozata elleni

jogorvoslatra a kisajátításról szóló törvényben” szöveg, az elektronikus információszabadságról szóló 2005. évi XC. törvény 3. § (1) bekezdés *c)* pontjában a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, mellékletének II. pont 2. alpontjában a „közigazgatási hivatalok” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 20. § (5)–(6) bekezdésében, 41. § (8) bekezdésében, 107. § (2) bekezdésében, 116. § (3) bekezdésében, 152. § (3) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrészek helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, 23. § (3) bekezdés *a)* pontjában az „a vita eldöntését kérő hatóság működési területe szerint illetékes közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe az „a Kormánynak a vita eldöntését kérő hatóság működési területe szerint illetékes általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg lép.

(6) A honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény 28. § (2) bekezdésében a „közigazgatási hivatalhoz” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervéhez” szöveg, 29. § (1) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, 55. § (4) bekezdés *a)* pontjában a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervének *a*” szöveg, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 8. § (8) bekezdésében a „közigazgatási hivatal vezetőjét” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervének a vezetőjét” szöveg, a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény 4/A. § (1) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, 24. § (4) bekezdés *e)* pontjában a „közigazgatási hivatalnak” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervének” szöveg, a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 63/C. § (1) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg lép.

(7) A Magyar Köztársaság gyorsforgalmi közúthálózatának közérdekűségéről és fejlesztéséről szóló 2003. évi CXXVIII. törvény 17. § (10) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe az „a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 11. § (1) bekezdés *f)* pontjában a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, 116. § (5) bekezdésében a „közigazgatási hivatalhoz” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervéhez” szöveg, 116. § (6) bekezdésében a „közigazgatási hivatalnak” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervének *a*” szöveg, a közúti közleke-

dési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 6. §-ában a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 116. § (2) bekezdés *a)* pontjában a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 52. § (1) bekezdés *h)* pontjában a „közigazgatási hivatalnak” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervének” szöveg, a külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepeiről és kereskedelmi képviselőiteiről szóló 1997. évi CXXXII. törvény 17. § (5) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrészek helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 30. § (8) bekezdésében a „közigazgatási hivatalnak” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervének” szöveg, 27. § (1), (10) bekezdésében, 30. § (7) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg lép.

(8) Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény 103/A. § (1) bekezdés *c)* pontjában a „közigazgatási hivataloknál” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervénél” szöveg, 103/A. § (3) bekezdésében a „közigazgatási hivatalnál” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervénél” szöveg, a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény 10/A. § (4) bekezdés első mondatában, 10/D. § (1) bekezdés *b)* pont *bf)* alpontjában, 10/G. § (2) bekezdésében, 12. § (7) bekezdésében, 15. § (15) bekezdésében, 15/B. § (13) bekezdésében, 16. § (10)–(13) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, 15. § (11) bekezdésében, 15/B. § (10) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervének *a*” szöveg, 16. § (12), (16) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervét” szöveg, 16. § (14) bekezdésében a „közigazgatási hivatalnak” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervének” szöveg, 27. § (1) bekezdés *n)* pontjában a „közigazgatási hivataloknak” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervének” szöveg lép.

(9) A köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény 10. § (1) bekezdés *c)* pontjában az „és a területileg illetékes közigazgatási hivattal” szövegrész helyébe az „és a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervével” szöveg, az ügyészégi szolgálati viszonyról és az ügyészégi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény

94/C. § (1) bekezdés *b*) pontjában a „közigazgatási hivatalnál” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervénél” szöveg, 94/C. § (3) bekezdésben a „közigazgatási hivatalnál” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervénél” szöveg, a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény 88. § (1) bekezdésében az „az ingatlan fekvése szerint illetékes közigazgatási hivatal engedélyével” szövegrész helyébe az „a Kormány ingatlan fekvése szerint illetékes általános hatáskörű területi államigazgatási szervének az engedélyével” szöveg, 88. § (2) bekezdésben, 88/A. § (1) bekezdésében, 88/C. § (1)–(2) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrészek helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, a hadigondozásról szóló 1994. évi XLV. törvény 26. § (7) bekezdésében a „közigazgatási hivatalhoz” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervéhez” szöveg, a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 38. § (5) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrészek helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 6. § (1) bekezdésében, 8. § (1)–(2) bekezdésében, 14. § *k*) pontjában, 30. § (1) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrészek helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, 30. § (2) bekezdésében a „közigazgatási hivatal vezetője közigazgatási hivatalnál” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervének a vezetője a szervnél” szöveg lép.

(10) A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 1. § (1) bekezdésében, 45. § (7) bekezdésében, (11) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve, a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező szerv” szöveg, 10/A. § (1) bekezdésében, 44. § (2) bekezdésében a „közigazgatási hivatalnál” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervénél, a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező szervnél” szöveg, 30/B. § (1) bekezdés *c*) pontjában, (4) bekezdésében, (7) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező szerv” szöveg, 33. § (6) bekezdésében a „közigazgatási hivatalok” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, 45. § (13) bekezdésében a „regionális közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve, a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező szerv” szöveg, 62. § (4) bekezdésében a „közigazgatási hivatalok” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, 63. § (1) bekezdés *k*) pontjában, 63. § (2) bekezdés *d*) pontjában a „közigaz-

gatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, 64/A. § (1) bekezdésében a „közigazgatási hivatalok” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve, a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező szerv” szöveg, 64/A. § (4) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve, illetve a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező szerv” szöveg lép, valamint hatályát veszti a 62. § (4) bekezdésében az „a törvényességi ellenőrzéshez,” szövegrész.

(11) Az egyes állami tulajdonban lévő vagyontárgyak önkormányzatok tulajdonába adásáról szóló 1991. évi XXXIII. törvény 31. § (1)–(2) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrészek helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, a helyi önkormányzatok és szerveik, a köztársasági megbízottak, valamint egyes centrális alárendeltségű szervek feladat- és hatásköreiről szóló 1991. évi XX. törvény 17. § (1) bekezdésében a „megyei, fővárosi közigazgatási hivatal vezetője” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervének a vezetője” szöveg, 145. § (3) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 16. § (2) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, az anyakönyvekről, a házasságkötési eljárásról és a névviselésről szóló 1982. évi 17. törvényerejű rendelet 3. § (1)–(2) bekezdésében, 23. § (4), (6) bekezdésében, 41/B. § (3) bekezdés *d*) pontjában, 41/C. § (2) bekezdés *c*) pontjában, 41/D. § (1) bekezdés *a*) pontjában, 41/D. § (2) bekezdés *b*) pontjában a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, 41/D. § (1) bekezdés *c*) pontjában a „jogosultságot biztosító közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány jogosultságot biztosító általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg, a nemzeti magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet 38. § (1), (3) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveg lép.

(12) A bejegyzett élettársi kapcsolatáról szóló 2007. évi CLXXXIV. törvény 15. § (1) bekezdésében a „közigazgatási hivatal” szövegrész a „Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve” szöveggel lép hatályba.

*A villamos energiáról szóló
2007. évi LXXXVI. törvény módosítása*

27. § (1) A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: VET) 64. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A szociálisan rászoruló fogyasztók körét, a védendő fogyasztói körbe tartozás igazolásának módját, valamint a részletfizetés, fizetési haladék, az előre fizető mérőhöz jutás, az előre fizető mérő felszerelésének kötelező felajánlása, illetve az egyéb kedvezmények igénybevételének feltételeit a Kormány rendeletben határozza meg.”

(2) A VET 64. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A védendő fogyasztót fizetési késedelem vagy nem fizetés esetén nem lehet a villamosenergia-ellátásból kikapcsolni. Amennyiben a védendő fogyasztó a részletfizetési lehetőség, illetve a kapott fizetési haladék ellenére sem rendezi a tartozását, vagy a részletfizetésről, illetve halasztott fizetésről szóló megállapodásban foglaltakat nem tartja be, a további vételezést a villamosenergia-kereskedő előre fizető mérő felszereléséhez kötheti. Amennyiben a védendő fogyasztó az előre fizető mérő felszerelésébe nem egyezik bele, illetve annak felszerelését, üzembe helyezését akadályozza vagy megghiúsítja, az ellátásból történő kikapcsolás tilalmát vele szemben nem kell alkalmazni. Az előre fizető mérő használatával vételezett villamos energia ára nem haladhatja meg azt az árat, amelyet a védendő fogyasztó a villamosenergia-vásárlási szerződése alapján, az előre fizető mérő hiányában fizetne.”

(3) A VET 64. §-a a következő (7)–(8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az (5) bekezdés szerinti esetben az előre fizető mérő felszerelésének költségei az elosztó hálózati engedélyest terhelik. Az előre fizető mérő feltöltési rendszerének üzemeltetéséhez és a feltöltés biztosításához kapcsolódó költségek a villamosenergia-kereskedőt terhelik. Az előre fizető mérő tulajdonjogára a fogyasztásmérőre vonatkozó általános szabályok irányadók.

(8) Az előre fizető mérő feltöltése a védendő fogyasztó feladata. A feltöltést a felhasználási hely megjelölésével a védendő fogyasztó javára más is teljesítheti. A feltöltés elmaradása vagy a feltöltött összeg elhasználása miatti szolgáltatási szünet nem minősül az engedélyes által történő kikapcsolásnak.”

*A földgázellátásról szóló
2008. évi XL. törvény módosítása*

28. § A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (a továbbiakban: GET) 65. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„65. § (1) A lakossági fogyasztók köréből a védendő fogyasztók a védelemre jogosító, külön jogszabályban meghatározott tulajdonságuk alapján szociálisan rászoruló vagy fogyatékkal élő fogyasztóként részesülhetnek a földgázkereskedő és a földgázelosztók által nyújtott, külön jogszabályban meghatározott bánásmódban és kedvezményben.

(2) A szociálisan rászoruló fogyasztót különösen az alábbi kedvezmények illethetik meg:

- a) részletfizetés,
- b) fizetési haladék,
- c) előre fizető mérő.

(3) A szociálisan rászoruló fogyasztók körét, a védendő fogyasztói körbe tartozás igazolásának módját, valamint a részletfizetés, a fizetési haladék, az előre fizető mérőhöz jutás, az előre fizető mérő felszerelése kötelező felajánlásának, és az egyéb kedvezmények igénybevételének feltételeit a Kormány rendeletben határozza meg.

(4) A fogyatékkal élő fogyasztókat különösen a méréssel, a leolvasással, a számlázással és a díjfizetési módokkal kapcsolatosan igényeiknek megfelelő, különleges bánásmódban kell részesíteni. A különleges bánásmódra vonatkozó részletes szabályokat a Kormány rendeletben állapítja meg.

(5) A védendő fogyasztót fizetési késedelem vagy nem fizetés esetén nem lehet a földgázellátásból kikapcsolni. Amennyiben a védendő fogyasztó a részletfizetési lehetőség, illetve a kapott fizetési haladék ellenére sem rendezi a tartozását, vagy a részletfizetésről, illetve halasztott fizetésről szóló megállapodásban foglaltakat nem tartja be, a további vételezést a földgázkereskedő előre fizető mérő felszereléséhez kötheti. Amennyiben a védendő fogyasztó az előre fizető mérő felszerelésébe nem egyezik bele, illetve annak felszerelését, üzembe helyezését akadályozza vagy megghiúsítja, az ellátásból történő kikapcsolás tilalmát vele szemben nem kell alkalmazni. Az előre fizető mérő használatával vételezett földgáz ára nem haladhatja meg azt az árat, amelyet a védendő fogyasztó a földgáz kereskedelmi szerződése alapján, az előre fizető mérő hiányában fizetne.

(6) Az a lakossági fogyasztó, aki a (2) és (4) bekezdésben foglaltaknak egyaránt megfelel, egyidejűleg jogosult igénybe venni a (2) és (4)–(5) bekezdés szerinti kedvezményeket.

(7) Az (5) bekezdés szerinti esetben az előre fizető mérő felszerelésének költségei a földgázelosztót terhelik. Az előre fizető mérő feltöltési rendszerének üzemeltetéséhez és a feltöltés biztosításához kapcsolódó költségek a földgázkereskedőt terhelik. Az előre fizető mérő tulajdonjogára a fogyasztásmérőre vonatkozó általános szabályok irányadók.

(8) Az előre fizető mérő feltöltése a védendő fogyasztó feladata. A feltöltést a felhasználási hely megjelölésével a védendő fogyasztó javára más is teljesítheti. A feltöltés elmaradása vagy a feltöltött összeg elhasználása miatti szolgáltatási szünet nem minősül az engedélyes által történő kikapcsolásnak.”

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Hatályba léptető rendelkezések

29. § (1) Ez a törvény – a (2)–(10) bekezdésben foglalt kivétellel – 2009. január 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény 2. §-ának (35) bekezdése, 22. §-a, 26. § (12) bekezdése, 30. §-ának (2)–(3) bekezdése, 31. §-ának (4)–(5), valamint (13) bekezdése és 32. §-ának (1) bekezdése 2008. december 30-án lép hatályba.

(3) Az Áht. e törvény 2. §-ával megállapított 11/C. §-a, 18/C. §-ának (10) bekezdése, 18/K. §-a (2) bekezdésének c)–h) pontja, valamint 18/K. §-ának (3)–(4) bekezdése 2009. július 1-jén lép hatályba.

(4) Az Art. e törvény 18. §-ával megállapított 36/A. §-a és 164. §-ának (10)–(11) bekezdése a kihirdetés napját követő napon lépnek hatályba.

(5) A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény e törvény 13. §-ával megállapított rendelkezései a kihirdetés napját követő napon lépnek hatályba.

(6) Az Art. e törvény 18. §-ával megállapított 17/A. §-a, 24. §-ának (2) bekezdése, valamint 24. §-a (10) bekezdésének a) és e) pontja 2009. július 1-jén lép hatályba.

(7) E törvény 30. §-ának (5) bekezdése a kihirdetés napját követő napon lép hatályba.

(8) Az Áht. e törvény 2. §-ával megállapított 57. § (3)–(5) bekezdése és 86/A. § (2)–(3) bekezdése 2010. január 1-jén lép hatályba; rendelkezéseiket a 2009. évi költségvetés végrehajtásáról szóló zárszámadás során kell először alkalmazni.

(9) A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény az e törvény 12. §-ával megállapított rendelkezései 2009. szeptember 1-jén lépnek hatályba.

(10) E törvény 28. §-a, valamint 33. §-a 2009. július 1-jén lép hatályba.

Hatályon kívül helyező rendelkezések

30. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti:

- a) az Áht. 12/C. §-ának (5) és (6) bekezdése;
- b) az Áht. 18/B. §-ának (11) bekezdése;
- c) az Áht. 18/C. §-ának (11) bekezdése;
- d) az Áht. 18/C. §-ának (12) bekezdésében az „azonnali” szövegrész;
- e) az Áht. 64/C. §-ának (2) bekezdése;
- f) a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 367. §-ának 7. pontjában a „18/C. §-a (6) bekezdésének f) pontja,” szövegrész;
- g) a társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény 4. §-a (3) bekezdése f) pontjának 1. alpontjában a „gyermekgondozási díjban,” szövegrész, valamint 5. §-a (3) bekezdésének f) pontjában „a gyermekgondozási díj 50%-ának megfelelő” szövegrész;
- h) az Ftt. 42. §-ának (3) bekezdésében a „bruttó munkabérből, illetményből” szövegrész, valamint a 42. §-ának (7) bekezdése;

i) az Szht. 3. §-ának (2) bekezdése, valamint a 7. §-ának (5) bekezdésében az „a bérköltségek közötti elszámolással,” szövegrész;

j) a Hszt. 245/E. §-a;

k) a Tny. 12. §-ának (3) bekezdése;

l) a Tny. 29. §-ának (6) bekezdése;

m) a Tny. 56. §-ának (4) bekezdése.

(2) 2008. december 30-án hatályát veszti a Ktvm. 40. §-ának (1) bekezdésében „a minisztérium, a Miniszterelnöki Hivatal és a kormányhivatal köztisztviselőire 2009. január 1-jétől,” szövegrész, továbbá 40. §-ának (3) bekezdésében és 41. §-ában a „2009. március 1-jétől” szövegrész.

(3) 2008. december 30-án a kormányzati szervezetalakítással összefüggő törvénymódosításokról szóló 2006. évi CIX. törvény 176. §-a hatályát veszti.

(4) 2009. július 1-jén hatályát veszti az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 18/C. §-a (6) bekezdésének f) pontjában a „közhasznú társaságok,” szövegrész.

(5) E törvény kihirdetését követő napon hatályát veszti:

a) az Art. 88/A. §-a (2) bekezdésének d) pontjában a „közvetlen” szövegrész, 172. §-ának (17) bekezdésében a „közvetlen” szövegrész, illetőleg a „vállalkozási” szövegrész;

b) az Szt. 3. §-a (8) bekezdése 11. pontjának a) alpontjában az „(A valódi penziós ügyletek szabályai szerint kerül elszámolásra az óvadéki repóügylet is.)” szövegrész, az Szt. 3. §-a (8) bekezdése 11. pontjának b) alpontjában az „(A nem valódi penziós ügyletek szabályai szerint kerül elszámolásra a szállítási repóügylet is.)” szövegrész.

Módosító rendelkezések

31. § (1) Az Áht. 18/C. §-ának (12) bekezdésében a „nélkül” szövegrész helyébe „alapján a határidős beszédési megbízásra vonatkozó szabályok szerint” szövegrész lép.

(2) A Hszt. 182. §-ának (7) bekezdésében az „53. § b), e), f) pontja” szövegrész helyébe az „53. § b), f), g) pontja” szöveg lép.

(3) Az Mktv. 13. §-a (5) bekezdésének a) pontjában az „ipari termelői árindex” szövegrész helyébe „fogyasztói árindex” szövegrész lép.

(4) A Ktvm. 40. §-ának (2) bekezdésében a „2009. március 1-jétől” szövegrész helyébe a „2009. július 1-jétől” szövegrész, 40. §-ának (3) bekezdésében az „és helyi szerveit vezetőkre” szövegrész helyébe a „ , helyi szerveit vezetőkre, valamint a közigazgatási hivatalok vezetőire” szöveg, 41. §-ában az „és helyi szerveit vezetőkre” szövegrész helyébe a „ , helyi szerveit vezetőkre, valamint a közigazgatási hivatalok vezetőire” szövegrész lép.

(5) A Ktv. 10/A. §-ának (1) bekezdésében a „minisztériumnál, a Miniszterelnöki Hivatalnál és kormányhivatalnál köztisztviselői kinevezés, vezetői megbízás, kinevezés, központi hivatalnál vezetői kinevezés, megbízás, központi államigazgatási szerv területi szervénél vezetői kinevezés, vezetői megbízás, annak helyi szerve vezetésére vezetői kinevezés, vezetői megbízás, közigazgatási hivatalnál vezetői kinevezés, vezetői megbízás (a továbbiakban együtt: köztisztviselői hely)” szövegrész helyébe a „központi államigazgatási szervnél, annak területi szervénél és közigazgatási hivatalnál vezetői kinevezés vagy vezetői megbízás, valamint központi államigazgatási szerv helyi szerve vezetésére vezetői kinevezés vagy vezetői megbízás” szöveg, 10/A. §-ának (5) bekezdésében a „közfoglalkoztatási jogviszony létesítése” szövegrész helyébe a „vezetői kinevezés” szöveg, 10/A. §-ának (6) bekezdésében a „köztisztviselő kinevezéséről” szövegrész helyébe a „köztisztviselő kinevezéséről, vezetői megbízás adásáról” szöveg, 10/A. §-a (7) bekezdésének utolsó mondatában a „kinevezést kapott” szövegrész helyébe a „vezetői kinevezést, vezetői megbízást kapott” szöveg lép.

(6) A Tbj. 26. §-ának (5) bekezdésében a „4350 forint” szövegrész helyébe a „4500 forint” szöveg lép.

(7) Az Flt. 46/B. §-ának (1) bekezdésében az „egészségbiztosítási járulék alapját képező jövedelem” szövegrész helyébe az „egészségbiztosítási járulékalap” szöveg lép.

(8) Az Szht. 2. §-a (5) bekezdésének *b)* pontjában az „el látása során kifizetett bérköltsége tekintetében” szövegrész helyébe az „ellátásával összefüggésben őt terhelő társadalombiztosítási járulék alapja után” szövegrész, 2. §-ának (6) bekezdésében a „szolgáltató bérköltségét” szövegrész helyébe a „szolgáltatót terhelő társadalombiztosítási járulék alapját” szövegrész, 3. §-ának (3) bekezdésében a „bérköltség” szövegrész helyébe a „társadalombiztosítási járulékalap” szövegrész lép.

(9) Az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2006. évi CXXXI. törvény 203. §-ának (1) bekezdésében a „2008. évben a” szövegrész helyébe „A” szövegrész lép.

(10) A Tny. 39. §-ának (1) bekezdésében a „12. § (1)–(3) bekezdésének” szövegrész helyébe a „12. § (1)–(2) bekezdésének” szövegrész, 97. §-a (2) bekezdésének utolsó mondatában a „2008-ra” szövegrész helyébe a „2009-re” szövegrész, a „2009.” szövegrész helyébe a „2010.” szövegrész, 97. §-a (3) bekezdésének *b)* pontjában a „2009.” szövegrész helyébe a „2010.” szövegrész lép.

(11) A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 80. § (1) bekezdésének *j)* pontjában a „valamint tartalmára,” szövegrész helyébe a „tárgyköreire és megállapításának rendjére,” szöveg lép.

(12) A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 101. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában az „évenként” szövegrész helyébe a „minden év márciusában” szövegrész lép.

(13) A társadalombiztosítás pénzügyi alapjai 2000. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló 2001. évi LXXXIV. törvény 14. §-ának *a)* pontjában a „2008. december 31-ig” szövegrész helyébe a „2009. december 31-ig” szövegrész lép.

(14) A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 94. §-a (2) bekezdésének *c)* pontjában, 96. §-ának (2) bekezdésében és 134. §-ának (2) bekezdésében a „nyugdíjbiztosítási járulékfizetés szabályozásáért felelős miniszter” szövegrész helyébe a „nyugdíjjárulék- és nyugdíjbiztosítási járulékfizetés szabályozásáért felelős miniszter” szöveg lép.

(15) A társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak és a társadalombiztosítás szerveinek állami felügyeletéről szóló 1998. évi XXXIX. törvény 9/A. §-ának (4) bekezdésében a „nyugdíjbiztosítási járulékfizetés szabályozásáért felelős miniszter” szövegrész helyébe a „nyugdíjjárulék- és nyugdíjbiztosítási járulékfizetés szabályozásáért felelős miniszter” szöveg lép.

(16) A prémiumévek programról és a különleges foglalkoztatási állományról szóló 2004. évi CXXII. törvény 7. §-ának (6) bekezdésében a „nyugdíjbiztosítási járulékfizetés szabályozásáért felelős miniszterrel” szövegrész helyébe a „nyugdíjjárulék- és nyugdíjbiztosítási járulékfizetés szabályozásáért felelős miniszterrel” szöveg lép.

(17) A pályakezdő fiatalok, az ötven év feletti munkanélküliek, valamint a gyermek gondozását, illetve a családtag ápolását követően munkát keresők foglalkoztatásának elősegítéséről, továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló 2004. évi CXXIII. törvény 17. §-ának (2) bekezdésében a „nyugdíjbiztosítási járulékfizetés szabályozásáért felelős miniszter” szövegrész helyébe a „nyugdíjjárulék- és nyugdíjbiztosítási járulékfizetés szabályozásáért felelős miniszter” szöveg lép.

(18) A foglalkoztatás bővítése és rugalmasabbá tétele érdekében szükséges intézkedésekről szóló 2005. évi CLXXX. törvény 17. §-ában a „nyugdíjbiztosítási járulékfizetés szabályozásáért felelős miniszter” szövegrész helyébe a „nyugdíjjárulék- és nyugdíjbiztosítási járulékfizetés szabályozásáért felelős miniszter” szöveg lép.

(19) Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 9. § (1) bekezdésében a „miniszter” szövegrész helyébe a „külön jogszabályban kijelölt miniszter” szöveg, 9. § (6) bekezdésében, 14. § (2)–(3) és (5) bekezdésében, 15. § (1) bekezdés *d)* pontjában, 15. § (3)–(4) bekezdésében, 17. § (1) bekezdésében, 72. § (8) bekezdésében, valamint 122. § (2) és (7) bekezdésében a „miniszter” szövegrész helyébe a „hatóság felügyeletét ellátó miniszter” szöveg, 16. § *b)* és *i)* pontjában a „miniszternek” szövegrész helyébe a „hatóság felügyeletét ellátó miniszternek” szöveg, 42. § (2) bekezdés *a)* pontjában a „miniszter” szövegrész helyébe a „miniszter vagy a hatóság felügyeletét ellátó miniszter” szöveg, 72. § (8) bekezdésében és 188. § 69. pontjában az „a hatóság hivatalos lapjában” szöveg-

rész helyébe az „a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Hivatalos Értesítőben” szöveg lép, továbbá hatályát veszti az 5. § (1) bekezdés *a)–i), m), o), r)* és *t)* pontja, *l)* pontjában a „valamint működteti az Egyetemes Elektronikus Hírközlési Támogatási Kasszát;” szövegrész, 16. § *h)* pontjában az „a miniszterrel közösen” szövegrész, 18. § *e)* pontjában a „nyomtatott és elektronikus formában (internet honlapján) kiadja a hatóság hivatalos lapját, továbbá” szövegrész.

Átmeneti rendelkezések

32. § (1) A Ktv. 62. § (1) bekezdésében meghatározott adatszolgáltatás helyett 2009-ben egyszerűsített adatszolgáltatásra kerül sor. Az egyszerűsített adatszolgáltatás a közigazgatási szerv szervezeti adataira, valamint a közszolgálati jogviszonyban állók létszámára, életkorára, munkaidejére, besorolására és vezetői beosztására a Ktv. 21. § (6) bekezdés *c)* pontjában foglaltakkal összefüggő adatokra, valamint a közszolgálati jogviszony létesítésére és megszűnésére vonatkozó adatokra terjed ki, azzal, hogy azt a 2009. január 1-jei állapotnak megfelelően 2009. február 28-áig – a központi közszolgálati hatóság által meghatározott módon – kell teljesíteni. A központi létszám- és bérgazdálkodási statisztikai információs rendszer a Ktv. 62. § (2) bekezdése alapján a 2008. szeptember 1-jei állapothoz vonatkozó adatok helyett a 2009. január 1-jei állapothoz vonatkozó adatokat adja át a központi közszolgálati nyilvántartás számára.

(2) E törvénynek a Tbj.-t módosító rendelkezéseit a 2009. január 1-jétől megszerzett jövedelmekre és keletkezett járulékfizetési kötelezettségre kell alkalmazni.

(3) E törvénynek az Flt.-t módosító rendelkezéseit a 2009. január 1-jétől megszerzett jövedelmekre és keletkezett járulékfizetési kötelezettségre kell alkalmazni, azzal, hogy a 2009. január 10-éig megszerzett jövedelmekre a 2008. december 31-éig hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

(4) E törvénynek az Szht.-t módosító rendelkezéseit a 2009-ben kezdődő adóév első napjától juttatott jövedelmekre és keletkezett hozzájárulás-fizetési kötelezettségre kell alkalmazni azzal, hogy a kettős könyvvitelt vezető hozzájárulásra kötelezett esetben az Szht. 3. § (5) bekezdése alapján a 2007-ben, illetve 2008-ban kezdődő adóévre megállapítandó különbözet alapjaként szolgáló bérköltséget – amelynek alapulvételével az adókötelezettséget 2009., illetve 2010. évben kell teljesíteni – a 2009-es adóévre vonatkozó szakképzési hozzájárulás-fizetési kötelezettség meghatározásánál figyelmen kívül kell hagyni.

(5) E törvénynek az Art. 36/A. §-át megállapító rendelkezéseit a 2009. február 15-étől teljesített kifizetésekre kell alkalmazni. A 2009. február 15. napját megelőzően megkötött szerződések esetén a vállalkozó tájékoztatási kötelezettségét írásban, a szerződés módosítása nélkül is

teljesítheti. Az állami adóhatóság által kiállított együttes adóigazolóhoz, illetőleg a köztartozásmentes adózói adatbázisban történő nyilvántartás feltételeinek vizsgálatához a környezetvédelmi termékdíjra vonatkozó adatokat 2010. január 1-jétől adja át a vámhatóság.

(6) Az Art. e törvény 18. §-ával megállapított 164. § (10) bekezdését a rendelkezés hatálybalépését megelőzően kezdeményezett megkeresésre azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az elévülés a rendelkezés hatálybalépésétől kezdve nyugszik.

(7) Az adóhatóság a köztartozásmentes adózói adatbázist elsőként 2009. február 10. napján teszi közzé, azzal, hogy a nyilvántartásba vétel iránti kérelmek 2009. január 1-jétől nyújthatók be.

(8) 2009. évben az Észak-atlanti Szerződés tagállamai és a „Békepartnerség” (1995. évi CII. törvény) más részes államai fegyveres erejének a Magyar Köztársaság területén megrendezésre kerülő hadgyakorlata lebonyolításához szükséges, a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 53. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában megjelölt ásványolaj termékek beszerzésére, kiadására, visszavételére és szállítására a Jöt. 53. §-a (3) bekezdésének *b)* pontja szerinti keretengedélyesnek (a továbbiakban: HM keretengedélyes) az adómentes felhasználókra, illetve a Jöt. 53. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja szerinti adómentes felhasználásra vonatkozó – a Jöt.-ben és a Jöt. felhatalmazása alapján kiadott jogszabályokban meghatározott – rendelkezéseket az alábbi eltérésekkel kell alkalmaznia:

a) a vámhatósághoz előzetesen bejelentett üzemanyagtöltő pont a HM keretengedélyes – általa kijelölt – telephelyének (a továbbiakban: kijelölt telephely) része;

b) az üzemanyagtöltő pontra való be- és kitárolást, visszatárolást a kijelölt telephely készletmozgásaként kell nyilvántartani és elszámolni;

c) az üzemanyagtöltő pont és a kijelölt telephely között az üzemanyag szállítása a kijelölt telephely által kiállított belső szállítási bizonylattal történhet,

d) az üzemanyagtöltő ponton csak hitelesített átfolyás mérőt kell alkalmazni, hitelesített tárolótartályt nem.

33. § A kincstár és az állami adóhatóság a törzskönyvi nyilvántartásba 2009. július 1-jét megelőzően bejegyzett, adóköteles tevékenységet folytató törzskönyvi szervek tekintetében – a két szerv között kötött megállapodásban foglaltaknak megfelelően – az Art. 16. §-ának (3) bekezdésében, valamint 17/A. §-ában meghatározott és a törzskönyvi nyilvántartásban is nyilvántartandó adatok vonatkozásában 2009. december 31-ig kölcsönös adatátadást valósít meg.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

III. Kormányrendeletek

A Kormány 288/2008. (XII. 9.) Korm. rendelete

az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 124. § (2) bekezdés *zsa*) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. § (1) bekezdés *b*) pontjában meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. §

Az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ámr.) 91. § (4) és (5) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezések lépnek:

„(4) Az Európai Unió strukturális alapjainak és Kohéziós Alapjának támogatásával megvalósuló programok esetében az operatív program vagy a közösségi kezdeményezés irányító hatósága – a 2007–2013. programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások fogadásához kapcsolódó pénzügyi lebonyolítási és ellenőrzési rendszerek kialakításáról szóló 281/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 19. § (4) bekezdés *a*) pontja szerinti finanszírozási forma esetén – köteles előlegfizetést nyújtani a kedvezményezett részére. A támogatási előleg összege nem haladhatja meg a 300 millió forintot, legalacsonyabb mértéke a megítélt támogatás összegének 25%-a, legmagasabb mértéke az Új Magyarország Fejlesztési Terv Gazdaságfejlesztés Operatív Program, Közép-Magyarországi Operatív Program 1-es prioritása, a Regionális Operatív Programok gazdaságfejlesztési célú, illetve turisztikai célú prioritásai, valamint a Társadalmi Megújulás Operatív Programból finanszírozott munkahelyi képzés esetében a támogatás összegének 40%-a, egyéb programok esetében a támogatás összegének 35%-a. A támogatás összegének 25%-át meghaladó mértékű előleget a pénzügyminiszter egyetértésével lehet nyújtani. Az előleg mértékét a pályázati, illetve a tervezési felhívásban közzé kell tenni. Az előleget hazai és közösségi forrásból, az Európai Unió strukturális alapjaiból, illetve Kohéziós Alapjából támogatott adott intézkedés, illetve projekt szerinti finanszírozási arányban kell nyújtani. Az előleg nagyságának legmagasabb százalékos mértékétől és összegha-

tárától az irányító hatóság a pénzügyminiszter egyetértésével indokolt esetben eltérhet. Az előlegnyújtástól eltekinteni, illetve 25%-nál alacsonyabb mértékű előleget megállapítani akkor lehet, ha erre a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség elnöke engedélyt ad, vagy a támogatás kedvezményezettje az előlegről lemond. Az előleg folyósítására több részletben is sor kerülhet. Kiemelt projektek esetén az előlegnyújtás ütemezésének igazodnia kell a támogatott tevékenység megvalósításához. Az előleg több részletben történő folyósítása esetén a fenti százalékos mértékek és összeghatár az előleg teljes összegére értendők.

(5) Az Európai Unió strukturális alapjainak és Kohéziós Alapjának támogatásával megvalósuló programok esetében az előlegnyújtás, illetve a támogatás kifizetése során a következők szerint kell eljárni:

a) az előleget a támogatási szerződés megkötésétől, illetve – az Új Magyarország Fejlesztési Terv keretében már megkötött támogatási szerződések esetében – az előleg elfogadásáról szóló nyilatkozat beérkezésétől számított 15 napon belül folyósítani kell; az előleg több részletben történő folyósítása esetén, az előleg – első részletének folyósítását követően – fennmaradó részét a program vagy projekt elindítását követően lehet igényelni, amennyiben a program, projekt megvalósítási költségeinek időbeli felmerülése ezt indokolta teszi;

b) a kedvezményezett köteles visszafizetni az előleget a támogatást nyújtó szervezetnek, amennyiben a kedvezményezett nem nyújt be kérelmet időközi fizetésre a támogatást nyújtó szervezethez az előleg fizetésétől számított hat hónapon belül, illetve a benyújtott fizetési kérelem a támogatás nem rendeltetésének megfelelő használatát bizonyítja;

c) időközi fizetést a támogatást nyújtó szervezet a ténylegesen felmerült, elszámolható költségekhez igazodva teljesít; a kedvezményezett időközi fizetési kérelméhez mellékelni kell a ténylegesen felmerült költségeket igazoló számlát, illetve egyéb, a gazdasági eseményt hitelesen igazoló dokumentumot, valamint a követelés kiegyenlítéséről szóló bizonylat másolatát, szállítói kiutalás esetén pedig a külön jogszabályban meghatározott dokumentumot, azzal, hogy az operatív program vagy a közösségi kezdeményezés irányító hatóság által meghatározott összeghatár alatt számlaösszesítő is benyújtható;

d) az időközi fizetésnek nem előfeltétele a folyósított előleg teljes összege felhasználásának igazolása, és az azzal történő elszámolás;

e) záróegyenleg-fizetést a támogatást nyújtó szervezet a ténylegesen felmerült, elszámolható költségekhez igazodva teljesít; a kedvezményezett a támogatási szerződésben meghatározott határidőig köteles benyújtani kérelmet a záróegyenleg-fizetésre, azzal, hogy a kérelemhez mellékelni kell a projekt megvalósításának előrehaladásáról szóló zárójelentést és a ténylegesen felmerült költségeket igazoló számlák másolatát vagy egyéb, a gazdasági eseményt hitelesen igazoló dokumentumot, az előleggel való elszámolás kötelezettségét is beleértve.”

2. §

(1) E rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Az Ámr. 91. § (4)–(5) bekezdésének e rendelettel megállapított rendelkezéseit az e rendelet hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(3) A 2009. június 30-át követően közzétett pályázati és tervezési felhívások alapján nyújtott támogatások esetében az Ámr. e rendelet hatálybalépését megelőző napon hatályos 91. § (4)–(5) bekezdését kell alkalmazni.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
289/2008. (XII. 9.) Korm.
rendelete**

**a végrehajtói kézbesítés részletes eljárási szabályairól
szóló 250/2004. (VIII. 27.) Korm. rendelet
módosításáról**

A Kormány a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 307. § (1) bekezdés *b*) pontjában, valamint az egyes jogszabályok és jogszabályi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről szóló 2007. évi LXXXII. törvény 6. § (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján, a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény

35. § (1) bekezdés *b*) pontjában megállapított feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. §

A végrehajtói kézbesítés részletes eljárási szabályairól szóló 250/2004. (VIII. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 9. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a § jelenlegi szövegének számozása (1) bekezdésre módosul:

„(2) Ha a bírósági határozat a Pp. 320. § (1) bekezdése szerinti fizetési meghagyás, a végrehajtó a bírósági íratra az arról szóló tájékoztatást is rávezeti, hogy az ellen Pp. 320. §-a szerint ellentmondással lehet élni.”

2. §

A Korm. rendelet 2. számú melléklete helyébe e rendelet *melléklete* lép.

3. §

(1) Ez a rendelet 2009. január 1-jén lép hatályba és 2009. december 31-én hatályát veszti.

(2) A Korm. rendelet e rendelettel megállapított rendelkezéseit azokban az ügyekben kell alkalmazni, amelyekben a végrehajtó által kézbesítendő fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet 2008. december 31-ét követően terjesztették elő.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

Melléklet a 289/2008. (XII. 9.) Korm. rendelethez

„2. számú melléklet a 250/2007. (VIII. 27.) Korm. rendelethez

..... önálló bírósági végrehajtó
..... irodájának címe
..... telefonszám ügyszám

ÉRTESÍTÉS
végrehajtói kézbesítés megkísérléséről

A bírósági iratot (dátum) órakor megkíséreltem kézbesíteni a címzett számára.
A címzett a bírósági iratot a II. pontban foglaltak szerint veheti át.

I. A címzett adatai

Név:
Cím (bírósági határozat szerint):
Kézbesítés helye:

II. A bírósági irat átvételének módja

..... (az átvétel helye)
..... (ügyfelfogadási idő)
..... (az átvétel határideje)

Az átvételhez a címzettnek jelen értesítést és a következő érvényes okiratok valamelyikét kell bemutatnia: személyazonosító igazolvány (annak igénylését igazoló hatósági okirat), katonai igazolvány, tartózkodási engedély, letelepedési engedély, ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolás, útlevél, 2001. január 1-jét követően kiadott vezetői engedély (jogosítvány), jogszabály által rendszeresített, személyazonosításra alkalmas fényképes igazolvány. Ha a címzett szervezet, annak vezetője, képviselője vagy a szervezet meghatalmazottja veheti át az iratot.

III. A kézbesítési végrehajtó aláírása, bélyegzőjének lenyomata

.....
P. H.

IV. Tájékoztatás

Ezen értesítés szerint a címzett számára a kézbesítési végrehajtó olyan bírósági határozatot kísérelt meg kézbesíteni, amellyel kapcsolatban a kézbesítési vélelem korábban már beállt. A kézbesítési vélelem a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényben foglalt feltételek fennállása esetén a bíróság előtt megdönthető. A címzett az iratot az értesítésben foglaltak szerint veheti át a kézbesítési végrehajtó irodájában.

Ezen értesítés szerint a címzett számára a kézbesítési végrehajtó olyan fizetési meghagyást kísérelt meg kézbesíteni, amellyel kapcsolatban a kézbesítési vélelem korábban már beállt. A fizetési meghagyással szemben a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 320. §-a szerint lehet ellentmondást előterjeszteni.

Ezen értesítés szerint a címzett számára a kézbesítési végrehajtó olyan földhivatali határozatot kísérelt meg kézbesíteni, amellyel kapcsolatban a kézbesítési vélelem korábban már beállt. A kézbesítési vélelem a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényben foglalt feltételek fennállása esetén a földhivatal előtt megdönthető. A címzett az iratot az értesítésben foglaltak szerint veheti át a kézbesítési végrehajtó irodájában.

**A Kormány
290/2008. (XII. 9.) Korm.
rendelete**

**egyfelől a Magyar Köztársaság, másfelől
az Apostoli Szentzsék között a Magyar Honvédségnél
és a Határőrségnél végzendő lelkipásztori szolgálat
tárgyában 1994. január 10-én aláírt megállapodás,
valamint az egyfelől a Magyar Köztársaság, másfelől
az Apostoli Szentzsék között a Magyar Honvédségnél
és a Határőrségnél végzendő lelkipásztori szolgálat
tárgyában 1994. január 10-én aláírt megállapodás
értelmezését célzó memorandum
egységes szerkezetbe foglalt kihirdetéséről**

1. §

A Kormány az egyfelől a Magyar Köztársaság, másfelől az Apostoli Szentzsék között a Magyar Honvédségnél és a Határőrségnél végzendő lelkipásztori szolgálat tárgyában 1994. január 10-én aláírt megállapodást (a továbbiakban: Megállapodás), valamint az egyfelől a Magyar Köztársaság, másfelől az Apostoli Szentzsék között a Magyar Honvédségnél és a Határőrségnél végzendő lelkipásztori szolgálat tárgyában 1994. január 10-én aláírt megállapodás értelmezését célzó memorandumot (a továbbiakban: Memorandum) e rendelettel kihirdeti.

2. §

A Megállapodás és a Memorandum hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

**„Megállapodás, amely létrejött egyfelől
a Magyar Köztársaság, másfelől az Apostoli
Szentzsék között a Magyar Honvédségnél
és a Határőrségnél végzendő lelkipásztori
szolgálat tárgyában**

A Magyar Köztársaság és az Apostoli Szentzsék attól az óhajtól vezérelve, hogy a Magyar Honvédség és a Határőrség katolikus tagjai számára állandó és megfelelő módon biztosítsák a lelkipásztori ellátást, az alábbiakban állapodik meg:

I.

1. A Magyar Honvédség és a Határőrség katolikus tagjainak lelkipásztori ellátására a Szentzsék felállítja Magyarországon a Katonai Ordinariátust.

2. A Katonai Ordinariátus a „Spirituali Militum Curae” apostoli konstitúció értelmében kánonjogilag az egyházmegyével azonos megítélés alá esik. Ennek vezetője a katonai ordinárius, aki a megyéspüspökével megegyező joggal és kötelességekkel rendelkezik. A katonai ordinári-

us feladata nem összeférhetetlen a megyéspüspöki tisztséggel.

II.

A katonai ordináriust a Szentzsék nevezi ki a Magyar Kormány előzetes értesítése után, szem előtt tartva a magyarországi törvényes követelményeket és a katonai szolgálat ellátásával kapcsolatos előírásokat. A Magyar Kormány a kinevezések esetén tizenöt nap alatt a jelölttel szemben általános politikai jellegű kifogást emelhet.

III.

A katonai ordináriust munkájában egy általa a Magyar Honvédség, illetve a Határőrség vezetésének egyetértésével kiválasztott általános helynök segíti.

IV.

1. A Katonai Ordinariátusban a lelkipásztori szolgálat végzésére világi és szerzetes papok kapnak megbízást, ők képezik az Ordinariátus papságát. A világi papokat a kánonjog előírásai szerint inkardinálni lehet az Ordinariátusba.

2. Azok a papok, akik a Magyar Honvédség és a Határőrség körében a lelkipásztori szolgálat ellátására állandó jelleggel, főfoglalkozásban kapnak megbízást, katonai lelkészek, és kánonjogi kötelezettségeik és jogaik a plébánosokéhoz hasonlóak.

3. A Katonai Ordinariátus igénybe veheti kisegítő és tartalékos világi és szerzetes papok segítségét is.

V.

1. A Katonai Ordinariátushoz és annak egyházi joghatósága alá – a kánonjog szabályai szerint – az alábbi személyek tartoznak:

a) a katonahívek és a Magyar Honvédség, valamint a Határőrség közalkalmazottai;

b) a velük közös háztartásban együttélő családtagjaik, azaz házastársuk, gyermekeik (a nagykorúak is), rokonaik (hozzátartozóik), valamint a házi személyzet;

c) a katonai iskolákban tanulók, a katonai kórházakban fekvő betegek, a katonai idősek otthonában és más hasonló intézményben lakók és dolgozók;

d) mindazok a hívek, férfiak és nők, akár szerzetesek, akár nem, akik a katonai ordinárius megbízására vagy jóváhagyásával tartós jelleggel valamilyen feladatot végeznek.

2. A katonai ordinárius személyes, rendes, saját, de a megyéspüspökével párhuzamos joghatósággal rendelkezik.

VI.

A Katonai Ordinariátus felépítése a Magyar Honvédség és a Határőrség belső szervezetéhez alkalmazkodik, megfelelő számú állandó lelkész, segéd- és tartalékos lelkész tartozik hozzá.

VII.

A Katonai Ordináriátus székhelye Budapest.

VIII.

A honvédelmi és a belügyminiszter feladata, hogy az állami költségvetés lehetőségeinek figyelembevételével biztosítsa a Katonai Ordináriátus működéséhez szükséges anyagi, technikai, pénzügyi és személyi feltételeket.

IX.

A katolikus katonai lelkészek katonai tevékenységük tekintetében katonai feletteseiknek alárendeltek, lelkipásztori működésükben a kánonjog előírásai szerint a katonai ordinárius utasításait követik.

X.

1. Ha a Katonai Ordináriátushoz tartozó klerikus ellen katonai jellegű fegyelmi eljárás indul, a katonai felettes intézkedik a katonai ordináriussal összeköttetést tartva.

2. A kánonjogi fegyelmi intézkedéseket a katonai ordinárius teszi meg, aki az eljárásról tájékoztatja az illetékes katonai felettest.

XI.

A katonai ordinárius rendelkezéseket ad és beszámoltatja a katonai lelkészeket, a katonai lelkészi szolgálat helyzetét személyesen vagy képviselője útján végzett látogatás során a helyszínen is ellenőrizheti.

XII.

A honvédelmi miniszter a belügyminiszterrel és a Magyar Püspöki Karral egyetértésben kiadja a Katonai Ordináriátus szervezeti és működési szabályzatát.

XIII.

Ha a jelen megállapodás értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatban valamilyen nehézség merülne fel, a Magas Szerződő Felek közös megegyezéssel keresik meg a legmegfelelőbb megoldást.

XIV.

A jelen Megállapodás a Magas Szerződő Felek jogi normáinak megfelelően kerül megerősítésre, és a megerősítő okmányok cseréjével lép hatályba, aminek a lehető legrovidebb időn belül meg kell történnie.

Amennyiben a Magas Szerződő Felek egyike úgy ítélné meg, hogy gyökeresen megváltoztak azok a körülmények, amelyek között a megállapodást megkötötték, tárgyalásokat kezdeményez a megállapodásnak az új körülményekhez történő igazítására.

Készült Budapesten, 1994. január 10-én, két eredeti példányban, magyar és olasz nyelven, mindkét nyelvű példány egyaránt hiteles.

Memorandum

egyfelől a Magyar Köztársaság, másfelől az Apostoli Szentzség között a Magyar Honvédségnél és Határőrségnél végzendő lelkipásztori szolgálat tárgyában 1994. január 10-én aláírt Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) értelmezése céljából

A Magyar Honvédség feladatrendszere és szervezete több lépésben átalakításra került, a Határőrség és az általános hadkötelezettség megszűnt és egy jóval kisebb, hivatásos és szerződéses katonákból, valamint közalkalmazottakból és köztisztviselőkből álló hadsereg jött létre, amelynek következtében megváltozott a katonai szolgálat jellege, a katonai pályamodell. A 2004-es átalakítás történelmi jelentőségű változtatás volt, megszűnt a sorkatonaság, megváltoztak a katonai szolgálatra vonatkozó törvények, mindennek következtében a katonai életforma, ezen belül a katonalelkészi pályakép. Mindezek a változtatások a Magyar Honvédséget illetően indokolták teszik az 1994-ben kötött Megállapodás következőképpen történő értelmezését:

N.1. Az Apostoli Szentzség és a Magyar Köztársaság között a Magyar Honvédségnél és Határőrségnél végzendő lelkipásztori szolgálat tárgyában 1994 januárjában kötött Megállapodás nem határoz a katonai rangokról a Katonai Ordinárius és a tábori lelkészek esetében. Javadalmasukat, a hivatásos és szerződéses katonák, valamint a közszolgálati és közalkalmazotti jogviszonyban lévők állománykategóriái keretében, a vonatkozó törvényekkel összhangban a Honvédelmi Minisztérium biztosítja.

N.2. A Memorandum aláírását követően a Megállapodás XII. fejezetében foglaltak szerint a honvédelmi miniszter az érvényben lévő törvények és végrehajtási szabályok alapján, valamint a vonatkozó egyházi jogszabályokra is tekintettel, a Püspöki Konferenciával egyetértésben kiadja a Katonai Ordináriátus Szervezeti és Működési Szabályzatát.

Készült Budapesten 2008. december 8-án két eredeti példányban, magyar és olasz nyelven, mindkét nyelvű példány egyaránt hiteles.

A Magyar Köztársaság
nevében

A Szentzség
nevében”

3. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E rendelet végrehajtásához szükséges intézkedésekről a honvédelemért felelős miniszter gondoskodik.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter 7/2008. (XII. 9.) MeHVM rendelete

a televíziókészülékek digitális műsorok
vételére való alkalmasságának megjelöléséről szóló
6/2008. (XI. 27.) MeHVM–KHEM együttes rendelet
módosításáról

A műsorterjesztés és a digitális átállás szabályairól szóló 2007. évi LXXIV. törvény 53. § (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján – a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter feladat- és hatásköréről szóló 29/2008. (II. 19.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés e) pontjában és (2) bekezdésében meghatározott feladatkörökben eljárva – a következőket rendelem el:

1. §

A televíziókészülékek digitális műsorok vételére való alkalmasságának megjelöléséről szóló 6/2008. (XI. 27.) MeHVM–KHEM együttes rendelet mellékletének XIII. pontjában a „64...384 Mbit/s” szövegrész helyébe a „64...384 Kbit/s” szöveg, a „32...128 Mbit/s” szövegrészek helyébe a „32...128 Kbit/s” szöveg, a „Legfeljebb 640 Mbit/s” szövegrész helyébe a „Legfeljebb 640 Kbit/s” szöveg lép.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba és a hatálybalépést követő napon hatályát veszti.

Kiss Péter s. k.,

a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

VII. Jogegységi határozatok

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata

1/2008. KPJE szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Közigazgatási és Polgári Jogegységi Tanácsa a 2008. novem-

ber 17. napján tartott nem nyilvános ülésén a Közigazgatási Kollégium vezetője által indítványozott jogegységi eljárásban meghozta a következő

határozatot:

Nem illeti meg a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 233. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési jog a közigazgatási határozat végrehajtásának felfüggesztése tárgyában hozott végzés ellen a közigazgatási hatósági eljárás olyan ügyfelét, aki (amely) a végzés meghozatalának időpontjában a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti perbe még nem avatkozott be, mivel a végzés reá rendelkezést nem tartalmaz.

INDOKOLÁS

I.

A Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának vezetője a joggyakorlat továbbfejlesztése és az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 31. § (1) bekezdésének a) pontja, valamint 32. §-ának (1) bekezdése alapján jogegységi eljárás lefolytatását, valamint jogegységi határozat meghozatalát indítványozta abban a jogkérdésben, hogy megilleti-e a fellebbezési jog a Pp. 233. § (1) bekezdés alapján a közigazgatási határozat végrehajtásának felfüggesztése tárgyában hozott végzés ellen a közigazgatási hatósági eljárás olyan ügyfelét, aki (amely) a végzés meghozatalának időpontjában a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti perbe nem avatkozott be, de a határozat végrehajtásának felfüggesztését elrendelő végzés jogerős határozattal megszerzett jogának gyakorlását akadályozza.

Az indítványozó a jogegységi határozat meghozatalának szükségességét azzal indokolta, hogy közigazgatási perekben a bíróság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 110. § (1) bekezdése és a Pp. 332. § (3) bekezdése alapján a közigazgatási határozat végrehajtását rendszerint azt megelőzően függeszti fel, mielőtt a közigazgatási eljárás ellenérdekű ügyfele a határozat bírósági felülvizsgálata iránti per megindulásáról tudomást szerzett volna, illetve a beavatkozási szándékát a bíróságnak bejelentette volna. A Pp. 332. § (4) bekezdése szerint a bíróságnak a végrehajtás felfüggesztését elrendelő végzése fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható, a Ket. 110. § (2) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a végrehajtás felfüggesztésének hatálya kiterjed a határozaton alapuló jogok gyakorlására is. Ha az ügyfél a közigazgatási hatóság intézkedése folytán értesül joggyakorlásának (pl. építkezési jogának) felfüggesztéséről, a végrehajtást felfüggesztő végzés ellen ilyen esetekben beavatkozási szándékának bejelentésével egyidejűleg, vagy attól függetlenül is nyújt be fellebbezést.

Jogértelmezési kérdést vet fel, hogy a perbe még be nem avatkozott ügyfél a részére jogot megállapító közigazgatási határozat végrehajtását felfüggesztő végzés ellen élhet-e fellebbezéssel a Pp. XX. fejezetének speciális szabálya hiányában az általános szabályok szerint a Pp. 233. § (1) bekezdése alapján.

A Legfelsőbb Bíróság ítélkező tanácsai – bár nem teljesen azonos tényállás mellett – a felvetett jogkérdésben látszólag egymásnak ellentmondó álláspontot fejtettek ki és a közigazgatási perekben eljáró bírák is eltérő megoldásokat alkalmaznak.

A Legfelsőbb Bíróság Kpkf.II.39.301/2006. számú határozatában kifejtette, hogy „a beavatkozni kívánó személy attól az időponttól válik a peres eljárás résztvevőjévé, amikor a beavatkozását a bíróság megengedi és csak ettől az időponttól illetik meg a Pp. 57. § (1) bekezdésében írt jogosultságok. Ebből következik, hogy a beavatkozóval a Pp. 57. § (2) bekezdése alapján csak a beavatkozás megengedését követően hozott határozatokat kell közölni és csak az így közölt határozatok ellen van a Pp. 233. § (1) bekezdése alapján fellebbezési joga.”

Ezzel szemben a Legfelsőbb Bíróság Kpkf.IV.37.460/2007/2. számú határozatában úgy foglalt állást, hogy a Pp. „a fellebbezési jogosultságot nem kizárólag a fél és a beavatkozó számára biztosítja, hanem annak is, akire a határozat rendelkezést tartalmaz, a rendelkezés reá vonatkozó része ellen. A végrehajtás felfüggesztéséről való döntés ... a kft-re – mint a gyógyszer forgalomba hozatali engedély jogosultjára – tartalmaz rendelkezést, jogosultságait, kötelezettségeit érinti, így a fellebbezés hivatból elutasításának nincs helye”.

A civilisztikai eljárási gyakorlat is tartalmaz olyan jogeseteket, melyekben a bíróság megállapította, hogy a perben nem álló egyéb érdekelt fellebbezéssel élhet (BH 2003/253.), illetve kizárta az eljárásból azt, aki anyagi jogi érintettség alapján nyújtott be fellebbezést olyan határozat ellen, amely rá konkrét rendelkezést nem tartalmazott. (BH 1996/337.)

Közigazgatási perekben különös jelentősége van a felvetett jogkérdésben hozott egyértelmű döntésnek, mivel az jelentős kihatással van arra, hogy a perben sem félként, sem beavatkozóként részt nem vevő ügyfélnek vannak-e további perbeli jogosítványai. Így pl. kell-e részére kézbesíteni az eljárás során hozott határozatokat [Pp. 219. § (5) bekezdés], benyújthat-e felülvizsgálati kérelmet [Pp. 270. § (2) bekezdés] stb.

II.

A jogegységi tanács ülésén a legfőbb ügyész képviselője kifejtette, hogy a közigazgatási határozat végrehajtásának felfüggesztése a közigazgatási eljárás ellenérdekű ügyfelére rendelkezést nem tartalmaz, ezért a Pp. 233. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés jog nem illeti meg, ha a közigazgatási határozat végrehajtásának felfüggesztése időpontjában a határozat felülvizsgálata iránti perbe nem avatkozott be.

III.

Az indítványozó közigazgatási perben hozott végzés elleni fellebbezési jog biztosításával kapcsolatban kezdeményezte jogegységi határozat meghozatalát. Közigazgatási perben a Pp. 324. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint az I–XIV. fejezetben foglalt általános szabályokat a XX. fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. Az indítvány szempontjából meghatározó általános eljárási szabályokat a Pp. 233. § (1) bekezdése tartalmazza, amely szerint az elsőfokú bíróság határozata ellen – amennyiben a törvény ki nem zárja – fellebbezésnek van helye. Fellebbezéssel élhet a fél, a beavatkozó, végül az, akire a határozat rendelkezést tartalmaz, a rendelkezés reá vonatkozó része ellen.

A Pp. XX. fejezete a végzés elleni fellebbezésre nem tartalmaz az általánostól eltérő szabályokat, ezért a 233. § (1) bekezdésének rendelkezése alapján kell a közigazgatási határozat végrehajtásának felfüggesztése tárgyában hozott végzés elleni fellebbezési jogról is állást foglalni.

Az irányadó tényállás szerint a közigazgatási eljárásban ellenérdekű ügyfél jóhiszeműen szerzett jogának gyakorlását is felfüggeszti a bíróság a közigazgatási határozat végrehajtásának felfüggesztését elrendelő végzésével. Így pl. a jogerős engedély birtokában megindult építkezés leállítását, a már folytatott kereskedelmi tevékenység felfüggesztését stb. jelenti a bíróság határozata.

Ha a közigazgatási eljárás ellenérdekű ügyfele a közigazgatási per megindulását követően annak sem félként, sem beavatkozóként nem résztvevője, a Pp. 233. § (1) bekezdés alapján azt kell vizsgálni, hogy fellebbezéssel élhet-e azon a jogalapon, hogy a határozat reá rendelkezést tartalmaz.

A közigazgatási határozat végrehajtását felfüggesztő végzés arról rendelkezik, hogy az alperes jogerős döntése nem hajtható végre, a közigazgatási eljárás ellenérdekű ügyfelére rendelkezést nem tartalmaz. A Pp. 233. § (1) bekezdése kiterjesztően nem értelmezhető, mivel a kiterjesztő értelmezés a (közigazgatási) perben olyan személynek is eljárásbeli jogokat biztosítana, aki a pernek nem részese, illetve, aki a perbe beavatkozni sem kíván. A kiterjesztő értelmezés esetén a határozatot a Pp. 219. § (5) bekezdése alapján részére kézbesíteni kellene, továbbá a Pp. 270. § (2) bekezdés alapján felülvizsgálati kérelem benyújtását is lehetővé kellene tenni.

Nem vitatható, hogy a közigazgatási eljárás ellenérdekű ügyfelének a közigazgatási határozat végrehajtásának felfüggesztése jogsérelmet okozhat, ezért a határozat ellen a jogorvoslatot részére biztosítani szükséges. A jogorvoslati lehetőség azonban nem a Pp. általános szabályainak kiterjesztő és ezért jogellenes alkalmazása, hanem a XX. fejezet speciális rendelkezései alapján biztosítható.

Közigazgatási perben a Pp. 332. § (5) bekezdése a beavatkozásra az általános szabályoktól eltérő rendelkezést tartalmaz, amely szerint, ha a közigazgatási eljárásban ellenérdekű fél is szerepelt, a bíróság értesíti őt a beavatko-

zás lehetőségéről. Ez a rendelkezés nem ad mérlegelési lehetőséget a bíróság számára a beavatkozás megengedésére, a közigazgatási eljárás ellenérdekű ügyfelének jogi érdekelttségét a törvény vélelmezi. A közigazgatási eljárás ellenérdekű ügyfelét a beavatkozás lehetősége ezért ex lege megilleti, bár a megengedésről a bíróságnak ebben az esetben is határozatot kell hoznia.

A Pp. 332/C. §-a értelmében közigazgatási perben a perindítás hatályai a bíróságnak a 332. § szerint megtett intézkedésekről szóló értesítésének az alperessel való közlésével állnak be, ezért a 332. § (5) bekezdésében foglalt értesítési kötelezettség is a perindítás hatályainak beálltát megelőzően terheli a bíróságot. A Pp. 332. § (5) bekezdése a bíróság intézkedésére határidőt nem állapít meg. A közigazgatási eljárás ellenérdekű ügyfele számára a beavatkozás lehetőségét azt megelőzően biztosítani kell, hogy a bíróság a közigazgatási határozat végrehajtásának felfüggesztéséről határozatot hozna. A Pp. 332. § (3) bekezdésben foglalt elintézési határidő nem foszthatja meg az ellenérdekű felet beavatkozási jogának gyakorlásától. A közigazgatási perben a bíróság a Pp. 332. § (3)–(5) bekezdéseinek alkalmazása során akkor jár el helyesen, ha a közigazgatási határozat végrehajtásának felfüggesztése tárgyában hozott döntését megelőzően rövid határidő tűzésével értesíti az ellenérdekű felet a beavatkozás lehetőségéről és csak a határidő letelte után, a beavatkozásról való döntést követően hoz határozatot a közigazgatási határozat végrehajtásának felfüggesztéséről. Ezzel a közigazgatási határozat végrehajtásának felfüggesztésével érintett ellenérdekű félnek is biztosítja a jogorvoslati lehetőséget. Ha a bíróság az ex lege beavatkozási joggal rendelkező ellenérdekű ügyfél beavatkozási kérelmét – bármely okból – mégis elutasítaná, a Pp. 56. § (3) bekezdése alapján a beavatkozó fellebbezéssel élhet, és ennek jogerős elintézéséig a perben részt vehet.

Mindezekre figyelemmel a jogegységi tanács a bírósági jogalkalmazás egységének biztosítása érdekében (Bszi. 27. §) a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és határozatát a Bszi. 32. § (4) bekezdése alapján a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Budapest, 2008. november 17.

Dr. Kaposvári Bertalan s. k.,
tanácselnök

Dr. Kozma György s. k., *Bauer Jánosné dr. s. k.,*
előadó bíró bíró

Dr. Kaszainé
dr. Mezey Katalin s. k., *Dr. Buzinkay Zoltán s. k.,*
bíró bíró

Tamáné
Dr. Bella Mária s. k., *dr. Nagy Erzsébet s. k.,*
bíró bíró

VIII. Az Országgyűlés, a köztársasági elnök, a Kormány és a Kormány tagjainak határozatai

A Kormány határozatai

A Kormány 1077/2008. (XII. 9.) Korm. határozata

a Gazdasági Egyeztető Fórum létrehozásáról szóló 1052/2008. (VIII. 4.) Korm. határozat módosításáról

1. A Gazdasági Egyeztető Fórum létrehozásáról szóló 1052/2008. (VIII. 4.) Korm. határozat (a továbbiakban: H.)

a) 2. pontjának első mondatában a „testülete” szövegrész helyébe a „fóruma”,

b) 2. pontjának második mondatában az „Országos Érdekegyeztető Tanács” szövegrész helyébe az „Országos Érdekegyeztető Tanács, illetve a Gazdasági és Szociális Tanács”,

c) 5. pontjának felvezető szövegében az „érdekképviselői oldal” szövegrész helyébe az „érdekképviselők”,

d) 6. pontjában az „érdekképviselői oldal tagjai” szövegrész helyébe az „érdekképviselők”,

e) 7. pontjának felvezető szövegében a „kormányzati oldal” szövegrész helyébe a „Kormány”,

f) 8. pontjában a „kormányzati oldal” szövegrész helyébe a „Kormány részéről delegált tagok”,

g) 9. pontjában a „munkavállalói oldalának közös képviselője” szövegrész helyébe a „munkavállalói és munkáltatói oldalának soros elnöke”,

h) 11. pontjában az „érdekképviselői oldalt” szövegrész helyébe az „érdekképviselőket”,

i) 13. pontjának második mondatában az „érdekképviselői oldal belső” szövegrész helyébe az „érdekképviselők által delegált tagok” szövegrész, a „maga alakítja” szövegrész helyébe a „maguk alakítják” szövegrész lép.

2. A H. 3. pont b) alpontjában a „jogszabályalkotást, jogszabály-módosításokat és” szövegrész és a H. 16. pontja hatályát veszti.

3. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba, és az azt követő napon hatályát veszti.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
1078/2008. (XII. 9.) Korm.
határozata**

**az MFB Gabona Forgóeszköz Hitelprogram,
valamint az Új Magyarország TÉSZ Forgóeszköz
Hitelprogram egyes feltételeinek módosításáról**

1. A Kormány egyetért azzal, hogy

a) a Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény 2. § k) pontjában foglaltak alapján, az MFB Gabona Forgóeszköz Hitelprogram, valamint az Új Magyarország TÉSZ Forgóeszköz Hitelprogram keretében az MFB Zrt. beruházástól függetlenül is biztosítson forrást éven túli forgóeszköz hitel folyósításához,

b) az MFB Gabona Forgóeszköz Hitelprogram keretében a hitelszerződések megkötésének végső dátuma 2009. június 30. legyen.

Felelős: nemzeti fejlesztési és gazdasági miniszter
földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter

Határidő: azonnal

2. Az Új Magyarország TÉSZ Forgóeszköz Hitelprogramról szóló 1066/2008. (XI. 3.) Korm. határozat 1. a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„a) a zöldség-gyümölcs termelői csoportok és termelői szervezetek nemzeti szabályozásáról szóló 19/2008. (II. 19.) FVM rendelet szerint véglegesen elismert termelői szervezetek és előzetesen elismert termelői csoportok (a továbbiakban együtt: TÉSZ) számára kerüljön meghirdetésre az Új Magyarország TÉSZ Forgóeszköz Hitelprogram (a továbbiakban: Program) 5 milliárd forintos keretösszeggel;

Felelős: nemzeti fejlesztési és gazdasági miniszter
földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter

Határidő: folyamatos”

3. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

*Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök*

**A Kormány tagjainak
határozatai**

**A külügyminiszter
49/2008. (XII. 9.) KüM
határozata**

**a Magyar Köztársaság és az Európai Közösség
közötti Egyetértési Megállapodás kihirdetéséről szóló
282/2008. (XI. 28.) Korm. rendelet
2–3. §-ai hatálybalépéséről**

A 282/2008. (XI. 28.) Korm. rendelettel, a Magyar Közlöny 2008. november 28-ai számában kihirdetett, a Magyar Köztársaság és az Európai Közösség közötti Egyetértési Megállapodás – annak 16. cikke szerint – Magyarországra nézve a magyar törvények által előírt belső eljárások lefolytatását követően válik hatályossá.

A Megállapodás 16. cikke szerinti belső eljárás lefolytatása 2008. november 28-án fejeződött be.

A fentiekre tekintettel, összhangban a 282/2008. (XI. 28.) Korm. rendelet 4. § (3) bekezdésével megállapítom, hogy a Magyar Köztársaság és az Európai Közösség közötti Egyetértési Megállapodás kihirdetéséről szóló 282/2008. (XI. 28.) Korm. rendelet 2–3. §-ai 2008. november 28-án, azaz kettőezer-nyolc november huszonnyolcadik napján hatályba léptek.

*Dr. Göncz Kinga s. k.,
külügyminiszter*

A Magyar Közlönyt szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével. A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Petrétai József. A szerkesztésért felelős: dr. Tordai Csaba. Budapest V., Kossuth tér 1–3. Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató. Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu. Telefon: 266-9290. A papír alapon terjesztett Magyar Közlöny a kormányzati portálon közzétett hiteles elektronikus dokumentum oldalhú másolata.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó a FAMA ZRt. közreműködésével.

Telefon: 235-4554, 266-9290/240, 241 mellék. Terjesztés: tel.: 317-9999, 266-9290/245 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2008. évi éves előfizetési díj: 121 212 Ft. Egy példány ára: 250 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +215 Ft.

HU ISSN 0076—2407

08.3635 – Nyomja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.

Előfizetési bankszámlaszám: MKB Bank 10300002–20377199–70213285

